

สารคดี

วันดีบ. ๓๓๕ ก.ค. ๗ ก.ย. ๒๕๕๗

ISSN 0857-7585

วัดมณฑลธรรมบุณฑิราม

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ

สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ-FMTV

ณ สันติอโศก ๒๖-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

พ่อครูเทศน์เปิดบุญนิยมที่วี

๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

ทหารมากราบนมัสการพ่อครู พร้อมถวายเครื่องซักผ้า

ณ สันติอโศก ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ทหารมาตรวจเยี่ยมสถานีบุญนิยมที่วี และเยี่ยมชุมชนสันติอโศกเป็นระยะๆ

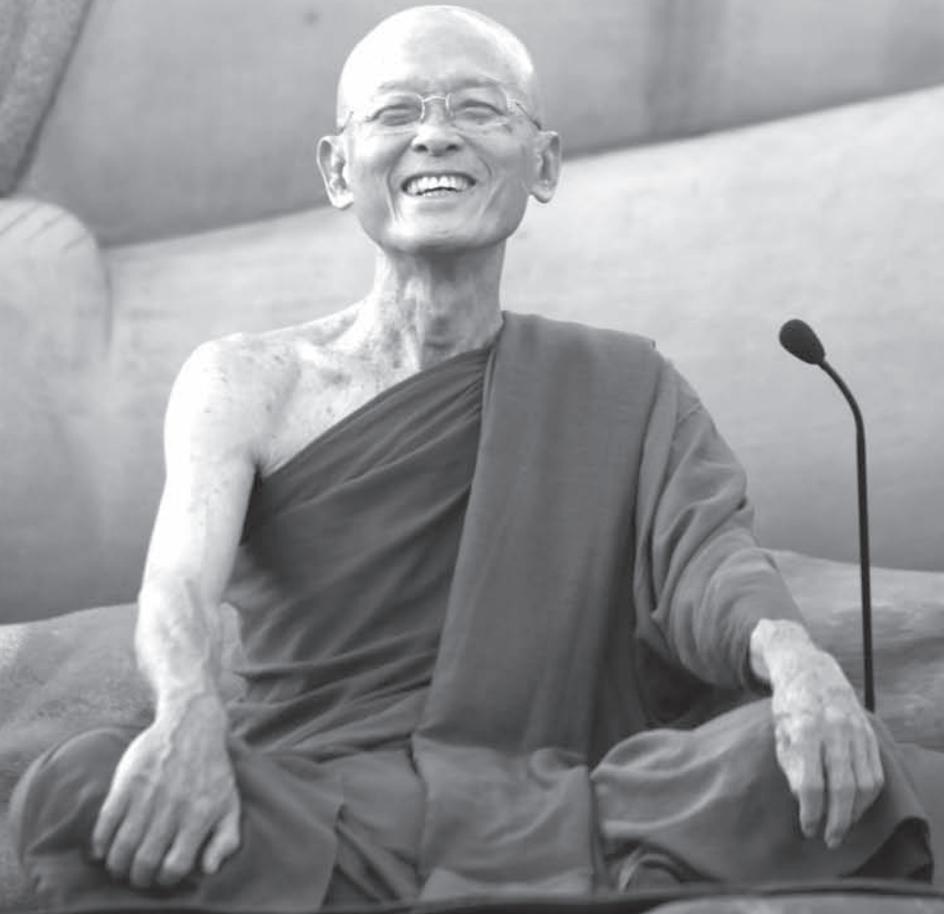
ตลาดอาริยะควรรธรรม ครั้งที่ ๒

อ.หลังสวน จ.ชุมพร ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

วิถึนธรรมบุญนิยม

วิถึนธรรมที่ตี (วิถึนธรรมบุญนิยม) จะต้งประกอบด้วย
คุณลักษณะ ๒ ประการ ดังนี้

๑. ปัญญาที่ตี
๒. ความพอกเพียรทุกบั้นที่ตี
๓. มีเหตุปัดลยองค์ประกอบที่ตี
๔. ผลที่ไต้รับไต้เอาคัยที่ตี
๕. ความพ้นทุกบั้นที่ตี (เอวียลัด)
๖. ความยังยืนนานอย่างตี

สารบัญ

ปีที่ ๓๔(๓๗) ฉบับที่ ๔ เดือน ก.ค.-ก.ย.'๕๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

วัฒนธรรมบุญนิยม	๑
แดลง (วัฒนธรรมบุญนิยม)	๓
เทศกาลคืนความสุขให้สรรพสัตว์	๕
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน	๒๒
โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการสถานีโทรทัศน์ฯ	๓๒
กว่าจะเป็น “บุญนิยมทีวี”	๓๙
ควรธรรม	๔๔
งานเกื้อกูลชาวนา ชัยน้ำตากระดุกสันหลังของชาติ	๔๗
บทฝึกฝนในแดนขัง	๕๐
จดหมายจากญาติธรรม	๕๕
บันทึกจากปัจฉิมสมณะ (ถึงจริงๆ)	๕๙
เรียงวลีกวีธรรม	๘๑
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นางน้ำใจแก้ว บุญบุรี)	๘๒
นกโผบินบินพราก	๘๔
ธรรมะประทับใจ	๘๖
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระสุนทรสมุททเถระ)	๙๓
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ก.ค.-ก.ย. ๒๕๕๗)	๙๘
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๓๒
ได้รอมอโศก (ประจำเดือน ก.ค.-ก.ย. ๒๕๕๗)	๑๓๘
น้ำจืดดีจริงหรือ ?	๑๔๓
ขยะเอ๋ย [ตอน แพขยะใหญ่แปซิฟิก (The Great Pacific Patch)]	๑๔๔
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งรู้แจ้ง	๑๔๖
กรรมตามสนอง (ตอน ฟ้ามืด)	๑๔๘
หอมดอกพุดธา	๑๕๐
วันบูชาบุพการี'๕๗	๑๕๑

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๔-๕๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๕๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

เขตเทศบาลเมือง ปี ๒๕๕๗ ที่

ภาคอีสานต้องถือว่าเป็นเรื่องอัศจรรย์ ขนาดว่า วันสุดท้ายแล้ว ไม่ว่าจะที่ไหนๆ ทั้งคนกินคนขาย ต่างก็จะหมดแรง คนกินก็คงอยากจะกลับไปกิน เนื้อสัตว์ แต่ว่าปีนี้แปลก ที่คนอยากกินต่อ มาหาซื้อตุ๋นอาหารเจที่อุทยานบุญนิยมในวันสุดท้าย จนคนขายทำไม่ทันคนซื้อเลย

เพราะไม่ว่าจะทำอะไรออกมา คนก็จะพากันไปแย่งซื้อ วางถุงแจ่วถุงลาบ ไม่ทันไร ก็มาคว้าเอาไปทันที จนไม่ทันจะได้ออกมาวาง ลูกค้าบุกไปที่โรงผลิตซาลาเปา-ขนมปังเองเลย จนแม่ครัวกลัวลูกค้า ถึงกับยกกระทะตะหลิว หนีกันทีเดียว ขนาดคนขายก็ไม่ใช่น้อยๆ มีมาช่วยงานกันถึง ๔๐๘ คน

พ่อครูให้โอวาทปิดประชุมงานเขตเทศบาลเมือง ดังนี้ :

เรื่องของเจที่ผ่านไป อาตมาก็ชื่นชม อาตมาว่าเกิดวัฒนธรรมใหม่ในแดนอีสาน จ.อุบลฯ มีคนตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมหัวเมืองใหญ่ๆ ในภาคอีสานมีตั้งหลายจังหวัด แต่ทำไม “เจ” จึงมาแจ้งเกิดที่อุบลฯ แต่ไหนแต่ไร อีสานกับการกินเจ ไม่ได้รู้จักกันเลย อีสานเขากินไม่เลือก แมลงมดก็กิน แต่ที่นี่มากินเจ ก็เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ (amazing) ที่ทำได้ขนาดนี้ สิ่งที่เราทำเป็นวัฒนธรรมแปลกใหม่ก็ตั้งใจทำกันให้ดีต่อไปอาจเป็นประเพณีประจำจังหวัดก็ได้

แต่ก็ไม่ต้องไปดีนรณ เขาจะว่าเราขัดเขียดทำเพื่อตนเองไป ก็ปล่อยให้ไปไปตามธรรมชาติ หากไปขัดเขียดเขาไม่ดี ให้เป็นไปตามธรรมให้คนเขามาเอง เขาอาสาทำให้เอง ถ้าเขาเห็นเป็นประโยชน์ว่าจะเป็นสิ่งสำคัญในจังหวัด เหมือนที่อื่นเขา เช่น ภูเก็ต

เขตเทศบาลเมือง ชี จ. นครสวรรค์

นครสวรรค์ เขาแห่สิงโต-มังกรกัน ภูเก็ตก็แห่ปากแห่คอปไป แต่ของเราจะเนียนในวิเศษทางคุณธรรมกว่าเยอะ ถ้าจะเป็นวัฒนธรรมระดับจังหวัดก็ไม่เหมือนของเขา ที่เขาซ่อนแฝงอะไรแบบโลกๆ แต่ของเราจะเข้าหาโลกุตระ

แม้แต่ลักษณะชนมาล้างจาน ถ้า

เป็นที่อื่นเขาจะให้มาล้างจานใหม่ เช่น ร้านเขาขายของแพง คนจะมาล้างจานให้ใหม่? หรือขายของราคาปกติ จะให้เขามาล้างจานแล้วให้เขารู้สึกดีๆ ด้วย จะได้ใหม่? ก็ไม่ได้ แต่ของเราทำด้วยคุณธรรม เขาเห็นว่าดีที่ได้ช่วยล้างด้วย เป็นพฤติกรรมซบซ้อนที่กินใจ ผู้มีปฏิภาณจะเห็นแล้วเข้าใจ ไม่ใช่เรื่องธรรมดาสามัญที่จะทำได้ง่าย ลอกเลียนได้ยาก

เขตเทศบาลเมือง ชี จ. ภูเก็ต

นอกจากมีพฤติกรรมพิเศษ พวกเรายังมีมวล ที่มาด้วยจริงใจพอใจด้วย แล้วที่เราทำนี้ก็เห็นดีเห็นงามแต่ได้ช่วยสังคม เราขายจานละ ๑๐ - ๒๐ บาท แล้วขายจนมือหึงแขนเมื่อยหมด เราไม่ได้ขายแพง แต่เราเก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน เป็นเรื่องที่เราช่วยเศรษฐกิจของประเทศ ไม่ใช่เรามาคอยโอกาสหาเงิน แต่เรา

สร้างวัฒนธรรมความเสียสละให้แก่สังคมประเทศชาติ แต่ก็อย่าไปทวงบุญทวงคุณกับใคร

ก็ขอบคุณพวกเรด้วยใจจริง ที่พวกเราได้สร้างสรรวัฒนธรรม พฤติกรรมสังคมดีๆ อยากปราชญ์เรื่องเดียวว่า อย่าให้มันอยากใหญ่ อยากกว้างให้มากเกินไป ให้มันออกไปทางธรรมชาติ มันจะเกิดใหญ่เกิดมากไปเอง ตามธรรมชาติ เราไม่ต้องไปผลักดัน ก็ขอปราชญ์ อย่าไปอยากใหญ่ อยากกว้างมากนัก เพราะคนที่มองเราแบบไม่ชอบใจก็มี มองอย่างหมั่นไส้ก็มี คนที่ริษยากี่มี เราก็อย่าไปอยากใหญ่ให้เกิดลักษณะเช่นนี้ขึ้นมา เราต้องทำอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้

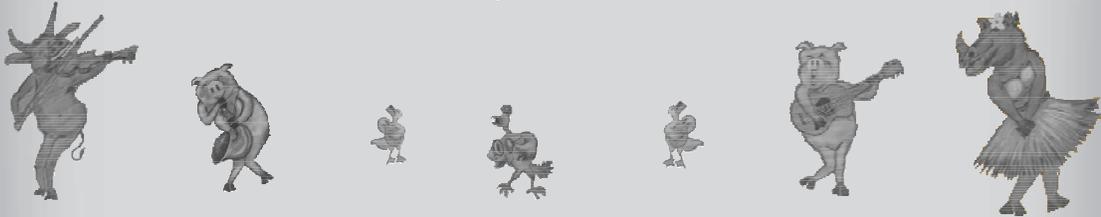

เขตเทศบาลเมือง ชี จ. อุบลราชธานี

ที่เราได้รับความนิยม ก็เพราะเป็นคนเล็กคนน้อย เป็นคนรับใช้ ไม่เบ่งใหญ่ สุภาพเรียบร้อย ขยันหมั่นเพียร อดทน จึงจะเกิดทั้งประโยชน์ตน และสังคม

 คณะผู้จัดทำ

เทศกาลตื่นตวามสุขให้สรรพสัตว์

ในปีี้ตามปฏิทินจีน มีเดือน ๙ สองครั้ง ถือว่าเป็นปีมหามงคล ในรอบประมาณ ๒๐๐ ปี ถึงจะวนมาบรรจบกัน ดังนั้นชาวจีนจึงกำหนดให้มีพิธีกินเจ ๒ รอบ คือ เดือน ๙ ครั้งแรก ตรงกับวันที่ ๒๔ กันยายน ถึง วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ และเดือน ๙ ครั้งที่ ๒ ตรงกับวันที่ ๒๔ ตุลาคม ถึง วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ชาวโศกเป็นนั้กมังสวิรัตติ จึงร่วมสนับสนุนการบำเพ็ญบุญในช่วงเทศกาลถือศีลกินเจ เช่นทุกปี ร้านอาหารมังสวิรัตติของชาวโศกจึงพร้อมใจกันปิดทองเหลือง งดผักต้องห้าม เพื่อความสมานฉันท์ ให้มังฯกับเจไม่แตกต่างกัน ฟัน้องที่ตั้งใจจะบำเพ็ญบุญ จะได้มารับประทานร่วมกันได้ โดยไม่แยกสีไม่แยกเหล่า ในปีมหามงคลนี้ มีการกินเจ ๒ รอบ จึงเป็นโอกาสดีที่จะได้บำเพ็ญจิตเมตตาทรรวมละสมบุญกุศล คินความสุขให้เหล่าสรรพสัตว์ครั้งใหญ่

บรรยากาศการกินเจในรอบแรกของร้านมังสวิรัตติของพุทธสถานต่างๆของชาวโศก มีบรรยากาศอย่างไร เชิญติดตามชิมได้ดังนี้

สันตติโศก

เมื่อถึงวันขึ้น ๑ ค่ำ ไปจนกระทั่ง ๙ ค่ำ เดือน ๙ เราจะเห็นธงสีเหลือง มีตัวหนังสือทั้งไทยทั้งจีนสีแดงๆ

ปรากฏให้เห็นอยู่ตามร้านขายอาหาร ๒ ข้างถนน นั้นบ่งบอกให้รู้ว่า เป็นช่วงเทศกาลกินเจ

ที่สันตติโศกก็มีการจัดเทศกาลกินเจเช่นกัน โดยเริ่มกันตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๒๒ กันยายน ถึงวันพฤหัสบดีที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ บรรยากาศในช่วงเทศกาลกินเจปีนี้ ที่หน้าสันตติโศกคึกคักพอสมควร เพราะนอกจากจะมีร้านมังสวิรัตติจ่านวนหลายร้าน ที่ในช่วงเจจะงดผักที่ต้องห้ามสำหรับเจ เพื่อบริการผู้ที่กินเจจะได้กินร่วมกันได้แล้ว ยังมีร้านขายอาหารแห่งสำหรับมังสวิรัตติและเจ ที่มีผู้คนมาจับจ่ายซื้อของกันเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ช่วงก่อนวันกินเจแล้ว จึงทำให้หน้าสันตติโศกคึกคัก ส่วนช่วงเทศกาลกินเจเป็นช่วงที่ฝนตกอยู่เรื่อยๆ จึงทำให้บางวันชบเซาไปบ้าง

นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโคก(สส.สอ.) ได้แบ่งทีมงานออกเป็น ๕ ทีม เพื่อช่วยงานผู้ใหญ่ในช่วงหน้าเจ แบ่งไปตามฐานงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น **ชมร.(ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย)** **หน้าสันตือโคก ร้านเจ ๑๐ บาท บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด ฐานผลิตเต้าหู้ และ ชมร.(จตุจักร)** แต่ละร้านแต่ละแผนกผู้ใหญ่ก็ระดมกำลังมาช่วยงานกันอย่างเต็มที่ จึงอบอุ่นที่มีทั้งผู้ใหญ่และเด็กช่วยกันทำงาน

บรรยากาศในงานเจ ที่ ชมร. หน้าสันตือโคก อาสาสมัครที่ทั้งช่วยงานประจำ และอาจารย์ที่แวะเวียนมาช่วยอยู่เรื่อยๆ ต่างก็รวมกำลังกันมาช่วยเสียดสละทำงานกันอย่างแข็งขัน นักเรียนที่ไปช่วยผู้ใหญ่ทำงาน คือ **ชั้น ม.๓ และ นักเรียนชาย ม.๒** ในปีนี้จะขายดีก็ตอนเช้ากับตอนเที่ยงๆ อาหารที่ขายดีที่สุดในชมร. ก็เห็นจะเป็น **ข้าวผัดทรงเครื่อง** ขายดีมาก ๆ หมดยุคที่คนผัดถึงกับยิ้มแฉ่งแข่งแสงอาทิตย์ เพราะสุขใจ แต่ถ้าวันไหนไม่ค่อยมีลูกค้า บรรดาแม่ค้าตัวน้อยใหญ่ก็จะพูดคุยกัน มองดูแล้วก็อบอุ่นหัวใจไป

อีกแบบ หลายคนคงซึ่งที่ลูกค้าหด แต่ก็ เอ้อ! เป็นการพักผ่อนไปในตัวแล้วกันนะ สำหรับชมร. เปิดบริการตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. ถึง ๑๔.๐๐ น.

สำหรับ **ร้านเจ ๑๐ บาท** ที่ตั้งร้านขายอยู่หน้าร้านแต่ชีวิต ประกอบไปด้วย **เด็กเล็กสันติบาล นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโคก(สส.สอ.) ม.๑** โดยมี **ครูและพี่ ม.ปลายดูแล** บรรยากาศนี้สดใส เพราะเด็กๆ ส่งเสียงร้องเจื้อยแจ้ว เรียกลูกค้า เดินผ่านไปก็เหมือนตลาดสดยอๆ กันเลยทีเดียว ผู้คนที่เดินผ่านไปมาต่างก็ให้ความสนใจกับร้านเจ ๑๐ บาท เพราะมีแต่เด็กตัวเล็กๆ มาขายของ ส่งเสียงร้องเรียกลูกค้าอย่างไม่รู้จักเหน็ดจักเหนื่อย “ซื้อผัดซีอิ้วไหมคะ” “ซาลาเปาร่อยๆ ๑๐ บาทค่ะ” “น้ำสมุนไพรรักษาโรค” ฯลฯ เห็นอย่างนี้ใครไม่ซื้อก็พลาดอย่างแรง **เพราะขายอาหารเจทุกอย่างในราคาเพียง ๑๐ บาท** (แน่ๆ ถูกใจใครหลายๆ คนใช่ไหมคะ?) ราคานี้คงจะหาซื้อได้ยาก เมนูของร้าน ก็จะมีหลากหลายอย่างให้เลือกซื้อเลือกกิน ไม่ว่าจะเป็นเส้นอะไร ยก **ตระกูลเส้น** มาหมด ทั้งเส้นหมี่ เส้นเล็ก เส้นใหญ่ เส้นสปาเก็ตตี้ เส้นมาม่า ฯลฯ และมี **น้ำตักข้าวเหนียวลิ่มดำ(แซบ)** เท่านั้นยังไม่พอ ยังมี **ซูชิรสดี** แถมอีกกับ **ซาลาเปา น้ำสมุนไพรรักษาโรค** เยอะมากค่ะ งานนี้ต้องยกนิ้วให้ **ครูดาว ศศิธร** ที่ควบคุมเด็กนักเรียนได้ แอบได้ยินมาว่าครูดาวสอนทำทุกอย่างเลย สุดยอดครูเลยจริงๆ ค่ะ ร้านเจ ๑๐ บาท ขายตั้งแต่

๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น.

คนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่าอาหารเจ เป็นอาหารรสจืดชืดไม่อร่อย ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิดพลาดมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ไม่มีโอกาส ลิ้มรสอาหารเจ ที่มีรสชาติ อร่อยกลมกล่อม ต่างไปจากอาหารที่ปรุง โดยเนื้อสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาหาร

เจไม่มีกลิ่นคาวใดๆเลย บางคนคิดว่า การรับประทานอาหารเจจะทำให้เป็นโรคขาดสารอาหาร ซึ่งไม่เป็นความจริงเลยละ เพราะทางการแพทย์ยืนยันไว้ **ไม่ว่าจะเป็นคนที่กินเจหรือคนที่กินอาหารเนื้อก็ขาดสารอาหารได้เท่าๆกัน ถ้ารับประทานอาหารไม่ครบ ๕ หมู่**

บรรยากาศงานเจที่บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด เป็นร้านค้าส่วนกลางของชุมชน สันติอโศก ฐานงานนี้มีนักเรียนม.ปลายฝ่ายหญิงมาช่วยงาน บรรยากาศในร้านคึกคักมาก โดยเฉพาะวันอาทิตย์ ที่คนจะแน่นตามากกว่าทุกวัน ผู้คนส่วนใหญ่ก็จะมาซื้อวัตถุดิบทำอาหารเจ ไม่ว่าจะเป็นโปรตีนเกษตร วุ้นเส้น ข้าว ผักสด สินค้าขายดีของพลังบุญเลยเห็นจะเป็นกะปิเจนะคะ (นำประหลาดใจมากเลย คนซื้อกะปิเจกันเยอะ) จัดของขึ้นชั้นแทบไม่ทันเลย (แอบ)บ่นเลยคะว่าเวียนหัวจัง จะไม่ให้เวียนหัวได้อย่างไรล่ะคะ ก็ลูกค้าเล่นเดินกันขวักไขว่ขนาดนั้น เวลาจัดสินค้าต้องทำตัวเองให้ตัวเล็กๆเข้าไป เพราะเบียดกันมาก(เกิน) แสบปี่คะ สำหรับงานเจที่พลังบุญ

มาต่อกันในส่วนฐานผลิตเต้าหู้กันบ้างนะคะ นักเรียนฐานนี้มี ๓ คน เป็นเด็กผู้ชาย ม.๒ โดยมีพี่โองรุ่งพี่ศิษย์เก่า

ล้มมาฝึกทำสอนงาน จะผลิตเต้าหู้เกือบทุกวัน วันแรกของงานเจผลิต ๘๐ กิโลกรัม วันต่อๆมาผลิตวันละ ๖๐ กิโลกรัม โดยผลิตส่งร้านชมร.ทั้งสองแห่ง และร้านเจ ๑๐ บาท ฯลฯ

เทศกาลกินเจปีนี้ ก็ยังเป็นงานบุญงานชำระกิเลสที่ทำให้เราได้เสียสละแรงกายแรงใจ เป็นหมู่เป็นมวล เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคอาหารที่มีคุณภาพปราศจากการเบียดเบียนเพื่อนสัตว์ร่วมโลก ในราคาบุญนิยมที่ต่ำกว่าท้องตลาดมาก

ปฐมนิเทศ

ในปีนี้อาสาสมัครจัดร้านขายอาหารใน เทศกาลกินเจตั้งแต่วันที่ ๒๒ ก.ย. ถึง ๓ ต.ค. ๒๕๕๗ หนึ่งแห่งคือที่ร้านมังสวิรัตินครปฐม(มรป.) นับเป็น อีกหนึ่งโอกาสของทีมงานสาวน้อย(อายุยาว)ของ มรป. อีกวาระหนึ่ง ที่ได้มาร่วมบำเพ็ญบุญ ช่วย ให้ศาสนิกชนหลายๆคนที่ประสงค์จะตัดบาปเพิ่มบุญในช่วงเทศกาลเจปีนี้อีกครั้ง อย่างมีความสุข (แม้จะเหนื่อยกว่าวันธรรมดา)

โดยมีแม่ครัวร่างสง่าและมีพลัง ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่า อายุเกินหกทศวรรษแล้ว คือ แม่ใจเจือ(ปทุม) พุ่มจง ตื่นจัดเตรียมอาหารเจรสดีหลายสิบรายการ ออกบริการได้ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น. ส่วนใหญ่อาหารก็หมดเรียบ “ทุกวันเราทำอาหารหมูนเวียน” ทุกคนใน ร้านตื่นแต่เช้าตีสามครึ่ง ก็จะมาช่วยกันเตรียมของและวัตถุดิบต่างๆในการปรุงอาหาร ซึ่งทุก ฝ่ายก็ประสานงานกันดี ราบรื่น มีความสุข

บรรยากาศทั้งในร้านหลังร้าน สะอาดสะอ้าน กระทะเก็บแขวนเป็น ระเบียบ ถึงขนาดได้รับป้ายรับรองมาตรฐาน **Clean Food Good Taste** จากกระทรวง สาธารณสุขเสมอๆ ทีมงานรู้จักรู้ใจรู้งานกันดี ถึงทำงานกันได้ตั้งแต่เช้ายันบ่ายแก่ๆ บาง คนก็มาช่วยช่วงยุ่งๆ ทุกคนช่วยกันคนละ ไม่นคนละมือ รับลูกกันสบายๆ ทำให้ทุกคนไม่เหนื่อยจนเกินไป

ปีนี้**ห้องสาวอาชีพพิศ** มาร่วมช่วยงานหน้าร้านอีกแรงหนึ่งด้วย ทำให้งานราบรื่นขึ้นมาก จนอาชีพพิศหรือ**อาชีพ**มีแรงกลับไปขายหญ้า มีเวลาเก็บผักไว้สารพัดหลายอย่างมาใส่กระจาด แจกให้กับลูกค้าได้ชิมฟรีๆ

สำหรับความคึกคักของลูกค้าปีนี้ก็มีร้านเจใหม่ๆผุดขึ้นมาช่วยบริการมากกว่าเดิม ดีไปอีกแบบ พวกเราไม่เหนื่อยเกินไปนัก หลายฝ่ายหลายท่านต่างรู้สัญญากันว่า เรายังมีงานเจรอบที่สอง ขออนุโมทนาบุญด้วยกับคณะที่ทำงานในร้าน มรป.ที่ตั้งใจบำเพ็ญกุศลร่วมกัน และลูกค้าทุกท่านที่ตั้งใจถือศีลกินเจ ณ โอกาสนี้ด้วย **“กินเจหนึ่งมือ หมั้นชีวิตรอดตาย”**

เทศกาลกินเจของ**ชาวสี่มาอโศก** จัดอยู่ที่**ร้านมังสวิรัตสี่มาอโศก(มร.ส.)** อ.เมือง จ.นครราชสีมา ในปีนี้แรงงานของเรามีน้อย แต่ทว่าลูกค้ากลับมีมาอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน และขายดีกว่าทุกๆปีที่ผ่านมา โชคดีที่ได้**ญาติธรรม**และ**กลุ่มพันธมิตร** มาช่วยเสียดสแรงกาย ช่วยกันขายอาหารช่วยกันเตรียมและทำอาหาร และลูกค้าหลายๆท่านก็น่ารักมาก ในช่วงจังหวะลูกค้าที่มากันเยอะๆเราไม่สามารถที่จะให้บริการลูกค้าทัน ก็จะมีลูกค้ามาช่วยเราแพ็ค ช่วยเราห่อจัดชุดอาหารให้ แต่จะไม่จับเงินเลยนะ ให้ทางเราเก็บเงินทอนเงินกันเอาเอง จึงทำให้ช่วงเทศกาลกินเจเป็นไปอย่างคึกคักและอบอุ่นมาก

ในส่วนของอาหารที่เรานำมาบริการ จะขายในราคาที่ถูกและคำนึงถึงมาตรฐาน คุณประโยชน์ และสุขภาพของลูกค้าที่ควรจะได้รับ โดยเฉพาะ**น้ำปั่นผัก**จะขายดีมาก ลูกค้าหลายท่านเดินเข้ามาในร้านจะเดินไปหยิบน้ำปั่นผักก่อนเลยลำดับแรก เพราะน้ำปั่นผักมีประโยชน์มากต่อร่างกาย ดื่มน้ำง่าย

และรสชาติดี แต่ก็มีลูกค้าบางท่านไม่รู้จึกว่าคือน้ำอะไร ก็จะมีการสอบถาม และทางเราก็มีบริการให้ชิมดูก่อน ลูกค้าหลายท่านจึงติดอกติดใจ หยิบดื่มกันแทบทุกท่าน

ที่ร้านมังสวิรัตสี่มาอโศก ได้ใช้นโยบายด้วยการให้ลูกค้าบริการตัวเอง ตักอาหารเองแบบบุฟเฟ ที่ร้านจะไม่มีถุงพลาสติกให้บริการ ลูกค้าหลายท่านที่รู้จักให้

ความร่วมมือ ด้วยการนำภาชนะจากที่บ้านมาใส่อาหารเอง นอกจากจะเป็นการช่วยประหยัด
แล้วยังช่วยลดโลกร้อนด้วยการไม่ใช้ถุงพลาสติก เป็นการให้ความร่วมมือที่น่ารักมาก

ถึงแม้ลูกค้าจะเยอะแรงงานของเราจะน้อย
แต่ความร่วมมือร่วมใจและน้ำใจของทุกท่านที่มีให้
ลูกค้าก็เข้าอกเข้าใจกับการใช้นโยบายในการบริการของเรา
จึงทำให้เทศกาลกินเจในปีนี้เป็นไปอย่างเรียบง่าย
บรรลุเป้าวัตถุประสงค์ได้อย่างน่าชื่นชม.....

บรรยากาศเทศกาลกินเจที่ **ชมรม มังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) สาขาเชียงใหม่**

ปี ๒๕๕๗ บริการอาหารเจ
ทั้งหมดทุกเมนู โดยเริ่มจัดงานตั้งแต่วันที่
จันทร์ที่ ๒๒ ก.ย. ถึง ๒ ต.ค. เปิดทุก
วันไม่เว้นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ มี
กระแสแบ่งปันกันมาอย่างไม่ขาดสาย
**เพราะมีผู้ร่วมบุญด้วยการแจกอาหาร
แต่ละเมนูในร้าน** บางท่านก็แจก
กล้วยเตี๋ยบ้าง ข้าวแกงบ้าง ขนมหวาน
บ้าง บางทีก็เป็นน้ำสมุนไพร แล้วแต่
ลูกค้าต้องการที่จะเหมาแจก ตามกำลัง
ทรัพย์ที่เขายกบริจาค ทำให้
บรรยากาศในร้านเล็กๆแห่งนี้ เต็มไปด้วยความสุขอิมกายอิมใจ ทั้งผู้ให้และผู้รับ

ทีมงานได้สัมภาษณ์ **อ.ประมวล เพ็งจันทร์** ที่
ได้มารับประทานอาหารที่ ชมร.เชียงใหม่ อาจารย์บอกว่า
“บรรยากาศของที่นี่ ที่ได้เป็นเพียงของอาหาร
การกิน แต่เป็นบรรยากาศของกัลยาณมิตรที่มีความรู้สึก
ดีต่อกัน และที่สำคัญที่เราทำที่นี่ ไม่ใช่เพียงแค่พื้นที่
สำหรับนั่งรับประทานอาหารแต่เรามีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้

พื้นที่ของการสัมผัสความหมายที่ดีงาม”

ในส่วนของอาหาร อาจารย์ได้ให้ความเห็นว่า “การที่เราทานอาหารเจ ก็เนื่องมาจากจิตของเราที่เป็นกุศล ที่สามารถตระหนักรู้ได้ถึงความหมายที่แท้จริง ของคุณค่าของอาหารที่เรากิน โดยไม่เบียดเบียนชีวิตสัตว์ แต่หากเราเข้าใจว่า อาหารที่เรากินเข้าไปนั้นคือ นอกจากเพื่อหล่อเลี้ยงร่างกายแล้ว ที่สำคัญยังเป็นอาหารที่หล่อเลี้ยงใจเรา”

“ปกติเราต้องรับประทานอาหารให้ครบ ๔ หมวด คำว่า ๔ หมวด ก็คืออาหารที่มีคุณค่า อาหารที่เรากินอยู่นี้ก็คือข้าวคือน้ำ ซึ่งเราต้องทำให้ปลอดพ้นจากการปนเปื้อนของสารเคมี และที่นี้เรามีความรู้สึกเชื่อมั่นว่าพืชผักทุกชนิดที่นำมาประกอบเป็นอาหารนี้ มาจากการคัดสรรของกัลยาณมิตรที่มีความปรารถนาและความหวัง ที่จะให้เพื่อนมนุษย์ได้รับประทานอาหารที่ปลอดพ้นจากสารเคมี เพราะฉะนั้นเราจึงรู้สึกดีมาก ๆ ที่ได้กินอาหารแบบนี้”

“อาหารส่วนที่ ๒ ก็คือ ผัสดำสาร ผัสดำสารนี้ถ้าเราไปในที่อื่นๆ เราก็จะมัวเมา ในเวทนา ที่มันเกิดขึ้น แต่ที่นี้ เราจะทำให้เกิดเวทนาในการตื่นรู้ เสียงบรรยายของพ่อท่าน สมณะหรือบรรดา ท่านสมณะต่างๆ บรรยายภาครอบๆตัวนี้ ที่สำคัญไปกว่านั้น เราได้หล่อเลี้ยง เขาเรียกว่า มโนสังขเจตนาอาหาร อาหารที่ไปหล่อเลี้ยงเจตนางาน อันเป็นกุศลของเราให้มันคงออกงาม ซึ่งที่นี้มีสมบุรณ์ แต่ที่สำคัญที่สุด วิญญาณาหาร อาหารที่หล่อเลี้ยงความรู้ ให้เราเกิดรู้แจ้ง เป็นความรู้ที่ประเสริฐ และเป็นความรู้ที่สำคัญ ผมเชื่อว่าผู้ที่มาที่นี้ทุกคนจะได้ตระหนักรู้ได้ถึงความหมายของชีวิต และความหมายของชีวิตที่เราไม่ประสงค์ จะเบียดเบียนใคร ชีวิตที่เราจะมีอยู่ ชีวิตเพื่อเกื้อกูลผู้อื่น ชีวิตที่เราเห็นค่าของชีวิต เพราะเราสามารถทำจิตอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ นี่เป็นอาหารที่หล่อเลี้ยงความรู้แจ้งของเรา ซึ่งที่นี้มีสมบุรณ์”

ราชธานีโอโตก

เทศกาลกินเจเป็นประเพณีที่ชาวโอโตก นั้นตั้งใจจัดขึ้นทุกๆปี ให้สอดคล้องกับประเพณี ของชาวจีนที่ถือศีลกินเจในเดือน ๙ ซึ่งในปี ๒๕๕๗

ชาวชุมชนราชธานีโอโตก พร้อมด้วยนักเรียน**สัมมาสิกขาราชธานีโอโตก** **วิทยาลัยอาชีวศึกษา สัมมาสิกขาวิชชาราม** และ**มหาวิทยาลัยราชธานี** ได้ร่วมกันจัดเทศกาลกินเจขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ถึง ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีอยู่ ๒ ร้านด้วยกัน ที่แรกจัดอยู่ที่ **ร้านอาหารอุทยาน บุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี** เริ่มเปิดขายตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. - ๑๙.๐๐ น. และที่**ร้านสหกรณ์ บุญนิยม อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี** เปิดขายตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.

● *รองผู้ว่าเดินชมภายในงาน*

● *เปิดงาน*

เริ่มเปิดขายวันแรก เราได้รับเกียรติ จาก**รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี นาย สุรพันธ์ ตีสสะมาน** มาทำพิธีเปิดงานเทศกาล กินเจอย่างเป็นทางการ ในเวลา ๐๙.๐๐ น. หลังจากเสร็จพิธีเปิดงาน รองผู้ว่าฯได้เดินเยี่ยม ชมบรรยากาศในร้าน พร้อมร่วมรับประทาน อาหาร เจ และตั้งใจรับประทานตลอดทั้งเทศกาลด้วย

เทศกาลกินเจเป็นี่มีจิตอาสามากมาย มาร่วมช่วยกันจัดงานเตรียมงานและช่วยในแผนกต่างๆ ทั้งทางจาก**กลุ่มศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** จาก **กลุ่มเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ** **กลุ่มแพทย์วิถีธรรมหมอเขียว** มาจัดกิจกรรมรักษาสุขภาพช่วง เทศกาลกินเจ และบางวันยังมี**นิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี** มาช่วยในแผนกต่างๆ

ปีนี้เป็นปีที่สองแล้วที่ชาวบ้านราชธานี ตั้งใจ ที่จะทำอาหารให้ลูกค้าได้เลือกรับประทาน อาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ **ไม่ทำเมนูของทอด** ซึ่งเป็นเมนูฮิตที่ทำก็ปีก็ครั้งก็ขายดีขายหมด เป็นการช่วยดูแลสุขภาพของลูกค้า และลูกค้าก็ จะได้รับประทานอาหารที่ครบคุณประโยชน์ที่ ร่างกายควรจะได้รับ ในราคาต่ำกว่าท้องตลาด

แบบสุดๆ คือ ข้าวราดกับข้าว ๑ อย่าง จานละ ๑๐ บาท
ข้าวราดกับข้าว ๒ อย่าง ราคา ๑๕ บาท ข้าวราดกับข้าว
๓ อย่างราคา ๒๐ บาท อาหารจานเดียวและอาหาร
พิเศษราคา ๑๕-๒๐ บาท การบริการแบบบุฟเฟ่ต์ ให้ลูก
ค้าเลือกตักอาหารได้เอง ตามใจชอบ โดยมีมุมอาหารที่
หลากหลายสไตล์เจจีน ไทย ลาว ฝรั่งเศส รวมๆแล้วมีรายการอาหารประมาณ ๑๐๐ อย่าง

บรรยากาศในช่วงงานตั้งแต่วันแรก ได้
รับเสียงตอบรับดี จากผู้ที่ตั้งใจกินเจ ของคนอุบล
ซึ่งกลุ่มลูกค้ามีหลายกลุ่มหลายประเภท ทั้งเด็กวัยรุ่น
วัยทำงาน วัยกลางคน จนถึงวัยชรา หลากหลาย
อาชีพที่มารับประทาน ทั้งนักเรียนนักศึกษา คุณ
หมอพยาบาล ข้าราชการ กลุ่มแม่บ้าน ฯลฯ หลาก
หลายมากมาย

ช่วงเทศกาลกินเจเป็นช่วงฤดูฝน ฝนตก
หนักในบางวัน แต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่ออารมณ์กินเจ
ลูกค้าหลายท่านเดินเข้าร้านมาตัวเปียกก็มี บางท่านก็
ถือร่มใส่เสื้อกันฝนมาซื้อ น่าประทับใจมากๆ และที่
น่าประทับใจมากที่สุดเลยก็คือ ลูกค้าหลายท่าน เมื่อ
กินข้าวเสร็จภายในร้าน ก่อนลุกออกจากโต๊ะที่กิน
ข้าวก็จะหยิบผ้าทำความสะอาดมาเช็ดโต๊ะของตน
และนำภาชนะของตัวเองไปล้างวางเก็บเรียบร้อย

ในช่วงสายๆ บ่ายๆ ของแต่ละวันของงาน
เจ จะมีอาสาสมัครขึ้นมาร้องเพลงเล่นดนตรี
ขับกล่อมให้ทั้งลูกค้าและทุกคนในร้านได้ฟังกัน
ทำให้บรรยากาศยิ่งคึกคัก ตกเย็นมาวงฆราวาสก็
จะวางมีดวางตะหลิว ขึ้นไปหยิบไมค์หยิบเครื่อง
ดนตรีบรรเลงในช่วงเย็นต่อ บรรยากาศยิ่ง
คึกคักรื่นรมย์สนุกสนาน เหล่าแม่ครัวทั้งหลายเสร็จ
จากงานบางท่านก็แวบขึ้นไปร้องเพลงผ่อนคลายกัน

งานนี้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรามนาบุญนิยม นำขบวนการศึกษาเข้ามาเข้าสู่ภาคปฏิบัติกิจกรรมงานเจ นิสิตมีการทำ SWOT โดย**อาจารย์เอนก นาคะบุตร** มีการประสานงานเชิญข้าราชการ นิสิตนักศึกษาสามารถร่วมงานและเกิดกิจกรรมล้างจานล้างใจ เชิญชวนให้ลูกค้าที่ต้องการเป็นจิตอาสา ล้างภาชนะของตนเอง เพิ่มเติมจากที่ลูกค้านำภาชนะไปวางไว้ในบริเวณที่ทางร้านจัดเตรียมไว้

มีองค์ความรู้การรักษาสุขภาพออกสู่สังคมคือ **มหัศจรรย์อาหารแก้โรค** โดย **คุณอุทัย สุทธิประภา** จากร้อยเอ็ดโตโสศก

มีการให้คำปรึกษาและการ**ปรับสมดุลร่างกายด้วยยา ๙ เม็ด** โดย**แพทย์วิถีธรรมพึ่งตน** จากกลุ่มจิตอาสาของหมอเขียว

มีการ**ดูแลสุขภาพด้วยน้ำผักปั่น** ซึ่งปั่นบริการคนทำงานแต่ละแผนกทุกวัน และนำมาสาธิตในรายการแค่อ้อม ทางสถานีโทรทัศน์บุญนิยม

มี**ทีมหมอแผนไทยบริการนวด-จัดกระดูก**บริการแก่ประชาชนและคนทำงาน

นอกจากนี้**มีตลาดอาริยะ** ขายข้าวกล้องไร้สารพิษ จุลินทรีย์สังเคราะห์แสง และผักบั้ง โดยได้รับความอนุเคราะห์พื้นที่ถนนจาก**เทศบาลนครอุบลราชธานี** ให้ทางเต็นท์ที่ริมถนนศรีณรงค์ และถนนเทพโยธีส่วนหนึ่ง ซึ่งรถก็ยังสามารถสัญจรได้

ตลอดงาน**โทรทัศน์บุญนิยมทีวี**บันทึกเก็บสื่อบรรยากาศของงานและบันทึกเก็บรายการต่างๆในร้านอุทยานบุญนิยม และมีการเก็บข้อมูลของการทำงานแต่ละฐานงานและผู้มาเกินใจของนิสิต วนบ. ด้วย

เกือบ ๕๐๐ กว่าชีวิต ทั้งเด็กเล็ก เด็กโต วัยรุ่น ผู้ใหญ่ จนกระทั่งผู้สูงอายุ ที่มาช่วยกันเสียดสละทำอาหาร ให้บริการต่างๆ เราไม่ได้มาทำการค้าแบบทุนนิยม แต่เรามาเอื้อเพื่อให้ญาติพี่น้องที่มารับประทานอาหาร ได้รับประทานอาหารบุญ มีประโยชน์ มีคุณค่า มีการขัดเกลากิเลส ราคาอาหารจะเรียกว่าต่ำกว่าทุนก็ได้ เพราะแรงงานที่ทุกคนมาเสียดสละ เป็นต้นทุนที่หาค่ามิได้ ทุกคนยิ้มแย้มเบิกบาน มาทำด้วยความเต็มใจ เสมือนทำอาหารให้คนในครอบครัว บรรยากาศของร้านจึงอบอุ่นเป็นเหมือนมากินข้าวสังสรรค์กันที่บ้าน มากกว่ามากินอาหารที่ร้านค้า **นี่คือการพาณิชย์-บุญนิยม ตามอุดมการณ์บุญนิยม**

เทศกาลกินเจที่ชาวบ้านราชได้จัดขึ้น จะไม่ประสบผลสำเร็จเลย ถ้าพี่น้องชาวอุบลไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญ กับการรับประทานอาหารเจ ที่จะช่วยรักษาชีวิตสัตว์ได้อีกหลายหมื่นหลายแสนชีวิต ทั้งยังมีผลต่อสุขภาพที่ช่วยรักษาสุขภาพโดยตรง และยังเป็นการทำบุญครั้งใหญ่อีกด้วย....

๘๖ ฝึกงานย่าเฉลยโต

รสนิยมประทับใจในอุทยานฯ

นายสุรพันธ์ ดิสสะมาน(รองผู้ว่าฯ)

ผมกินเจทุกเทศกาลกินเจมาประมาณเกือบ ๑๐ ปีแล้ว ในช่วงนี้ก็ตั้งใจมากินเจที่อุทยานบุญนิยม รู้สึกว่าสุขภาพร่างกายดี โดยเฉพาะระบบขับถ่าย นอนหลับสนิท และได้บุญด้วย **การที่จะทำได้หรือไม่ได้ก็อยู่ที่ตัวเราเอง** รู้สึกดีครับกินเจแล้วก็ทำให้เราไม่ไปวุ่นเรื่องสุราไม่อยากดื่มต่างๆที่งานสังคมเยอะ งานเลี้ยงเหล้าผมก็ไม่ดื่มเลยก็จะกินเจไปก่อน บางทีซื้อจากอุทยานฯห่อไป

ตัวเราเองรู้ว่า พืชพันธุ์ธัญญาหารทำให้สุขภาพดี ที่บุญนิยมนี้ดีนะ มีผักมากมาย และมีอาหารให้กินเยอะ โดยเฉพาะที่นี่มีข้าวกล้องซึ่งหา কিনยาก ที่นี่หุงได้ดีมากข้าวไม่แข็ง แล้วยังมีข้าวเหนียวคลุกเกลือใส่สา อาหารไม่แพงลิบบาท ยี่ลิบบาท กินเต็มทีก็ไม่เกิน ๕๐ บาท ถ้าเรากินร้านอื่นก๋วยเตี๋ยวชามละ ๕๐ ที่นี่ได้ช่วยคนทุกประเภทตั้งแต่คนยากจน คนมีฐานะ คนรวย เขามารับประทานกันเยอะเยอะ ทำให้คนมากินเจเพื่อชำระล้างร่างกาย ชำระล้างจิตใจให้เราผ่องใสขึ้นครับ

คุณประสาน บุญเฉลียว ญาติธรรม จ.อุบลฯ

ความสำคัญของการกินเจประการแรกคือ เป็นการปลดปล่อยชีวิตสรรพสัตว์ให้ออกจากชีวิตของเรา เพื่อเป็นการสร้างความเมตตาให้เกิดขึ้น ประการที่สองก็คือเพื่อเอาชนะใจตนเอง ปกติคนทั่วไปก็จะกินเนื้อสัตว์ ในช่วงเทศกาลกินเจจะงดเว้นจากการกินเนื้อสัตว์ก็ต้องต่อสู้กับใจตนเองและเอาชนะใจตนเองให้ได้ อาหารเจที่บุญนิยมหลากหลายมาก คนที่มากินที่นี่จำนวนมากจริงๆ ครับ ถือว่าที่อุทยานบุญนิยมเป็นที่มหัศจรรย์ของจังหวัดอุบลราชธานี

คุณจตุพล จินดาพล ศิลปิน(นักร้อง) จากกทม.

มาเป็นจิตอาสา

มาร่วมงานเป็นครั้งแรก คิดว่าคนอุบลฯรักสุขภาพ น่าจะมีความรู้เรื่องอาหารเพื่อสุขภาพความสนใจที่จะรับประทานอาหารประเภทนี้มากขึ้น อุทยานบุญนิยมน่าจะมีชื่อเสียงในอุบลฯ และเห็นความแปลกในการจัดงานที่ไม่เหมือนที่อื่นๆ อาหารสุขภาพหลากหลาย คนทำงานมีวินัยสูง มีการจัดหมวดหมู่ของอาหารเลือกกินง่าย นักเรียนมีการทำกิจกรรมอย่างมีความสุข เป็นความแปลกที่ได้เห็น ผมได้มาทำหน้าที่ซับกกล่องมาให้คนกินเจฟัง การตอบรับของคนที่มา

กินอาหารดีมาก ทำให้ผมอยากได้ยินเสียงเพลงแก่ทุกคน ลูกค้าเก็บบุญ(ช่วยเก็บจานไปไว้ในที่ที่เตรียมไว้ให้ หรือบางคนก็ช่วยล้างของตัวเองเลย)กันค่อนข้างเยอะมาก อาจเพราะเห็นการทำงานของชาวโศก จึงอยากทำบ้าง ทางร้านก็ตอบแทนด้วยการให้ผักบุ้ง ยิ่งทำให้มีความตั้งใจที่อยากจะทำบุญ ก็ได้เห็นคนที่มากินอาหารล้างจานค่อนข้างเยอะ **นอกจากนี้ ยังมีภาพบางคนเช็ดโต๊ะเอง ก่อนที่จะลุกออกไป** อาจเป็นเพราะเขามีจิตสำนึกว่า มารับประทานอาหารบุญเลยตั้งใจมาทำจิตสาธารณะ เป็นพฤติกรรมตามพฤติกรรมของชาวโศก ความประทับใจโดยภาพรวมทั้งหมดทุกคน มาทำบุญ ทำให้งานกินเจเป็นงานกุศล ทำให้อยากมาอีก

พระตะวัน ธนะโภาค ครูผู้สอนมาศึกษาและนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒินิยม

การเตรียมงานในปีในช่วงวันที่ ๓๐ ก.ค. ฝนตกหนักและมีน้ำท่วมบ้านราชบางพื้นที่จึงมีการขนของหนีน้ำ และขนอุปกรณ์ภาชนะ โต๊ะ เก้าอี้ ที่จะเตรียมจัดในงานเจออกไปไว้ที่อุทยานบุญนิยม

อาจารย์เอนก นาคะบุตร ได้มาทำ SWOT ให้กับนิสิต วนบ. เพื่อลงภาคปฏิบัติในงานเจโดยการนำขบวนการศึกษามาเข้าสู่

มหกรรมงานแจ

ประทับใจการศึกษาบุญนิยม
สัมมาสิกขาฯ และอาชีวะ เป็นความลงตัว
และพร้อมพร้อมสามัคคีที่ทั้งคณะครูและ
นักเรียนพร้อมที่จะปรับเปลี่ยน ส่วน วนบ.
**ประทับใจอาจารย์ที่พอรู้ว่านิสิตต้องเตรียม
งานเยอะ ก็ปรับขบวนการจากห้องเรียนมา
ลงพื้นที่จริง** และอาจารย์ก็ลงมาดูปัญหาด้วย
ตนเองอยู่เคียงบ่าเคียงไหล่กับนิสิตทั้งวัน
มาสรุปและนำเสนอที่อุทยานบุญนิยม

ดาวพร ชาวหินฟ้า ประธาน
เครือข่ายสตรีไร้อาชีพ

ปีนี้มีเครือข่ายแม่บ้านมาช่วยงาน
ประมาณ ๑๐๐ คน และมีจิตอาสาจาก คณะ
บริหารศาสตร์และคณะพยาบาลศาสตร์มาประมาณ
๑๐๐ คน มาช่วย ๑ วัน มาช่วยเด็ดผัก เก็บบุญ
และงานอื่นๆ ที่หลังร้าน โดยอาจารย์เป็นผู้พามา
ทำกิจกรรม เป็นกิจกรรมที่นิสิต วนบ. กลุ่ม
ประชาสัมพันธ์ได้ประสานไปปีนี้แรงงานประจำน้อย
อาศัยการโหมแรงแจกแต่ละแผนก มาช่วยกัน
ทำงานช่วงเร่งด่วน จึงทำให้งานเข้าเป้าและเกิด
การจัดการบริหารวัตถุดิบได้คล่องตัวขึ้น

ผักจากบ้านราชมี ถั่วอก ผักบุ้ง
อ่อมแซบ กะเพรา โหระพา ใบหม่อน โกลสที่ทำ
น้ำกล้วยเตี๋ยว เรื่องผักของเครือข่าย ทีมสมณะได้
ไปประสานให้เครือข่ายปลูกผักช่วงไปติดต่อฮับบุญ
พลังชีวิตประมาณเดือนกรกฎาคม จึงมีผักส่งมา
สมทบจากเครือข่ายต่างๆ คือ ศิริระอโศกมี ค่ะน้ำ
ข้าวโพด แดงกวา มะเขือเปราะ ผักกาดขาว
เครือข่ายวัดสวนธรรมร่วมใจและอำนาจเจริญมี

กวางตุ้ง ผักนึ่ง ผักกาดฮ่องเต้ สายบัว และอื่นๆ สุรินทร์โอโศกมี พริกสด พริกแห้ง แตงกวา ผักนึ่ง และสมาชิกตลาดไร้สารพิษส่งสลัด พริกสด และขึ้นฉ่าย มี**ญาติธรรมและผู้ปกครองนักเรียน** **สัมมาสิกขา**บริจาคตะไคร้ ๑๐๐ กิโลกรัม มี**ผู้ปกครองของนักเรียน**มาช่วยงานเยอะ ปีนี้ใช้ผัก ไร้สารพิษประมาณ ๗๐ % สิ่งที่เราผลิตไม่ได้คือ มะเขือเทศ บวบ มะเขือยาว พริกสด ข้าวโพดอ่อน ถั่วฝักยาว ฟักทอง ผักที่ใช้ปรุงทำลาบ ในงานนี้ได้เห็นการเสียสละของผู้ที่มาช่วยงาน ช่วยทั้งแรง และนำพืชผักมาบริจาคด้วย ปีนี้การจัดการบริหารเรื่องขยะทำได้ดีไม่มีแผลงวันเหมือนทุกปี แต่ละแผนกจะนำถุงดำที่ใส่เศษอาหารและเศษพืชผักต่างๆ มาเทที่รถทุกแผนกให้ความร่วมมือดีมาก

ด.ช.พนมไพโร ราชิ นักเรียนสัมมาสิกขาฯ ชั้น ม. ๒

ปีนี้มี**ฐานงานที่นักเรียน สส.ธ. และนักศึกษา อาชีวะ** ได้ปฏิบัติงานเทศกาลงานเจ ๓๑ ฐาน งานครับ นักเรียนชายส่วนใหญ่จะนอนที่วัด เพราะปีนี้น้ำไม่ท่วม ส่วนคนที่ต้องตื่นแต่เช้าก็จะนอนที่ อุทยานฯ และสหกรณ์ เวลาทำงานพวกผมจะมีการแบ่งช่วงเวลาทำงานกันจึงมีเวลาพักผ่อน นักเรียน ไม่ค่อยป่วย จะมีบ้างก็เป็นอุบัติเหตุ เช่น มีดบาด ทำงานครั้งนี้ ครูให้คะแนนภาคปฏิบัติและทำรายงาน ครูแจกใบงานไว้ พอทำงานมีเวลาว่างก็จะทำไปเรื่อยๆ รู้สึกว่าทำงานแล้วมาเขียนจะจำได้ดี ทำรายงาน เป็นทีม แต่ละฐานงานจึงไม่หนักมากครับ ช่วงเย็นของวันสุดท้ายนักเรียนก็ประชุมระดมสมองสรุปงานครับ

สิกขมาตุมาแก้ว ชาวหินฟ้า นักบวชหญิงพุทธสถานราชธานีโอโศก

บรรยากาศงานเทศกาลกินเจที่อุทยานบุญนิยม ปีนี้ได้เห็นพลังสามัคคีของพวกเรา ชาวบุญนิยมที่ต่างก็ทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจ ช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่ ทั้งผู้ใหญ่และเด็กนักเรียน ซึ่ง ในแต่ละวันจะมีคนหมุนเวียนมาช่วยงานประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ คน นับว่ามีใช้น้อยทีเดียว และทุกคน ก็ช่วยกันอย่างเบิกบานใจ จึงนับเป็นภาพชีวิตที่น่าประทับใจมาก ที่คนทุกข์มาทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข และงานก็สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขออนุโมทนาสาธุกับทุกๆ คนที่มาร่วมงานกันในครั้งนี้

เกร็ดเล็กๆ จาก อุทยานฯ

-นักเรียนไม่ค่อยป่วย แต่เมื่อยล้ามาก นักเรียนเหนื่อยจนเข็ดไปตามๆกัน แต่คิดว่าจะขายรอบสองก็หือแล้วเช้าของวันที่ ๒ ตุลาคม ใครก็ว่าวันสุดท้ายแล้ว ขนมออกมา คนจะวิ่งกรูกันเข้าไปแย่งซื้อเลย วางถุงแจ่ว ถุงลาบ ไม่ทันไรก็มาซื้อทันที แม่ครัวยกกะทะตะหลิวหนีคนเลยที่เดียว

-ขนาดลดจำนวน ลดชนิดแล้ว เหลือทำขนมไม่กี่ชนิด ก็ยังทำไม่ทันคนกินเลย แปลกที่ปกติวันสุดท้าย ทั้งคนกินคนขายก็จะหมดแรง คนกินก็คงอยากจะกลับไปกินเนื้อสัตว์ แต่ปีนี้แปลกที่คนอยากกินต่อ มาหาซื้อตุนอาหารเจ เมื่อเราจะปิดร้านแล้ว เราทำไม่ทันคนซื้อเลย

-นักร้อง ร้องตั้งแต่ ๑๑ โมงเช้า จนถึงกลางคืนเลย ไม่รู้เอาแรงที่ไหนมาร้องกัน ทั้งนักร้องเด็กและผู้ใหญ่

-บรรยากาศที่ได้ะการเงิน แม่ฝนตก คนก็หลังไหลมาซื้อกัน คนมุ่งมั่นในการกินเจกัน มีนักเรียนตัวเล็กๆ ประมาณ ๑๐ ขวบ บอกว่าคิดเงินผมให้แพงๆหน่อย ถ้าอยู่ข้างนอกนี่มันแพงมากนะป้า ป้ามิ่งก็บอกว่า ที่นี่ระบบบุญนิยม นิยมเสียสละนะ

-ที่นี่คนตื่นกินเจ อาหารเราทำไม่พอ

ให้คนกินเลย ผู้ใหญ่บ้านในตำบล
บึงใหม่ ก็ไปที่ร้านอุทยานฯ ไม่คิดว่า
อาหารจะหมดตอนเที่ยง แต่อาหารก็
หมดทุกอย่าง ก็เลยต้องให้แม่ครัวช่วย
กันทำให้บรรดาท่านผู้ใหญ่บ้านกินกัน แต่
พอทำอาหารออกไปวาง บรรดาลูกค้าก็
รุมกันซื้อไปอีก ก็ต้องทำมาเพิ่มอีก

- **เห็ด** ซื้อตลาด ๒ ตัน ผลิตเอง
๒๐๐ กว่ากิโลกรัม เต้าหู้ใช้ประมาณ
๕.๕ ตัน

- **ทั้งขนมปัง ซาลาเปา** รวม
ทั้งหมดในงานทำไป ๒๐,๐๐๐ กว่าลูก

- **ผักไร้สารพิษจากศิระขอโชค**
ได้ผักทองกับข้าวโพดมากที่สุด จาก
อำนวยการ ญ โสธร สุรินทร์ เครือแห
อุทยานอื่นๆอีก รวมซื้อจากเครือแห
ประมาณ ๗ ตัน ผักบ้านราชาประมาณ
๓ ตัน ผักที่ซื้อจากตลาดใช้ไป ๑๕ ตัน
รวมผักใช้ไปประมาณ ๒๖ ตัน ไม่รวม
ผลไม้พวกกล้วย มะนาว และยังมีผัก
บริจาคอีกส่วนหนึ่ง

วิชาวิสุทธิกับพอเพียง

☆ ทิม สมอ.

วิถัฒขรธรรมบุญนิยม

บทนำ

เพราะเวลาในอดีตได้ผ่านไปแล้ว แก้ไขไม่ได้แล้ว ส่วนเวลาในอนาคตก็ยังไม่ถึง ทำอะไร
มันไม่ได้ เวลาในปัจจุบันจึงเป็นของเราอย่างแท้จริง จะเจริญขึ้นหรือจะเสื่อมลงอยู่ที่ปัจจุบันทั้งนั้น
อย่าไปมัวหลงยึดมั่นอดีต หลงยึดมั่นอนาคตกันเป็นอันขาด ด้วยการดำรงสติคงมั่นกระทำในสิ่งที่
ถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ แก้ไขละลดล้างความไม่ดีไม่ถูกต้องที่เห็นที่รู้ในปัจจุบันที่เป็นมิจฉาทิฐิเสีย
โดยการรู้เท่าทันกิเลสที่เกิด จับตัวได้ทัน ปฏิบัติให้สัมมาทิฐิ ไม่ทำตามที่กิเลสมันบงการ มันเป็น
เจ้านายเรามาจนแล้ว แก้ได้ที่ปัจจุบันนี้

ทุกปัจจุบันที่เราแก้ไขมิจฉาทิฐิ เราก็เพิ่มสัมมาทิฐิมากขึ้นสั่งสมให้แก่ตนเอง จึงไม่ต้อง
สงสัยในอนาคต ปัจจุบันขณะจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญสุด ยิ่งถ้าเรามีความรู้ในสัมมาทิฐิชัดเจนตรงทางที่ได้
จากการคบหาสัตบุรุษ ได้ฟังสัทธรรม เกิดศรัทธาเชื่อมั่น หันมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชีวิต
มาเป็นคนที่ดียิ่งขึ้น ดีที่สุดคือ กิเลสน้อยลงๆ หรือหมดไปๆ นี่ประเสริฐสุด แต่ถ้าไม่รู้กิเลสเลย
เราก็เดินทางชีวิตไปตามครรลองเก่าๆของกิเลส ทั้งในอดีต และเดินไปข้างหน้าตามอนาคตเป็นตัวชี้นำ

พาชีวิตวากวนไปมาในวัฏฏสงสารอันยาวนานไม่รู้จบ

จากบทสัมภาษณ์ **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** อธิบาย**ทฤษฎี ๖๒** ซึ่งพวกเราคงต้องค่อยๆทำความเข้าใจ เพราะเป็นบทเรียนใหม่ที่นำใส่ใจศึกษา เป็นอีกหนทางตัดกิเลสที่ควรติดตามและเตือนเราว่าควรอยู่กับปัจจุบัน ส่งเสริมให้กำลังใจการทำงานของคนช.อย่าแบกอนาคตไว้ด้วยการคาดเดาไปต่างุณานา และข้อท้ายสุด ย้ำเน้นการยังกินเนื้อสัตว์เป็นอาหารอยู่ตราบใดก็ยังไม่ทำบาปอยู่ตราบนั้น เพราะนี่คือ การเดินตามอดีต ทำบาปในปัจจุบัน อันจะส่งผลบาปต่อไปในอนาคต

พ่อท่านอธิบายทฤษฎี ๖๒ เป็นอย่างไร

ทฤษฎี ๖๒ เป็นมิจจาทฤษฎี ที่คนยึดถือ ส่วนอีก ๕ ทฤษฎีที่เป็นปัจจุบัน เป็นมิจจาทฤษฎีก็ได้ สัมมาทฤษฎีก็ได้ ถ้าพูดว่าผู้มีทฤษฎี ส่วนมากจะหมายความว่ามิจจาทฤษฎี มิจจาก็คืออดีต ๑๘ บวกอนาคต ๔๔ เป็นทฤษฎี ๖๒ ถ้าเราเรียนรู้ทฤษฎีทั้ง ๕ ในปัจจุบันนี้แล้วทำให้เป็นนิพพานได้ เราก็อยู่กับกามกับฌาน ๔ ได้โดยไม่ยากไม่ลำบาก ก็อาศัยฌานทั้ง ๔ อยู่ อาศัยกามอยู่ แต่เราไม่มีกิเลส เป็นนิพพาน เราไม่ได้ติดไม่ได้ยึด เราไม่มีกิเลสแล้ว ทั้งอัตตาและกาม ฌานทั้ง ๔ คืออัตตา เพราะฉะนั้น คนที่ไม่เรียนรู้เรื่องอัตตา ไปนั่งสมาธิหลับตาก็ได้ฌาน ๔ แต่ไม่รู้จักอัตตา ก็คือไปสร้างอัตตานั้นเอง คนที่เรียนสมาธิสมาธิแบบพระพุทธเจ้าจะรู้จักอัตตา โอปาริกอัตตา มโนมยอัตตา อรูปอัตตา ก็มีฌานสมาธิอาศัยอยู่ ได้โดยไม่ยากไม่ลำบากในฌานทั้ง ๔ ปรับไปปรับมาได้ในฌานทั้ง ๔ จะใช้ฌานทั้ง ๔ ทำอะไรก็ได้ ก็มีทั้งกามมีทั้งฌานแต่ไม่มีกิเลส เรียกว่านิพพานในปัจจุบัน...

คนที่แบกอนาคต หมายความว่าอย่างไร

เมื่อเข้านี้มีลิกขมาตุมาแล้วว่า ไปข้างนอกเจอพระไม่เป็นพระ มีแต่รดน้ำมนต์ ใช้ดอกไม้ธูปเทียน ไม่ได้เรื่องเลย นั่นแหละคุณยึดภพอนาคต ก็เขาเป็นอย่างนั้นเพราะเขายังไม่มีปัญญา เขายังทำ ความถูกต้องไม่ได้ มันก็ต้องเป็นไปในอนาคตอย่างนั้น เพราะขณะนี้เขาเป็นอย่างนี้อยู่แล้ว จะว่าไปมัน ก็คืออดีตของเขา แต่คุณไปมองอนาคต คุณอยากให้เขาเป็นอย่างที่คุณคิด คุณก็ไปเอาชั้นธอนาคตนั้นมายึด คุณก็ทุกข์สิ คุณก็ยึดอัดๆจะไปเอา เรื่องเขา ไปนู่นวายนุ่นเรื่องของเขา ต้องรู้ว่าเขาคือเขา เราคือเรา แยกเรา แยกเขาไม่ออก ไปเอาเขามาเป็นเรา เราก็ไปห่วงแทนเขา ไปโกรธไปเสียใจ ไปกลุ่มใจยึดอัดขัดเคืองแทนเขา ก็เกิดกิเลสเกิดอัตตาเกิดเดือดร้อนใจ เกิดวิปปฏิสารอยู่อย่างนั้นแหละ

ตอนแรกเราต้องรู้ความถูกต้องก่อน เมื่อรู้แล้วเราก็ไม่ทำอย่างนั้น และต่อมาเราก็ต้องมาวางใจกับคนไม่รู้ให้ได้ ใช่มั้ย

ใช่ ต้องรู้ นั่นมันของเขา ไม่อย่างนั้นคุณก็เครียดก็ลำบากใจ ...ทำไมมันไม่เป็นอย่างนี้วะ.. เช่น คนที่ยึดศาสนาพรมี่คนมาว่าศาสนาพุทธก็ทุกข์ร้อน ลำบากลำบากใจ แหม...ทำไมทำอย่างนี้ เราต้องเข้าใจ ศาสนาพุทธต้องเป็นอย่างไร แม่ไม่ถูกต้องก็ตาม ถ้าคุณยึด คุณก็ยุ่งทุกข์อยู่ ถ้าไม่ยึดคุณก็ทำไปสิ จะพูดจะสอนจะบอกจะแนะนำอะไรเขาก็ทำไป ได้แค่นั้นก็แค่นั้น คุณเก่งแค่นั้นละ

เรศึกษาศาสนาก็มาเรียนเรื่องตัววางใจสำคัญที่สุดใช่ไหม

ใช่ แต่วางประเภทที่ไม่รู้จักอะไรเลย วางตะพืด พวกนี้ก็อุจเฉททิฎฐิ ชาติสฺมฺญ อตตาก็ไม่ได้ล้าง หมักอตตาวัวอย่างเดิม อะไรมาก็วางๆวาง ตะพืด ใครจะเป็นอย่างไรก็ช่างก็วาง เป็นคนใจดำแล้วตัวเองก็ไม่รู้จักอตตาทัวเองที่หมักไว้อยู่ พวกนี้เป็นอุจเฉททิฎฐิ

เขาวางได้ เขาสบายกว่า แต่พวกเรายังวางไม่ได้เราเครียด ใครแยกกว่า

ไอ้ที่วางสิ แยกว่า เพราะที่วางมันยังไม่รู้จักทุกข์หรอก เราทุกข์กว่า แล้วก็ฝึกลงด้วยความเข้าใจใช้ปัญญา ทุกข์เราก็ลดลง พวกที่วางตะพืด เขาถูกลงให้วาง แต่ไม่รู้จักอตตาก็ไม่รู้ไอ้ที่หมักหมมไว้ เป็นอนุสัยอาสวะ ไม่รู้เรื่อง ไม่ได้ซุดคู้ขึ้นมา มันเกิดแล้วก็อ่านสิคุณไปยึดทำไม เราก็วางผู้ที่ยึด โดยที่ตนเองเห็นแล้ว บรรลุแล้ว ตนเองไม่ได้ติดยึดแล้ว แต่ไปเอาคนอื่นคนโน้นคนนั้นมายึด มันเป็นเรื่องอนาคตที่เขายังไม่มี เรียกว่าอาศัยขั้นธนาคต

ทิฎฐิ ๖๒ ทำไมเราไม่บอกปัจจุบัน ๕ เพราะอะไร

ทิฎฐิ ๖๒ นี้ อดีต ๑๘ อนาคต ๔๔ เป็น ๖๒ ปัจจุบัน ๕ ท่านไม่บอก เพราะปัจจุบัน ๕ มันเป็นตัวที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลง แปรเปลี่ยนได้ พร้อมจะปรับปรุงหรือไม่ปรับปรุงหรือมันก็เพิ่มให้กิเลสหนาขึ้นได้ เพราะฉะนั้นถ้าคุณไม่ศึกษาปัจจุบัน อดีตมันก็เป็นแล้ว แก้ไขไม่ได้แล้ว ถ้ามีจิตทิฎฐิมันก็เป็นแล้ว อนาคตยังไม่เป็น จะเมื่อไหร่ก็ยังไม่เป็น เพราะอนาคตยังไม่ถึง

สมมติว่าอนาคตจะมีจิตก็ต้องมีจิตนั้นแหละถ้ามันจะเป็น เพราะฉะนั้นตัวแปรอยู่ที่ปัจจุบันเท่านั้น อดีต ๑๘ กับอนาคต ๔๔ รวมแล้วเป็น ๖๒ ถ้าเราไปวุ่นวายด้วยก็เป็นมิจจาทิฎฐิ ใจอย่างเดียว ไปวุ่นวายทำไมกับอดีตอนาคต เพราะ หนึ่ง มันเป็นแล้ว สอง มันยังไม่มี ยังมาไม่ถึงเลย ถ้ามันมิจจาก็มีจิตไป มันล้มมากก็ล้มมาไป เราจะไปแก้อดีตอนาคตไม่ได้ แก้ได้เฉพาะปัจจุบันเท่านั้น ท่านจึงเรียกเป็นทิฎฐิ ๖๒ เป็นทิฎฐิผิด ส่วนทิฎฐิ ๕ เป็นทิฎฐิธรรมเป็นปัจจุบัน ทิฎฐิ ๕ นี้จะเป็นมิจจาก็ได้ล้มมากก็ได้ แล้วแก้ไขได้ ทิฎฐิ ๕ จะไปรวมกับมิจจาทิฎฐิ หรือ ทิฎฐิที่ยึด ถ้าคุณไปยึดปัจจุบันด้วย ไม่ทำด้วย ทิฎฐิปัจจุบันเป็นอย่างนั้นมันไม่แก้ไข อ้าว...ก็แล้วไปสิ คุณไม่แก้ไข ถ้าคุณล้มมากก็แล้วไปเถอะ แต่คนที่ไม่แก้ไขแล้วอวดดีอยู่ก็มีจิตทั้งนั้นแหละ

คนที่เข้าใจแล้วเขาไม่แย้งไม่เถียงหรือกว่าให้แก้ไขเถอะ เขาแก้ไขแล้ว สมบูรณ์แล้วเป็น
อรหันต์แล้วเขาก็นิ่งยิ้มเฉยลิ ใครจะไปให้เขาแก้ เอ้า...เขาแก้แล้วนี่ เขาบรรลุแล้ว เป็นอรหันต์จะมี
ปัญหาอะไร แต่ถ้าเราไม่ใช่อรหันต์ ยังยึดอัดๆอยู่ ยังหลงไหลได้ปลื้มอยู่ นั่นแหละในทิวฎี ๕ แม้คุณ
จะรู้แล้วอดีตอนาคต ๖๒ คุณไม่เกี่ยวแล้ว ไม่ต้องไปยึดถือแล้ว เข้าใจแล้วมันก็มีไป จริงๆแล้วอดีต
กับอนาคตก็เป็นของไม่เที่ยง แต่ปัจจุบัน ๕ ถ้าคุณทำได้สำเร็จ มันเที่ยง สำหรับเรา แม้ปัจจุบันบรรลุ
อรหันต์แล้วเที่ยงแล้ว อดีตกับอนาคตก็ไม่เที่ยงอยู่ดี เพราะฉะนั้นในอวิชชา ๘ ข้อ ๕ ไม่รู้ในส่วนที่เป็น
อดีต ข้อ ๖ ไม่รู้ในส่วนที่เป็นอนาคตนี้แหละมีความหมายตรงนี้ ส่วนข้อ ๗ ไม่รู้ทั้งในส่วนอดีตและ
อนาคต เพราะฉะนั้นส่วนอดีตอนาคตท่านจึงเอามารวมไว้ด้วยกันเพราะว่าข้อนี้มันเที่ยง อดีตเหมือน
อนาคต อนาคตก็เหมือนอดีตเพราะมันสูญหมดเลย เมื่อไรๆ อดีตก็สูญ สูญจากกิเลส อนาคตก็สูญ
จากกิเลส เพราะเราทำปัจจุบันของเราแข็งแรงหมดแล้ว เป็นสมาธิสมาเป็นจักขุมารินิพพุต เป็น
นิพพานสมาธิเรียบร้อยแล้ว เราไม่ต้องไปแก้ไขอะไรอีก

พระฉนัตวแปรอยู่ทีปัจจุบันเท่านี้

ใช่ และต้องฝึกให้สมบูรณ์ ดังนั้นผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ ไม่มีผัสสะในปัจจุบัน อย่างที่ พระพุทธเจ้า
ตำหนิภิกษุสาติที่กล่าวว่า ตายแล้ววิญญานนั้นแหละล่องลอยไป พระพุทธเจ้าถามใครสอนเธอเรื่อง
วิญญานล่องลอยอย่างนั้น

วิญญานนั้นเกิดในปัจจุบันนี้ มีเหตุมีปัจจัยจึงเกิด ตากระทบรูป-หูกระทบเสียง แล้วจึงเกิด
วิญญาน เป็นต้น ต้องศึกษาตัวนี้ แล้วก็ปฏิบัติศึกษากระทั่งเกิดญาณเห็นในความจริงว่า มันไม่เที่ยง
มันเป็นทุกข์ มันเป็นอนัตตา ต้องปฏิบัติจนเห็นแจ้งความเป็นอนัตตาตัวนี้ ในปัจจุบันนี้ อย่างนี้เป็นต้น

คนในโลก ไม่รู้ตวนี้ เขาก็อยู่กับอดีต อนาคตจริงวนอยู่ในสังสารวัฏ

ผู้ไม่ศึกษาทิวฎี ๖๒ ก็ยึดอยู่กับทิวฎี ๖๒ และหลงไหลไปกับทิวฎี ๕ ปัจจุบันซึ่งจะเป็นตัวแปร
ที่จะทำให้ความหลงยึดมั่นอดีตก็ตาม อนาคตก็ตาม มันเป็นกิเลสทั้งนั้น คนที่ไม่ศึกษา ทิวฎี ๕ ไม่
ศึกษาความหลงไหลในอดีตปัจจุบัน ไม่ศึกษากามไม่ศึกษาอัตตา กามกับฉมาน คืออัตตา

ฉมานก็ได้แก่ ฉาน ๔ นั้นเอง กับกาม นี้คือ ทิวฎี ๕ ที่ไม่อยู่ในทิวฎี ๖๒ ที่พระพุทธเจ้าให้ศึกษา
เพราะไม่ล้างความหลงไหลติดยึดใน“ทิวฎี ๕”นี้ คือ “กามกับอัตตา”นี้เอง จิตที่ยึดในอัตตาจึง
สะสมอัตตา ไม่มีลดละลงได้ จึงยังมีแต่ทิวฎีที่เป็นอดีตกับอนาคตที่ยังติดยึดไปตลอดกาล

เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าทรงสอนเรา ให้เราเรียนรู้อัตตาของเรา ซึ่งเรียนรู้เป็นฉานเป็น
สมาธิสมาธิเอง มี พหิทถารูปานิ ปัสสติ เรียนรู้ในขณะที่มีชีวิตสัมพันธ์พร้อมอยู่กับสัมผัสภายนอก
นี้เอง จึงต้องเรียนรู้รูป ๒๘ ทั้งหมด โดยเฉพาะอุปาทายรูป ๒๔ กระทบจากข้างนอก ตาหูจมูกลิ้นกาย
ปสาทรูป ๕ กระทบรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัส ๕ กระทบแล้วเกิดผลเป็นวิญญาน คุณก็เรียนวิญญานไป
ตั้งแต่เป็นภวารูป ๒ ทำให้เกิดเป็นเอกบุรุษให้ได้

หากยังเป็นอดีตภาวะอยู่ก็ต้องรู้ว่าเรายังเป็นผู้มี“อดีตภาวะ” ต้องรู้จักรู้แจ้งรู้จริง“รูป”ที่เป็น

อิตทินทรีย์นั้นๆ ถ้ายังเป็นอิตถิภาวะยังไม่เป็นเอกบุรุษ ไม่เป็นหนึ่งเดียว เป็นเอกบุรุษที่ไม่มีกิเลสแล้ว
จึงจะเป็นผู้อยู่แต่ผู้เดียว ไม่มีตัณหาเป็นสหายสองเลย คุณก็ยังไม่จบ ตราบที่คุณยังไม่เป็นเอกบุรุษ
อยู่แต่ผู้เดียว คุณก็ต้องเรียนรู้ตั้งแต่หทัยรูปไปจนกระทั่งลักษณะรูป ๔ โน่นแหละ คุณจึงต้องเรียนรู้นาม
รูป รู้กายรู้จิต รู้องค์ประกอบ จิตที่มีการปรุงแต่งสังขารอยู่อย่างไร เรียกว่าปรับทั้งยังมีกายสังขาร และ
จิตสังขารต่างๆ แล้วกำจัดกิเลสให้หมด ชำระให้เกลี้ยงเกลาสมบูรณ์ ทำ“บุญ”คือ“ชำระกิเลส”ให้เป็น

ติดตามข่าวการเมืองแล้วไม่สบายใจ กลัวว่าทหารจะไม่เอาจริง จะทำให้การปฏิวัติครั้งนี้เสียของ

การไปยึดว่าเขาจะเอาจริงไม่เอาจริง นั้นเป็นอนาคต อนาคตเขาก็ยังไม่รู้ โดยเฉพาะเราเองก็
ยังไม่รู้ว่าเขาจะทำจริงไม่จริง ต่างก็ไม่รู้กันทั้งนั้นแหละว่ามันจะเป็นอย่างไร เขาไม่รู้เราก็ไม่รู้ อนาคตไม่
มีใครรู้ แม้เขาจะเป็นอยู่จริงมีจริง เขาไม่รู้ตัวหรือรู้ตัวก็ตามแต่ ถ้าเขารู้ว่าที่นั่นก็เลย เขาก็หลอกหลวง
คนอื่นไป หรือเขาเองก็ไม่ว่าเขาหลอกหลวงประชาชน เขาทำอย่างจริงจัง เขาจริงใจจริงๆ เขาก็คิดว่า
จริงใจ อาตมาคิดว่าเขาคงจะจริงใจอยู่ อันนี้เท่านั้นที่จริง เราก็ต้องเข้าไปหลงอนาคตมากนัก เพราะเรา
คิดแต่ว่าอดีต มันจะเที่ยง มีอดีตเคยเป็นอย่างที่เรายึดอยู่ เราไม่ยอมให้เป็นอย่างนั้นก็เลยทุกข์ในใจ
ดูปัจจุบันนี้ ช่วยกันทำปัจจุบันนี้ให้ถูก ให้ดี ช่วยกันแก้ไขปัจจุบันนี้เถิด

สรุปแล้ว ยังเป็นเรื่องที่จะต้องเป็นไปอีกในอนาคต คุณจะมีความสุขจิต หรือ มีความสุขจิต
ก็แล้วแต่กรรมกิริยาที่ทำอยู่ขณะนี้แหละ อนาคตยังไม่ได้เกิด แล้วเราก็ไปห่วงกังวลว่า เขาจะไม่เอาจริง
ทั้งที่เราไม่รู้ว่าเขาจะเอาจริงหรือไม่เอาจริง ก็แสดงว่าเราไปเอาชนธิ์ในอนาคตมาแบกมาห่วง อย่างที่
อาตมาพูดว่าเขาก็ไม่รู้อนาคต เขากำลังจะทำไม่ให้มันเป็นอย่างที่อดีตเป็นมาแล้วอยู่ อาตมาเห็นเขาทำ
อย่างมุ่งมั่นหน้าครัทธาวยังอยู่นะ อนาคตเขาก็หวังอย่างที่คุณหวัง อนาคตก็ยังไม่เกิดเลย อะไรต่างๆ
นานาพวกนี้ ล้วนแล้วแต่
อนาคตที่ยังไม่เกิด จะเดามั่งไม่
เดามั่งว่ามีหรือไม่มียังไม่รู้เลย
นี้แหละสิ่งเหล่านี้ที่เราพร้อมแล้ว
เป็นอนาคตทั้งนั้นเลย ก็ไปเอา
ส่วนอนาคตมากังวลมาทุกข์มา
ร้อน ก็ทุกข์ร้อนกับอนาคต
เอาอนาคตเข้ามา ถ้าเรายังไม่รู้
หรือรู้ก็ตาม อนาคตก็เป็นเรื่อง
เขาทำไปจากปัจจุบัน เราจึง
ต้องปล่อยวางหรือเราต้องวาง
ใจว่า จะดีหรือไม่ดี มันก็เกิด
จากเหตุปัจจัยกับการกระทำ
กรรมนั้นว่าดีจริงหรือไม่

จริงๆมันก็จะเกิดให้ดูได้ในอนาคต ถ้าเหตุปัจจัยที่เขาทำในวันนี้ได้สัดส่วนของจริงมันดีทั้งหมด ก็จะได้ผลตามเหตุปัจจัยที่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงเดาไม่ออก หมอคูก็ดูยาก แต่ถึงจะเป็นจริงหรือไม่ ก็ตามใจเถอะ มันก็เกิดตามเหตุตามปัจจัย เพราะฉะนั้นจะไปยึดอะไรกันนักหนาเมื่ออนาคตอย่างนี้ก็ตาม

เราทำความเข้าใจเรื่องแบบนี้ได้อย่างไร จึงจะวางใจได้

ก็ศึกษาไปซิ อย่างอาตมาว่า อ้อ...เราไปยึด ใช้ไหมเราจึงทุกข์ เราคิดอย่างนี้แล้วก็อยากให้เป็น อย่างนั้น ไม่ต้องอยากให้มันเป็นอย่างนั้นหรอก เพียงมีเจตนา ไม่ต้องถึงกับตัณหา แล้วก็มุ่งมันทำ ไปตามวิธีที่เรามั่นใจว่าดีที่สุดในปัจจุบันนี้ ทุกอย่างเป็นตามเหตุปัจจัยของมัน อันที่พอเหมาะได้ สัดส่วนดีเป็นมัตตัญญูตาของเขาเป็นกัมมเนยะของเขา เขาจะทำได้ขนาดไหนละ ได้สัดส่วน เป็นกายกัมมัญญูตา องค์ประชุมที่ได้สัดส่วนพอดีพอเหมาะก็เป็นงานอันพอเหมาะพอดีที่ท่าน บาลีว่า ปโหติ งานที่เราจัดองค์ประกอบคือ มัตตัญญูตาให้มันได้สัดส่วนพอเหมาะพอดีตามปัญญาหรือตาม เหตุปัจจัยที่เราจัดแจงอภิสังขารได้ดีที่สุดนั้นแหละคือ กรรมที่นักปฏิบัติธรรมของพุทธต้องทำให้ได้ ไมอย่างนั้นเราก็จะเดือดร้อนใจเดือดร้อนกายไปไม่มีจบ

เราเองก็ช่วยในด้านที่เห็นว่าเราจะช่วยได้ อันไหนเขาให้ช่วย เราก็ช่วย อยากช่วยแต่เขา ไม่ให้ช่วย เราก็ช่วยไม่ได้อยู่ดี เราก็ว่าไปตามเพลง เขาเปิดช่องให้ช่วยก็ช่วย อย่างเขาให้สมัคร สนช. คุณก็ไปสมัครสิถ้าคุณเห็นเหมาะสม หรือเห็นใครเหมาะสมก็เสนอเขาไป ก็ช่วยกันทำ ที่เขาทำอยู่นี้ ก็ดีแล้วทั้งนั้น อาตมาว่าดี ถ้าไม่ไปสมัคร ไม่ช่วยส่งใครสมัครก็อย่าไว้วางใจ

แม้เรายังไม่รู้ผล เราก็ส่งเสริม ให้กำลังใจ เพราะเรายังไม่รู้ผลไม่รู้เหตุปัจจัยในรายละเอียด สมบูรณ์เกี่ยวกับรูปกับนาม เกี่ยวกับคนเกี่ยวกับใจเขา ก็ไม่รู้ เดาไม่ออก ขึ้นเดาก็มีตหน้าเปล่าๆ

หน้าเราปีนี้มี ๒ ครั้ง คือ วันที่ ๒๔ กันยายน ถึง ๒ ตุลาคม และ ๒๔ ตุลาคม ถึง ๑ พฤศจิกายน ซึ่ง ๑๓๒ ปี จะเกิดขึ้นครั้งหนึ่ง เหมือนมีนัยที่ระบอให้คนกินเจมากขึ้น งดการทำบาป ให้ทำบุญมากขึ้น ก่อนหน้าเราพ่อท่านเทศน์ว่า คนกินเนื้อสัตว์บาปมาก กรบนิมนต์พ่อท่านเทศน์เน้นย้ำ

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า **บาป เรากินเนื้อสัตว์แม่เราไม่ได้ฆ่า** แต่ก็เกี่ยวเนื่องให้ผู้อื่นฆ่า เราที่มีส่วนตรงนี้แหละ จะเรียกว่าเราพัวพันด้วยเจตนา อุทิศ แปลว่าเจตนา อุทิสสมังสะ คือเนื้อที่มีเจตนา คือคนเจตนาฆ่า หมายถึงคนเจตนาฆ่า ซึ่งบาลีว่า **สัตถุจิจจ ปาณาชีวิตัง โวโรเปตุง** สัตถุจิจจคือ อุทิสสะ แปลว่าเจตนา เจาะจง มุ่งหมาย ประสงค์ คนมีเจตนามุ่งหมาย คือ สัตถุจิจจ มันมุ่งหมายอะไร ปาณาชีวิตัง คือชีวิตของสัตว์ โวโรเปตุงคือฆ่า ใครมีจิตเจตนามุ่งหมายฆ่าชีวิตสัตว์ให้ตาย แม้คุณจะไม่ใช้คนฆ่า แต่จิตใจคุณมีส่วนร่วม อย่างน้อยอย่างมากก็เป็นจริงตามที่มันั้น เพราะฉะนั้นถ้าสัตว์ตายเพราะคนมุ่งหมายฆ่ามีสัตถุจิจจ หรืออุทิสสะแปลว่าฆ่าด้วยเจตนาของคน ไม่ใช่เจตนาของเสือของสัตว์อื่นนะ คนนั้นแหละตั้งใจฆ่า ทำให้ตาย ทำให้องค์ประกอบของปาณาติบาตครบ

การทำให้ชีวิตสัตว์ตกลงมีองค์ประกอบอยู่ ๕ ข้อ คือ ๑.สัตว์มันมีชีวิต ๒.รู้ว่าสัตว์มีชีวิต ๓.มีจิตคิดฆ่า ๔.มีความพยายามฆ่า ๕.สัตว์ตายด้วยความพยายามนั้น องค์ประกอบของการฆ่าถ้าครบ

บริบูรณ์อย่างนี้ ก็บาปครบถ้วน ถ้าแม่เริ่มมีจิตคิดฆ่า คุณก็เริ่มบาปแล้ว คุณจะบอกว่าคุณไม่เจตนาฆ่า พุดอย่างนั้นไม่ได้ แต่ถ้าคุณฆ่าสัตว์ที่ไม่มีชีวิต ฆ่าก็ครั้งก็ไม่บาป แม้คุณไม่รู้ว่ามีชีวิต แต่ถ้าสัตว์นั้น ตายแล้วถึงคุณมีเจตนาฆ่าก็ไม่บาป เพราะคุณฆ่าร่างสัตว์ที่ตายแล้ว คุณก็ฆ่าเปล่าๆโดยสัตว์ตัวนั้นมัน ไม่มีจิตยึดติดอยู่กับตัวมันแล้ว มันทิ้งร่างนั้นไปแล้ว มันไม่ไ้เท่ากับคนที่หลงยึดตัวตน

คนนี่แหละยิ่งกว่าสัตว์หลงกันหนัก คน ที่หลงตัวตนนั้นมันหลงได้อย่างไม่น่าเชื่อ หลงยึด กันถึงขนาดแม่ตัวเองตายแล้วก็ยังไม่ยอมตาย ไม่ ยอมทิ้งร่างให้ร่างกายเนาเปื่อยไปตามธรรมชาติ ยัง ยึดอยู่นั้นแหละ เนื้อหนังก็เลยยังไม่เนา เล็บก็ยัง ยาวออก ผมก็ยังยาวออก แล้วคนผู้หลงผิดทั้ง หลายก็พากันไปหลงเคารพบูชาว่าคนๆนี้แหละคือ ผู้ปฏิบัติธรรมมีคุณธรรมสูง ตายแล้วเนื้อหนังจึง ไม่เนา ผู้ไม่มี“วิชชา” ไม่มีความรู้ของพระพุทธเจ้า จะหลงผิดอย่างนี้ทั้งนั้น

คนตายแล้วไม่เน่ามันคน“ยึดแรงจัด” ยึดหนักจนกระทั่งไม่ยอมปล่อยวางตัวตนแม้ตาย แล้ว ก็ยังเหลือจิตยึดเป็น“พีชนิยาม”อยู่ จึงยังเหมือนตอไม้ที่ยังเหลือพลังงานที่ยังปรุงแต่งร่างไปอีกชั่ว ระยะเวลาหนึ่ง ก็จะยึดอายุที่ไม่เนาไป ถ้ายึดจัดระดับ“รูปาวจร”ก็เป็น“มนุษยพีช”ที่ให้อาหารต่อไปก็อยู่ได้ เป็นมนุษยพีชไปตามอายุขัยนั้น แต่ถ้าตายแล้วยังยึดร่างอยู่ก็ยึดระดับ“อรูปาวจร” ก็เป็น“ศพที่ยังไม่เนา” ยังจะเหลือความปรุงแต่งไปอีกชั่วระยะเวลาหนึ่ง ตามโมเมนตัมแห่งพลังงานที่เหลือ

แต่เพราะคนไม่รู้ ก็เลยพากันไปหลงเคารพบูชา“จอมยึด”กัน ที่หลงยึดขนาดตายแล้วแต่ๆ ก็ยังไม่ยอมทิ้งร่างตามธรรมชาติคนทั่วไปสัตว์โลกทั่วไป เพราะไปสร้าง“อวิชชา”เกินกว่าสามัญ นี่คือการ ศึกษาผิด เลยยิ่งยึดหนักจัดเข้าไปใหญ่ เพราะยิ่ง“อวิชชา” จึงไปสร้าง“อัตตา”ในอรูป จิตจึงยิ่งเลย เติบโตใหญ่ ขนาดตายแล้วตามธรรมชาติ ก็ไม่ยอมปล่อยไปตามธรรมชาติ

คนผู้ไม่รู้อีกพากันมมมาย หลงเคารพบูชา“จอมยึดจัด”เกินกว่าสัตว์ทั้งปวง หลงเคารพคน ตายแล้วไม่เน่ากัน ก็เพราะเิง อวิชชากันอยู่ด้วยประการฉะนี้

พระพุทธเจ้าตรัสถึงองค์ประกอบของการฆ่าสัตว์ชัดเจนแล้ว ซึ่งเริ่มตั้งแต่คุณบอกว่าไปจับ สัตว์ชื่อนั้นชื่อนี้มา จับแค่นั้นนะ ไปจับไก่ตัวนั้นมา ไปจับปลา มา บาปแล้ว นี้ ๑ และคุณก็เห็นว่าสัตว์ มันมีชีวิตอยู่ดีๆของมัน และคุณก็รู้ว่ามันมีชีวิต นี้ ๒ แล้วยังดันไปทำบาปไปจับสัตว์มา สัตว์ถูกจับ ถูกมัดถูกลากถูกตีมามันก็บาปเพิ่มขึ้น นี้ ๓ จิตคุณคิดจะฆ่าก็เลยสั่งฆ่า ก็บาปเพิ่มขึ้นอีก มีคนจงใจ ฆ่าสัตว์นั้นให้ตาย นี่แหละ“อุทิมังสะ” สัตว์ตายเพราะคนจงใจฆ่ามัน ก็บาปไปทั้งผู้สั่งให้ฆ่า ทั้งผู้ลง มือฆ่า แต่ผู้สั่งนั้นแหละบาปมากกว่า นี้ ๔ และ ๕ สุดท้ายยังจะเอาเนื้อมันไปทำเป็นอาหารแถมเอา ไปถวายพระให้พระพลอยกินเนื้อสัตว์หลงติดเนื้อสัตว์ไปอีก ส่วนมากหลงติดโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวหรอก ก็ บาปครบองค์ ๕ นี้คนทำกับสัตว์ เป็นบาปจริง อีกสูตรหนึ่งที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้

แต่ถ้า ถ้านะ ถ้าคุณดีใจว่าได้ฆ่ามัน เพราะคุณไม่รู้ว่ามีชีวิตแล้ว”(ฆ่าสัตว์ที่ตายแล้ว) คุณ

ก็ไม่บาปหรอก แต่คุณบาปตรงที่มีเจตนาอกุศล ทำไม่ถึงได้อยากฆ่าละ นี่เป็น“การจงใจ”(อุทิสส, สัจฉิจจ) ที่เป็นบาปส่วนตัว แต่คุณฆ่าสัตว์ที่ตายแล้ว คุณไม่รู้ว่ามันตาย ก็ไม่มีบาปเกี่ยวข้องกับสัตว์ตัวนี้ เพราะมันไม่มีวิญญาณที่จะพยายาบทคุณแล้ว คุณไม่รู้ว่าสัตว์มันตายไปแล้ว เหลือแต่ร่างเท่านั้น คุณไปฆ่าสัตว์ที่มันตายแล้ว มันก็ไม่พยายาบทคุณ แต่ถ้าคุณฆ่าทุกๆ ที่มันยังมีชีวิต มันพยายาบทนะ...นี่ทำร้ายกุ ทำให้กุตาย มันก็พยายาบทแล้ว มันเป็นอรหันต์ตรีโง่ มันจึงจะไม่พยายาบทคนที่ฆ่ามัน ขนาดคนยังพยายาบทคนฆ่าเลย นั่นสัตว์เดรัจฉานนะ

ถ้ามันตายแล้ววิญญาณตัดขาดไปแล้ว มันกายัสสเกหา ปรัมมรณา ไปแล้ว คือกายแตกแล้ว มันไม่มีองค์ประชุมแล้ว กายัสส แปลว่าซึ่งเป็นองค์ประชุมของรูปนาม ตอนนี้มีแต่รูป ไม่มีนามแล้ว เกหา องค์ประชุมแตกแยกไปแล้ว จิตวิญญาณไม่มีที่ร่างนั้นแล้ว มีแต่รูป ไม่มีกาย ไม่มีองค์ประชุม ไม่มีกายัสสละ มันแตกมันแยกกันแล้ว กายัสสเกหา คุณฆ่าร่างที่ไม่มีวิญญาณ ก็ไม่บาปในการฆ่า แต่บาปที่ใจอยากฆ่า และใจก็ยังฆ่าโดยการฆ่าร่างที่ตายแล้ว ก็เพียงไม่มีคู่พยายาบท แต่ใจยังชั่วยังบาปอยู่ในประเด็นที่ยังมีกิริยาฆ่าด้วยความหลง คุณย้ำกระทำกรรมกรรมฆ่าสมใจลงไปส่วนหนึ่ง

คนมุ่งหมายกินกับคนมุ่งหมายฆ่าถือว่าอันเดียวกันใช่ไหม

ใช้ส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง **คนมุ่งหมายกินกับคนมุ่งหมายฆ่าจึงเป็นอันเดียวกัน ที่ร่วมเป็นเหตุให้สัตว์นั้นตาย** นี่มุ่งหมายอยู่กับสัตว์นี้ด้วยกัน ดีไม่ดี คนมุ่งหมายกินจะบาปกว่าคนมุ่งหมายฆ่า เพราะคนที่บอกว่า เอาสัตว์นั้นมาฆ่า ไปลากมันมาฆ่าแล้วเอามากิน คนที่รับคำสั่งแล้วไปฆ่า เขาอาจจะไม่กิน เขาแค่ทำตามคำสั่งที่ให้เอาสัตว์นั้นมาฆ่า แต่คนสั่งฆ่าแถมคุณต้องกินอีก เพราะคุณก็กินด้วยสั่งฆ่าด้วย คุณก็บาปมากกว่าเขาแน่ เพราะทั้งสั่งฆ่าและกิน ส่วนคนที่ฆ่าไม่มีเจตนาไม่ได้อยากฆ่า แต่เขาทำกรรมนั้นตามสั่งเท่านั้น เขาไม่ได้กิน ปป

แต่ถ้าฆ่าแล้ว ยิ่งเอาไปขายก็ยิ่งบาปมากกว่าอีก มากกว่าคนกินที่ไม่ได้สั่งฆ่า เพราะคนที่เอาไปขายนี้ยังกินอีกด้วยแน่ นอกจากมันหมด มันจะไม่เหลือให้ได้กิน

แต่แม้คนกินเนื้อสัตว์ไม่ได้สั่งฆ่าโดยตรง ทว่ายังสั่งฆ่าทางอ้อม เช่น เอาเงินไปซื้อที่ตลาด นั่นคือการสั่งฆ่าด้วยเงินจ้างแท้ๆ สั่งฆ่าอยู่อ้อมๆ หรือแม้ไม่ได้จ่ายเงิน แต่ยังกินอยู่ก็ตาม ก็คือ **การร่วมมือสังกหลายๆ อยู่ดี** แม้จะกินเนื้อสัตว์นั้นอย่างไม่ติดรสแล้ว ปานนั้นก็ตาม คุณก็ยังร่วมมือส่วนในการกินสัตว์ที่

คนฆ่าด้วย“การจงใจทำให้สัตว์ตาย”อยู่ดี คนนะจงใจฆ่า ไม่ใช่สัตว์เดรัจฉานมันจงใจฆ่า เป็นต้น

เหมือนกฎหมายเอาคนสังฆาติดคุกมากกว่าคนฆ่า ก็ฉันเดียวกัน คนกินเนื้อแหละจึงคือผู้
ออกคำสั่งฆ่า คนกินจึงบาปหนักกว่าคนฆ่า แต่ถ้าจะว่าไปแล้วมีอีกมุมมองหนึ่ง ถ้าคนฆ่าก็อยากกิน
ด้วยอยากเอาไปขายเอาเงินด้วย ทำลายชีวิตมันด้วย ก็ยิ่งบาปหนักกว่าอีกอย่างซับซ้อน ยิ่งนำไปเป็น
อาชีพยี่ห้อร้ายกาจ เพราะซื้อโลกเงินทองลาภยศที่จะเอาจากการฆ่าการขายชีวิตสัตว์ โอ้โฮ...มันบาป
หนักซับซ้อนเลยคนฆ่าสัตว์ไปค้าไปขาย เพราะฉะนั้นถ้ายังมีคนกินเนื้อสัตว์อยู่เขาก็ทำบาปต่อไป เราก็
ห้ามไม่ได้หรอก จะบอกว่าเขาบาปยิ่งขึ้นไหม มันก็บาปตามลำดับของกรรม แม้แต่กินไม่ดิตรส ก็ยังมี
ส่วนเลย ดังที่สาธยายมา ก็บาปทั้งนั้น ถ้าเป็นเนื้อที่คนฆ่า อรหันต์จริงจึงไม่กินเนื้อสัตว์เด็ดขาด

วันก่อนมีเรื่องหมูในประเทศจีนกระโดดลงจากรถบัสทุกที่นำมันไปฆ่า แต่ไม่ตาย มีผู้นำไป
สถานีตำรวจ ทางตำรวจก็เลี้ยงเอาไว้เลย

วิบากมันดีรอดพ้นได้ เป็นวิบากส่วนตัว บางตัวโดดลงมาตายก็มี นี่มันไม่ตาย ทั้งที่ตัวมัน
อ้วนมากด้วย มันมีบาร์มี มีกุศลที่ไม่ตาย เป็นอภินิหารอย่างหนึ่ง เป็นเหตุปัจจัยของมันหรือคนที่รถ
ชนกันแล้วไม่ตาย รอดได้ทั้งที่โอกาสรอดมีนิดเดียว ไม่ใช่เรื่องฟลุค มันมีเหตุปัจจัย ต้องมีพลังงาน
ละเอียดลออ ต้องมีการจัดสัดส่วนอย่างนั้นอย่างนี้ให้คนนี่รอดพ้นได้ ก็เป็นปาฏิหาริย์ที่คนนึกไม่ถึง
แต่ที่จริงมีวิบากที่เป็นพลังงานที่เรามองไม่เห็น คนจึงยังเชื่อพระเจ้า เชื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ เพราะมันมี
“วิบากอันเป็นอจินไตย เช่นนี้เอง จึงอย่าไปมัวหลงอดีต หลงอนาคตอยู่เลย มาสนใจปัจจุบันนี้ แล้ว
ละล้างเหตุไปตามลำดับ จะบริสุทธิ์บริบูรณ์ได้ตามลำดับราบรื่นดังฝั่งทะเล

แสดงว่าหมูฉลาด มันจึงรู้จักหนีตาย

มันต้องมีความคิดของมันตัวอื่นทำไม
ไม่คิดอย่างนี้บ้าง ก็ดูซีหมूमี่ตั้งหลายสิบตัว
ทำไมหมูตัวนี้คิดหนี บางตัวอาจคิดแต่อันตัวไม่
รู้จะหนียังไง จะออกไปยังไงวะ แต่ตัวนี้มัน
คิดได้ว่าต้องทำอย่างนี้ๆแล้วกระโดดลงมาเลย
มันคิดได้แสดงว่ามันฉลาดนะ

เคยมีนักข่าวเล่าว่า เขาขับรถตาม

หลังรถบัสทุกหมูไปโรงฆ่าสัตว์ หมูตัวหนึ่งคล้ายตัวนี้ มันกระโดดจากรถและวิ่งหนีตายสุดชีวิต ตั้งแต่
เกิดมาเขาไม่เคยเห็นหมูวิ่งเร็วขนาดนี้ ทั้งๆที่มันอ้วนมาก เขาเลิกกินเนื้อสัตว์ตั้งแต่นั้นมา เห็นแล้ว
สงสารว่า โอ...มันหนีเอาชีวิตรอดขนาดนั้น

แน่นอน สัตว์ทุกตัวก็ต้องหนีเอาชีวิตรอดทั้งนั้นแหละ แต่มันหมดทาง มันต้องจำนน

สงครามอัตตาที่บ้านราชที่เกิดขึ้นก่อนหน้าเรา พวกเขาได้เรียนรู้อะไร

สงครามอัตตา ก็ต้องเรียนรู้อัตตาของตนเอง มุมไหนละที่เราไปยึดจนไม่รู้จักประนีประนอม ไม่รู้จักผ่อนปรนก็เรียนรู้ลละจนกระทั่งเราไม่มีอัตตา หมายความว่าเราที่ไม่ไปยึดมั่นถือมั่น ขนาดนี้เราก็วาง มันก็จะจบ เป็นไปตามธรรมชาติ แต่ที่มันไม่จบไม่ยุติ ก็เพราะเราจะเอาอย่างนั้นจะเอาอย่างนี้ อีกคนก็บอกว่า ไม่ให้ๆ ก็ตั้งต้นกันอยู่นั้นแหละ ถ้าคนไหนหย่อนชะ ยอมชะ ก็จบ เป็นไปตามธรรมชาติ เป็นไปได้เลย แต่ถ้าไม่มีใครยอมมันก็ยึดอยู่อย่างนั้น มันก็ตั้งกันตามแรงที่ยึดอยู่ มันก็เป็นอัตตาอยู่ เมื่อนั้น **เพราะฉะนั้นใครยอมก่อน คนนั้นชนะ** นี่คือสัจธรรมนะ

ในทางตรงข้ามโลกโลกลี้ภัย ใครยอมคนนั้นแพ้ มันต้องไม่ยอมถึงจะชนะ แต่ในโลกุตรจะคนยอมก่อนเท่านั้นจึงชนะ มันเข้าใจยากนะ มันชนะตรงไหนวะ...ก็มันยอมไปแล้ว...มันก็แพ้ซี

ใช่.. แพ้ตามสมมุติ แต่ปรมาตถ์นั้นใจหยุด ใจสงบ ใจจบ เพราะวาง ก็วาง ก็หมดทุกข์ หมดเรื่องเราแล้ว หรืออยากมีเรื่องต่อ ก็มียึดอยู่ มีไม่ยอมต่อไปเถิด

บางคนบอกว่าทำให้เกิดภาพ ลูกๆไม่เชื่อฟังพ่อท่าน

ไม่ใช่ไม่เชื่อฟัง แต่เขามีอิสระในความคิด ส่วนหนึ่งเขาเชื่อ ส่วนหนึ่งเขาไม่เชื่อ เพราะเขาคิดว่ายังเป็นไปได้ **อาตมาก็เปิดโอกาสให้เขาคิด เปิดโอกาสให้เขาวิจัย ให้เขาใช้ปัญญา ใช้ความเหมาะสม ใช้สัมปยุตธรรม ๗** ว่าเหตุการณ์นี้ สังคมกลุ่มนี้ขนาดนี้ สังคมเขาสังคมเรา สังคมส่วนใหญ่ยอมรับเราเท่าไร กาละนี้สมควรหรือยัง เหตุปัจจัยต่างๆมากน้อยก็เป็นองค์ประกอบทั้งนั้น เขาก็หาความจริง มีหลักฐานมีข้อมูลมายืนยันชัดเจน อะไรดี เราก็เอา อาตมาไม่ได้ยึดมั่นถือมั่น อาตมาไม่ได้เผด็จการจนไปข่มฆ่า...อย่ามาเถียงฉันนะ ฉันว่าอย่างไรต้องเป็นอย่างนั้น ...อาตมาไม่มีจิตยึดเป็นอัตตาเป็นตัวตนของกู เป็นอำนาจบาตรใหญ่ เป็น CEO ใหญ่ อาตมาสบาย..สบาย

บทสรุป

สงครามอัตตาที่บ้านราช	ได้รู้จักตัวเองได้เกิดปัญญา มีวิสัยทัศน์
ชี้ภาพผู้นำที่หมดอัตตา	ได้สัมผัสความเครียดจากการยึดถือ
จึงมีความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์	เราจึงได้เรียนรู้อัตตาเพื่อปล่อยวาง
เราทุกคนจึงมีสิทธิ์มีเสียง	สงครามอัตตาที่บ้านราช
ไม่ได้ถูกครอบงำทางความคิด	จบลงแล้วอย่างงดงาม ...ตอนนี้
ยอมรับกติกาของเสียงข้างมาก	และยังมีต่อไป
ใครคิดถูกคิดผิด	...เพราะยังมีผู้มาเพิ่มใหม่อยู่ไม่ขาดลงได้หรอก
ต้องประเมินและรับผิดชอบ	และผู้เก่าที่ยังไม่ขาดสปีทจริง
สงครามอัตตาไม่ใช่เรื่องเลวร้าย	ที่ยังมืออยู่จริงตามที่เหลือนั้น
แต่คือความจริงของทุกคน	แต่ก็จะหมดในที่สุด ถ้าผู้ันรู้ตัวและจัดการตัวเอง.

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV ก่อนจะเป็นบุญนิยมทั่ว

สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติได้ดำเนินงานมาขึ้นปีที่ ๖ ยังมั่นคงในการจะผลิตรายการเพื่อมนุษยชาติอย่างสม่ำเสมอ เมื่อประชาชนลุกกันขึ้นมา เพื่อโค่นล้มระบอบทักษิณที่กอบโกยโกงกินบ้านเมือง ก้นอย่างตะกรุมตะกราม และไร้ยางอาย เราจึงเข้าร่วมงานการกุศลนี้ ถ่ายทอดสดการชุมนุมประท้วงครั้งนี้ ร่วมกับกองทัพประชาชนโค่นระบอบทักษิณ(กปท.) ที่สวนลุมพินี จนกระทั่งย้ายมาที่อูรุพงษ์ และย้ายไปที่ผ่านฟ้าลีลาศ ร่วมกับคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข(กปปส.) ซึ่งเป็นการชุมนุมประท้วงครั้งประวัติศาสตร์ที่มีประชาชนเข้าร่วมชุมนุมมากที่สุด FMTV ได้ยื่นหยัดยืนยืนร่วมถ่ายทอดสดตลอดถึง ๒๕๙ วัน การชุมนุมครั้งนี้ มีประชาชนเข้าร่วมชุมนุมจำนวนมากมายมหาศาล ยิ่งทำให้ FMTV พัฒนาการงานมากขึ้น เมื่อมีการใช้**กฎอัยการศึก** และสุดท้ายมี**การรัฐประหาร** โดย**คณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.)** คสช.มีคำสั่งให้ยุติการชุมนุม ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และ

ให้ยุติการออกอากาศของ FMTV และช่องอื่นๆ ที่มีการเกี่ยวเนื่องกับการเมืองและการชุมนุม

เมื่อยุติการออกอากาศของสถานี ทำให้ FMTV ได้มีเวลาปรับปรุงพัฒนางานบุคลากรและระบบการออกอากาศ จึงเกิด **“โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV”** เพื่อให้บุคลากรทีมงาน FMTV ทั้งในส่วนกลางและในชุมชนต่างๆของชาวอโศก ที่ร่วมงานการผลิตรายการต่างๆป้อนแก่ทางสถานี ได้มาศึกษาเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการอบรมใหญ่ครั้งแรกของ FMTV

ประกอบกับเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างก้าวกระโดด อุปกรณ์เครื่องมือต่างต้องปรับเปลี่ยนเพื่อตอบ

สนองต่อการทำงานเผยแพร่ไปยังผู้ชมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปสู่ความเป็นมนุษย์ผู้ประเสริฐ และเนื่องจากอาสาสมัครผลิตรายการของ FMTV มีจำนวนน้อย คนหนึ่งทำหลายหน้าที่หลายตำแหน่ง จึงไม่มีเวลาที่จะศึกษาเทคนิคใหม่ๆเกี่ยวกับงานด้านเทคนิค การผลิตรายการ จึงจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ เพื่อได้แลกเปลี่ยนถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวในการทำงาน

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อพัฒนาบุคลากรในด้านเทคนิคการผลิตรายการโทรทัศน์
๒. เพื่อกำหนดรูปแบบการทำงานไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะงานด้านเทคนิคการผลิตรายการ
๓. เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพ ทีมงานสื่อโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ

โดยมีเป้าหมาย

ให้ทีมงานสื่อวิทยุนิยมทุกเครือข่ายและผู้สนใจจะช่วยผลิตรายการ ได้ร่วมด้วยช่วยกันผลิตรายการให้แก่ FMTV เพื่อเป็นประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติต่อไป ซึ่งต่อไป FMTV จะเปลี่ยนชื่อเป็น “บุญนิยมทีวี(Boonniyom Television)” หรือเรียกสั้นๆว่า “บุญทีวี”

การอบรมครั้งนี้มีทั้งหมด ๓ วัน คือ วันที่ ๒๖-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

วันที่ ๒๕ สิงหาคม เริ่มทยอยกันมาจากจังหวัดต่างๆ สันติโศกเป็นเจ้าภาพต้อนรับพี่น้องที่จะมาเข้าอบรม สถานที่อบรม คือ สถาบันบุญนิยม ชั้น ๕ ห้องกันเกรา

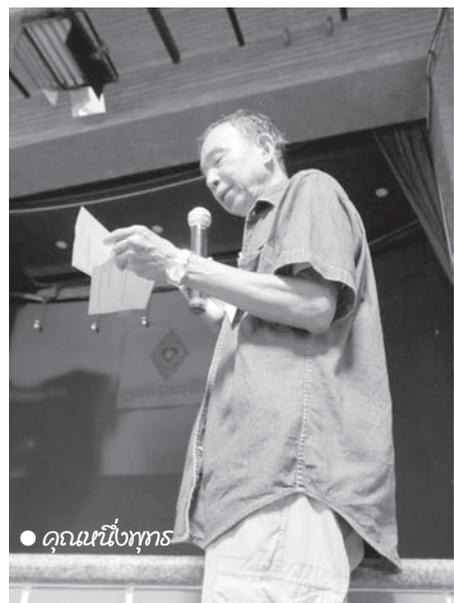
วันอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เริ่มรายการตอน ๘.๓๐ น. เป็นพิธีเปิดงาน โดย ผู้อำนวยการ คุณหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์ นิมนต์พ่อครู สมณะโพธิรักษ์ ให้โอวาท พ่อครูให้โอวาทบางส่วนว่า

“วันนี้ดูเหมือนจะเป็นครั้งแรกจริงๆที่เราพยายามจะเอื้อทำให้มันเป็นพิธีการ ซึ่งจริงๆชีวิตของพวกเขาไม่ได้ใช้ชีวิต หรือถนัดในเรื่องของพิธีการ ดีไม่ดีก็ไม่ค่อยยอมรับพิธีการเขาเท่าไร

เราได้เปิดโทรทัศน์มาตั้ง ๗ ปีแล้ว ขึ้นปีที่ ๗ หรือ ๘ เราก็จจะต้องตั้งตัว คือเด็กที่อายุขนาดนี้คือหมดจากความไร้เดียงสา เป็นโทรทัศน์เด็กๆก่อน แต่เด็กก็ไม่ได้หมายความว่าจะไม่สามารถทำสิ่งดีงาม ไม่มีอะไรคิดว่าทำไม่ได้ เราทำได้และต้องทำให้ได้

สรุปแล้วเราไม่ใช่พูดโอ้อวด แต่เราก็อยู่ในแนว

หน้าในสังคมเหมือนกัน เราจะไปอยู่อย่างคนป่าคนรุก็ไม่สามารถ เราอยู่แนวหน้าจะช่วยสังคมได้มาก สอดคล้องกับ พุทธนิตายะ พุทธนสุขายะ โลกานุกัมปายะ เราจะต้องสร้างความสุขแก่คนส่วนมาก รับใช้โลก

เราทำสื่อในทฤษฎีคนจนช่วยคนรวย คนต่ำช่วยคนสูงจริงๆ ก็คือเหมือนกับโลกเขามองว่าเราด้อยเรต่ำ เป็นลักษณะมองกันตื้นๆ เป็นหนูช่วยราชสีห์ ก็เป็นอย่างนั้น ถึงอย่างไรเราก็ไม่แบ่งอำนาจ ไม่ใหญ่ ไม่รวย แต่เป็นคนเล็ก ไม่แบ่งเป็นคนเก่ง แม้เราจะเก่งในตัวเราก็ไม่แบ่ง เก่งมันห้ามไม่ได้เราจะเก่ง แต่ไม่จำเป็นต้องแบ่ง ใครจะเข้าใจหรือไม่ก็แล้วแต่ เราก็ทำอย่างจริงใจ ใครจะประชดประชันเราก็ไม่ถือสา

สรุปคือสื่อนี้เราทำเพื่อมวลมนุษยชาติ แม้เราจะเปลี่ยนชื่อสถานี แต่ไม่ได้เปลี่ยนชื่อบริษัท ยังใช้บริษัทเดินหน้าฝ่ามหาสมุทรจำกัดเหมือนเดิม แต่ชื่อสถานีเราเปลี่ยนตามผู้มีอำนาจต้องการ ก็คงเพื่อมวลมนุษยชาติเหมือนเดิม เปลี่ยนแต่โลโก้ ยิ่งแนวคิดยังไม่เปลี่ยนแปลง อยู่ในองศาเดิม

ทิศทางของทีวีของเรา ตอนนี้นำเขาไปถึง HD เราก็ต้องไป ได้บ้างไม่ได้บ้างก็ไปตามประสาบุญนิยม **เราไม่ได้สู้ด้วยเทคนิค แต่เราจะสู้ด้วยจิตวิญญาณและมุ่งประโยชน์สูงสุดทางปรมาตม์ เป็นความจริงสูงสุด** ปรมาตม์คือ บรมอตตะะ บรมคือยิ่งใหญ่ อตตะะคือประโยชน์ มันเป็นประโยชน์ของมนุษย์ แต่ไม่ได้คิดแบบโลกีย์ที่ไปเอาเปรียบเขา แต่เราทำสูงส่งกว่านั้น

ทิศทางเราไม่เปลี่ยนแม้เศษเสี้ยวแห่งองศา เพื่อมนุษยชาติไม่เพื่อบำเรอตนเอง ทำประโยชน์สุขเพื่อมวลมนุษยชาติ แต่คนก็ต้องอาศัยตามฐานะ

เราเป็นสื่อสารคนจน ต้องอาศัยเรี่ยวแรงพวกคุณที่มาช่วยกัน **เราทำมา ๗ ปีโดยไม่ได้จ้าง** ก็กินให้อยู่กันโดยไม่ได้จ้าง เลี้ยงดูกันไปมีน้ำใจ เป็นสิ่งที่อาตมาเห็นความจริงของโลกว่ามีมนุษย์ที่เสียสละแรงงานเวลา ชีวิตมาทำ โดยไม่พึ่งโลกโลกีย์ แล้วเราก็ทำมาได้ แนวหน้าหรือไม่เราก็เป็น ๑ ใน ๑๒ นะ (๑๒ ช่องที่คสช.สั่งระงับการออกอากาศ) คิดเอาละกัน ขนาด คสช.ก็นับเราไปด้วย

สิ่งหนึ่งที่อยากบอกก็คือ **ให้ทำงานอย่างมีความกระตือรือร้น มีชีวิตชีวา อย่าทำงานแบบซังกะตาย**

ก็ขอย้ำยืนยันตั้งแต่ต้นมาว่าโทรทัศน์นี้เป็นเรื่องสำคัญของยุคกาล ขาดไม่ได้ แล้วจะแปรรูปไปก็มาจากรากฐานอันนี้ มันต้องใช้อย่างสำคัญในชีวิต เราจะไม่เปลี่ยนทิศทาง **จะทำเพื่อมนุษยชาติอย่างไม่มอมเมา ช่วยหรือขงสัตว์ให้พัฒนา** ต้องมีวิญญานมีชีวิตชีวากระจัดกระจายทำงานกัน ขวนขวายตื่นตัวเต็มใจกระปรี้กระเปร่า รู้สิ่งที่ควรทำ เอาใจใส่ เราก็บอกกันได้อธิบายกันได้ ส่วนจะเป็นจริงจะเกิดได้อย่างไร ก็อยู่ที่พวกคุณแต่ละคนที่ช่วยกันทำ อย่าให้เกิดอันตรายเกิดผลเสียต่อสังคมมนุษยชาติ

พวกคุณก็พัฒนาไป **เรามีให้แค่ให้คนเป็นคนที่มีคุณธรรม ความสามารถ** เรามีให้แค่นี้ ส่วนวัตถุเราไม่มีให้มากหรอก ก็ขอบคุณที่ได้รับความร่วมมือจากพวกเรา ที่ได้มาร่วมกัน

ขอให้บุญนิยมที่วิ้งเจริญๆเกิด.....สาธุ”

เมื่อพ่อครูให้โอวาทในพิธีเปิดงานแล้ว **คุณดินนา โคตรบุญอารยะ** ผู้บริหารสถานี แนะนำทีมงานทั้งหมด

ภาคบ่าย **คุณประชา เทศพานิช** CEO แห่งสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ช่องโฮม แชนแนล ผู้ให้บริการส่งสัญญาณขึ้นสู่ดาวเทียม ซึ่ง FMTV เช่าสัญญาณอยู่ มาให้ความรู้เกี่ยวกับ TV ผ่านดาวเทียม และทีวีดิจิตอล ถึงทิศทางและแนวโน้มในปัจจุบันและอนาคตและเบื้องลึกของการลงทุนดิจิตอลทีวี

ต่อจากนั้น**สมณะสิกขมาตุ** **แนะนำแนวทางการผลิตรายการทีวี** เนื้อหาและรูปแบบแต่ละรายการ เพื่อความชัดเจนแม่นยำประเด็นต่อสิ่งที่เรากำลังช่วยกันผลิต

ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ให้เป็นทางออกของผู้แสวงหาความจริงในชีวิต

ต่อด้วย**รายการวิเคราะห์เจาะลึก ถึงการผลิตในแต่ละรายการ** รายงานผลงานการผลิตและช่วยกันเสนอความคิดเห็น ซึ่งจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไข เพื่อให้ผู้ผลิตรายการนำไปปรับปรุงพัฒนารายการต่อไป และมีการเสนอรายการใหม่ๆด้วย ซึ่งครั้งนี้ก็ได้มีการเปิดตัวรายการใหม่ คือ **รายการ**

ใกล้กองฟอน โดยทีมงานสิกขมาตุสันตโศก และ**รายการธรรมะเปลี่ยนชีวิต** โดยสิกขมาตุกล้าข้ามฝัน เป็นรายการใหม่ที่น่ารับชมห้ามพลาดเลยทีเดียว และมี**รายการพิเศษจากผู้ผ่านคุกเปรชอมาแล้ว** **นายตายแน่ มุ่งมา-จน** แบ่งปันประสบการณ์การทำรายการแบก

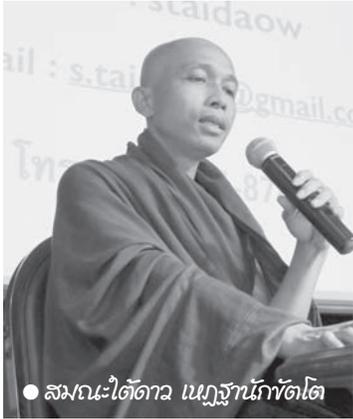

เป้ไปคนเดียวให้เห็นว่า ใครก็ทำได้ ไม่ยาก ขอเพียงมีใจที่จะถ่ายทอดสิ่งดีๆ ให้คนอื่นได้รับรู้ ผ่านมุมมองการนำเสนอของแต่ละคน เทคนิคและวิธีการก็ค่อยๆเรียนรู้กันไป ผู้เข้าอบรมได้แรงบันดาลใจจากรายการนี้มากทีเดียว

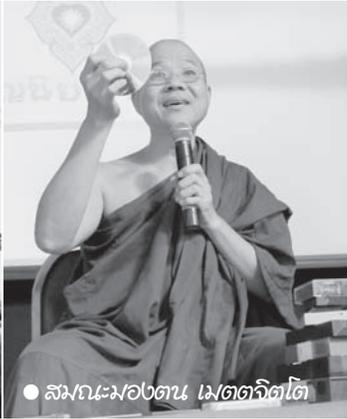
วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

เริ่มรายการ ๗.๐๐ น. **คุณหลุยส์ (วิจิต ไกรสร)** ให้ความรู้เบื้องต้นการใช้งานอินเทอร์เน็ต

ไม่ว่าจะเป็น Youtube, Livestream และเวปเพจของบุญนิยม สถิติการใช้งาน ให้ได้เป็นข้อมูลรับทราบกัน ในการสื่อสารผ่านทางโลกไซเบอร์

● สมณะใต้ดาว ญาณฐานภัทตโต

● สมณะมองตน เมตตจิตโต

และ **สมณะมองตน เมตตจิตโต** ให้ความรู้เรื่องการเก็บข้อมูล และเรื่อง การแปลงไฟล์วิดีโอประเภทต่างๆ เพื่องานตัดต่อ งานเผยแพร่ ยูทูป งานทะเบียน การเก็บและจัดส่งต้นฉบับเข้าสู่ส่วนกลาง เพื่อ เป็นประวัติศาสตร์และง่ายต่อการค้นหาข้อมูลในอนาคต

คุณแดนไตร ศรีพันธวานุสรณ์ บรรยายเกี่ยวกับข้อมูล พื้นฐานของการเข้าถึงฐานข้อมูลมัลติมีเดีย ที่ถูกเก็บไว้ในเครื่อง ส่วนกลางซึ่งจัดทำระบบ Data center เพื่ออำนวยความสะดวก ในการนำออกมาใช้งาน และความปลอดภัยของข้อมูล

คุณธรรมชาติ พงษ์โสภา หนุ่มหน้าใหม่ไฟแรงประจำ สถานี ให้ความรู้เบื้องต้นในการใช้กล้องถ่ายภาพ ให้ได้ภาพตามที่ ตั้งใจ สอนเทคนิคต่างๆ ทั้งการควบคุมกล้อง การเลือกสถานที่ และการจัดแสงในภาพ

คุณเต็มบาตร ทศโน ให้ความรู้สั้นๆ เรื่องการถ่ายภาพ เคลื่อนไหว ให้เข้าใจในเรื่องขนาด และอัตราส่วนของภาพความเร็วในการบันทึก เพื่อเป็นพื้นฐานในการ ตัดต่อที่จะเรียนวันถัดไป

คุณทองไท เจนชัย อัดแน่นกับความรู้ในการผลิตรายการ โทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีองค์

● คุณหลุยส์

● คุณแดนไตร

● คุณเต็มบาตร

● คุณธรรมชาติ

ประกอบภาพ ทำให้การถ่ายภาพได้ภาพที่สวยงามอย่างง่ายดาย มุมภาพรูปแบบต่างๆ คัทพ์และโค้ดที่ใช้ในการถ่ายทำ การใช้อุปกรณ์เสริมอื่นๆ เช่น เครน ดอลลี่ สติดีดีแคม และตบท้ายด้วยอุปกรณ์สุดล้ำ เครื่องถ่ายภาพทางอากาศ โดย **นายผาฏ อัมมะหัง** แล้วพักเบรกรับประทานอาหาร

ก่อนที่จะมาต่อภาคบ่าย กับกระบวนการขั้นตอนในการผลิตรายการ โดย **นายทองไท เจนชัย** อีกครั้ง ว่าเราจะต้องเตรียมอะไรให้พร้อมบ้าง

มีการสาธิตจำลองเหตุการณ์เมื่อลงพื้นที่ไปผลิตรายการ โดย **คุณนิตยา ทองสีนาค** นักผลิตรายการมือฉมัง ถ่ายทอดประสบการณ์สู่กันฟัง

และก่อนจบรายการ **คุณฟางรวงทอง วรวิงค์** ก็ได้ทำการถ่ายทอดสดผ่านอุปกรณ์ถ่ายทอดสดสามจีซีวีให้ดูกันสดๆ ภายในห้องประชุมพร้อมทั้งบอกเล่าประสบการณ์รวมถึงเคล็ดลับการเข้าหาผู้คนที่คนเป็นพิธีกรจะต้องรู้ไว้ก้นอกอีกด้วย ทำให้ได้รู้เห็นกระบวนการทั้งหมดในการทำงานแบบต่อหน้าต่อตา ตื่นตาตื่นใจมากทีเดียว

แล้วก็ถึงเวลาการทำ **work shop** หลังจากที่ยัดแน่นทฤษฎีกันมาตลอดเช้า ผู้เข้าอบรมแบ่งกลุ่มเป็น ๑๓ กลุ่มกับอีก ๑ กลุ่มพิเศษเฉพาะผู้ที่สนใจการใช้อุปกรณ์สวิตซ์ิ่งและงานเกี่ยวกับสตูดิโอ โดยทั้งสิบสามกลุ่ม จะได้แบบฝึกหัดคือ การไปถ่ายภาพตามคลิปตัวอย่าง หรือเลือกที่จะนำเสนอความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องสั้นๆก็ได้ งานนี้ทุกคนก็ได้ฝึกและโชว์ฝีมือกันอย่างเต็มที่จนถึงเย็นเลย

ภาคค่ำ **คุณหินไฟ หมายยอดกลาง** มาให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเสียง แนะนำอุปกรณ์เกี่ยวข้อง การใช้ไมค์ให้ถูกกับสถานการณ์ เพื่อให้ได้เสียงที่ชัดเจน และการสอดแทรกซาวนด์เพลงและเอฟเฟคลงไป เพื่อเพิ่มอรรถรสให้กับชิ้นงาน และฝากให้ใช้เฉพาะผลงานเพลงที่พวกเราผลิตกันเองจะได้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของกฎหมายลิขสิทธิ์

รายการต่อมา เป็นไฮไลท์ของค่ำคืน เราได้รับเกียรติจากผู้สื่อข่าวภาคสนาม ของไทยพีบีเอส มาถ่ายทอดประสบการณ์การเป็นนักข่าวมืออาชีพ การวางตัว การเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่สุ่มเสี่ยง เมื่อต้องไปทำข่าวตีแผ่เรื่องทุจริตอื้อฉาว เป็นด้านประสบการณ์ที่น่าประทับใจ ไร้ใจตลอดการบรรยาย ไม่มีใครลุกไปเข้าห้องน้ำแม้แต่คนเดียว

ก่อนจะแยกย้ายกันไปนอน ทางทีมงานก็ฝากแต่ละคนไปนอนคิดว่า วันพรุ่งนี้จะเลือกลงเรียนโปรแกรมตัดต่อโปรแกรมใดจาก วิทยากรทั้งสี่ท่าน Final cut(คุณแดนไตร), Adobe Premiere(คุณธรรมชาติ), Edius(คุณทองไท), และ Sony vegas(คุณเต็มมาตร) ตามแต่ความสนใจของแต่ละคน

วันพฤหัสบดี ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

เริ่มรายการตั้งแต่ ๗.๐๐ น. **คุณหินไฟ** หมายยอดกลาง บรรยายเรื่องของการบันทึกเหตุการณ์ของชาวโศก ความเป็นมาตั้งแต่อดีต พัฒนาการมาจนถึงปัจจุบัน ตั้งแต่ Analog จนเป็น Digital แล้วมาต่อยุคใหม่โดย **คุณแดนไตร** บรรยายเรื่องไฟล์ในยุคปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้

ก่อนจะเรียนโปรแกรมตัดต่อ คุณธรรมชาติและคุณตายแน่ บรรยายเรื่องหลักการตัดต่อภาพ การร้อยเรียงเรื่องราว ทำให้เหมือนการปรุงอาหาร เก็บวัตถุดิบมาให้ตรงกับอาหารที่จะทำ แล้วก็จัดแจงลงหม้อลำดับก่อนหลัง ปรุงรสด้วยสีและเสียงให้กลมกล่อมส่งกลิ่นเข้ายวน พร้อมเสิร์ฟอัพซันยูทูปให้เสร็จสรรพพร้อมรับประทาน โดยเน้นหนักที่ขั้นตอนเก็บวัตถุดิบให้ครบถ้วน ต้มจืดๆ ก็ยังอร่อยเลย แล้วแยกย้ายกันเดินเข้าสู่ห้องบรรยาย สอนตัดต่อกับวิทยากรตามแต่ละโปรแกรม

ภาคค่ำ ทุกกลุ่ม นำผลงานการ Work shop ที่ได้ถ่ายและตัดต่อ มานำเสนอต่อสายตาทุกคน ให้ได้ชื่นชมและวิจารณ์กัน **คุณดินนา**สรุปบรรยายการอบรมอย่างสนุกสนาน อบอุ่นเป็นกันเอง เสร็จแล้ว**ผู้เข้าอบรมรับวุฒิบัตรจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์**

โดยผู้เข้าร่วมอบรมมีสมณะ ๑๕ รูป ลิกขมาตุ ๘ รูป ฆราวาส ๑๓๖ คน รวม ๑๕๙ คน ผู้รับวุฒิบัตร สำหรับผู้เป็นปฏิบัติกรให้การอบรมมี ๘ คน ผู้ช่วยการอบรม ๑๐ คน ผู้รับการอบรม ๘๖ คน รวมผู้รับวุฒิบัตร ๑๐๔ คน

พ่อครูให้ปัจฉิมโอวาทว่า “คิดว่า เสร็จงานนี้แล้ว พวกเราก็คงเอาความรู้เหล่านี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ผู้ใดจะมาช่วยทำประโยชน์กับที่นี้ก็มาทำ ยินดีต้อนรับ ทั้งมาอยู่ที่นี่เลย หรือติดต่อเชื่อมโยงก็จะกลายเป็นเหมือนหลายสถานี ก็ต้องมีเจ้าหน้าที่นักข่าวอยู่กันหลายที่ **ที่อื่นเขาร้อยกันด้วยเงินเดือน แต่เราร้อยกันไว้ด้วยใจ** ถ้าสมัครใจก็ช่วยกันไป อาตมาว่า**เป็นไปได้** ทุกวันนี้ขึ้นมาได้ขนาดนี้ก็พอเป็นไปได้ เพราะเราทำจริง **ไม่ได้ทำค้ำขาย** ยิ่งหลายปีคนเขาก็จะ**รู้จะเข้าใจ** เราไม่ต้องอยากดีอยากเด่น **ทำความจริงให้จริงเท่านั้นแหละ**

ขอขอบคุณทุกๆคนที่ตั้งใจมาช่วยกันทำงาน ก็ต้องขอบคุณจริงๆด้วยใจจริงพวกเราทุกคนที่เอาใจใส่”

♥ *ทีมงานข่าวโศก*

ชาวอโศกเป็นกลุ่มชุมชนชาวพุทธในประเทศไทย ที่รับรู้กันทั่วไปว่า เป็นชุมชนของ **คนจนมหัศจรรย์** ที่เดินเท้าเปล่า มีชีวิตติดดิน กินมังสวิรัต มีกน้อย สันโดษ เป็นนักปฏิบัติธรรม อยู่อย่างสาธารณโมคิ มีบ้าน วัด โรงเรียนครบพร้อม และมีสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม **FMTV** ที่ใช้เผยแพร่แนวคิดและกิจกรรมของชาวอโศก แต่ตอนนี้อยู่ในช่วงถูกระงับการออกอากาศ โดยคำสั่งของ **คสช.(คณะกรรมการความสงบแห่งชาติ)**

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้เคยพูดไว้ว่า... “จริงๆเราก็ไม่บังอาจเลยนะ เพราะเรารู้ที่อยู่ ... อาตมาที่เคยอยู่ในวงการโทรทัศน์ที่ทำกันอยู่ในระดับเงินสูงเงินถึง ต้องใช้เงินทองเยอะ ราคาอะไรๆ ก็แพง อุปกรณ์ก็แพง ค่าใช้จ่ายอื่นๆก็แพง ค่าตงค่าตัวอะไรแพงหมด เราก็ไม่คิดจะทำหรอก แต่ที่นี้พอมาถึงเวลาของมัน มีคนเห็นว่าเราไปร่วมไปถ่ายทอดการออกอากาศตอนไปร่วมชุมนุมตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๙ เราเองก็ชินกับการงานด้านโทรทัศน์การสื่อสารอย่างนี้มาก่อน ก็เปรยๆปรายๆ ไปยังนั่นแหละ ก็พูดว่า **เฮ้อ...ถ้าเผื่อว่าเรามีทีวีถ่ายทอดเองบ้างก็ดี ก็พูดเล่นๆไปงั้นแหละ”**

ถ้าชาวอโศก เป็นคนจนที่มืออห้ำอเห่า ก็คงยากที่จะคว้ดาวอย่างสถานีโทรทัศน์มาได้ แต่เพราะชาวอโศกเป็นคนจนมหัศจรรย์ ที่ไม่ได้ใช้เงินเป็นตัวตั้ง แต่เอาความตั้งใจที่เป็นกุศลเป็นตัวตั้ง จึงทำให้มีคนอย่าง**สมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ** ที่เป็นอดีตวิศวกรด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมมาเดินเรื่องต่อ โดยเริ่มจากมีการพูดคุยกันเล่นๆระหว่างสมณะถักบุญกับ**สมณะพิสุทโธ**ว่า **จะขอไปแทรกชั่วโมงของเอเอสทีวี** คือไปขอแบ่งชั่วโมงมาออกอากาศจึงให้**คุณหนึ่งแก่น**และ**คุณหนึ่งฟ้า**ไปเดินเรื่อง ซึ่ง**คุณหนึ่งฟ้า** นาวาบุญนิยม ได้ติดต่อญาติธรรมชื่อ**คุณหนึ่งแก่น** บุญรอด ที่เคยเช่าเวลาทำรายการ

ของสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ASTV ได้เสนอให้ทางฝ่ายกรรมการชาวอโศก และผู้บริหาร ASTV มาคุยกันเรื่องการเช่าเวลาดาวเทียม หลังจากได้พูดคุยกับ**ผู้บริหาร ASTV** ได้ข้อสรุปมาว่า มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนหลายล้านบาท พอได้คำตอบจากผู้บริหาร ASTV ทุกคนบอกเป็นคำเดียวว่า **“ยาก”**

แต่ด้วยความพยายามของคุณหนึ่งฟ้าที่ได้ไปเจรจาต่อรองลดค่าใช้จ่าย ซึ่งถ้าเราผลิตรายการเองก็จะลดค่าใช้จ่ายลงได้ ซึ่งราคานี้พ่อครูบอกว่า **“ได้ พอสู้ไหว”** และคุณหนึ่งฟ้ายังต่อรองให้ทดลองออกอากาศได้ฟรีเป็นเวลา ๑ เดือนอีกด้วย ซึ่งก็นับเป็นความใจดีของผู้บริหาร ASTV

ที่ให้ทดลองออกอากาศได้ ประมาณเดือน **มิถุนายน ๒๕๕๐** โดยพ่อครูตั้งชื่อว่า **โทรทัศน์ “เพื่อแผ่นดิน” For The Earth Television** หรือ **FETV**

สมณะถึกบุญได้ย้อนประวัติศาสตร์การเปิดสถานีโทรทัศน์ของชาวอโศกไว้ว่า..... “เริ่มทดลองออกอากาศครั้งแรกด้วยเทปรายการ “พุทธที่ไปนิพพาน” และออกอากาศอย่างเป็นทางการในวันอาทิตย์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ เป็น ช่อง FETV ช่วงแรกก็อาศัยเดินทางไปกลับระหว่างเอเอสทีวี กับสันตโศก เพื่อส่งแผ่นไปออกอากาศ และมีคนไปเฝ้าบ้าง **ต่อมา** ก็มีการเช่าวงจร **Internet Leased Line** คือการส่งสัญญาณทางอินเทอร์เน็ตระหว่างสันตโศกกับ ASTV แต่พอเข้าเดือนที่สี่เรามีปัญหาว่าเงินไม่พอ

แม้ว่า**ช่วงแรก**ที่ออกอากาศจะรับเงินค่าโฆษณาจาก **ญาติธรรมและคนใกล้ชิด** แต่ต่อมาก็รับค่าโฆษณาทั้งหมด ออกอากาศโดยเงินของชาวอโศกเต็มๆ เอาเงินจากการขายขยะมาเป็น **ค่าใช้จ่ายของสถานี** แต่เมื่อค่าใช้จ่ายมากเป็นระดับหลายล้านบาท FETV

ก็สู้ค่าใช้จ่ายไม่ไหว จึงต้องบอกเลิกสัญญาเช่าช่องสัญญาณออกอากาศกับทาง ASTV ประกอบกับสมณะถึกบุญมีเพื่อนที่ทำงานด้านการสื่อสารแนะนำให้รู้จัก **คุณประชา เทศพานิช** ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ช่อง **โฮม แชนแนล** ผู้ให้บริการส่งสัญญาณขึ้นสู่ดาวเทียม และคุณประชาก็มีจิตใจเป็นกุศล ลดราคาในการออกอากาศให้อีก FETV จึงต่อลมหายใจมาได้อีกหนึ่งเสี้ยว

สมณะถึกบุญยังได้ให้ข้อมูลอีกว่า....“เริ่มดำเนินการ ขึ้นความถี่ใหม่ในคลื่น **๑๑๖๗๖** เป็นความถี่เดียวกันกับเอเอสทีวี ไม่นานเราก็เปลี่ยนความถี่ใหม่อีกครั้งเป็น **ความถี่ ๑๑๖๓๕** จนอีก ๑ เดือนต่อมา ได้ทำการหยุดออกอากาศช่อง FETV เนื่องจากมีพรรคการเมืองหนึ่งตั้งใหม่ แล้วใช้ชื่อพรรคว่า **“เพื่อแผ่นดิน”** เหมือนชื่อสถานีของเราเราจึงเปลี่ยนชื่อสถานีเป็น**สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV [For Mankind Television]** แทน เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๗.๐๐ น. วันนั้นพ่อท่านบอกกับสมณะถึกบุญว่า

“หกโมงเย็นผมจะเทศน์ ลองดูซิคุณจะทำให้ผมถ่ายทอดสดทันมั๊ย”

ก็โกลาหลพอสมควร แต่ก็ประสบความสำเร็จด้วยดี **ภาพแรกที่ออกอากาศ FMTV เป็นภาพลุงจำลองใส่บาตรพ่อท่าน** ก็ใช้คำว่าทดลองออกอากาศมาเรื่อย วันที่ออกอากาศเป็นทางการคือ **วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ปฐมมโศก** พ่อท่านเทศน์ในรายการก่อนนั้น เป็นการทำงานที่ฉุกเฉินทุกเหมือนเดิม แต่สุดท้ายก็สำเร็จ ถือเป็นการเปิดสถานีโทรทัศน์ FMTV ตั้งแต่นั้นมา”

ช่วงแรกที่ออกอากาศนั้น ใช้ระบบ **KU Band** ครอบคลุมประมาณ ๒๐ ประเทศ ต่อมาในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๖ จึงได้เพิ่ม **Up link ดาวเทียม C-Band** เพิ่มอีก ๑ ดวง ทำให้ถ่ายทอดกว้างไกลได้หลายทวีป โดยมี**สถานีโคกเป็นสถานีแม่**อยู่ประมาณ ๕ ปี มีสถานีสาขาที่สามารถถ่ายทอดสดได้คือ **๑. ราชธานีโคก จ.อุบลราชธานี ๒. ชุมชนศิระระอโคก จ.ศรีสะเกษ ๓. ชุมชนปฐมมโศก จ.นครปฐม ๔. ลานนาอโคก จ.เชียงใหม่** ใช้ลิงค์ของ TOT ทั้งหมด เมื่อเข้าปีที่ ๕ สมณะที่อยู่ประจำเริ่มป่วย จึงเปลี่ยนสถานีแม่จากสถานีโคกมาอยู่ที่ราชธานีโคก

ผู้อำนวยการคนแรกของสถานี FMTV คือ **นายเทียนพุทธ พุทธิพงษ์อโคก** ต่อมาได้หมดวาระลง และได้**นายหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์** เป็นผู้อำนวยการคนล่าสุด ทั้งผู้บริหารและพนักงานทุกคนใน FMTV เป็นญาติธรรมและศิษย์เก่าสัมมาสิกขา **ทุกคนทำงานฟรี เงินเดือน ๐ บาท** โดยถือว่าได้ทำงานฟรี เป็นการเสียสละได้ลดละความเห็นแก่ตัว ทำงานเพื่อประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ทำให้ค่าใช้จ่ายของสถานีลดน้อยกว่าสถานีทั่วไปมาก เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ FMTV อยู่มาได้นานหลายปี **นับเป็นปาฏิหาริย์ของการปฏิบัติธรรมที่ได้มรรคผลจริงอย่างพิสูจน์ได้**

แม้ว่าจะไม่รับเงินค่าโฆษณา แต่ชาวอโคกก็ได้ตั้งสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ มีโครงการ**“ดินอุ้มดาว”**

ทำการแปรขยะเป็นทุนสนับสนุน

FMTV สามารถพัฒนาการรับขยะมาคัดแยกและขายได้เงินมาส่งเป็นค่าใช้จ่ายของ FMTV ได้เพียงพอ นี่ก็นับเป็นปาฏิหาริย์อีกอย่างหนึ่งของการมี FMTV

แม้ว่าเครื่องไม้เครื่องมือจะไม่ได้ทันสมัยอย่างโทรทัศน์ช่องอื่นๆ แต่ด้วยจิตใจที่เป็นกุศล ตั้งใจเผยแพร่สิ่งที่ดี มีใจใฝ่การเรียนรู้ FMTV ก็ค่อยๆพัฒนาทั้งฝีมือบุคลากร และอุปกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง โดยมีผู้ผลิตรายการมาจากทุกพุทธสถานชาวอโคกทั่วประเทศ ผลิตรายการให้ฟรี และ แม้แต่ศิลปิน, วิทยากร หรือ**ปฏิบัติกร**ที่มาจากภายนอกก็ไม่ได้จ้างมา แต่มาออกอากาศให้ด้วย

นายหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์

นายเทียนพุทธ พุทธิพงษ์อโคก

น้ำใสใจจริง เพื่อสื่อสารสิ่งที่เป็นจริงและเป็นประโยชน์ต่อสังคม แม้ว่าจะขัดกับผลประโยชน์ของกลุ่มทุน ไม่ว่าจะเรื่องพลังงาน หรือเรื่องการเมืองการปกครอง FMTV ก็ไปช่วยถ่ายทอดสดให้อย่างไม่คิดค่าใช้จ่าย เพราะถือว่าได้ทำประโยชน์รับใช้สังคมคือเป้าหมายของ FMTV แม้ช่วงสุดท้าย FMTV ก็ได้ยื่นหยุดพักหลักถ่ายทอดสดให้การชุมนุม กปท. และกปปส.ตลอด ๒๙๒ วันไม่เคยขาด

เนื้อหาสาระที่ FMTV นำเสนอออกไปนั้น เป็นไปตามสโลแกนที่พ่อครูให้ไว้ว่า **“โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ ทุกบรรยากาศคือการรายงานความจริง”** ในเมื่อความจริงของชาวโอศกคือนักปฏิวัติธรรมดาดังนั้น เนื้อหาส่วนใหญ่ของทางสถานี จะเน้นหนักไปที่สื่อสารธรรมะอันเป็นโลกุตรธรรมเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการรายงานกิจกรรมกิจการของชาวโอศก หรือรายการใดๆ ก็จะมีธรรมะเป็นเครื่องประกอบด้วยทั้งสิ้น เพราะธรรมะเป็นสิ่งที่ขาดแคลนและจำเป็นที่สุดในสังคมที่เป็นยุคโลกัลลียุค เป็นการทวนกระแสสังคมที่กำลังตกต่ำจากอบายมุขที่มอมเมาผ่านการสื่อสารในยุคนี้

สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม FMTV **ถูกระงับการออกอากาศด้วยคำสั่ง คสช. ฉบับที่ ๑๕ ในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗** เนื่องจาก คสช.ทำการรัฐประหาร**รัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร** จึงต้องการควบคุมบรรยากาศทางการเมืองให้เบ็ดเสร็จเด็ดขาด ทำให้ FMTV ได้หยุดออกอากาศตามคำสั่ง คสช. เป็นผลดีที่ทำให้บุคลากรของ FMTV ได้พักผ่อนจากการตรากตรำทำงานหนักมาตลอดหลายปี และยังมีเวลาได้ปรับปรุงองค์กร รวมทั้งพัฒนาบุคลากรด้วย รวมเวลาออกอากาศ FMTV ทั้งหมดนานถึง ๖ ปี ๖ เดือน กับอีก ๑๕ วัน

๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ กสทช.ได้เชิญตัวแทนของโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมที่ถูกปิดให้ร่วมประชุมกันเพื่อหาทางออก โดยมีตัวแทน คสช.เข้าร่วมประชุมด้วย ทางกสทช. ยื่นข้อเสนอให้ทุกช่องเปลี่ยนชื่อช่องใหม่ และให้ทำผังรายการใหม่ ที่ไม่มีรายการ ที่ไม่มีเนื้อหาทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมือง ไม่ขัดกับประกาศ คสช. ซึ่งทุกช่องดาวเทียมก็ยอมปรับเปลี่ยนได้และตกลง ทาง FMTV จึงได้ทำผังรายการใหม่ เพื่อยื่นต่อ กสทช. **ในวันที่ ๘ ส.ค.'๕๗** โดยพ่อครูได้ให้ชื่อช่องโทรทัศน์ของชาวโอศกใหม่ว่า **“บุญนิยมทีวี”** โดยยังคงทิศทางการทำงานเพื่อมนุษยชาติต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ

จนกระทั่งวันที่ **๒๔ ส.ค.'๕๗** ทาง คสช. ส่งหนังสือแจ้งสำนักงาน กสทช. ให้โทรทัศน์ดาวเทียมที่ถูกระงับการออกอากาศทั้ง ๑๒ สถานี ทั้งเอเอสทีวี-บลูสกาย-เอฟเอ็มทีวี-ช่องแดง ให้ออกอากาศได้แล้ว และเตรียมเสนอเข้าที่ประชุมบอร์ด กสทช. ในวันจันทร์ที่ ๒๕ สิงหาคม เพื่อพิจารณา

๒๕ ส.ค.'๕๗ กสทช. เรียก ๑๒ ช่องทีวีดาวเทียมเซ็นสัญญาในข้อตกลง(MOU) วันอังคารที่ ๒๖ ส.ค.'๕๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. ที่ชั้น ๒๒ อาคารเอ็กซีเอ็มแบงก์ ก่อนนำเข้าบอร์ด กสทช. วาระพิเศษในวันพุธที่ ๒๗ ส.ค. เพื่อให้ออกอากาศได้ โดยไม่ต้องรอถึงสัปดาห์หน้า

๒๖ ส.ค.'๕๗ คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของบุญนิยมทีวี ได้ไปเซ็น MOU กับทาง กสทช.

๒๗ ส.ค.'๕๗ บอร์ด กสท. มีการพิจารณาวาระพิเศษเรื่องช่องโทรทัศน์ดาวเทียมที่ถูกระงับการออกอากาศโดยประกาศของ คสช. ฉบับที่ ๑๕/๒๕๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

“การขออนุญาตถือเป็นการขออนุญาตใหม่ โดยที่ คสช. อนุมัติให้นิติบุคคลรายเดิมมาขอรับใบอนุญาตใหม่ได้ ทำให้ใบอนุญาตเดิม หรือช่องรายการเดิมถูกยุติเป็นการถาวร **เพราะไม่มีการยกเลิกประกาศฉบับที่ ๑๕ แต่ประการใด ทำให้ต้องเป็นช่องรายการใหม่ และรับเงื่อนไขพิเศษที่กำหนดขึ้น เป็นข้อตกลงในการกำกับดูแลเป็นพิเศษ**”

โดยบอร์ด กสท. ได้มีการพิจารณาอนุญาตให้ออกอากาศได้ ๗ ช่อง คือ ๑. **Five Channel** จากบริษัทเอซีเทเลวิชั่นจำกัด(เอ็มวี 5) ๒. **ฟ้าวันใหม่** จากบริษัทบลูสกายแซนแนลจำกัด ๓. **โทรทัศน์ผ่านดาวเทียมบุญนิยม** จากมูลนิธิบุญนิยม(เอฟเอ็มทีวี) ๔. **สถานี News1** จากบริษัทเอเอสทีวี(ประเทศไทย)จำกัด ๕. **People TV** จากบริษัทพีแอนด์พีซาแนลจำกัด ๖. **Peace TV** จากบริษัทรอยทันที่จำกัด(UDD) และ ๗. **24 TV** จากเดโมเครซีนิวส์เน็ตเวิร์คจำกัด(DNN)

๒๘ ส.ค.'๕๗ สถานีโทรทัศน์**“บุญนิยมทีวี”** ทดลองออกอากาศเป็นครั้งแรกเวลา ๑๗.๑๙ น. ที่ค่าความถี่ 3480 Symborate 30000 แนวนอน(H) ทางดาวเทียมไทยคม ๖ ระบบ C-Band(จานดำ) หรือรับชมผ่านทาง <http://www.fm-tv.tv/> เปรายการแรกที่ทดลองออกอากาศคือ **สารคดีประวัติชีวิตพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ จากฆราวาสสู่วัดอโศการาม**

๓๐ ส.ค.'๕๗ **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ได้เทศนาเปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม**“บุญนิยมทีวี”** อย่างเป็นทางการ ในเวลา ๑๘.๐๐ น. โดยเป็นการถ่ายทอดสดรายการ **“ธรรมาธรรมะสงคราม”** ถือเป็นรายการถ่ายทอดสดรายการแรกของ บุญนิยมทีวี

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ได้ให้ข้อคิดต่อบุญนิยมทีวีว่า... “ของเรานี้พูดได้เต็มปากว่าเราไม่ได้จ้างวานคน ทุกคนมาช่วยงานฟรีจริงๆ อันนี้ต้องขอบคุณทุกคนที่มีจิตใจอันประเสริฐที่ช่วยกันทำอยู่ ถ้าไม่มีพวกเราอาจมาทำเองไม่ได้หรอก น้อยกว่านี้ก็ไม่มีพอ มันต้องมากกว่านี้ มันยังขาดๆแคลนๆ แต่เราก็อาศัยผลิตคนรุ่นใหม่ขึ้นมา คนเก่าก็ช่วยอยู่ คนไหนมีน้ำใจมีปัญหาเห็นดีเห็นชอบก็คงจะไปด้วยกันอีกหลายชาตินะพวกที่ร่วมไม้ร่วมมือกันอยู่นี้ และมันเป็นเช่นนั้นจริงๆ นี่คือบอกกันอย่างจริงใจ ไม่มีวิธีอื่นที่จะมาประเล้าประโลม เอาบุญมาล่อเอาคุณล่อเอา โน่นนี่มา ไม่มีหรอก ใช้ปัญญาตนเองเห็นว่าดีก็มา ไม่เห็นด้วยก็ไม่เป็นไร

ที่อื่นเขาร้อยกันไว้ด้วยเงินเดือน แต่เราร้อยกันไว้ด้วยใจ

นี่ก็คือความเป็นมาของบุญนิยมทีวี”

จาก **FETV** มาเป็น **FMTV** และก้าวไปสู่ **“บุญนิยมทีวี”** พัฒนาการการสื่อสารสู่สาธารณะของชาวอโศก ไม่ได้เกิดเพราะชาวอโศกอยากมีลาภ ยศ ชื่อเสียง เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด แต่เกิดจากเหตุปัจจัยที่ลงตัวที่เกิดจากความปรารถนาดีต่อสังคม เพื่อให้ธรรมะได้มีส่วนช่วยให้สังคมดีขึ้น ไม่น่ามากก็น้อย ยิ่งโลกก้าวไกลไปในโลกิยะเร็วแรงมากเท่าใด ความเลื่อมและกลียุคก็จะมาเร็วและแรงขึ้นเท่านั้น **บุญนิยมทีวี** จึงต้องมีพันธกิจที่ต้องเสียสละลดกิเลสตนเองให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดพลังหลุดพ้นอันจะนำพาสังคมโลกกลียุคให้ไปรอด

 ทีมงานข่าวอโศก

ควรรธรรม

กลุ่มธรรมชาติดิโอโคกนับถอยหลังไป ๒๕ ปี อยู่รัญญวาสี ผลิตภัณฑ์หลักที่นี่คือ กาแฟดีที่ออกซ์ไรส์สารพิษและการดูแลป่าไม้ต้นน้ำลำธารแม่น้ำหลังสวน ซึ่งป่าไม้ถูกทำลายลงทุกๆวัน ครั้นปี ๒๕๕๑ ได้ขยับขยายตัวออกมาตั้งวัดเมืองหรือคามวาสีอยู่ใกล้ตัวเมืองอำเภอหลังสวนชุมพร ที่เรียกว่า “ควรรธรรม”

เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี ๒๕๕๐ โดย**คุณจิตรา(เทียนคำฟ้า) ปลอดภัย(หมอปาน)** หนึ่งในคณะผู้รับใช้กลุ่มธรรมชาติดิโอโคก ซึ่งได้เข้าไปดูแลสุขภาพให้กับ**คุณลุงจำลอง ศรีเมือง หนึ่งในผู้นำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย(พรม.)** ท่านได้ดำเนินงานเรื่อง**ปุ๋ยอินทรีย์** ติดต่อกันมาอย่างยาวนาน และได้นำเสนอเรื่องนี้อย่างดีมา โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ ท่านจึงดำริให้หาทางช่วยเหลือเกษตรกร โดยทำให้ราคาปุ๋ยถูกลงหลายๆแนวทาง เช่น การขนส่งทางเรือ, ทางรถไฟ แต่ท้ายที่สุดลงเอยด้วยความคิดว่า ตั้งโรงผลิตเองในพื้นที่ภาคใต้

จึงได้เสาะหาแหล่งสถานที่ตั้งว่าที่ไหนจะเหมาะสม ไม่ไกลแหล่งวัตถุดิบ และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เห็นทำเลที่ตำบลวังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร อยู่ติดถนนใหญ่สายหลังสวน-ระนอง ห่างจากโรงพยาบาลหลังสวน ประมาณ ๒ กิโลเมตร ห่างจากสถานีรถไฟหลังสวนประมาณ ๕ กิโลเมตร

ในเบื้องต้นไม่มีทุนรอนพอจึงรวมตัวกัน ๕ คนตั้งกลุ่ม “**รักษ์ดิน**” เก็บเงินกองทุนไปวางมัดจำที่ดินไว้ก่อน เพราะเห็นเป็นทำเลเหมาะ

เรื่องพัฒนาไปถึง**พ่อท่าน** พ่อท่านเห็นควรให้ดำเนินการภายใต้แนวทางอโคก เรื่อง**พานิชย์บุญนิยมและสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม** ได้เข้าไปบริหารระดมทุนจากชาวอโคก ช่วยกันซื้อหุ้่นๆละหนึ่งหมื่นบาท ซื้อที่ดิน ๑๕ ไร่เศษ เป็นเงิน ๗ ล้านบาท สร้างอาคารโรงปุ๋ย ขนาด ๓๐ x ๔๐ เมตร สูง ๔ เมตร ราคา ๒.๕ ล้านบาท ศาลาค้า ๑ หลัง ราคาประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ศาลาอเนกประสงค์ ๑ หลัง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่พักสมณะ ๓ หลัง และบ้านพักของชาวชุมชน ๔ หลัง ซึ่งต่างคนต่างสร้างกันเอง

ทุกอย่างก้าวตั้งแต่เริ่มชุดหลุมเสาหลุมแรก หลุมส้วมหลุมแรก จนถึงทุกวันนี้เป็นการใช้ฐานงานเป็นฐานการปฏิบัติธรรม ได้ฝึกฝนตนเองผ่านร้อนหนาวไปเป็นลำดับ ภายใต้เมตตากำกับของร่มใหญ่ชาวอโคก ผ่านถึง**สมณะพอแล้ว สมาหิโต สมณะนาไท อิสสรชน** และ**สมณะสังฆสถานทะเลธรรมทุกรูป** ขอกล่าวถึงไว้ด้วยความเคารพนอบนอบอย่างที่สุด

ตลาดอาริยะकरण

ตลาดอาริยะकरण จัดมาเป็นครั้งที่ ๒

เริ่มมีการประชุมเตรียมงานตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ แล้วแบ่งงานร่วมกันรับผิดชอบ เตรียมจัดสถานที่ และเตรียมข้าวของที่จะขาย ทีมงานแต่ละทีมเดินทางมาช่วยกันเตรียมงาน **คุณไพโรเมือง**นำสินค้าจาก**พลังบุญ** ห้องน้ำน้อยคดาว ๓ ห้อง จาก**ปฐมมโศก** ไปส่งให้ ๑ คันรถสิบล้อ สินค้าจากที่ต่างๆเริ่มทยอยมา

วันเสาร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ ตลาดสินค้าและตลาดอาหารพร้อมบริการเวลา ๐๗.๐๐ น. ผู้คนเริ่มทยอยเข้ามาดูสินค้า และเตรียมจับจ่ายสินค้าที่ต้องการ

ในงานตลาดอาริยะครั้งนี้มีคนสนใจจำนวนมาก ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ สินค้าที่นำมาวางขายในโรงปุ๋ย ส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ข้าวสาร น้ำตาล น้ำมัน วัสดุเส้น ของใช้ในครัวเรือน เครื่องมือการเกษตร น้ายาซักผ้า-ล้างจาน เสื้อผ้า ฯลฯ

๐๘.๓๐ น. **สมณะนิกนบ จันทโส** ทำพิธีเปิดงาน นำสวดมนต์ไหว้พระ เล่าเรื่องราวความเป็นมาของตลาดอาริยะ ซึ่งคนทางภาคใต้ไม่เคยได้รับรู้มาก่อน

๐๙.๐๐ น. เปิดตลาดสินค้า คนมาเข้าแถวรอเป็นจำนวนมากเกินความคาดหมาย ทั้งที่เราไม่มีการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ มีแต่การขึ้นป้ายประชาสัมพันธ์ก่อนเริ่มงาน ๒๐ วัน ชาวบ้านที่เคยมาซื้อของ

ในปีที่แล้ว ก็บอกต่อๆกันเอง

ปีนี้ตลาดอาหารจัดได้สมบูรณ์มาก มีอาหารหลากหลาย สมาชิกมาร่วมกันออกร้านหลายร้าน ประชาชนตั้งใจมากกิน**อาหารมังสวิรัติจานละ ๑ บาท** ทั้งราคาถูก ถูกปากถูกใจ ไม่เคยเจอที่ไหนมาก่อน กล่าวขานกันไปอีกนาน เป็นการเผยแพร่อาหารมังสวิรัตินี้ไปในตัว อีกอย่างคนใต้จะไม่ค่อยได้กินอาหารมังสวิรัตินี้ เพราะคนใต้กินยาก แต่งานตลาดอาริยะนี้ทำให้คนใต้ได้มากินอาหารมังสวิรัตินี้ด้วยความสุขแถมราคาถูกมาก หาที่ไหนไม่ได้ และยังได้ปลดปล่อยชีวิตสัตว์ไปได้มากมาย เป็นมหากุศลทีเดียว

ส่วนใน**โซนผู้ป่วยฉุกเฉิน** และ**สินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวัน** ผู้คนมายืนเข้าแถวกันยาวเหยียด ทุกคนซื้อของกันอย่างเป็นระเบียบ จึงทำให้ทีมงานทำงานได้อย่างราบรื่น ทีมโฆษกก็คอยประชาสัมพันธ์ บอกกล่าวให้ผู้ที่มาซื้อสินค้าและใช้บริการ ได้รับรู้ถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติในตลาดอารียะ

การตอบรับจาก**ตลาดอาหาร**ปีนี้คนมากกว่าปีก่อน คนเข้ามาประมาณ ๑,๐๐๐ คน ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๑๔.๐๐ น. และหมุนเวียนกันทั้งวัน ปิดตลาดเวลา ๑๕.๐๐ น. อาหารหมดเกลี้ยงทุกร้าน น่าชื่นใจ ส่วนตลาดสินค้าก็หมดเกือบทุกอย่าง ยกเว้นสินค้าบางตัวที่เราตั้งใจสั่งเยอะ เพื่อให้เพียงพอต่อการจำหน่าย

หลังปิดตลาด ทีมงานช่วยกันเคลียร์พื้นที่ ขนสินค้าที่เหลือเข้าร้านค้าเรียบร้อย เก็บกวาดบริเวณงาน เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ แม้แต่ป้ายก็ไม่เหลือร่องรอย เป็นความสามัคคีที่ทีมงานมีให้กัน ทำให้งานตลาดอารียะควรธรรมประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

๑๙.๐๐ น. สมณะนิกนบ ฉันทโส พาสรูปรงาน สรุปรว่างานตลาดอารียะปีนี้มีปัญหาน้อยมาก บกพร่องเล็กน้อยเรื่องห้องน้ำ-น้ำดื่ม คนมารอสินค้านานและมีการเสนอวิธีแก้ปัญหาเพื่อแก้ไขให้สมบูรณ์ และหลายคนเสนอว่า ในเมื่อควรธรรมจะจัดงานตลาดอารียะให้เป็นประเพณีทุกปี ก็ควรที่จะกำหนดวันเวลาให้แน่นอน เพื่อให้คนได้รู้ล่วงหน้า และเป็นการประชาสัมพันธ์ไปในตัว

ชาวธรรมชาตโคกขอขอบพระคุณแม่ข่ายสังฆสถานทะเลธรรม และกลุ่มสะตอสันตือโคก ตลอดจน**ทีมบุญนิยมทีวี** ที่**คุณตายแน่ มุ่งมาจน** ไปช่วยกันบันทึกภาพทั้งพื้นราบที่ใช้กล้องถ่ายมุมสูงนำไปเผยแพร่ขยายผลงานบุญนิยม ที่ควรธรรมได้ขึ้นเสาวิทยุไว้แล้ว เป็นฐานรองรับการเผยแพร่**สื่อวิทยุบุญนิยม**ในโอกาสต่อไป ท่านใดมีข้อเสนอแนะเรื่องสื่อวิทยุ โปรดพิจารณาที่ควรธรรมด้วยครับ

♥ **คณะผู้รับใช้กลุ่มธรรมชาตโคก**

งานแกี้อกุลชาวนา ซึบน้ำตากระดูกสันหลัง ของชาติ

เครือข่ายช่วยคนกินข้าวแกี้อกุล
ชาวนา ร่วมกับมูลนิธิทีวีบูรพา ได้จัด
โครงการ “แกี้อกุลชาวนา ซึบน้ำตากระดูก
สันหลังของชาติ” ในวันที่ ๑๑-๑๔

กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยได้จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร ตามแนว
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง “หลักสูตรการปลูกข้าวและผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวอินทรีย์ในระบบเกษตรผสม
ผสาน” ขึ้นที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าดิว จ.ยโสธร โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายในการอบรม ในงานจะมี
ปราชญ์ชาวบ้าน อ.เดชา ศิริภัทร, อ.ยักษ์ วิวัฒน์ ศัลยกำธร ผู้สืบสานศาสตร์แห่งพระราชา, ชายผู้อยู่
กับดินและเมล็ดพันธุ์ โจน จันได, ปราชญ์ชาวนาอีสาน พ่อถาวร พิลาน้อย และชาวนานักพัฒนาพันธุ์
ข้าวเลือดใหม่ ตู่หล่าง แก่นคำหล้า พิลาน้อย ที่จะมาเป็นวิทยากรให้ความรู้แนวคิดแนวทางปฏิบัติแก่
ผู้เข้าอบรม

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ไปร่วมงานด้วยในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยพ่อครู สมณะ
และสิกขมาตุ เดินทางจากบ้านราชฯในตอนเช้า ไปถึงที่วัดป่าดิวในเวลาประมาณ ๗.๓๐ น. จากนั้น
พ่อครูก็ได้นำหมูนักบวชออกบิณฑบาต รอบบริเวณวัดป่าดิว มีญาติโยมที่มาร่วมอบรมและมาร่วม
งานเป็นจำนวนมากใส่บาตรด้วยอาหารมังสวิรัต และทางผู้จัดงานก็ได้มีมนต์ให้พ่อครูแสดงธรรมก่อนหัน

พ่อครูได้แสดงธรรมเป็นภาษาอีสาน เพื่อให้ฟังธรรมได้อย่างมีธรรมรส เนื่องด้วยผู้ที่มา
ร่วมงานเป็นคนอีสานเสียส่วนใหญ่ โดยพ่อครูได้ให้กฎเหล็ก ๔ ข้อที่จะพาพ้นทุกข์ได้ คือ

๑. อย่าเป็นหนี้ ในชีวิตต้องเลิกหนี้ให้ได้ ทำไม่ได้ก็ถ้ามวิธีเลิกหนี้จากผู้ที่พ้นหนี้แล้ว
๒. เลี้ยงตนรอด ทำมาหากินเราไม่ต้องเบียดเบียนใคร ไม่รบกวณใคร
๓. ทำให้เหลือกินเหลือใช้
๔. แจก ถ้าไม่แจกก็ขายถูกๆ ขายเอาบุญได้กุศล

เกือบถูกลบ ชันน้ำตากระดูกล้างหลังของชาติ

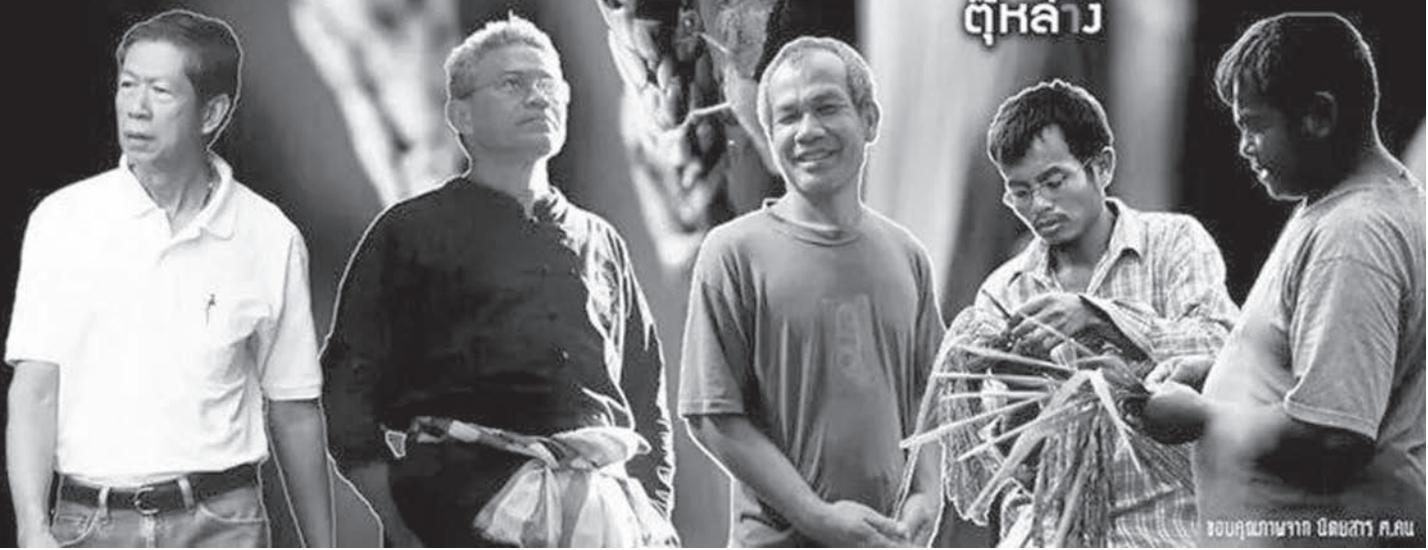
อ.วิวัฒน์ ศัลยกำธร

อ.เดชา ศิริภัทร

พ่อถาวร พิลาบ้อย

โอบ ฐนิต

ตุ๋นหล่าง

และพ่อครูได้ให้**นโยบายเรื่องข้าวแสนตัน** ว่าเราทำให้มีอัตราการก้าวหน้าเพิ่มขึ้นทุกปีไปเรื่อยๆ ก็จะถึงแสนตันได้ในที่สุด ให้เราทำอาชีพสร้างข้าว และข้าวไม่ใช่สินค้า ข้าวคืออาหารที่ต้องแบ่งปันกัน

กิน คำว่าแบ่งปันนี้ ถ้ามีความจำเป็นต้องขาย ก็ขายตามจำเป็น แต่ไม่ใช่เป้าหมายอย่างทุนนิยมที่มุ่งขายเอากำไรให้ได้มากที่สุดเป็น Maximize profit นี่**คือบาปมาก เป็นของตน และเป็นโทษภัยต่อโลกด้วย**

หลังจากการแสดงธรรม **กลุ่มเครือข่ายข้าวสังฆกรรมอำนาจเจริญ** ที่มีญาติธรรมชาวอโศก **คุณแต่น จำปา สุวโร** เป็นผู้รับใช้ โดยมีเครือข่ายเป็นชาวกลีกร เข้าร่วมมากกว่า ๒๐๐ ราย ได้นำ**โล่เกียรติ**

ยศ รางวัลชนะเลิศ ประเภทกลุ่มเกษตรกร ในการประกวดข้าวหอมมะลิของประเทศไทย ปีการเพาะปลูก ๒๕๕๖-๒๕๕๗ ที่จัดโดย กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มารายงานพ่อครู นับเป็นอีกหนึ่งในความภาคภูมิใจ ที่เครือข่ายชาวนาที่**ใช้ปุ๋ยอองาม** ของ **โรงปุ๋ยพลังชีวิต** สามารถผลิตข้าวหอมมะลิมี่คุณภาพชนะเลิศในระดับประเทศได้

ตอนบ่าย **สมณะถักบุญนิมิต**ให้พ่อครูไปดูสถานที่เก็บปุ๋ย ที่จังหวัดอำนาจเจริญ ที่มีพื้นที่ประมาณ ๔ ไร่ ซึ่งเป็นความจำเป็นของโรงปุ๋ยพลังชีวิต ผลิตปุ๋ยอองาม จะต้องมีที่เก็บปุ๋ยสำรอง เพราะที่บ้านราชาน้ำท่วมทุกปี ทำให้มีปัญหาในการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยในช่วงหน้าฝน จึงจำเป็นต้องมีที่สำรองเป็นแหล่งเก็บและจำหน่ายปุ๋ยได้ แม่น้ำจะท่วมบ้านราชฯ โดยตอนนี้ทางโรงปุ๋ยพลังชีวิตได้จัดหาที่เก็บปุ๋ยหรือ Hub ไว้ ๔ แห่งด้วยกันใน ๔ จังหวัดคือ **๑. จังหวัดยโสธร** คือที่วัดป่าดิว **๒. จังหวัดอำนาจเจริญ** **๓. อำเภอราศีไศล** จังหวัดศรีสะเกษ **๔. จังหวัดสุรินทร์** ซึ่งทั้ง ๔ แห่ง พ่อครูให้ใช้ชื่อว่า**โรงปุ๋ยพลังชีวิต** สาขาจังหวัดนั้นๆ ภายหลังจากเยี่ยมชมที่เก็บปุ๋ยจังหวัดอำนาจเจริญเสร็จ พ่อครูและคณะก็เดินทางกลับราชธานีอโศก

* *ทีมงานข่าวอโศก*

ศูนย์จำหน่ายปุ๋ยอองาม โรงปุ๋ยพลังชีวิต

๑. สาขา อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี โทร. ๐๙๒-๑๖๑-๑๘๐๐
๒. สาขา อ.ป่าดิว จ.ยโสธร โทร. ๐๘๘-๐๗๓-๔๒๗๗
๓. สาขา อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ โทร. ๐๘๕-๖๑๓-๖๙๘๕
๔. สาขา อ.ราษีไศล จ.ศรีสะเกษ โทร. ๐๘๗-๔๔๒-๓๑๓๗
๕. สาขา อ.แคนดง จ.บุรีรัมย์ โทร. ๐๘๔-๙๒๕-๒๖๔๒
๖. สาขา อ.เมือง จ.สุรินทร์ โทร. ๐๘๑-๐๓๖-๑๕๒๑
๗. สาขา อ.เมือง จ.ขอนแก่น โทร. ๐๘๖-๘๕๐-๓๐๐๓

บทบาทพิเศษในแดนขัง

หลายครั้งหลายคราที่มีโอกาสเข้าไปร่วมชุมนุม ตั้งแต่พฤษภาคมปี, ต่อต้านเบียร์-เหล้าเข้าตลาดหลักทรัพย์, พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย จนกระทั่งถึง กปปส. ไปด้วยความจำเป็นทุกครั้ง อันเนื่องมาจากพบกับความไม่ถูกต้องที่เกิดขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง กองทัพอธรรมจึงได้ออกมาสู่ท้องถนน เพราะเห็นว่า โดยบุคลิกของชาว กองทัพอธรรมพอช่วยให้ความรุนแรงที่จะเกิดขึ้น ในช่วงเวลาที่ชุมนุมลดลงได้ และการชุมนุมสามารถดำเนินไปได้โดยสะดวก เนื่องจาก กองทัพอธรรมมีแผนกต่างๆ อย่างพร้อมเพรียง เช่น แผนกอาหาร ขยะวิทยา น้ำดื่ม สถานีโทรทัศน์ สถานีวิทยุ

ขนส่ง กองอำนวยความสะดวก (ผู้รับใช้) พยาบาล ฯลฯ

แม้จะมีความปรารถนาดี ตั้งใจทำเพื่อให้สิ่งดีๆ เกิดขึ้น แต่กระนั้นก็ตาม ในบางครั้งอาจต้องฝ่าฝืนกฎหมายเล็กๆ น้อยๆ บ้าง แต่รัฐบาลมักจะให้ข้อหาที่เกินความจริงไปมาก เช่น ก่อการร้าย กบฏ ทั้งๆ ที่ระหว่างการชุมนุมก็ถูกกระทำหลายรูปแบบ ตั้งแต่เอาถุงมาปล่อยในที่ชุมนุม, ตัดการส่งน้ำและอาหาร, วางตะปูเรือใบผู้ที่มาร่วมชุมนุม, ตรวจตรารถที่จะมาชุมนุมจนไม่สามารถมาร่วมชุมนุมได้ทันเวลา, ใช้อาวุธสงครามแก่ผู้ชุมนุม จนมีการบาดเจ็บล้มตาย, आयัดบัญชีธนาคารของแกนนำและผู้สนับสนุน, เฆรรถที่บ้าน, ยิงอาวุธสงครามใส่บ้านแกนนำ และอื่นๆ อีกมากมาย ยิ่งเรื่องที่สุดท้ายหลังชุมนุมเสร็จแล้ว ก็คือ คดีต่างๆ ที่ติดตัวแกนนำ จนต้องเดินทางไปขึ้นศาล หรือไปติดคุกบ้างก็มี

ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้รับประสบการณ์หลายอย่างที่กล่าว ยกเว้นตาย ดังนั้นการติดคุกจึงเป็นประสบการณ์หนึ่งที่นำมาบอกกล่าวถึง เนื่องจากหลายคนไม่มีโอกาสเข้าไป และไม่ยอมเข้าไป ตั้งแต่ที่โรงเรียนพลตำรวจบางเขนเป็นเวลา ๓ วัน ตอนพฤษภาคมปี ๖๘ คุกเปรเซอร์ ประเทศกัมพูชา ๑๘ วัน และ

สุดท้ายที่เรือนจำกลางพิเศษ-กรุงเทพมหานคร เป็นเวลา ๑๐ วัน ขอยืนยันอีกครั้ง มิได้แสวงหาหรือมีความปรารถนาจะหาประสบการณ์ในคุก แต่เข้าเพราะความจำเป็นและจำนนทุกครั้ง และก็ไม่สบายทั้งกายและใจ ที่เข้าไปอยู่ เพราะต้องสร้างความลำบากให้คนจำนวนมากที่เข้ามาเยี่ยม มาค้าประกัน มาทำคดีให้ และมาเป็นห่วง ยิ่งพออายุมากเข้าร่างกายก็เริ่มประท้วง ข้อเข่าเสื่อม ระบบขับถ่ายเริ่มไม่เป็นเวลา ตา หู และสมองเริ่มใช้งานไม่เต็มประสิทธิภาพ สร้างความลำบากกายเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องจากนักโทษมีจำนวนมาก ครั้งนี้จะขอเล่าที่ไปติดคุกครั้งสุดท้ายที่เรือนจำกลางพิเศษกรุงเทพฯ ซึ่งยังพอจำได้ไว้เป็นความรู้ความเข้าใจ เพราะหลายคนคงไม่มีโอกาสเข้าไปที่ ต้องเข้าไปอยู่ในคุกครั้งนี้ก็เนื่องมาจากคดีพันมิตรฯ ชุมนุมปิดท่าอากาศยานดอนเมือง และสุวรรณภูมิ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งได้รับการประกันตัวแล้ว เมื่อมาร่วมชุมนุมประท้วงกับกปปส. ได้มีการไปชุมนุมที่หน้ากระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทางพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือดีเอสไอจึงยื่นคำร้องต่อศาลอาญาขอให้เพิกถอนการปล่อยตัวชั่วคราว ศาลจึงมีหมายเรียก เมื่อมารายงานตัว

แล้วจะขอประกันอีก แต่ศาลไม่อนุญาต จึงต้องติดคุก ในเย็นวันจันทร์ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ พร้อมกับนายพิชิต ไชยมงคล หรือ ต้ม ในข้อหาเดียวกัน จึงมีเพื่อนร่วมชะตากรรมด้วยกัน

วันแรกที่เข้าไปอยู่ที่แดนหนึ่ง ต้องใช้วิชา

อ่อนน้อมถ่อมตนอย่างมาก ต้องทิ้งตำแหน่งต่างๆที่อยู่ภายนอกออกทั้งหมด เพราะเพื่อนนักโทษไม่ทราบหรือกว่าเราเป็นใคร รู้เพียงว่าเราเป็นนักโทษใหม่เพิ่งเข้ามา เปรียบเสมือนเป็นเด็กใหม่ ดังนั้นการตรวจก็จะใช้คำสั่ง แม้แต่กางเกงขายาวของเราก็ถูกตัดเป็นขาสั้น ด้วยมีดคัตเตอร์ เราก็ต้องกล่าวว่า“เชิญตัดเลยครับ” ในใจยังนึกว่า น่าจะใช้กรรไกรจะได้เรียบร้อยหน่อย ทุกคนต้องตัดผมเกรียน ซึ่งเราก็ตัดเป็นปกติอยู่แล้ว จึงสบายไม่มีปัญหา แต่ต้มต้องโดนกร้อนผมอันหล่อเหลาให้เป็นผมเกรียน เมื่อเข้าไปอยู่ในห้องขัง

วันแรกอยู่แดนหนึ่งห้อง ๑๓ มี ๒๐ กว่าคน กำลังพอดีพอดีไม่เบียดกันมาก ห้อง ๑๓ จะเหมือนกับห้องอื่นๆ เพียงแต่ขนาดที่แตกต่างกัน มีลูกกรงด้านหน้าด้านหลัง ซ้ายขวาเป็นปูนทึบ มีกล้องวงจรปิด ๒ ตัว มีห้องส้วม ๒ ห้อง ที่จริงไม่น่าเรียกว่าห้อง เพราะมีแต่โลนึ่ง มีประตูไม้บานเดี่ยวๆฝาเดี่ยวๆเห็นได้โดยรอบ คงเป็นมาตรการรักษาความปลอดภัย ที่ผู้คุมจะเห็นในทุกอิริยาบถของนักโทษ หัวหน้าห้องนิสัยดีคอยดูแลเอาใจใส่ บอกรายละเอียดต่างๆ อะไรทำได้อะไรทำไม่ได้ เราถูกกำหนด

ให้มานอนกลางห้อง ๓ คน มือติด
พระท่านหนึ่งอายุมากแล้ว ถูกจับ
มาด้วย นอนเป็นเพื่อนกัน วันแรก
ไม่มีอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างดูราบรื่น

เช้าต้องตื่นก่อน ๖ โมง
เช้า เพื่อทำกิจส่วนตัวให้เสร็จ
ความจริงก็เคยติดคุกที่โรงเรียนพล
ตำรวจบางเขนแล้ว แต่ก็ไม่ชินกับ
การนั่งถ่ายในส้วมที่โผล่มาครึ่งตัว
มีผู้ชมโดยรอบ เช้าจึงไม่ได้ขับถ่าย
ในห้อง ถึงตอน ๖ โมงกว่าก็คิดว่า
เดี๋ยวมาเปิดห้องทุกคนคงได้ออกไป
**ผิดคาดทุกคนได้ออกไป ยกเว้น
แซมดินกับพิชิตไม่ให้ออก** กังงว่า
เกิดอะไรขึ้น ทำไมเราจึงไม่ได้ออก
จะประท้วงก็ใช่ที่ เดี่ยวคงทราบ
เหตุผล ก็ดีเหมือนกัน อยู่ ๒ คน
เลยขับถ่ายสะดวกห้องส้วมมี ๒ ห้อง
สบายเลย มีเวลามากมาย ไม่นาน
เจ้าหน้าที่นำอาหารมาให้ เป็นข้าว
กับผักกาดดองต้มกระดูกหมู เอา
ละซี จะกินยังงัย เพื่อเอาตัวรอด
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เจเขียก็แล้ว
กัน

หลังจากกินข้าวเสร็จ หัว
หน้าแดนหนึ่งก็ให้เจ้าหน้าที่มาเรียก
เราสองคนไปพบ ให้ไปคุยในห้อง
ทำงาน คุยเสร็จแล้วก็ยังไม่ให้ออกไป
ไหน เกรงว่าจะเกิดอันตรายแก่เรา
เพราะแดนหนึ่ง มีนักโทษหลาย
ฝ่ายเข้ามาอยู่รวมกัน จึงเข้าใจได้ว่า
ทำไมไม่ให้เราออกมาเดินปะปนกับ
คนอื่นๆในตอนเช้า

หลังจากที่อยู่แดนหนึ่ง ๒ คืน ก็มี

ข่าวว่าจะย้ายเราสองคนจากแดนหนึ่งไปแดนอื่น ถือว่าเป็น
ข่าวร้ายสำหรับเราอย่างมาก เนื่องจากว่าเรากำลังทำความคุ้นเคย
กับผู้คนและสถานที่ได้แล้วมาย้ายไปแดนใหม่ก็ต้องไปเริ่มต้นใหม่
ยังไม่รู้จะเจออะไรบ้าง ในที่สุดก็เป็นจริง **เราถูกย้ายไปอยู่
แดน ๓ ห้อง ๒** ซึ่งมีอยู่แล้ว ๔๓ คน เราสองคนเข้าไปอีกจึงเป็น
๔๕ คน มีห้องส้วมอยู่ห้องเดียว เมื่อเข้าไป หัวหน้าห้องก็เข้ามา
คุยด้วย แล้วจัดให้เรานอนอยู่ตรงกลางช่องทางเดิน ระหว่าง
ปลายเท้าของนักโทษที่นอนเบียดกันอยู่ทั้งสองฝั่ง พอเวลานอน
**หันซ้ายก็เห็นเท้า หันขวาก็เห็นเท้า ต้องนอนตะแคง เกรงว่า
จะไปโดนเท้าเพื่อน** แต่ยั้งดีที่เพื่อนนักโทษทุกคนล้างเท้า เมื่อ
เข้ามาในห้อง นอนวันแรกนอนไม่ค่อยหลับ เพราะใครจะเข้า
ห้องน้ำต้องเดินผ่านเรา เท้าจะต้องมาผ่านหน้าเราทุกคน จริง
อยู่แม้จะเปิดไฟนอน แต่ก็ระแวงกลัวจะเหยียบพลาด พลิกตัวก็
เกรงว่าแขนเราจะไปรบกวนเท้าเพื่อนเดี๋ยวจะตื่น เราเองก็
ต้องเข้าห้องน้ำบ่อยๆตอนกลางคืน เกรงว่าจะรบกวนเพื่อน แต่ก็
จำเป็น เสียงกรน เสียงไอ เสียงจาม และอื่นๆปะปนอยู่ใน
บรรยากาศยามค่ำคืน แต่อย่างไรก็ตามในที่สุดก็หลับ ไปตื่นตอน
ตีห้า ก็เลยไม่เพลียมาก พอไปได้ เข้าได้ออกไปพร้อมเพื่อนๆ
ตอนหกโมงกว่าๆ โดยจะไปใช้ห้องส้วมรวมนอกห้อง ซึ่งมี
จำนวนมากและไม่ต้องรอกันนาน ก็สะดวกหน่อยแต่ที่แยกว่า
ก็คือ เป็นที่เปิดเผยใครห้องไหนผ่านไปผ่านมาก็เห็นได้ **เราเอง
เข้าเจ็บ นั่งยองๆไม่ได้ จึงเลือกโถนั่งยั้งสูงเด่นเป็นสง่า ใคร
ผ่านไปผ่านมาเห็นได้ชัดเจน** แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็นั่งๆไป
เถอะ ไม่มีใครสนใจหรอก นึกเช่นนั้นก็สบายใจขึ้นมาบ้าง

ถึงเวลารับประทานอาหาร จะรับประทานอาหารเป็นรอบๆ
เข้ากับบ่าย รอบละประมาณ ๔๐ นาที ตอนเช้าคณะของเราจะ
ไปนั่งที่ศาลาริมน้ำข้างๆร้านค้า ไม่ได้เข้าไปรับประทานอาหารใน
โรงเลี้ยง **รับประทานอาหารที่เพื่อนๆเอามาเยี่ยมตอนบ่าย จะ
ถูกเก็บมาไว้กินตอนเช้า** หลังกินข้าวเช้า ก็จะไปเข้าแถว แล้ว
แบ่งงานกันตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ของเราสองคนไม่ได้ถูก
กำหนดให้ไปอยู่งานใดๆที่มี เช่น งานเชื่อมเหล็ก ทำกรงนก พับ
ลูกกระดาษ ทำรองเท้า ฯลฯ **จึงเข้าไปอยู่ห้องสมุด อ่านหนังสือ**

บ่อยๆก็จะมีญาติมาเยี่ยม
ค่อนข้างจะได้รับความผ่อนคลายตาม
สมควร **เนื่องจากการเยี่ยมแต่ละ
ครั้ง จะใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที**
แต่เราสองคนมีคนมาเยี่ยมครั้งละ
หลายๆ เลยได้รับความกรุณาให้ต่อ
เวลาได้ ๒ รอบบ้าง ๓ รอบบ้าง
หลังจากเยี่ยมเสร็จก็จะรอรับของ
กินของใช้ ซึ่งแต่ละวันจะซื้อกัน
มากมาย แต่เราก็เลยเวลากินแล้ว
จึงแบ่งเพื่อนๆกินกันตอนเย็น เมื่อ
ขึ้นไปเตรียมตัวนอน และเก็บอาหาร
บางส่วนไว้กินตอนเช้า

หลังจากอาบน้ำกินข้าว
แล้ว ประมาณบ่ายสาม ทุกคนจะ
ถูกเรียกมาเข้าแถว เพื่อไปห้องของ
ตน โดยห้องข้างบน ซึ่งมีนักโทษ
จำนวนมาก จะถูกเรียกขึ้นไปก่อน
หลังจากเข้าไปแล้ว ก็ต้องนับกันอีก
ครั้งก่อนปิดประตู หลังจากนั้นก็
เป็นเวลาพักผ่อน บ้างก็จับกลุ่ม
รับประทานอาหาร บ้างก็ดูโทรทัศน์
บ้างก็คุยกัน บ้างก็อ่านหนังสือ หลัง
สามทุ่มก็นอน ก่อนนอนทางเรือน
จำจัดให้มีการสวดมนต์ ก็ทำให้
บรรยากาศสงบลงบ้าง

พอคืนที่สอง คิดว่าจะ
ได้นอนตรงกลางระหว่างเท้าเพื่อนอีก
**หัวหน้ามาบอกให้ไปนอนริมใต้ เป็น
คนที่สองติดห้องส้วม** เนื่องจาก
เพื่อนนักโทษทะเลาะกัน อีกคนจึง
หนีออกมา เราจึงได้เข้าไปอยู่แทน
ดีขึ้นมาหน่อย คราวนี้ใครจะเข้าห้อง
ส้วมจะได้ไม่ผ่านเรา แต่เราอยู่เฝ้า

อย่าให้ความไม่ถูกต้องมาต่อรอง
เพื่อไม่ให้สิ่งที่ประชาชนทำไปเสียเปล่า
ต้องทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่า **คนภูษากับ
คนทำลายชาติ คุณค่านับห่างไกลกัน
ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการปฏิบัติ
จากคสช.เหมือนกัน**

ห้องส้วมเลย ได้บรรยากาศไปอีกแบบ ใครจะใช้ห้องส้วมเวลาไหน
ใช้อย่างไร เสียงดังเสียงค่อย กลิ่นเป็นอย่างไร เรารู้หมดเลย

ชีวิตในเรือนจำซ้ำๆทุกวัน ไม่มีอะไรแปลกใหม่ บุหรี่
สามารถใช้แทนเงินได้ ไปอยู่วันแรกๆยังไม่ได้รับบัตรประจำตัว
นักโทษ พวกนักโทษต้องให้เพื่อนที่มาเยี่ยม ชื้อบุหรี่มาให้
เพราะเขาห้ามใช้เงินสด การซื้อของที่ร้านค้าสามารถซื้อได้ โดย
ต้องมีบัตรประจำตัวนักโทษและมีเงินฝากในบัญชี

ในแต่ละวัน **มีข่าวส่งมาบอกเราว่า ศาลท่านกำลัง
พิจารณาจะปล่อยตัวชั่วคราว** ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๖ มิถุนายน
๒๕๕๗ แล้ว แซมดินกับพิชิตจึงดูไม่เครียดอะไรมาก ทุกๆวัน
ตอนสองทุ่มก็จะระวว่า ผู้คุมจะมาเรียก พอเลยสองทุ่มแล้วก็หมด
หวัง เป็นอย่างนี้ทุกวัน **จนถึงวันพฤหัสบดี ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗
วันแห่งอิสรภาพชั่วคราวก็มาถึง** เรารอยังไม่ทันถึงสองทุ่ม ผู้คุม
ก็มาเรียกตัว แล้วเปิดประตูให้เราเก็บข้าวของ ความจริงเรา
เตรียมพร้อมไว้บ้างแล้ว หลังจากเก็บข้าวของไม่นานก็เดิน
ออกไป คืนบัตร ตรวจของ ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง จึง
ได้ออกมา รู้สึกดีใจที่ได้มาสู่อิสรภาพอีกครั้ง แม้จะเป็นการ
ปล่อยตัวชั่วคราวก็ตาม มีญาติๆและเพื่อนๆไปรับหลายคน ทุก
คนต่างก็ดีใจ **งานนี้ต้องกราบขอบพระคุณหลายๆท่าน ที่มี
ส่วนช่วยในหลายๆเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทีมทนายและ
ผู้ใหญ่อีกหลายคน ที่พยายามให้ความช่วยเหลือ**

ความทุกข์ที่เกิดขึ้นจากการเข้าไปอยู่ในคุก มีสารพัด
เรื่อง เหมือนได้เข้าไปทดสอบจิตใจ เช่น ความทุกข์ที่เกิดขึ้นเพราะ

ต้องอยู่กับคนจำนวนมากที่ไม่คุ้นเคย
หลายคนหลายจิตหลายนิสัย โดยเฉพาะคนที่มาอยู่ที่นี้ส่วนใหญ่ก็คือ
คนที่เคยทำผิดมา ความหยาบจึงมี
หลากหลายรูปแบบ จากที่เราเคยเป็น
ผู้จัดการบริษัท ดูแลบริหารคนได้
เคยเป็นแกนนำ สามารถแสดง
ความเห็น แนะนำผู้คนได้ แต่มาอยู่
ที่นี่ มันไม่ใช่ฐานะที่เราจะทำได้ เจอ
การกระทำผิด เจอการเบียดเบียน
กดขี่กัน สารพัดปัญหา ก็ไปทำ
อะไรเขาไม่ได้ ได้แต่มอง และ
พยายามอยู่กับเขาให้น้อยที่สุด เพื่อ
ตัดปัญหาทำตัวแค่นี้ให้มีชีวิตอยู่ให้ได้
เป็นปกติ ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ปล่อย
วางให้แก่ง จะมีเรื่องให้ต้องปรับจิต
ใจทุกวัน แค่นี้เรื่องห้องไปอยู่ ๑๐ วัน
ย้ายห้องถึง ๓ ครั้ง ย้ายที่ก็ต้อง
ปรับตัวที่ กับสภาพห้อง สภาพคน
สภาพจิตใจเรา

พบความบกพร่อง ความ
ไม่ถูกต้อง ความอยุติธรรม ที่พบ
เจออยู่ในนั้นเยอะมาก แต่ก็ทำ
อะไรไม่ได้ ได้แต่ปล่อยวาง อันไหน
พอช่วยได้ก็จะช่วย เช่น ห้องสมุด
ขาดหนังสืออย่างมาก ก็แจ้งมาทาง
กองทัพธรรม ทางเราก็จัดหนังสือ
ธรรมะไปให้ ๑๒ ถึง ห้องสมุดขาด
พัดลม และไฟไม่พอ ก็บอกให้ญาติ
มาช่วยทำบุญ เขาก็จัดมาให้ ก็
พยายามช่วย แต่หลายๆเรื่องต้อง
ปล่อยวาง การไปอยู่ที่นั่นเป็นการได้
ไปปฏิบัติธรรมอย่างเข้มข้น

สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่ได้เกิดขึ้นโดย
บังเอิญที่ผู้คนจำนวนมากต้องมาได้รับความเดือดร้อน จากคน
โลกไม่ก็คน ความจริงต่างๆเปิดเผยออกมาจนชัดเจนแล้ว ใคร
เป็นผู้กระทำ ใครเป็นผู้ถูกระทำ ประชาชนเสียเวลา เสียแรง
เสียเงิน เสียชีวิต ทั้งบาดเจ็บพิการอีกมากมาย ถึงเวลาแล้วที่
คสช.จะทำความจริงให้กระจ่าง ให้ความถูกต้องจึงามเกิดขึ้น
ไม่เคยมีครั้งใดที่ประชาชนทุ่มเททำให้การเมืองไทยมากมาย
ขนาดนี้ เมื่อถึงโอกาสนี้

อย่าให้ความไม่ถูกต้องมาต่อรอง เพื่อไม่ให้สิ่งที่
ประชาชนทำไปเสียเปล่า ต้องทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่า คนคู่ชาติ
กับคนทำลายชาติ คุณค่านั้นห่างไกลกัน ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะ
ได้รับการปฏิบัติจากคสช.เหมือนกัน

☆ เรือศรีเชมดิน เลิศบุศย์

จดหมาย

จากญาติธรรม

รักสามียู่มาก

ปฐจา : รักมากก็ทุกข์มาก ฉะนั้น ทุกวันนี้ที่ดิฉันรักสามียู่มากจะทำอย่างไรดีคะ

♠ แผนรายการ FM TV

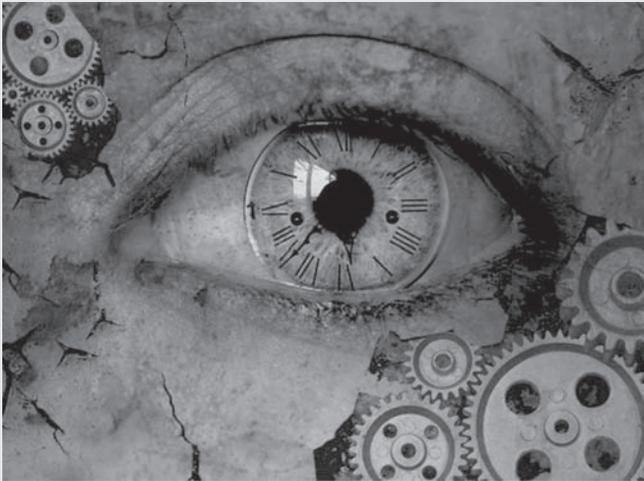
♥ ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีทุกข์ เป็นสัจธรรมในโลก หากจะรักก็ต้องยอมรับในความทุกข์ที่จะเกิดตามมา จากสารพัดเหตุที่ทำให้ไม่ได้สมรัก ความรักของหญิงนั้นมักต้องการครอบครอง ซึ่งความจริงของชีวิตนั้นใครๆก็ต้องการอิสระทั้งสิ้น ดังนั้น หากคิดจะเลิกรักต้องคิดพึ่งตนเองให้มาก เพราะในความเป็นจริงของชีวิตทุกคนต่างเกิดต่างตาย มีการพรากจาก คือ ความตายเป็นที่สุดอยู่แล้ว

กรรมเป็นทรัพย์แท้

คนชั่วทำร้ายคนชั่ว กับคนชั่วคนเดิมทำร้ายคนดี คนบริสุทธิ์ ความรุนแรงของบาปต่างกัน หรือไม่ว่าไร

♠ จาก *คนที่ยังสงสัย*

♥ เมื่อคนชั่วถูกทำร้ายความชั่วในโลก ในสังคมย่อมถูกทำร้ายด้วย ความชั่ว จึงลดลง ทำให้โลก-สังคม น่าอยู่ขึ้น

ส่วนคนชั่วทำร้ายคนดี คนบริสุทธิ์ก็เป็นธรรมดาของคนชั่วอยู่แล้วที่เขาจะทำร้ายคนดี คนบริสุทธิ์ ดังนั้น คนดีจึงควรมีปัญญาหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดถูกทำร้าย เพราะทำให้คนช่วนั้นมีบาปเวรภัยเพิ่ม

ดังนั้น ไม่ว่าจะผู้ใดทำกรรมอันเจตนาไว้แล้ว ย่อมได้รับผล(วิบาก)นั้นเป็นทรัพย์ติดตัวไปตลอดกาลนาน

ค่อนข้างงง?

หลวงปู่บอกว่า หลวงปู่ไม่มีครูบาอาจารย์ที่ไหนเลย สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง พวกหนูกำลังเดินตามรอยพระโพธิสัตว์ เพราะฉะนั้น พวกหนูต้องเรียนรู้ด้วยตนเองใช่ไหมหรือเปล่าเจ้าคะ?

แล้วที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า ต้องได้พบสัตบุรุษจึงจะได้พบสังฆธรรม หลวงปู่ไม่ได้พบสัตบุรุษหรือเปล่าเจ้าคะ ค่อนข้างงง?

♠ หลานหลวงปู่

♥ หลวงปู่พูดถึง “โลกุตระ” ที่ท่านบำเพ็ญเป็นพระโพธิสัตว์อยู่ในฐานะของท่าน ซึ่งนำไปเทียบเคียงกับการศึกษาทางโลกโลกีย์ของหนูไม่ได้ คนละฐานะ ผู้ยังอยู่ในสภาวะภูมิจำเป็นอยู่เองที่ยังต้องคบสัตบุรุษและฟังสังฆธรรมให้มาก

และประเด็นการคบสัตบุรุษได้ฟังสังฆธรรมนั้น หลวงปู่ได้สั่งสมมาหลายชาติแล้ว ไม่ใช่แต่ชาตินี้เท่านั้น !

ฟื้นฟูมันสมองได้ไหม?

จิตวิญญาณที่ถูกพัฒนาแล้วจะสามารถฟื้นฟูมันสมองได้ไหมคะ
♠ ดวงใจ

♥ มันสมองเป็นอวัยวะของร่างกาย หากส่วนใดที่ถูกทำลายแล้วฟื้นฟูได้ ก็ได้ หากถูกทำลายแล้วสูญเสียไปเลย ฟื้นฟูใหม่ไม่ได้ ก็ทำไม่ได้ ส่วนจิตวิญญาณที่ถูกพัฒนาแล้วก็มีผลทำให้นามธรรมได้พัฒนาไปด้วยมาก-น้อยตามจริงของเจ้าของผู้นั้นผู้นั้น ซึ่งผลกระทบต่อเนื่องที่ติดตามมาจากจิตวิญญาณที่ได้รับการพัฒนาแล้วอีกหลายๆด้านตามมาด้วย เพราะจิตวิญญาณเป็นประธานของสิ่งทั้งปวง

ทำไมพรรคถึงจนจัง

หลวงปู่ครับ ทำไมพรรคเพื่อฟ้าดินของชาวโคกถึงจนจัง แล้วจะช่วยสังคมได้ไหมครับ

♠ ปู่ทครับ หลานหลวงปู่

♥ ชาวโคกจนเพราะสะพัดเงินหรือทรัพย์สินออกสู่สังคม ให้โลกได้มีการไปใช้ประโยชน์ให้เกิดคุณค่าสูงสุดในโลก ซึ่งนี่คือหลักเศรษฐศาสตร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุด เพราะส่วนตัวจน แต่ส่วนกลางอุดมสมบูรณ์ ไม่สะสม ทำให้กระจายทรัพยากรให้กับผู้จำเป็นใช้ ได้รับกันทั่วหน้า ไม่กักตุน-กอบโกย-หอบหวง-เห็นแก่ตัว แต่กลับเสียสละแบ่งปันกันได้ เป็นการช่วยสังคมโดยตรง ดังที่ชาวโคกทำเป็นวิถีชีวิตอยู่แล้ว กินน้อย ใช้น้อย ที่เหลือจุนเจือสังคม เช่นจัดตลาดอาริยะ โรงบุญมังสวิรัต เป็นต้น

เดินทางไกล คนเดียว

“ดูก่อนพรหมณ์ ๖ ประการต่อไปนี้ไม่มีประโยชน์ ใครประพฤติเข้ามีแต่ความเสื่อม
ความวิบัติ คือ ๑. การนอนตื่นสายเกิน ๒. ความเกียจคร้าน ๓. ความดูร้าย ๔. การนอนมาก
๕. การเดินทางไกลคนเดียว ๖. การคบหาภรรยาของผู้อื่น
-พระพุทธเจ้ากล่าวกับอนัตตปุจฉกพรหมณ์

(จากหนังสือทางแห่งความดี ๒ โดยวคิน อินทสระ)

อยากจะถามว่า “การเดินทางไกลคนเดียว” จะนำไปสู่วิบัติยังไงคะ ช่วยอธิบายให้กระจ่าง
ด้วยค่ะ ขอขอบพระคุณล่วงหน้าค่ะ
(อ้างจากหนังสือดอกหญ้า อันดับที่ ๑๕๒ หน้า ๙๖)

♠ จากคนยังไม่กระจ่าง

♥ ธรรมตามนุษย์เป็นสัตว์โง่งง ไม่ปลื้มเดียว จะอยู่กันเป็นหมู่เป็นคณะ มีสัมพันธ์กันในแง่มุม
หลากหลาย ในคนคนหนึ่งยังเชื่อมโยงสัมพันธ์กันในหลายสถานะ ดังนั้น “การเดินทางไกลคนเดียว”
จึงเป็นสิ่งที่ผิดแปลกไปจากธรรมชาติของมนุษย์ ไม่ใช่วิถีแห่งปรกติของสัตว์โง่งง

คิระ-ราม-พรหม

วันก่อนพ่อครูเทศน์บอกว่า การชุมนุมของมวลมหาประชาชนมีทั้งกลุ่มที่มีจิตคิระ จิตพรหม
และจิตราม

คปท.เป็นคิระ กำนันสุเทพ : ราม กปท : พรหม การทำงานต้อง ๓ ประสานด้วยกันจะสำเร็จ
ใครชอบแบบไหนเลือกเอา

แล้วถ้าเป็นในองค์กร ไม่ว่าจะองค์กรไหนก็ตามอย่างเช่น กองทัพอธรรม จำเป็นไหมคะว่าต้องมี
บุคคลที่มีจิตพรหม จิตคิระ จิตราม ทำงานด้วยกัน กิจการงานจึงจะสำเร็จไปด้วยดี

♠ แสงสว่างปลายอุโมงค์

♥ คิระเป็นผู้ปราบ รามเป็นผู้สุภาพ งดงามผู้ดี ส่วนพรหมคือผู้ประนีประนอม เอื้อเฟื้อเมตตา ไม่ว่าจะ
เป็นองค์กรใด เหตุการณ์ไหน สถานการณ์ใด หากรู้จักประมาณและรู้จักเลือกใช้ในแต่ละเหตุการณ์ ตามบทบาท
ที่เหมาะสม ควร ย่อมช่วยบรรลุปเป้าหมาย คลี่คลายปัญหาได้เสมอ ที่สำคัญต้องมีคุณธรรม สำนึกใฝ่ดี รู้จักแยก
แยะผิด-ชอบ-ชั่ว-ดี และเลือกปฏิบัติในฝ่ายข้างดีมีคุณธรรม จึงจะสำเร็จไปด้วยดี นั่นคือ ผู้มีปัญญานั้นเอง

ถึงจริงๆ

วันนี้(๒๔ ก.ค.'๕๗) พ่อครูเดินไปตรวจเยี่ยมแถวริมมูน ว่าระดับน้ำที่ขึ้นมากอย่างรวดเร็ว ไปถึงไหนแล้ว เดินจากเขื่อน ศูนย์ฯไปถนนกลางหมู่บ้าน ผ่าน แยกเขื่อนโสเหล่ แล้วเลี้ยวซ้าย ตรงไปริมมูน ซึ่งบัดนี้ถนนได้ เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ไปมากมาย เดินผ่านถนนใหม่ถึงริมมูนปรากฏว่า น้ำท่วมบริเวณที่ทางเดินที่ใหญ่มาก ริมมูนตอนงานอโศกรำลึกมิดเลย ท่วมเนินลงริมมูนจนมาถึงโคนต้นกุ่ม แต่ยังไม่ท่วมมาถึงถนนใหญ่

ผู้ใหญ่บ้านราชราษฎรงาน กับพ่อครูว่า พวกเรา(อโศก)นี่ก็แปลกนะ พอประกาศจะให้เก็บของของเราเองที่เป็นของส่วนกลาง ดูพวกเราจะไม่ค่อยกระตือรือร้นเก็บกันซักเท่าไรนัก แต่พอบอกว่ามาช่วยกันเก็บส้วมเคลื่อนที่เพื่อไป ช่วยเหลือหมู่บ้านอื่นๆที่ถูกน้ำท่วม พวกเรากลับกระตือรือร้นเก็บกัน เสร็จอย่างรวดเร็ว

พ่อครูถึงกับอุทานว่า...แสดงว่าใจมันถึงโลกุตระจริงๆ ใจโลกุตระแท้ ถึงจริงๆคนอโศกนี่!
(ใจที่เห็นแก่ความทุกข์เดือดร้อนของผู้อื่น โดยไม่คิดหวังผลตอบแทนใดๆ)

หนูลช่วยราชสีห์

พ่อครูเล่าเรื่องหนูลช่วยราชสีห์ให้ฟังในการประชุม ๘ องค์กรพาณิชยบัญญัติ ที่สันตืออโศก วัน ที่ ๒๗ ก.ค.'๕๗ โดยเรื่องมีอยู่ว่า...เมื่อสามวันก่อน (๒๕ ก.ค.'๕๗) สมณะพอแล้ว สมานิต ได้พา ชายวัยกลางคนคนหนึ่ง มาพบพ่อครู บอกว่าเขาได้ซื้อเรือจากกรมศุลกากรที่ประมูลขายทอดตลาดมา ลำหนึ่ง เป็นเรือตรวจการ ยาวถึง ๑๐ ม. ชื่อมาใหม่ก็ยังไม่ค่อยเป็น เอาไปจอดที่ท่าน้ำริมแม่มูน ติดแพขายอาหาร เอาโซ่ล่ามไว้ แต่พอฝนตก มีน้ำจากหลังคาของแพไหลไปในเรือด้วย ทำให้น้ำขังเรือ เต็มหนัก เรือก็ล่มเลยไปตึงคานที่ผูกไว้หัก เรือก็จมหายไปเลย

เขาก็มกกัน ไปจ้างนักประดาน้ำมาหา ก็หาจนเจอ เจอแล้วแต่เอาขึ้นมาไม่ได้ เขาไม่เคยทำ น้ำก็ไหลเซียวด้วย ดีแต่ว่าเหล็กที่มันหักก็ไปปักอยู่เหมือนสมอ ทำให้เรือไม่ถูกพัดไป พวกนักดำน้ำ คณะอรหันต์จิ้ง ก็ไปหาจนเจอ แต่เอาขึ้นไม่เป็น ไม่มีวิธีเอาขึ้น

ใครก็ไม่รู้ไปบอกว่าพวกเราถูกเรือเก๋ง เขาก็มาหาสมณะพอแล้ว และคุณเอ็นยี่ง ที่เป็นนักดำน้ำ ชูตแรกที่ตะกั่วปามาก่อน อยู่พอดี พวกเราก็ออกไปช่วยกันหลายคน พวกอรหันต์จึงงเขาก็คือมาช่วย พอ เจอแล้วแต่น้ำมันขุ่น หน่าน้ำขึ้น น้ำขุ่นเหลือง ดำน้ำก็ไม่ค่อยเห็นอะไร ใช้เวลาอยู่ถึง ๒ วัน วันแรกก็ ไม่สำเร็จ น้ำมันไหลเขียว แแรง แม่น้ำมันกำลังขึ้น

ต้องช่วยกันเอาถังลงไปก่อน แล้วสูบลมเข้าถัง แล้วถังมันจะพาเรือลอย เรามีความชำนาญ ในการกู้เรือเอี่ยมจุ่นมาก่อน แต่มันยากตรงน้ำเขียวไหลแรง แต่พวกเราก็กู้จนสำเร็จ จึงส่งข่าวมา ให้พ่อครูได้รับทราบ

“ที่เราไปช่วยเขาหนีแหละ อาตมาว่ามันดูเหมือนเล็กน้อย ทุกวันนี้อาตมามองประสา อาตมาว่า **พวกเราไม่มีอามิส** คำว่าไม่มีอามิสคำเดียวนี้แหละ สุดยอด สังคมใดไม่แคร์อามิส ไม่เห็นแก่อามิส ก็เลสมันลดละจริงๆ ไม่ติดยึด ก็ไม่ต้องห่วงเลย พวกเรามีผลจริงทำได้ขนาดนี้เหมือนเล็กๆไม่มีอะไรมาก แต่เราก็รับอาสาไปช่วย เขาให้มาช่วย เราก็คือช่วยทำให้

ดูว่าเรื่องไม่ใหญ่ แต่ก็ไม่นิดนะ เขาทำเองไม่ได้ หนูช่วยราชสีห์ได้นะ ราชสีห์ช่วยตัวเองไม่ได้ แต่ตัวเล็กๆทำได้ เหมาะสม หรือแม้จะตัวใหญ่ เหมือนเศรษฐีขาดไฟ ทั้งที่ไม่น่าจะขาดอะไร แต่เล็กๆอย่างเราทำได้ นี่การไฟฟ้า และหน่วยราชการอื่นๆก็มาเยี่ยมเรือเราที่บ้านราชฯ ทำไมทางราชการเขาไม่มีหรือ? ปีไหนน้ำท่วมก็มีหน่วยราชการมาเยี่ยมเรือเราใส่เครื่องยนตร์ไปช่วยหมู่บ้านต่างๆ

มันดูเรื่องเล็กเรื่องน้อย แต่ของเขขาด เราก็คือช่วยได้ เพราะเรามีสาระแก่นสาร เขาไม่เห็นเป็นสาระแก่นสาร คนอื่นเขาเก็บเพชรพลอย แต่เราเก็บดิน เก็บทราย เก็บขยะ เขามีเงินทองทรัพย์สิน แต่สิ่งเหล่านี้ขาดแล้วไม่ตาย แต่ขาดสิ่งสาระที่ดูเหมือนเล็กน้อยนี้ตายได้นะ!”.....พ่อครูได้บารภไว้

นี่แหละ นิทาน หนูช่วยราชสีห์ให้แกคิดให้กำลังใจให้เราทำความดีต่อไป มุ่งลดละกิเลส อดอวดตาตัวตน. มักน้อยสันโดษ เป็นคนน้อยๆอย่างหนูนี้แหละจะช่วยราชสีห์ได้

ผู้ให้ยอมเป็นที่รัก

๒๗ ก.ค.'๕๗ หลังจากประชุม ๘ องค์กร พาณิชยบุญนิยม ที่สันตโศก โดยมีพ่อครูมาให้ โอวาทปิดประชุม ได้มีนายทหารบอกว่าเป็นผู้พัน มากับลูกน้องอีกประมาณ ๖ คน บอกว่าจะมานมัสการพ่อครู มาขอขอบคุณที่ชาวโศกได้ให้ความช่วยเหลือ นาน้ำและอาหาร รวมทั้งสิ่งจำเป็นต่างๆ ไปบริการกับทหาร ที่มาปฏิบัติการณ์ในช่วงที่มีการชุมนุม กบปส. ปี ๒๕๕๗ และทำมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

เพราะชาวโศกถือว่า ทหารหาญท่านได้เสียสละตัวเองออกมาทำหน้าที่ปกป้องชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนให้รอดพ้นจากการกระทำของผู้ไม่หวังดีต่อชาติ ทำให้ท่านผู้พันท่านนี้และทหารประทับใจ จึงยกขบวนมาราบนมัสการพ่อครูในวันนี้ ซึ่งนายทหารที่มาวันนี้เป็นนายทหารที่มาจากจ.สระแก้ว พ่อครูจึงได้โอภาปราศรัยกันพอเป็นที่ประทับใจ แล้วทางท่านผู้พันและทหารก็ได้นำเอาเครื่อง

ซักผ้ามาบริจาค ให้กับทาง
ชุมชนสันตโตศกอีกด้วย เป็น
น้ำใจตอบแทนกันเล็กน้อย
พ่อครูจึงได้ให้ของที่ระลึก
เป็นหนังสือธรรมะ ล็อกเก็ต
รูปพ่อครู และดีวีดี การ
ปฏิวัตินกหวีด แก่นายทหาร
ที่มาทุกคน ซึ่งรวมๆแล้ว มา
กันมากกว่า ๑๐ นาย

หลังจากมอบของที่ระลึกให้กันแล้ว ทางทหารทุกนายและชาวชุมชนสันตโตศกก็ได้ร่วมถ่าย
ภาพร่วมกับพ่อครู เป็นบรรยากาศการพบกันของคนเคยช่วยเหลือเกื้อกูลกันที่อบอุ่นยิ่งนัก สอดคล้อง
กับพุทธพจน์ที่ว่า.. **“ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก!”**

อานิสงส์ของการระลึกถึงพระสงฆ์

๒๙ ก.ค.'๕๗ ช่วงหัวค่ำ ที่สันตโตศก มีหญิงวัยกลางคนอายุ ๕๑ ปี ชาวออสเตรเลีย มากับ
คุณเล็ก(ดาบบุญ ตรีธนา) บอกว่าจะ
มาขอพบพ่อท่าน ซึ่งก็ได้พบตั้งใจหมาย
ในตอนค่ำ ซึ่งวันนี้พ่อท่านไม่ได้มี
เทศนาตอนเย็นพอดี

เธอเล่าว่า...๓๐ กว่าปีก่อน
ได้พบโศกจากโบรชัวร์เล็กๆ ได้มี
โอกาสพบพูดคุยกับพ่อท่าน พ่อท่าน
ยังบอกเขาว่า ถ้าเจอทุกข์ ให้นึกถึง
พ่อท่าน พอเขากลับไปก็ไปเจอปัญหา
ของเขา เขาก็ระลึกถึงพ่อท่าน แล้วก็
เห็นภาพพ่อท่าน ทำให้เขามีกำลังใจสู้
กับความทุกข์ ก็เลยจะมาขอขอบคุณพ่อท่าน

และทุกข์ที่เกิดขึ้นอย่างหนักของเขาก็คือ สามีของเขาจะให้เขาทำแท้ง แต่เขาก็ระลึกถึงพ่อท่าน
ก็เลยไม่ได้ทำแท้ง จนขณะนี้เขามีลูกแล้ว ๓ คน ขณะนั้นก็น้ำตาไหลไป ครั้งนี้ตั้งใจมาขอขอบคุณพ่อท่าน
มีพ่อท่านคนเดียวเท่านั้นที่จะช่วยเขาได้ เขาอยากมาเห็นพ่อท่าน เห็นรอยยิ้มพ่อท่าน

ก่อนจากกันพ่อท่านก็ได้มอบล็อกเก็ตรูปพ่อท่านให้เป็นที่ระลึก

นี่แหละเป็นเอาโสงส์ของการระลึกถึงพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ...ดั่งที่พระพุทธรูปองค์ศรีส...เมื่อพวกเขา
ตามระลึกถึงพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีแล้ว ความกลัวก็ตาม ความหวาดเสียดังก็ตาม ความขนของสยองเกล้าก็ตาม
ที่จะมีขึ้น ก็หายไปใน...พระไตรฯ ๑.๑๕ ข.๘๖๕

ทำไมพ่อครูจึงมีแต่ปัญญา โดยไม่มีปัญหา ศึกษากรณี FMTV โดน คสช. สั่งปิด.....!?

มีผู้อยากรู้ว่า **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** มองสถานการณ์ทางการเมืองในขณะนี้อย่างไร? ท่านได้ให้คำตอบไว้ว่า “การเมืองตอนนี้เอาตามาสันับสนุนส่งเสริม คสช. กำลังมีความตั้งใจดี มีเจตนาดี ก็ดูสุขุมพอใช้ สุขุมมากจนเอฟเอ็มทีวีก็ยังไม่ยอมให้ออก อ้าว...! สุขุมนะ เขายังไม่ให้เอฟเอ็มทีวีออก เขาก็ยังไม่ให้ทางช่องแดงออกเหมือนกัน แต่ก็ได้ข่าวว่า เขาก็ทยอยให้ช่องต่างๆ ทั้งทางโลกและทางธรรมออกไปบ้างแล้ว เราออกทีหลังเขาก็ไม่ว่า นี่คือวิธีทำของเขาเอาตามาเห็นแล้วเออ...ใช้ได้ ถ้าพวกมี

อัตราก็จะบอกว่าทำไมไม่ให้ออกพร้อมกัน ทำไมให้ออกทีหลัง แต่เอาตามาเข้าใจมันเป็นเชิงดี ถ้าให้เอาตามาก่อนยิ่งเสร็จเลย ใช่ไหม! ให้ออกพร้อมกันก็ยังไม่ดีเท่า ให้ออกทีหลัง นี่คือการวินิจฉัยของ **ตุลาการโพธิรักษ์** วินิจฉัย คสช. เราก็อบายใจ จริงๆ ด้วยเหตุผลแบบนี้ ถึงแม้เขาคิดไม่ออกแบบนี้ แต่เขาทำแบบนี้แหละดี ให้ออกเมื่อไหร่ก็ออก ไม่ให้ออกก็ไม่ออก..... สรุปแล้วเอาตามาว่า คสช. นี่มี

คณะจัดการงานแบ่งแจกดี ละเอียดดีใช้ได้ ถึงอย่างไรก็ตาม อาจจะมีบางสิ่งที่บกพร่องแต่อย่างอื่นมันดี ร้อยหนึ่งดีตั้งเก้าสิบอีกสิบอันมันไม่ดี มันก็อาจจะเป็นได้ มีความบกพร่องบ้างเล็กน้อย เราก็ต้องถือว่าประโยชน์มันก้าวหน้าแล้ว ทั้งเขาก็เสียสละ กล้าได้กล้าเสียตั้งมากมาย เราจะไม่ให้ประโยชน์ไม่ให้คะแนนเขาได้อย่างไร เราต้องให้คะแนนเขา ใช่ไหม มันเป็นเรื่องธรรมดา...”

สรุปแล้วอะไรๆ จะเกิดยอมไม่มีปัญหา คงมีแต่ “ปัญญา” ถ้าใช้โลกุตรธรรมมองทะลุปัญหาต่างๆ อย่างไม่มีตัวตน! คงมีแต่ความสถิตสถาพรของชาติบ้านเมืองโดยแท้

ตรวจพบว่ามีหินปูนเกาะที่เส้นเลือดหัวใจพ่อครู

วันจันทร์ที่ ๒๑ ก.ค.'๕๗ พ่อครูลุยงานเขียนหนังสือ “คำบุญคือบาป” ต่อเนื่อง ตั้งแต่ ๖ โมงเช้า ไปจนถึงประมาณ ๒๒.๐๐ น. โดยไม่ได้ออกไปนอกเรือที่พักและที่ทำงานเลย แม้กระทั่งเวลาฉันอาหาร พ่อครูก็ยังทำงานเขียนไปด้วย ส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลหลายประการขึ้นในร่างกาย

เวลา ๐๑.๓๐ น. วันที่ ๒๒ ก.ค.'๕๗ พ่อครูตื่นนอนขึ้นมากลางดึก เนื่องจากเกิดอาการเจ็บหน้าอกซ้าย บริเวณของหัวใจ เป็นอาการปวดลึกลงๆหน่วงๆ พ่อครูจึงใช้วิธีนวดที่หน้าอกซ้ายดู แต่ไม่เป็นผล จึงลุกขึ้นมาและเรียกสมณะปัจฉิมมาดู พบว่าชีพจรเต้นปกติ ๘๐ ครั้งต่อนาที ไม่มีอาการเจ็บเหมือนเป็นกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดที่จะมีแน่นหน้าอกเหมือนมีอะไรมาทับ ไม่มีเหงื่อออก ไม่มีเจ็บร้าวไปที่ไหน

จากนั้นพ่อครูจึงได้ลองนอนคว่ำดูอาการก็หายไป และเป็นปกติ ไม่มีอาการปวดเกิดขึ้น จึงได้นอนต่อจนถึงรุ่งเช้า ภายหลังจากนั้นอาการปวดหน้าอกก็ไม่มีอีกจนถึงปัจจุบัน

อาการปวดหน้าอกครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ แล้ว โดยอาการปวดครั้งแรกเกิดขึ้นในกลางดึก เวลา ๐๑.๑๐ น. ของวันที่ ๑๘ ก.ย.'๕๖ ตอนนั้นมีอาการปวดหน้าอกซ้าย แต่เป็นมากกว่าปีนี้ และได้ไปตรวจที่รพ.ผลการตรวจไม่พบว่ามีกล้ามเนื้อหัวใจตายหรือขาดเลือดแต่อย่างใด คุณหมอวินิจฉัยว่าเป็นกล้ามเนื้อหน้าอกอักเสบ

จากนั้น วันที่ ๓๐ ก.ค.'๕๗ คุณหมอประธาน วาทีสาทกกิจ (หมอโต) หมอผู้เชี่ยวชาญด้านทางเดินหายใจ ที่เป็นญาติธรรมได้นิมนต์พ่อครูไปตรวจประเมินเส้นเลือดหัวใจที่รพ.บำรุงราษฎร์ โดยวิธีเอกซเรย์คอมพิวเตอร์เส้นเลือดหัวใจ(CTA coronary artery) และนัดให้ไปฟังผลการตรวจในวันรุ่งขึ้น พร้อมกับตรวจอัลตราซาวด์เส้นเลือดที่ขา เพื่อดูความเสี่ยงต่อการมีลิ่มเลือดจากขาวิ่งไปอุดตันเส้นเลือดหัวใจ

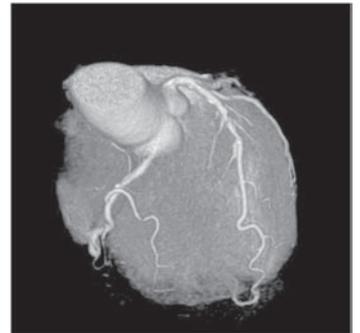
๓๑ ก.ค.'๕๗ พ่อครูและปัจฉิมาก็ได้ไปฟังผลการตรวจเอกซเรย์คอมพิวเตอร์เส้นเลือดหัวใจที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ คุณหมอผู้เชี่ยวชาญโรคหัวใจบอกว่า เส้นเลือดที่ไปเลี้ยงหัวใจของพ่อครูมีหินปูนเกาะที่เส้นเลือด แต่ว่าหินปูนนั้นเกิดอยู่ภายนอกเส้นเลือด ทำให้ไม่ไปอุดตันหลอดเลือดแต่อย่างใด เป็นหินปูนที่เกิดขึ้นได้ตามวัย(คุณหมอบอกว่าเหมือนไม้กลายเป็นหิน) ซึ่งไม่เป็นสาเหตุให้เกิดอาการเจ็บหน้าอกได้แต่อย่างใด นอกจากในอนาคตจะมีหินปูนมากจนกดเบียดเส้นเลือดหัวใจ แต่ตอนนี้ยังไม่มี

โดยคุณหมอสันนิษฐานว่า อาการเจ็บหน้าอกน่าจะมาจากทางเดินอาหาร เพราะลำไส้หรือกระเพาะที่มีอาการ ก็อาจส่งผลเจ็บปวดไปที่หน้าอกซ้ายได้ ซึ่งก่อนหน้าวันที่พ่อครูจะมีอาการเจ็บหน้าอกนั้น พ่อครูเองก็รับว่า ใช้เวลาฉันยาวนาน(พิมพ์งานไปพลง ฉันอาหารไปพลง) และฉันอาหารที่ทำให้เกิดลมในลำไส้เยอะ เช่นหัวแก่นตะวันไปมากนั่นเอง

โดยหมอผู้เชี่ยวชาญโรคหัวใจท่านนี้ ได้ให้ยา Aspirin 81 mg.(Baby aspirin) ให้พ่อครูฉันหลังอาหารวันละ ๑ เม็ด เพื่อให้เลือดไหลเวียนได้ดีไม่ไปอุดตันเส้นเลือดหัวใจ และนัดให้มาตรวจวิ่งบนสายพานเพื่อวัดการทำงานของหัวใจอีกครั้งในอีก ๓ เดือน

และหมอยังได้แนะนำให้พ่อครูออกกำลังกายเพิ่มเติม และปรับเรื่องเวลาในการฉันให้สั้นลง เพื่อเพิ่มไขมันดีและลดไขมันเลวลงไปอีกจะได้ลดความเสี่ยงต่อเส้นเลือดหัวใจอุดตันลงไปอีก

ก่อนจากทางโรงพยาบาลได้ให้ภาพถ่ายสามมิติหัวใจและเส้นเลือดหัวใจของพ่อครูกลับไปอีกด้วย พ่อครูว่า เทคโนโลยีสมัยนี้สามารถเอาหัวใจออกมาให้ดูได้โดยไม่ต้องผ่าตัด(เครื่องสแกนคอมพิวเตอร์จะสแกนแล้วสร้างภาพสามมิติเป็นรูปหัวใจและเส้นเลือดหัวใจขึ้นมา) เมื่อกลับมาที่สันติอโศกแล้ว พ่อครูก็มาถามญาติโยมว่า “ใครเห็นใจอาตมาบ้าง” ว่าแล้วก็ควักเอาภาพหัวใจของพ่อครูมาให้ญาติโยมดู แล้วบอกว่า “ใครไม่เห็นใจอาตมาก็ใจดำนะ” นี่ไงหัวใจอาตมา....

มหาวิชารามนาวาบุญนิยม การศึกษาระดับ โลกุตระแห่งแรกของโลก

ในระหว่างงานอโศกรำลึก (ฉลอง ๘๐ปีไม่มีแก่) ได้มีการจัดประชุมเรื่องการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาวอโศกชั้นที่ชั้น ๒ เอื้อนคุณยัสสุญ และเมื่อประชุมกันหลายครั้ง พ่อครูก็ได้ข้อสรุปว่า

“ชาวอโศกมีความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเราได้พยายามขมิ้มกันมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๐ ตอนนี่ พ.ศ.๒๕๕๗ มากกว่า ๑๐ ปี เราเริ่มต้นมาตั้งแต่“ม.วช.”(มหาลัยวังชีวิต) แล้วเปลี่ยนมาเป็น “ส.สว.”(สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต) จากนั้นจึงได้ตั้งรูปธรรมหลักเกณฑ์มาเป็น“ว.บบบ.”(วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม) แล้วมาเป็น“ว.นบ.”(วิชารามนาวาบุญนิยม) จะเปิดเป็น“อุดรศึกษา”

ปี ๑ ปีนี้ อาตมาจะลงไปเป็นครูสอนเต็มตัว ตอนนี้ได้ ๓ วิชาแล้ว วิชาสรรค่าสร้างคน, พุทธชีวิตศิลป์ และความรัก ๑๐ มิติ (ความรัก ๑๐ มิติจะสอนแต่ปี ๑) สรรค่าสร้างคนจะเป็น

เชิงการเมืองและสังคม ส่วนพุทธชีวศัลป์จะสอนพุทธศาสนาแท้ๆ ผู้ใดมีคุณสมบัติมาสอนได้ เราก็จะตั้ง เป็น ผู้ช่วยศัลป์อาจารย์ เป็นรองศัลป์อาจารย์ และเป็นศัลป์อาจารย์เลย เป็น ผศ. เป็น รศ. เป็น ศ. เลย ใช้ ตัวย่อเดียวกัน ส่วนอาตมาเป็น วิชชาธิปัตติ เป็นคนเซ็นใบปริญญาบัตรของตัวเอง

พวกเรามี **คุณราศี** (ความดีระดับอาริยะเริ่มจับ) แล้ว ก็มารวมกันทำให้จริงจัง ตอนนี่ ลงทะเบียน แล้ว ๑๑๓ ดูลีว่า ครบ ๔ ปี จะเหลือ ๑๓ หรือ ๑๔ คนใหม่ อาตมามองว่าไม่เป็นเช่นนั้นหรอก ไม่แน่นอน รุ่นใหม่อาจไฟแรง อย่างน้อยก็คิดว่าเรารุ่น ๑ นะเอาให้จบ แต่ผู้ใดยังได้เนื้อแท้เรียนไปยิ่งได้คุณวิเศษ เมาว่าง่ายแบบโลกุตรจะมีทักษะดี มีพลังสร้างสรรค์เพิ่ม เป็นสุดยอดการศึกษาของพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้า ได้ศึกษาเรื่องคนกับ สังคม สร้างคนให้ดีสุดยอดแล้วก็เกิดสังคมที่ ดีขึ้นมาพระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว เป็นสุดยอด ของมนุษย์ในมหาจักรวาลนี้ อย่าคิดว่าโลกมี ลูกเดียว แต่พระพุทธเจ้าก็ได้ศึกษามาหมดแล้ว เป็นสุดยอดของที่สุดแล้ว ไม่มีใครจะมีความ ประเสริฐเท่าหรือแม้จะใกล้เคียงท่านก็ไม่มีอีกแล้ว

ตอนนี้เราจะเคี้ยวใน เราจะมาฝึกกัน ใครจะตั้งศีล อย่างน้อยศีล ๕ จะ ๕.๑ หรือ ๕.๙ ก็ตามแต่ หรือใครจะศีล ๘ ก็ได้ เรามีคนมาเรียนตั้ง แต่ จบ ป.เอก ไปจนจบ ป.๔ เรามีศีลสามัญญา โสดาฯ เสมอโสดาฯ สกิทาฯ เสมอ

สกิทาฯ ...หรือใครจะหลงว่าตนสูงแต่ที่จริงตนต่ำ ผู้ใหญ่เขาก็จะมีวิธีการกำราบ ให้เสมอสมานให้อยู่ อย่างไม่ขัดแย้งแต่ส่งเสริมกัน..."

อาตมากล้าเรียกว่าเป็นโรงเรียนโลกุตรธรรมโรงเรียนแรก ในยุคที่ประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้แล้ว ประวัติศาสตร์ทางโลกไปหาวัตถุเท่านั้นไม่ใช่ทางจิต ที่อาตมามีประวัติศาสตร์ทางจิตมากกว่าเขา พระพุทธเจ้า เป็นความสูงสุดของประวัติศาสตร์ทางจิต อาตมามีหน้าที่สืบทอดศาสนาของพระพุทธเจ้า อาตมาจึงต้อง การศึกษาทางโลก แต่อาตมามีความรู้ทางจิตที่เขาขาด คนจะเรียนทางนั้นนั้นต้องคนมีบารมีทางจิตเท่านั้น จะมาเรียน แต่คนมีบารมีทางโลกจะไม่ค่อยมา เขาหลงโลกมากกว่าแน่เขาก็ไม่มา เราก็เอาคนที่ มี ภูมิธรรมมา

เริ่มต้นเลย รุ่นแรก ตั้งชื่อว่า รุ่นนันทะ มนสิการ ผัสสะ เวทนา สมาธิ เอาชื่อรุ่นตามมูลสูตรเลย

มาเรียนสร้างมนสิการให้ได้ การศึกษาครั้งนี้จะมาสสร้างมนสิการให้ดี จนได้วิมุตติ ก็จะเป็นคนอมตะ จนมารุ่นที่ ๒ จะเก่งผัสสะ จะออกไปผัสสะกับคนนอกได้มาก รุ่นนี้จึงผัสสะแต่กับภายใน เอาแค่นี้ก่อน กับพวกเรามนสิการให้เป็นก่อนอย่าเพิ่งเพ้อ รุ่นแรกรุ่นหั้นทะ มาสร้างมนสิการให้แข็งแรง แล้วค่อย ออกไปผัสสะ

เป็นหนี้ติดต้องอยู่ที่นี้เลยนะไม่ใช่ไปกลับ เป็นการเรียนที่เน้น “ศีลเคร่ง - เก่งงาน - ชำนาญ วิชา” แม้หลายคนก็เป็นตัวหลักในชุมชนอื่นๆ ก็ไม่อนุโลমনะ จะต้องมาอยู่ประจำทางนี้เลย การศึกษาคาวนี้จะเป็นการศึกษาที่เชื่อมโยงกับโลกเขา มีนิตินัยด้วย แม้ว่าเราได้เป็นว.นบ.เรายังไม่มี นิตินัย แต่ก็มีมหาวิทยาลัย “อาศรมศีล” ที่เขาเต็มใจรับรองให้เรา ขอให้เรียนให้เต็มที่เลย พอถึงปีที่ ๔ ก็ เอาหลักฐานต่างๆรวบรวมไปส่งเขา เรียนอะไรได้คะแนนเท่าไร ได้เกรดเท่าไร ที่ได้ทำจริง รวบรวมไปให้เขา เป็นหลักฐาน

การ ศึกษาธรรม ของ พระพุทธเจ้าไม่ทิ้งโลก เราจะเชื่อมโลก โดยเรียนธรรมก่อน คนที่เรียนโลก ก่อนเรียนธรรมนั้นจะเข้ายาก เพราะ มีอัตตาสูง ไปเรียนทางโลก โลกยอม รับ คุณก็มี

ลาภ ยศ
สรรเสริญ
โลกยอมรับ
คุณก็เลยลด
ไม่หลง ต้อง
เรียนทาง
ธรรมไปก่อน

มีแกนมีฐาน แล้วค่อยเรียนโลก เราเรียนโลกแล้วช่วยโลก อย่างไม่ผยองว่าได้ช่วยโลก แม้แต่เราออกไปชุมนุม เราก็ไปเรียนให้ชำนาญสร้างทักษะ เราไปเรียนแต่เราก็ไปให้ แต่เราไม่บอกว่าเราไปให้ ผู้รู้จะรู้ แม้เราไม่บอก แต่ว่าเราไปศึกษา แต่ไปให้ด้วยถ้าเข้าใจ และเราก็ไม่มีวัตถุจะให้มาก แต่เราไปให้ พุทธกิจกรรมทางจิตวิญญาณมากกว่า เขาอ่านรู้ณะสำหรับผู้มีปัญญา เราไปรับใช้เขาเขาเห็น แม้จิตลึกๆ เขาไม่รู้ เขาอาจจะแวงว่าเรามีอะไรต้องเอาต้องแลกเปลี่ยน แต่เราก็จริงใจชะอย่าง

สรุปว่าเราจะเริ่มต้นเลย ได้ชื่อชัดเจนว่า **มหาวิชชารามนาวาบุญนิยม** มีที่อื่นเขาตั้งเป็นสถาบัน ระดับอุดมศึกษาเหมือนกัน เขาก็ใช้วิชาลัยมีหลายแห่งแล้ว ไม่ได้ใช้วิทยาลัย แต่ตอนนี้ก็เปลี่ยนมาหาทางธรรมะ คำว่าวิชชานี้มาหาทางธรรมะ ตรงข้ามกับคำว่าอวิชา เป็นวิชาความรู้ระดับปรมัตถธรรม

ของพระพุทธเจ้า ผู้ใดมีวิชา ผู้นั้นก็ถือเป็นผู้ที่บรรลุนิพพาน ตั้งแต่มีวิปัสสนาญาณ ถึงอัสภักขญาณ ก็ขอประกาศว่าเราจะเริ่มต้นป.ตรี ผู้ใดจะมาศึกษาที่เชิญเลย ปัญญาตรี ซึ่งจะมีคณะก็คือ คณะพุทธชีวศิลป์ ที่เราเคยตั้งไว้ แล้วจะไปแตกแขนงเป็นเศรษฐกิจพอเพียงหรือคณะอะไรก็ตามไป แต่เราจะใช้ชื่อปัญญาบัตร ไม่ใช่ปริญญาบัตร เราเรียกของเรา แต่นิตินัยเขาจะเรียกปริญญาที่ว่าไป แต่ของเราจะเรียกว่าปัญญาบัตร ก็จะเริ่มตั้งแต่ปัญญาตรี ผู้ใดสนใจจะจบ ม.๖ ก็สมัครได้ จบ ม.๓ ก็สมัครได้ ไม่ถึง ม.๓ ดีนัก อ่านออกเขียนได้มีความสามารถพิเศษพอที่จะสมัครได้ก็เอา เราจะมี หลักเกณฑ์ให้ชัดเจนภายหลัง ผู้จะมาสัคร เราเอาความเป็นได้จริงมากกว่าความรู้ทางโลก อายุเท่า ไหร่ก็สมัครเรียนได้ แต่เมื่อนอกนี้มหาวิทยาลัยของเขาอายุเท่าไรร่ก็เรียนได้ อายุ ๘๐ เพิ่งจบป.ตรี อาตมาก็เห็นข่าว เราเน้นคุณธรรม ๗๐ % และวิชาการทางโลกแค่ ๓๐ % เท่านั้น.

ทำไมระบอบบุญนิยมจึงไม่มีวันแพ้ทุนนิยม?

(ในรายการวิทยุธรรม โดย...พ่อครู และสมณะเดินดิน เมื่อวันอาทิตย์ ที่ ๓๑ ก.ย.'๕๗)

สมณะเดินดิน เมื่อวาน

นี้มีสมณะด้วยกันไปเยี่ยมกิจการ ของศิษย์เก่า ที่ไปเปิดร้านขายของ ซึ่งก็น่าฟังเหมือนกันว่า เขาไม่กลัว พวกห้างดังๆ อะไร มีที่ไหนเขาไป ประกบที่นั่นเลย เขาพร้อมที่จะ ประกบ และที่ร้านก็เขียนไว้บอกว่า หลักการของบุญนิยม คือ ขายถูก ไม่ฉวยโอกาส แม้เขาไม่ได้มี

ทุนหนา แต่อาศัยความจริงใจ ไม่ฉวยโอกาส แม้สินค้าจะขึ้นราคา แต่เขาซื้อมาอย่างเดิมเขาก็ไม่ขึ้น ราคา อาศัยความซื่อสัตย์

ร้านป.ซูปเปอร์ ที่อ.สหัสขันธ์ ดำเนินกิจการ โดย ศิษย์เก่าห้วยหิน

พ่อครู ทำไม? เราจะสู้ไม่ได้ เราจะสู้ได้เพราะว่า เราไม่ต้องรวย แม้ไม่ต้องไปมีทุน ไม่ต้อง มีสายป่านยาว เขาคิดว่าเขาแน่ เรานี้สู้เขาไม่ได้ เพราะเขามีทุน มีสายป่านเยอะ พร้อมทั้งจะขาดทุน พร้อมทั้งจะมาสู้กับเรา มาลดตีพิมพ์ราคาแข่งกัน เขาพร้อมที่จะต่ำกว่าเราๆๆ แล้วจนกว่าใครจะหมด ก่อนกัน เขาคิดได้อย่างนั้น

ขอไขความให้ฟังชัดๆเลย พวกเราไม่ต้องกลัวว่าเขาจะสายป่านยาวมีทุนอยู่มาก เพื่อที่จะมา ขาดทุนแข่งกับเรา เขานั้นแหละจะขาดทุนแล้วก็หมดก่อนเรา เพราะว่าเราเองไม่มีจะขาดทุนหรอก มัน ไม่หมดหรอก เพราะว่าทยอยขายถูกอยู่อย่างนี้ หมุนเวียนอยู่อย่างนี้ ตามประสาเรา แม้ที่สุด เราขาย

ต่ำกว่าเขาแล้ว คนก็มาซื้อของราคาต่ำนี้แน่นอน พอมาซื้อแล้ว ก็จะมีลูกค้ามาซื้อราคาต่ำนี้เยอะๆ ขึ้น เขาก็จะต้องตีพิมพ์ราคาให้ลงมาต่ำกว่าเราอีก เพื่อที่จะแย่งลูกค้าไป เขาตีพิมพ์ลงไปเขาขาดทุน แต่ของเราขาดทุนพออยู่ได้ของเราแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ขาดทุนอย่างนี้แหละ ยืนหยัดอยู่ เขาก็มาแข่งต่ำกว่าเราอีก ก็ดึงคนไป พอดึงคนไปเขาก็ขายๆ เขาก็ขาดทุนอีก ขาดทุนไปเรื่อยๆ วันหนึ่งเขาก็หมด

ส่วนเราขายอย่างนี้ ขายได้หรือไม่ได้ เราก็พึ่งตนเองรอดอยู่แล้ว ขายได้หรือไม่ได้ เราก็ไม่ต้องการรวย ได้ไม่ได้ เราก็มีกิน มีอยู่ของเราอยู่แล้ว เพราะเราเสีย สละ ให้สังคมอยู่แล้ว ธรรมดาเราก็ทำมาหากินของเราพอกิน พอใช้ พอเสร็จแล้ว เขาเองพอขายไป ขายมา เขาขาดทุนจริงๆ เขาก็หมดสภาพ แม้จะยาวรอบโลกนี้เลย ก็หมดได้

แต่เรายังอยู่เท่าที่เรามีแค่นั้นแหละ ไม่มีมากขึ้น แล้วเราก็ขายอยู่ในราคาเท่านี้แหละ ซึ่งขาดทุนอยู่แล้ว เขาสู้เราไม่ได้หรอก เขาหมดทุนแล้ว เขาไปไม่รอด เขาจะขายต่อได้ตรงไหน? ขายอีก เขาก็ไปกู้เงินมา แข่งอีก หมดอีก เขาจะสู้ไหม? สู้ไม่ได้หรอก ในระยะยาว เขาไม่มีทางสู้เลย เขาออกสายปานยาว สายปานยาวของเขา แต่จิตวิญญาณยาวของเรา จะต่างกับกับเขา เพราะฉะนั้น คำว่า อึด นั้น เราไม่ต้อง อึดเลย แต่เรายาวกว่าเขาได้สบายๆ ของเขาอึดๆ สักวันหนึ่งก็ขาดใจ ไม่มีทางชนะหรอก อย่างนั้นแฉ็ดเลย

เพราะฉะนั้น เราสามารถที่จะทำของเราได้ โดยที่เราไม่ต้องไปแข่งกับเขาหรอก เขาขายต่ำกว่าเรา เราก็จะไป

ตีพิมพ์แข่งกับเขา พอเสร็จแล้วสู้เขาจนกระทั่งเราอยู่ไม่ได้ ไม่เอา ของเราก็ต่ำขนาดที่เราอยู่ได้ เขายังตีพิมพ์แข่งๆๆ เขาอยู่ไม่ได้ ขาดทุน ของเราขาดทุนอยู่ได้ ของเขาขาดทุนอยู่ไม่ได้

ของเราขาดทุนเพราะเรามีส่วนพึ่งตนเองรอด เรามีส่วนกิน เราขายต่ำกว่าราคา ตลาด ที่มันเป็นจริง เพราะฉะนั้น เราจึงขาดทุน ตามราคาตลาด แต่โดยจริงแล้ว เราไม่ได้ อดอยาก ทรมาน กินเนื้อ กินแข็ง กินหัว กินขา กินตัว ตัวเอง ไม่ใช่ เราไม่กินตัวเลยซึ่งรายละเอียดอันนี้เขาคิดไม่ออกหรอก สู้ไม่ได้หรอก นี่แหละอธิบายให้ฟัง รายละเอียดตรงนี้ยังไม่เคยอธิบาย

ใครฟังดีๆ จะเข้าใจ เราปฏิบัติแล้วเราขาดทุน อย่างไร? ขาดทุนส่วนเกิน ขาดทุนส่วนที่เราจะทำได้ตามระดับมาตรฐานสากล แต่เราเอาน้อยกว่า สากล เพราะเรากินน้อย ใช้เงิน เราไม่เพ้อ เราไม่เปลือง เราไม่ถูกลูกโลกก็ยกออกไป เราจึงพอ แรงงานเราเหลือ แรงงานเรามากกว่า ที่เรากิน เราใช้ เราก็เอาส่วนเกิน นั้น มาขาดทุน ให้แก่สังคม

แต่ของเขายังไม่มีระบบนี้ เขายังไม่อด ไม่ลด เขายังมักน้อยไม่เป็น เขาจึงอยู่ไม่ได้

สมณะเดินดิน ของเขาอยู่ได้ชั่วคราว แต่เมื่อดูเด็กของเราไปทำ เขาทำได้ยาว ทั้งๆที่เขาเพียงยึดหลักการบุญนิยมเบื้องต้น ขายต่ำกว่าท้องตลาด ไม่ขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข คนทำงานก็จะต้องไม่มี อบายมุข อย่างนี้ทำให้เห็นถึงสมรรถภาพและคุณภาพของคน เขาถึงรู้ลึกกว่า ห้างใหญ่ๆก็ไม่น่ากลัวอะไร

ระหว่าง เงิน - ครอบครัว – บุญ ควรคิดถึงอะไรก่อน?

มีสมณะท่านตั้งคำถามว่า วันๆหนึ่ง คนเราควรคิดถึงเรื่องอะไร? เป็นอันดับแรกก่อน!

๑. เรื่องบุญ ๒. เรื่องครอบครัว ๓. เรื่องเงิน

แต่ดูเหมือนว่า ชีวิตส่วนใหญ่จะคิดถึงเรื่องเงินมากกว่า เพราะเหมือนกับว่า ในสังคม ถ้าไม่มีเงิน ชีวิตไปทำอะไรไม่ได้เลย

ทำไม? คนเราจึงจะคิดถึงเรื่อง บุญ ก่อน “บุญ” มันเกี่ยวกับวิถีชีวิต เกี่ยวกับการกิน การอยู่อย่างไร?

พ่อครู : ทำไม? ต้องคิดถึง บุญก่อนก็เพราะว่า คำว่า บุญ คือการเรียนรู้ ในการลดละ กิเลส คนเราจะลดละกิเลส ต้องมีเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย ไม่ใช่จะผลิผลลามลดพรวดไปหมดเลย เราค่อยๆลด ลดไปเท่านี้ก่อน เมื่อปฏิบัติแล้วก็อ่านจิต จนเห็นกิเลสค่อยๆ ลดจริง ก็จะมีมากขึ้นน้อย แค่นี้ก็พอ เมื่อพอแล้วก็ค่อยลงอีก น้อยเท่านี้อีก เราก็พอ

จนกระทั่ง ไม่ต้องมีเลยก็พอ เมื่อไม่ต้องมีเลยก็พอ แล้วเป็นไง? หมดแล้ว จบแล้ว เรียกว่า ไม่มีตัว ไม่มีตน นอกจากว่า ไม่มีตัว ไม่มีตนแล้ว มันมีระบบสัมพันธ์ เราอยู่กับสังคม คนอื่นเขามีตัวมีตนอยู่บ้าง เขาก็จะมีจิตตัวที่จะมักมาก เขาก็จะมีแรงงานทำ แต่คนที่ไม่มักมากแล้ว คนที่หมดกิเลสแล้ว ก็ไม่ได้หมายความว่า ไม่มีแรงจะทำงาน ไม่ใช่! หรือไม่มีแรงหนุน ไม่มีแรงอยากได้ ก็เลยไม่มีแรงทำงาน ก็เลยไม่ทำงาน ก็เลยชี้แจง ไม่ใช่ทั้งนั้น

เมื่อปัญญาารู้แล้ว ก็จะไม่ฝึกรื้อตนเอง ขยันอย่างที่เรียกว่า เป็นปรกติเลย แล้วก็ทำงาน ในเมื่อมีความรู้ ความสามารถที่จะทำ สร้างสรรค์อยู่ จะไปมีปัญหาอะไร? มันก็จะเหลือ จะเกิน ที่นี้ประเด็นที่ว่า คนที่มอลดละ แล้วก็หมดไปได้อย่างจริงๆ นั่น ก็เพราะว่าเข้าถึง ปรมาตม์ ได้จริง อ่านจิต ล้างกิเลสได้จริง

อย่างพวกเรา ไปทำงาน แล้วก็เลยโดดเดี่ยว...ไม่มีใครพึ่งใครหรือเปล่า? เราพึ่งกันและกัน แม่ที่สุด เราเองหมดเนื้อ หมดตัวแล้ว เราก็ยังขยันอยู่ ในภาวะที่เราทำงาน ขยันนี่แหละ แล้วเราก็มามากน้อย สันโดษ ไม่ได้ไปติดโลกีย์ ไม่ได้ไปติดอบายมุข ไม่ได้ไปติดรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ลามก ยศ รูหฺรหา พูฟ้า อะไร? กับโลกเขาเลย เราจะไม่เปลือง ไม่ผลาญเลย สมรรถนะ ในคนแต่ละคน จะสามารถผลิต สร้างสรรค์ ผลงานของตัวเอง ตีราคาแล้ว มันจะพอกิน พอใช้ จะเหลือกิน เหลือใช้ เพราะคนเรากินไม่เกินกำลังคนหฺรอก กินแค่พอกิน สัตว์เดรัจฉาน มันยังพอกินในตัวมันเองเลย แล้วคนจะไม่ดีกว่าได้อย่างไร

สรุปแล้วคนเรา เมื่อปฏิบัติธรรมแล้ว จะมีสมรรถนะ และความขยัน ทำงานแต่ละวัน เกินกิน เกินใช้ จนเหลือกิน เหลือใช้ จึงไม่ต้องห่วง ที่นี้จะมีภาวะป่วย ทำงานไม่ได้ อันนั้นแหละ จึงต้องพึ่ง สังคม ถ้าเราไม่สะสมเลย ต้องพึ่งสังคม ถ้าเราอยู่คนเดียว เราจะต้องกินกองทุนที่เราสะสมไว้ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องสะสม

แต่ถ้าเราอยู่กับหมู่ “**สาธารณโภคี**” มีกองกลาง เขาก็สะสมพอสมควร แล้วเขาก็ สะพัดออก เท่าที่จะมีเป็นระบบของสังคม ต่างคนต่างหมุนเวียน ต่างคนต่างทำ มันไม่ป่วยพร้อมกันร้อยคนหฺรอก ในหมู่นี้ เพราะฉะนั้น คนป่วยก็ไม่กี่คน คนทำงานเยอะ ยิ่งอยู่กันเป็นหมู่ อย่างที่เราอยู่ มันไม่มีวันที่ จะทำอะไร ให้บกพร่อง เพราะแต่ละคน ต่างเหลือกิน เหลือใช้ ซึ่งอย่างพวกเราทำ เป็นคนจริง ไม่ได้ เปลือง ไม่ได้ผลาญอะไร

เพราะฉะนั้น ในสิ่งที่อาตมาอธิบาย จะเป็นความจริงที่เห็นได้ว่า คนเราหากขยัน มันขยันเข้า กระตุกดำเลย โดยที่เราไม่รู้สึกรู้ว่าเราขยัน เราก็อำนาจของเราไป เมื่อยก็พัก ไม่เมื่อยก็เพียร อย่างที่ พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ เราก็ดูตามประมาณ พอดี ควรพักก็พัก ควรเพียรก็เพียร **อัปติภูมฺมฺ อุนาญฺหํ**

“รู้จักพัก- รู้จักเพียร” นี้แหละสูงสุดแล้ว เป็นคำตอบที่ยิ่งใหญ่มาก ถ้าคนไม่เข้าใจลึกซึ้ง จะอธิบายไม่ออก คนเราเมื่อรู้จักการเมื่อยของตนเอง รู้จักการพักของตนเอง แล้วไม่ซีเกียจไม่เห็นแก่ตัว สร้างสรรค์ไป ไม่เอาเป็นของตัวเอง แล้วไม่ได้ซีเหี้ยม ไม่ได้ซีหวงจริงๆ สร้างแล้วมีแต่ สะพัดไปให้ผู้อื่น เมื่อผู้ใดมีความรู้ ความสามารถ กับความขยัน เพียงพอ คนนี้พอกิน เหลือกิน เหลือใช้ จึงไม่ต้องกังวลเลยว่าเราจะขาดแคลน

ยังอยู่ในหมู่กลุ่ม แล้วก็มีการอาศัย ฟังพา เฉลี่ยกันและกัน เป็นสังคมกลุ่ม มันยิ่งเหลือเฟือ เพราะส่วนเหลือของแต่ละคน จะเอาเข้ามารวมกัน แล้วก็สะพัด สร้างส่วนรวม ส่วนกลาง จึงดูส่วนรวม ส่วนกลางเจริญเร็ว เหมือนอย่างชาวอโคกเราเป็น บ้านอื่น ง่ายๆ เขาอยู่กันมา ๕๐-๖๐ ปี ยังไปไม่ถึงไหน ที่นี่อะไร ขึ้นปีบๆอะไรวะ แล้วมันบอกว่าจน ดีไม่ดีเราก็บิ๊วะสะพัด ไปช่วยเขา ไปเกื้อกูลเขาได้อีก

ทำไมยิ่งจน – จึงยิ่งร่ำรวย ?

สมณะเดินดิน : เมื่อกี้พ่อครูมองว่า คนเราแต่ละคนก็มีธรรมชาติที่เรียกว่า ทำงาน เหลือกิน เหลือใช้อยู่แล้ว ยิ่งมารวมกันก็ยิ่งมีเหลือมากขึ้น ช่วงนี้จะมีคนมาดูงานเพิ่มขึ้น เขาจะรู้สึกได้ว่าดีมีอะไรๆ สมบูรณ์ไปหมด แต่ก็ไม่มีใครอยากอยู่ มีพวกเรที่ตั้งข้อสังเกตว่า ที่ไม่มีใครอยากมาอยู่ที่นี้ เพราะเขายังอยากจะรวยอยู่!

พ่อครู : เป็นๆ คนที่ยังมีจิต อยากจะรวย คนที่มีจิตเห็นแก่ได้ ยังมีอยู่ กิเลสมันก็พาออกไป แต่คนที่จิตลดกิเลสได้จริง มันไม่พาออกทรอก จะมีปัญญา กิเลสยิ่งลด ปัญญา ตัวจริงก็จะเห็นชัดเจน ว่าอยู่อย่างนี้แหละ เพราะอยู่อย่างโน้น มันไม่เอา! แต่คนที่เขาจะไปเอา คนที่ไม่มีจิตที่จะไป “เอา” จะไปให้เมื่อยทำไม? นี่เป็น ลัจจะ เลย ไม่ต้องไปบังคับกันทรอก เป็นจริง ส่วนตัวนั้นแหละเราบังคับตัวเอง เรารู้ว่าตัวเราเอง มันอยากไปเอา เราก็บังคับตัวเอง เราจะไปเป็นคนโลก หรือจะมาเป็นคนธรรม ก็ตัวใครตัวมัน เป็นลัจจะ บังคับมันไม่จริง ให้เขาเห็นจริงของเขาเอง

เพราะฉะนั้น คนที่จะอยู่ที่นี้ คุณต้องบังคับตัวคุณเองให้อยู่ ถ้ายังมีกิเลส ไม่อยากอยู่ ถ้าไม่มีกิเลส ไม่ต้องอยาก ก็ต้องอยู่ เพราะไปทางโน้น ต้องสู้ ต้องลำบาก เหมือนหมาหอบแดด ต้องแย่ง ต้องชิง ที่นี้ไม่ต้องแย่ง ไม่ต้องชิง ต่างคนก็ต่างทำอะไรๆ ไป ไม่บังคับอะไร กันจนกินการ เขาเอาที่ สำนึกใครมีสำนึกก็ทำไป ก็เป็นเรื่องจริง ใครมีสำนึกดีๆ ขยันทำงานมีส่วนเหลือ ส่วนกินแบ่งคนอื่นกิน มันก็เป็นลัจจะ ที่เป็นกุศลของเรา ไม่ต้องมีใครมาลงบัญชี ไม่ต้องมีใครมาจัดสรรเลย ขอให้เรามีพลังงานที่สร้างสรรค์ เป็นอริยทรัพย์ เป็นทรัพย์แท้ เพื่อแผ่กันกิน เพื่อแผ่กันใช้ เราก็คือเจ้าหนี้ เจ้าบุญ เจ้าคุณ โดยลัจจะ แต่เราไม่จำเป็นจะต้องไปจำ ไม่จำเป็น จะต้องไปทวง ใครจะเป็นหนี้บุญคุณเราอยู่เท่าไร

เพราะฉะนั้น ถ้าปฏิบัติมาถึงขีดหนึ่งแล้ว คนเราจะเป็นคนที่เห็นว่า โอ้ มันเหลือ มันกิน มันเพ้อ แม้แต่เราทำเอง ก็เหลือกิน เหลือใช้แล้ว คนอื่น ยิ่งมาช่วยกันอีก ยิ่งมาแบ่งให้เราอีก มันยิ่งเหลือ ยิ่งกิน

สมณะเดินดิน : ความสมบูรณ์เหล่านี้พวกเราที่ยังพอมองเห็นได้ แต่สิ่งที่ยังกังวลใจ พอมาอยู่ในชุมชนแล้ว ตอนเราแก่ตัวลง หรือป่วยขึ้นมา จะมีใครดูหรือเปล่า

พ่อครู : ไปดูเหตุการณ์ ที่ฟังจะผ่านมา อย่าว่าแต่แก่เลย ขนาดสาว ๆ **นก ไบทิพย์** อบอุ่นจนวาระสุดท้าย เขาไม่ไว้แห้ว เขาอบอุ่น เป็นเรื่อง จิตวิญญาณุมานที่จริง มีน้ำใจ เป็นสัจจะ ที่พิสูจน์ได้ การพิสูจน์ความสัมพันธ์ที่อยู่กันอย่างจิตวิญญาณ เป็นญาติ เป็นญาติกันจริงๆ ทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่ญาติทางสายเลือด ญาติทางจิตวิญญาณ ยิ่งใหญ่และกว้างขวาง มากมายยิ่งกว่า ญาติทางสายเลือด ญาติทางสายเลือด อย่างเก่ง เป็นพันคน แต่ญาติทางจิตวิญญาณ ทางสายธรรม มีเป็น ล้านๆๆ ได้

เพราะฉะนั้น ไม่ต้องไปกังวลเลย เรื่องนี้ อยู่ไปเลย อาตมาจะอยู่ให้นาน ก็เพื่อจะพิสูจน์ สัจจะพระพุทธเจ้า อย่างที่ว่านี้แหละ คนยังไม่มั่นใจ ยังไม่เชื่อ อย่างที่ว่า จะเป็นไปได้หรือ

สมณะเดินดิน : ผมมีโอกาสได้คุยกับญาติธรรม ที่เขาอยู่รอบนอก อายุ ๘๐ กว่าลูกก็หลายคน ต่างขยันทำมาหากินถามเขาว่า มั่นใจแค่ไหน ระหว่างลูกกับเงิน อันไหน จะเป็นที่พึ่งวาระสุดท้ายของชีวิตได้มากกว่ากัน เขาตอบว่า เขามั่นใจว่า เงิน ส่วนลูกเขาไม่มั่นใจเลย แม้ว่ร้ายขนาดนี้

พ่อครู : เป็นได้ ถ้าลูกของเขาแสดงออกให้เห็นว่า มีจิตใจเป็นโลกีย์ ฟุ่มเฟือย ไม่เอาถ่าน เขาก็ไม่มั่นใจเท่ากับเงินแน่ แต่นั่นแหละ แม้เงิน ก็ยังไม่มั่นใจเท่าจิตวิญญาณ เท่ามิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดีไม่ได้!

มุมมองของพ่อครู ต่อนายกรัฐมนตรี คนที่ ๒๙ ของประเทศไทย

สมณะเดินดิน : เมื่อกี้พ่อครู พูดถึง นายกรัฐมนตรีคนที่ ๒๙ มีคนตั้งข้อสังเกตเหมือนกันว่า บุคคลที่มีอำนาจแล้ว ส่วนใหญ่ ก็จะติดยึดในอำนาจ หลงใหลในอำนาจ นายทหารที่มายึดอำนาจคนแล้วคนเล่าก็อยู่ในวงจรรนี้ เมื่อติดยึดในอำนาจ หลงใหลในอำนาจ แล้วก็พากันพินาศในที่สุด

พ่อครู : มันมีภาวะซับซ้อน การติดยึดอำนาจ ๑. ใช้อำนาจเป็น ๒. ใช้อำนาจนั้นเพื่อคนอื่นจริงๆ ใช้อำนาจเป็น ก็หมายความว่า บริหารเรื่องราว จัดการนั้นๆ นี่ๆ ใช้อำนาจเป็น จำงานเรียกว่า ใช้คนเป็น เป็นคนซื้อสัตย์ เป็นคนที่ใช้อำนาจ เพื่อมวลมนุษยชาติจริงๆ ไม่ได้เพื่อตัว เพื่อตน ไม่ได้ทำเพื่อตัว ไม่ได้เห็นแก่ตัวเอง ถ้าคนจะยึดอำนาจ หลงอำนาจนั้นอยู่บ้าง แต่เขาใช้คนเป็น ไม่

ได้ทำเพื่อตัวเอง ไม่ได้เห็นแก่ลาภ แต่ทำเพื่อส่วนรวม เพื่อ ประเทศชาติโดยแท้จริง ความรู้ ความสามารถ “เขา” รู้จริง แล้วเขาทำได้ ถูกต้อง และไม่เห็นแก่ตัว ให้ยึดอำนาจไปจนตายเลย คนนี้ ไม่ต้องไล่ออก ฟังดู เงื่อนไขที่อาตมาพูดมานี้ถูกต้องไหม?

บางคนบอกว่า มันไม่เป็นประชาธิปไตยเลย ก็ ตัวเองอยากเก่ง อยากไปได้อำนาจ แต่ตัวเองไม่เก่งเท่า เขา อย่าแើค! อย่าสะเออะ ให้เขาทำเถอะ ถ้าจริงอย่างที่อาตมาว่า

๑. มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจริงๆ รู้จักการทำงาน รู้จักเรื่องราวรายละเอียด รู้จักใช้คนเป็น เอาคนนี้มาใส่ตรงนี้ เมืองไทยไม่ขาดแคลน คนมีความสามารถ ความรู้หรือกรอก ทำได้

๒. ไม่ได้ทำเพื่อตัวเองเลยจริงๆ ทำไปเถอะ

เพราะฉะนั้น สำนวนคำว่า หลงอำนาจ ยึดอำนาจ ต้องมีเหตุผล มีปัจจัยของมันสำคัญ ว่า เป็นอะไร? อย่างที่อาตมาอธิบาย แต่ถ้าคุณหลงอำนาจ แล้วก็เห็นแก่ตัว เห็นแก่พรรคพวก ทำไป ดูดไป ก็แน่นอน ก็ไม่ได้เรื่อง หรือใช้คนไม่เป็น ยึดอำนาจได้แล้ว พอทำอะไรขึ้นมา ก็เสียหายไปเรื่อยๆ ให้ รีบลง รีบหนี รีบไล่ออก เพราะฉะนั้น การติดยึดอำนาจ หรือไม่ติดยึดอำนาจ ก็อยู่ที่รายละเอียด อย่างนี้

ขณะนี้ดูคุณประยุทธ์ เขาทำงานมีรายละเอียด อาตมาเข้าใจว่า ท่าทีของคุณประยุทธ์ ทำงาน อยู่ขณะนี้ อาตมาเลื่อมใสนะ ไม่ได้พูดยกยอ ไม่ได้ต้องการอะไรหรือกรอก อาตมาต้องการให้สังคมดีขึ้น

ส่วนที่อาตมายังรู้ไม่ได้คือ.....จะมกน้อย สันโดษ จะชี้โลก เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ มี เล่ห์เหลี่ยมในการทำนั้นหรือเปล่าเท่านั้นเอง แต่ถ้าคุณประยุทธ์จริงใจนะ จะมีเล่ห์เหลี่ยมพอสมควร ไม่มีปัญหาหรือกรอก อาตมาว่า ขณะนี้ ถึงอย่างไร พฤติกรรมของเขา เขาก็ไม่กิน ไม่โกงมากกว่า การทำงานอาจจะยังจับไม่ได้ก็ตาม ก็ต้องทำไปก่อน ให้เขาทำไปสิ ถ้าจับได้ว่ากิน ว่าโกงเกินการ ก็ ค่อยว่ากันอีกที อาตมาก็ดูพฤติกรรมคนอยู่นะ ยังไม่เห็นมีใครจะขยัน แล้วก็เอาจริงเอาจังที่จะมุ่งมั่น อย่างนี้

สมณะเดินดิน : พ่อครูมองภาวะที่รัฐบาลพยายามที่จะแก้ความขัดแย้ง เน้นเรื่องความปรองดอง ดูแบบหนึ่งก็เหมือนกลบๆ เอาหินทับหญ้าไว้เท่านั้นเอง

พ่อครู : ก็มองได้มองอย่างนั้น แต่เราเอง เราอย่าไปรีบตีเรือทั้งโกลน หรือจะไปตีทิ้งอะไรโดย ไม่ทำ มันไม่ได้ เราต้องดูค่าเฉลี่ย อาตมาว่า ค่าเฉลี่ยนี้สำคัญ ดูค่าเฉลี่ยแล้ว เบอร์เซินที่มันจะสูญเสีย ไม่มากมายอะไร เท่าที่อาตมาวัดค่าโดยรวมแล้วนะ ให้ราคาของค่าบริการ ส่วนที่ไปด้วยดีอาตมาให้ คะแนน ถึง ๙๐% ในส่วนบกพร่อง อาตมาให้มากไปด้วยซ้ำไปตั้ง ๑๐% ยังไม่เห็นว่าจะมีอะไร? เท่าไหร่? มันมีบ้าง เช่นใช้คนบางคน หัก ๘% คนนี้ไว้ใจไม่ได้ ก็คนละ ยังไม่ถึง ๑๐% นะ เพราะฉะนั้น

ถึงบอกว่าคนเราทำงาน ๙๐% คุณจะทำ ๑๐๐% ไปโลกดาวอังคารไป ที่ยังไม่มีคนเลย ไปเอาที่โน่น

สมณะเดินดิน : ถ้าอย่างนี้ พ่อครู จะบอกได้ไหมว่า บ้านเมืองไทยน่าจะมีแนวโน้มว่าเป็นไปในทิศทางบวก หรือลบมากขึ้น

พ่อครู : ดี! อาตมามองอยู่ขณะนี้ ทำใจเย็นๆเถอะ สร้างสรรไปดีๆ ร่วมมือไปดีๆ กำลังอยู่ในระยะก้าว อาตมาเห็นว่า เท่าที่อาตมาอายุ ๘๐ กว่าแล้ว ผ่านรัฐบาลมาตั้งแต่เป็นประชาธิปไตย ปฏิบัติหลัก ก็คือ จอมพล ป. นี่แหละ พอนายกคนแรก คนที่ ๑. พระยาพหลฯ ๒. พระยามโนปกรณ ๓. จอมพลแปลก แล้วก็ทำอยู่ ประชาธิปไตยแบบไปไหนๆ ยังไง จนมาถึงบัดนี้ พฤติกรรมของผู้ที่ทำงาน ประชาธิปไตย ๒ พระยาคนแรกๆ ยังไม่เป็นที่รูปรื่องอะไร พอจอมพลแปลกมาทำ รูปเรื่องเยอะ ๑. ตัวเองโลก ๒. ปล่อยให้เกิดการโกงในวงการของแกเยอะ ๒ ประเด็นหลัก ตัวเองโลก กอบโกยอย่างหักฉิ้น แล้วก็ให้พรรคพวกโกงแหลก ทักฉิ้นเป็นพฤติกรรมที่เลวที่สุด นอกนั้นก็ ยังไม่มีพฤติกรรมเด่นสักคน จนมาถึงระดับสฤษดิ์ ก็บริหารจริงใจ แต่ก็ยัง โกงพอได้

สรุปแล้วบทบาทนายกที่ผ่านมา แต่ละคนๆ อาตมาให้คะแนน นายกที่ เพิ่งเริ่มต้นมาใหม่ๆ สัมผัสแรกๆ ต้นๆ ที่เป็นเฟิสอิมเพรสชั่น(first impression) นี้ก็ตาม อาตมาก็ให้ราคา พล.อ. ประยุทธ์ นอกนั้น แต่ละคนๆ ไม่มีอะไรเด่น ไม่มีสาระ ไม่มีเนื้อหาเลย มีนายกมาตั้ง ๒๐ กว่าคนแล้ว

ถ้าเพื่อว่า พล.อ.ประยุทธ์ ทำเสียโอกาสในครั้งนี้ อาตมาขอยืนยันว่า อาตมามีเจตนาดีที่กำลังจะพูดต่อไปนี้ **รู้**

ไว้เถอะว่า โอกาสอย่างนี้ เป็นโอกาสที่ดีที่สุดแล้วในชีวิต ที่จะทำงานอย่างซื่อสัตย์ สุจริต อาตมามั่นใจความรู้ ความสามารถ ความเฉลียวฉลาดพอ เหลือแต่ความซื่อสัตย์ ให้จริงเท่านั้นเอง ขนาดปู้ยังบริหารได้เป็นปีๆเลย ไม่เห็นจะมีน้ำยาอะไร แล้วประยุทธ์ทำไมจะทำไมไม่ได้

เพราะฉะนั้น เหลืออย่างเดียวคือแม้ว่าจะมีกิเลสอย่างไร กดขมมันเอาไว้ ทำไปตลอดชีวิตนี้เป็นโอกาสอันดีมากเลย ลูกก็มีแปดเดียว เมียก็มีคนเดียวมั่ง พล.อ.ประยุทธ์ ที่จะทำงานสร้างสรรค์ เสียสละ เป็นกุศลส่วนตัวเลย นี่เป็น สัจจะ ของธรรมชาติ เป็นโอกาสที่ดีมากเลย อย่าซีโลง เป็นภัยหนัก อันนี้ ขอเรื่องเดียวนี้ ถ้าซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ใช่ซีโลงแล้ว อาตมาว่า คุณประยุทธ์ จะได้เป็น รัฐบุรุษจริงๆ และเป็นรัฐบุรุษที่เด่นแห่งประเทศไทย

เปิดอาเซียนให้คุ้มค่า ต้องเจาะหา... ความมหัศจรรย์ของ“โลกุตระธรรม”

สมณะเดินดิน : พ่อครูมองภาวะที่เราจะเปิดอาเซียน นักวิชาการมองว่า จะเป็นประโยชน์กับ
นายทุน ไม่เป็นประโยชน์กับประชาชน พ่อครูคิดอย่างไร?

พ่อครู : ถ้าประชาชนรู้ทัน และประชาชนไม่เห็นแก่ตัวมากมาย ก็เป็นประโยชน์กับประชาชน
อย่างมาก แต่ถ้าประชาชนยังเห็นแก่ตัวอยู่ ต่างคนก็ต่างจะใช้โอกาสนี้ เพื่อที่จะล้างตบกินไล่ ส่วนกลาง
หรือว่าส่วนจากสังคมถ้าอย่างนั้นก็ไปไม่รอด
แต่ถ้าแต่ละคนๆ เห็นแก่ส่วนรวม แล้ว
ก็มักน้อย สันโดษ เป็นคนมักน้อยจริงๆ

ผู้คนในภาคพื้นเอเชีย อาตมาเชื่อ
ว่า ก็เลสน้อยนะ ลองวิเคราะห์ให้กว้างขึ้น
ภาคยุโรป กับภาคเอเชีย พลเมืองภาค
ไหนมากกว่ากัน คนเอเชียมากกว่าใช่ไหม!
ที่นี่ภาคยุโรป กับภาคเอเชีย ในด้านจิต
วิญญาณ ศาสดาทางด้านยุโรป กับทาง
ด้านเอเชีย ใครมากกว่า...เอเชียมากกว่า!
และเอเชียลึกกว่า! เพราะเอเชียมีโลกุตระ
ยุโรปไม่มีโลกุตระ แม้แต่ตะวันออกกลาง
ก็ไม่มีโลกุตระ

เพราะฉะนั้น อาตมาจึงไม่เกรงเลย ไม่หวั่นเลย ที่
วิเคราะห์กว้างๆ ให้พวกเราเข้าใจ และยิ่งประเทศไทยตอนนี้
คนไทยกำลังจะเกิดเชื่อ โลกุตระ กำลังก่อหวอด ถึงแม้ยัง
ไม่แตกเนื้อหนุ่ม เนื้อสาว แต่เชื่อหยั่งลงสู่โอศธาแล้ว หยั่งลง
สู่ประเทศไทย จะเป็นชมพูทวีป ประเทศไทยจะเป็นเมืองพุทธ
ประเทศไทยจะนำสังคมโลก จะพาสังคมโลกไปสู่ความสงบ
ร่มเย็นในอนาคต

เพื่อมวลมนุษยชาติต้องประกาศ... “โลกุตระ!”

สมณะเดินดิน : พ่อครูพอจะบอกได้ไหม? อะไรคือ สัญญาณ ทำให้พ่อครูเชื่อว่า โลกุตระกำลังก่อหวอด

พ่อครู : ก็เราเห็น ประชาชนตาต่างๆ ตาขาวน้อย แต่ผมขาวมาก นี่เป็นมวลเป็นเครื่องวัดค่า เป็นดัชนี บอกให้อาตมาเห็น พวกคุณแกลั่งมาจนแกลั่งมามีเศรษฐกิจแบบนี้หรืออาตมาว่า พวกคุณไม่ได้แกลั่งมาสุข สุขอย่างโลกุตระ สุขอย่างมักน้อย สันโดษ อย่างมีเงื่อนไข อยู่กับสังคม ไม่ใช่อยู่อย่างฤๅษีอีกมีรูปธรรมเห็นชัดเจนตาม(สวากขาตธรรม) เอาตัวเองเข้ามาเป็นตัวจริง แล้วก็ สามารถที่จะทำได้ตามหลัก

ทฤษฎีของพระพุทธเจ้า(อกาลิโก) ยุคนี้ก็มีโลกุตระเกิดได้(เอหิภัสสิโก) มาพิสูจน์ได้ มีผลแล้ว เป็นอาริยะ อย่างพระพุทธเจ้า จริงๆไหม

เพราะฉะนั้น สิ่งนี้เป็นสิ่งยืนยัน ดัชนีชี้ค่า อาตมาแม้มีมวลเท่านี้ ศาสนาคริสต์ เริ่มแรก มีสาวก ๑๒ คน แล้วคำสอนของพระเยซู ท่านใช้เวลาบรรยายอยู่ ๓ ปี น้อยที่สุดเลย แล้วของพระพุทธเจ้า เป็นโลกุตระ ใช้เวลาตั้ง ๔๕ ปี หลักฐานยังมี แม้จะสูญหายไปมาก อาตมาก็ว่ามันเกิดแล้ว นอกจากคนมองไม่ออกเท่านั้นแหละ ถ้าคนมองออก จะรู้ว่ามันเกิดแล้ว ในประเทศไทย

สมณะเดินดิน : การตื่นตัวของมวลมหาประชาชน พ่อครูมองว่า จะเป็นแนวผนวกไปกับโลกุตระหรือเปล่า?

พ่อครู : แน่นนอน เป็นโลกุตระ ไม่ใช่โลกีย์ เพราะว่าประชาชนตื่นตัวกันเยอะแล้ว เป็นแต่เพียงเขาไม่มั่นใจ เพราะ ๑. เขายังไม่เข้าใจว่า โลกุตระคืออะไร? จริงๆเป็นอย่างไร? เขาถูกพรางถูกหลวงกันว่าโลกุตระ ก็เป็นเหมือนอย่างกระแสหลัก อาตมาขอยืนยันว่า กระแสหลักไม่เป็นโลกุตระแล้ว เป็นโลกีย์เกือบจะ ๑๐๐% แล้วด้วย แต่คนที่มีความปัญญา เขาจะเข้าใจ เขาจะมองออก เขาจะเห็น แต่เห็นไม่ถนัดถึงเห็นไม่ถนัด เมื่อเราแน่ใจว่า สิ่งนี้เป็นโลกุตระ เราก็ทำไป ก็แล้วกัน มาช่วยกัน มันจะได้เห็นง่าย

สมณะเดินดิน : พ่อครูคิดว่า ทิศทางของบุญนิยม TV กับโลกุตระ จะมีความสัมพันธ์กันอย่างไร?

พ่อครู : ใ้อโฮ อันนี้พูดไปแล้วจะหาว่ายกตัวเอง อวดตัวเอง ชมตัวเองอีก อาตมากำลังขยายความเรื่อง โลกุตระมากเลย หนังสือที่จะออก คำบุญคือบาป อธิบายเชิงบุญกับกาย และโลกุตระ โลภีย์ขยายโลกุตระ ยุคนี่ต้องขยายโลกุตระ

พระพุทธรเจ้าท่านตรัสไว้ในอาถิสสูตร ตะโพน หรือกลองอานกะ พระพุทธรเจ้าท่านพยากรณ์ไว้ก่อนที่ศาสนาจะเสื่อม ต่อไปในอนาคต ศาสนาจะเสื่อม แล้วอะไรเสื่อม?... **โลกุตระเสื่อม!** คนจะไม่สนใจโลกุตระ คนจะไปสนใจในเรื่องที่เขาประเล้าประโลม เรื่องโลกีย์ที่เขาพูดกัน ที่พูดเอาอกเอาใจจนหวานจ้อยพูดอย่างหวานจักตอกเขาไม่ฟังหรอก

ในอนาคตอันไกล ตะโพนนี้มีเนื้อ มีตัวกลอง มีหนังกลอง มีเส้น มีสายเป็นตัวประกอบของมัน เป็นตะโพนอยู่ นานวันเข้าก็ชำรุด ตรงนั้นแตก ตรงนี้หักไปเรื่อยๆ คนเอาไปซ่อม เอาอันนั้นไปใส่ อันนี้ไปใส่แทน จนกระทั่งอยู่ไปๆ กลองนี้ก็ชื้อ กลองอานกะ อย่างเก่าเหมือนอย่างศาสนา เรียก โลกุตระเรียกพุทธ แต่เนื้อมัน หนังมัน องค์ประกอบของมัน ไม่เหลือแล้วเปลี่ยนแปลงไปหมดแล้ว เหมือนกับโลกุตระหรือพุทธศาสนาปัจจุบัน๒๕๐๐นี้เลย มาเป็นอย่างนี้เลย นี่คือนี่ที่พระพุทธรเจ้าท่านตรัสเอาไว้ก่อนที่ศาสนาจะเสื่อม

เพราะฉะนั้น อาตมาจึงไม่ได้ตกใจ ไม่ได้สงสัย ไม่ได้น้อยใจอะไร

เลย ที่พูดถึง โลกุตระ คนไม่ฟังก็ตรงอย่างที่พระพุทธรเจ้าท่านตรัสไว้เลย เขาก็ไปฟังแต่พูดหวานๆ นะจ๊ะนะจ๋าต่างๆ นานา สรุปแล้วยุคนี่ โลกุตระ เสื่อม จนกระทั่งคนไม่รู้ว่าเป็นโลกุตระ! ไม่ใส่ใจ ไม่เงี่ยหูฟัง ไม่ไต่ตดดับ ดีไม่ดีก็ดูถูก ดูแคลนด้วย แต่อาตมาก็เข้าใจว่าเป็นเหตุ เป็นปัจจัยที่ถึงยุคของมัน

เราก็ต้องพากเพียรขึ้น ซึ่งอาตมาเอง อุ่นใจ ไม่ได้ตกใจ อุ่นใจที่ตรงเมื่อได้นำเอาโลกุตระมาเสนอแล้ว มีคนเห็น มีคนเข้าใจ มีคนรับได้ และมีคนมารับเอาไปปฏิบัติ ประพฤติ จนเกิดผล ไม่ใช่คนเดียว ไม่ใช่สิบ ไม่ใช่ร้อย มีเป็นพัน เป็นหมื่น อาตมาไม่ยากพูดว่ามีเป็นแสน เพราะอาตมาไม่มีสติ จะถึงแก้หมิ่น แก้พัน แก้ร้อย แก้สิบแก้ หรือเปล่าไม่รู้ แต่หมิ่นมีแล้ว แม้มิเท่านี้ เป็นเชื้อแท้เป็นเชื้อจริง ก็ไปรอด

ทุกวันนี้ไม่ได้เกิดแต่
เชื้อทางวิญญาณเท่านั้น เกิด
องค์ประกอบทั้ง ดิน น้ำ ไฟ
ลม เกิดองค์ประกอบไปทั้ง
วัดพุทธธรรม เกิดองค์ประกอบ
ไปทั้ง พุทธิกกรรม มี
พุทธิกกรรมที่เป็นโลกุตระ มีทั้ง
พุทธิกกรรมไปถึง ชั้นเป็น
วัฒนธรรมด้วย มีเรื่องราว
มีประวัติ มีรูปแบบ มีตัวตน
มีนิทานสืบต่อ แบบบุญนิยม

เป็นแล้ว เพราะฉะนั้น คนรู้ความสำคัญ ในความสำคัญ โดยเฉพาะคนที่มีความสำคัญพอรู้ว่านี่คือ อาริยะ
นี่คือโลกุตระ เมื่อรู้แล้วมาศึกษาเขาก็ได้

อาตมาดูหน้าหนักทั้งองค์ประกอบของมัน ทั้งตัวบุคคลที่แสดงพฤติกรรม แสดงจิตใจ มาละ
มาลด มาปฏิบัติประพฤติ เห็นอย่างองค์รวม ต่างๆนานา ที่ประเมินแล้ว มันได้ค่าที่อาตมาว่า
ได้ค่ารวมแล้วมันใช่ มันพอ มันไม่สูญเสียลงง่าย แล้วไม่เปลี่ยนแปลงอะไร ตั้งหน้าจะเดินต่อแน่นอน
อาตมามั่นใจว่า ตั้งแต่บัดนี้ไป

อาตมาทำงานมา(๔๐) ปี ที่เห็นรูปธรรมขนาดนี้ อาตมาขึ้นปีที่ ๕ ทศวรรษ ที่ ๕ ไปถึง
ทศวรรษที่ ๖ ถ้าไปถึง ๖ อาตมาทำงาน ขึ้น ๖๐ ปี ตอนนี้อยู่เลข ๕ ปีที่ ๔๔ อีก ๖ ปี จะครบ
๕๐ ขึ้น เลข ๖ อีก ๑๐ ปี จะขึ้นเลข ๖ นับต่อไปอีก ขึ้นเลข ๗ หลัก ๗ สัตตะ จึงเป็นหลักของมนุษยชาติ
ถ้าเป็นสัตว์โลกเดรัจฉานก็ยังไม่ถึงที่จะเข้าข่ายของ สัตตะ ได้ง่ายๆ

อาตมาก็เลย พากเพียรที่จะใช้ อิทธิบาท ที่จะอยู่ให้นาน เพื่อความแน่นอน เพื่อความแน่ใจ
ให้ประเทศไทยนี้ เป็นประเทศหลัก ของโลกุตระธรรม จึงจะรักษาชีวิต เพื่อที่จะให้ยืนนาน อาตมา
เห็นแล้วว่า ประเทศไทย มี DNA โอคทา แล้วหยั่งลงในประเทศไทย ซึ่งอาตมาพูดไปแล้วว่าเมือง
ไทยเป็น ชมพูทวีปแล้ว ย้ายออกมาจากอินเดียแล้ว จะอยู่ในประเทศไทยอีกนาน

อินเดียเป็นประเทศ ดินแดนที่กว้างใหญ่ ในยุคไหน มายุคนี่ใหญ่ไม่ได้ ประเทศเล็ก แต่มีพลัง
เป็นตัวอย่าง ที่สามารถสร้างความเจริญ เป็นมหาอำนาจได้ คืออังกฤษ ประเทศเล็ก แต่สร้างตัวเอง
ให้มีอาณาเขตทั่วโลก ใหญ่ โดยมี นามธรรม เป็นหลัก ส่วนแคว้นที่ใหญ่อยู่แล้วยังไม่แยกออกไปก็มี
อินเดีย กับ จีน จีนรักษาตัวรอด มีอาณาเขต ต่างๆนานา อยู่แบบของเขาอินเดียก็มี แล้วเขาก็อยู่อย่าง
๒ ңыз

อินเดียอยู่อย่างเจโต จีนอยู่อย่างปัญญา ปัญญาพึ่งเร็ว เจโตพึ่งช้า อาตมาไม่ได้พยากรณ์ ดู
เถอะยุคนี้แล้ว จีน จะพังก่อน อินเดีย พลเมือง พอกๆกัน แต่มีนามธรรม และจิตวิญญาณ ต่างกัน
สิ่งเหล่านี้เป็น ลัจจะ มีคนเข้าใจได้บ้าง คนไม่เข้าใจก็มี เป็นเรื่องทุกอย่างในโลกนี้เทียบเคียงกันได้หมด

ตั้งแต่รูปธรรม ไปถึงนามธรรม เทียบเคียงได้หมด ถ้าศึกษาจริงๆแล้ว

อาตมาไม่ได้เรียนมาจากตำรา เป็นเรื่องที่มีมาแต่เดิม มาพูดสู่กันฟัง มาถึงยุคนี้อาตมาก็มาขยายความเรื่องพวกนี้ให้พวกเราได้รับรู้ ผู้ใคร่รู้ก็เอาไปใช้เท่าที่ตัวเองเห็นประโยชน์

ผู้มีบารมีจะใช้ความรู้พวกนี้เป็นการใช้เพื่อมวลมนุษยชาติถ้าไปใช้ประโยชน์กับตนเองนั้นไปไม่รอดวันหนึ่ง ก็ตาย แล้วพยากรณ์ได้ด้วยว่าตายโหง

ขอสังฆชาติได้ไหม? เพื่อพุทธศาสนา และชาติไทยเจริญ !

สรุป อาตมาว่าเมืองไทยก้าวหน้าแล้ว กำลังจะเดินไปดี ขอให้ตั้งใจ เพื่อมวลมนุษยชาติ กอบกู้ประเทศไทยกันก่อน ไม่ว่าจะด้านเศรษฐกิจ ทางด้านการเมือง ด้านสังคม กิจนี้ก็ตามพยายามเถอะ เสียสละ อย่าเห็นแก่ตัวเลย ขอสังฆชาติ ทำเพื่อชาติ ทำเพื่อประเทศแล้วคุณจะได้เกิดมาดี ถ้าคุณทำดี จะไม่ได้ไปเกิดที่ประเทศอื่นหรอก จะเกิดในประเทศไทยนี่แหละ

เพราะประเทศไทย กำลังจะเดินไปสู่ดีในอนาคต อีก ๒๐๐๐ ปีข้างหน้า ประเทศไทย ยังจะเจริญรุ่งเรืองไปได้เรื่อยๆ อีกประมาณ ๑๕๐

ปี ก็จะตั้งหลักได้ อีก ๕๐๐ ปี เจริญสูงสุด ๑๕๐ ปี ประเทศไทย จะแข็งแรงที่สุด แล้วก็จะเป็นผู้นำของโลก แล้วก็พาประเทศต่างๆ เจริญไปเรื่อยๆ แล้วก็ค่อยๆ ไปอีก ๕๐๐ ปีก็จะสูงสุดจากนั้นก็ค่อยๆ เสื่อมลงๆ ไปหากลียุค แท้ๆ ไม่มีอะไรมาแก้กลับ นี่เป็นเฮือกสุดท้ายของ วัฏฏะสงสารในยุคนี้ ภัทรกัปนี้ พอหมดอีก ๒๐๐๐ กว่าปีนี้ ศาสนาพุทธหมดเกลี้ยงเลย โลกุตระ ไม่มีอะไรเลย เหลือแต่ผ้าเหลืองน้อยห้อยหู จับหญ้าขึ้นมาก็คือดาบชดกันนำดู เป็นอย่างนั้นไปหมด

นี่คือเรื่องที่จะบอกให้รู้ตัว ให้ได้รับซบซาบกันว่า ประเทศไทย สังคมไทย กำลังเกิดอะไรขึ้นแล้วกำลังจะดำเนินไปอย่างไร? ให้ตั้งใจ ตั้งสติกันเถอะ ปฏิบัติตน ลดละกิเลส ลดความเห็นแก่ตัวกันให้ได้จริงๆ มันไม่ได้ก็กดข่มเอาไว้ การกดข่มเอาไว้ ไม่ใช่ไม่ได้ผล มีผลนะมีผลในทางเจโตสมณะได้ประโยชน์ เป็นพลัง การใช้พลังรวบรวม ทางสมณะ เป็นพลังทางพลัง ศักดิ์ เป็นเรื่องของสแต่ติก

สั่งสมไป ผู้ที่ถนัดในทางไดนามิกส์ ในทางเคลื่อนไหวก็ทำไป พัฒนาไป รวมกัน ร่วมกัน ก็จะพัฒนาไปได้

สมณะเดินดิน : ถ้าดูทิศทางที่พ่อครูพูดมา อาตมานึกถึงยุคเริ่มต้นปี พ.ศ.๒๕๑๖ นึกถึงว่าเราจะไปเผยแพร่มังสวิรัตให้ใครได้ ในขณะที่สภาพสังคมไทยยังไม่รู้ ไม่กระตือรือร้นในเรื่องมังสวิรัตกันเลย มันจะเดินทะเลลู่เขาที่เป็นอาหารเนื้อสัตว์ได้อย่างไร? เป็นเรื่องที่ยากมาก เป็นเรื่องที่มีด ๘ ด้านว่าจะขยายมังสวิรัตไปสู่ฐานฆราวาสอย่างไร? แต่หลังจากนั้น อีก ๕ ปี ๑๐ ปี มีอภิปราย ที่กรมประชาสัมพันธ์ ที่นั่น ที่นี้ โต้กันเรื่องมังสวิรัต

แต่ทุกวันนี้ เราผ่านทะเลลู่เขา ทะลู่กำแพงเรื่องอาหารเนื้อสัตว์อย่างง่ายดาย ๑๐ กว่าปี สมัยก่อนพอพ่อครูพูดว่าให้มา “จน” ญาติธรรมเราบอกว่า รับประทานไม่ได้ เพราะเขาเป็นพ่อค้าพึ่งไม่ได้ แต่ทุกวันนี้ชาวโศกตั้งนามสกุลแข่งกันจน มีทั้งตั้งใจจน เต็มใจจน จนดีจริง! จนเป็นคำฮิตกันว่า เราเกิดมาต้องจน

พอขึ้นทศวรรษที่ ๕ สมัยก่อนที่ยังไม่มีชุมชนบุญนิยมเราจะหาคนมาทำงานฟรี ไม่มีเงินเดือน เป็นเรื่องที่ยากมาก ที่จะมีสักคนหนึ่งเข้ามา แต่ก่อนสมณะก็ต้องเหมาทำเองทุกอย่าง แต่ทุกวันนี้ ที่พ่อครูบอกว่า ถ้าพ่อครูไม่อยู่แล้ว พวกเราจะมั่นใจสืบทอดกันต่อไปได้ไหม อาตมามองพัฒนาการของญาติธรรม แต่ก่อนนี้ที่จะทำงานอะไรกันก็ต้องมีประชุม ถกเถียงกันหนัก จนพ่อครูต้องมาบอกว่า เลิกเถียงกันได้แล้วไปทำงานเถอะ

แต่ทุกวันนี้เราไปลงภาคสนาม ไม่ต้องถกอะไรกันมาก กะๆกันเท่านั้นเอง แล้วเวลาไปจริงเราก็พร้อมที่จะปรับเปลี่ยน มันเหมือนใจของเราที่จะสอดคล้อง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว จะจัดงานตลาดอาริยะ รื้อวงหน้าวันเดียวจัดได้เลย แต่ก่อน ต้องเตรียมกันเป็นปีๆ เพราะใจเราพร้อมที่จะสอดคล้องประสานเข้ามาร่วมเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน

การทำงานของพวกเรา ไม่เอาลาภแลกลาภ ไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ จนเป็นปรกติของพวกเรา พ่อครูพาไปทำงานร่วมกับสังคมระดับแนวหน้า ทำงานร่วมกับมหาประชาชน ไปรับใช้เขา ยืนหยัด ยืนยันการทำงานฟรี ไม่มีรายได้แพร่กระจายออกไป อาตมาเห็นทิศทางที่พ่อครูพาพวกเราทำ ก็จะมีวันชัดเจนมากขึ้นๆ จากแต่เดิมแทบจะหาคนไม่ได้ ที่จะเลิกกินเนื้อสัตว์ แต่ค่อยๆมีมากขึ้นๆ ถ้าเราดูพระดังๆในอดีต เช่น เจ้าคุณนรฯ ครูบาศรีวิชัย ที่คนเคารพ นับถือกัน ตามประวัติแล้ว ท่านฉันมังสวิรัตได้องค์เดียว ไม่มีลูกศิษย์ทำตามได้

แต่ว่าสิ่งที่พ่อครูปลุกฝังมาเรื่องเนื้อสัตว์เป็นเรื่องเล็กน้อยไปแล้วแต่เรื่องขนาดใหญ่ชีวิตคล้ายนักบวช ไม่มีรายได้ ไม่มีเงินเดือน เป็นสัมมาอาชีวะระดับสูงสุดได้อย่างแพร่หลาย อันนี้ก็น่าจะเป็นสัญญาณโลกุตระ เริ่มหยั่งลง(โศคา) การปรากฏของบุญนิยมที่วิภังคจะทำให้ภาพเหล่านี้ แพร่ขยายออกไป เราช่วยกันทำได้มากเท่าไหน แรงเหวี่ยงที่จะออกไปสู่มวลมนุษยชาติ ก็จะไปได้มากเท่านั้น ขอเจริญธรรมทุกคน

๘๘ นิทาน

แผ่นดินไหวได้เตือนเหมือนปวดร้าว
 ทุกตราคราวย่ำร้ายทำลายขวัญ
 ดินถุกขุดมนุษย์ตำท้าน้ำมัน
 เจ็บสุดกลั้นรัญจวนร้องครวญตรง
 ระเบิดเขาเข้าคั่นปล้นบรรพต
 คนทรยศกตัญญูทำตัวอย่าง
 ร้องดินแผ่นดินไหวไม่ละวาง
 อดเพื่อสร้างอ้างเสริมเพิ่มเชื่อเพลิง
 ทะเลทรายกลายเป็นมารับกรรม
 ไทรมจนทรุดขุดขำยิ่งทำเหลิง
 คนยิงรายด้วยรู้ผู้แรงเริง
 คนบ้าตาไม่เบี่ยงบันเทิงธรรม
 หลุมที่ขุดสุดเขตประเทศไทย
 เป็นโผลงใหญ่ไม่หยุดขุดกระหน่ำ
 คนไม่แคร์แก้ไขไม่ฟังคำ
 ดินซ้ำซ้ำปีโรธจะโทษใคร
 สำนึกนี้มีนัยให้ตำหนิง
 มั่นลึกซึ่งจึงซ้ำย้ำนิลย
 ฉาศยดินถวิลดูรู้เมื่อใด
 จงเตือนใจให้จำกรรมมีจริง
 แผ่นดินไหวใครวอนเตือนรับใคร
 มีอำนาจบาตรใหญ่ใจจึงหยิ่ง
 ธรรมชาติเตือนเหมือนใครให้ท้วงติง
 แผ่นดินไหวไหนวิ่งขอลิงวอน

◇ อ.เป็นต้น นาประโคน
 ๙ ก.ย. ๒๕๕๗

ใกล้กองฟอน

ล่วงกาลผ่านวัย	ได้ทบทวนจิตใจ
สิ่งควรทำจิตติดตรง	ไม่ต้องนมองหน้าใจ
ล่วงเวลาผ่านไป	กำหนดรู้ใจสักนิด
กำลังติดอะไร	กำหนดไว้ในดี
มัตถ์	มีเวลาแสนสั้น
ใกล้ตื่นใกล้วัน	จดความฝันทางกองฟอน
สักจะจริงไปถึงใจ	ไม่ต้องนนักใจเผลอ
อย่ามัวเฝ้าเวลาเวลา	ด้วงสิ่งไรทำลาย
มัตถ์	มีเวลาแสนสั้น
ใกล้ตื่นใกล้วัน	จดความฝันทางกองฟอน
ก่อนที่มันจะมา	มันช่วงเวลาสำคัญ
ทำได้ทุกกัน	ร่างแปรผันใจมันตง

◇ ส.ม. สัจฉิกตา

☆ ไม่สูงต้องเขย่ง
 ☆ ไม่เก่งต้องขยัน
 เจอปัญหาต้องฝ่าฟัน
 เจอความกดดันต้องกล้าชน
 ◇ สมณะเสียงศีลา ชาตวโร

☆ มีมุมนิด มุมสว่าง สร้างชีวิต
 ถ้ารู้จักใครควรยอมมีตนเวลา
 มองทุกมุมทุกแห่งมีแสงเงา
 สุข-เศร้า สร้างสรรค์เท่ากันเลย

มองเป็น จะเห็นธรรม

◇ ท่านจันทร์

น้ำใจเกิน บุญบุรี

ชื่อเดิม	แวง บุญบุรี
เกิด	๓ สิงหาคม ๒๕๑๑
พี่น้อง	๕ คน เป็นคนที่ ๔
ภูมิลำเนา	อ.คอนสาร จ.ชัยภูมิ
สถานภาพ	หย่า มีบุตรชาย ๑ คน อยู่ในความดูแลของสามีและย่า
การศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสตรีชัยภูมิ
อาชีพเดิม	ลูกจ้างชั่วคราวสำนักงานโยธาธิการ จ.ชัยภูมิ

ช่วงเรียน ม.๖ อยู่หอพัก ซึ่งเจ้าของหอพักเป็นญาติธรรมชาวอโศก เป็นคุณน้าใจดีและขายอาหารมังสวิรัต ได้อ่านหนังสือชาวอโศกผ่านตา ช่วยขายอาหารมังสวิรัต ต่อมาเจ้าของหอพักให้ช่วยคัดลอกเนื้อหาในหนังสือสารอโศก และหนังสือแสงสุญ จึงได้อ่านรายละเอียดของหนังสือมากขึ้น เกิดความประทับใจ พระแบบนี่ในประเทศไทยมีด้วยหรือ อยากรู้จักชาวอโศกตั้งแต่นั้นมา

ปี ๒๕๓๒ ได้แต่งงานกับลูกชายเจ้าของหอพัก และได้มาร่วมกิจกรรมประจำปีทุกงานของชาวอโศก ประทับใจความเป็นอยู่และการแต่งกายที่เรียบง่าย อยากเป็นแบบนี้บ้าง ตั้งจิตอธิษฐาน อยากมาอยู่วัด และเป็นคนวัด บังเอิญชีวิตแต่งงานมีปัญหา ทำให้ได้ตัดสินใจจะไปอยู่วัด ซึ่งต้องใช้กำลังใจอย่างมากในการตัดสินใจครั้งนี้ ขณะนั้นลูกชายอายุ ๙ ขวบ ซึ่งสามีและย่าก็รักมาก จึงไม่น่าห่วงกังวล

ปี ๒๕๒๖ ขอรับรองญาติธรรมที่สนิทสนมกัน ให้มารับตนไปอยู่วัด ซึ่งที่บ้านสามีไม่เห็นด้วย แต่ก็ไม่สามารถทัดทานได้ ญาติธรรมจึงมารับไปที่สันติอโศก ช่วงเช้าพรรษา แล้วจึงอยู่ต่อมาเรื่อยๆ ประมาณ ๑ ปี จึงสมัครเป็นพนักงานบริษัทหลังบุญ ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน

ระหว่างที่มาอยู่วัดก็หาเวลาไปเยี่ยมลูกสม่าเสมอ และมีสัญญาใจกับแม่สามีว่าจะกลับไปช่วยขายอาหารหน้าเจทุกปีจนท่านเลิกขายอาหารในที่สุด

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

ส่วนมากเป็นปัญหาเรื่องการทำงาน ทำให้เห็นกิเลสตนเองหลายเรื่อง เช่น ยึดในงาน อยากให้เป็นอย่างที่ตนต้องการ และการประมาทในการทำงานในการอยู่ร่วมกัน ที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดี

แนวทางแก้ไข

ถ้าเป็นปัญหาหนักแก้ไขด้วยตนเองไม่ไหว ก็ปรึกษาญาติธรรมรุ่นพี่ สมณะ ลิกขมาตุ และไปศึกษาอ่านหนังสือธรรมะ ฟังธรรม น้อมนำข้อปฏิบัติที่เป็นขั้นต้นมาปฏิบัติให้ต่อเนื่อง

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

การกินมือเดียว ตั้งตบะไม่เคยสำเร็จ

คติประจำใจ

ขอสักชาติได้ไหม

เป้าหมายชีวิต

ทำงานรับใช้ศาสนาไปตลอดชีวิต

ข้อคิดขอฝากให้หมู่กลุ่ม

คนที่ยังไม่มีภาวะผูกมัดตัวเอง ให้รีบเข้าวัด ก่อนที่จะมีภาวะเครื่องผูกมัด จนทำให้เข้าวัดไม่ได้ ชาตินี้เกิดมาพบอโศกแล้วอย่าให้เสียโอกาส

ที่บ้านมีอาชีพค้าขาย **นกเสนอแนะให้ทางบ้านค้าขายแบบชาวพุทธ** ที่ไม่ค้าขายสิ่งที่พระพุทธรเจ้าทรงห้าม จนทางบ้านเลิกขายสิ่งเสพติด เช่น เหล้า บุหรี่ และหอยได้ อีกทั้งยังแนะนำให้ค้าขายแบบบุญนิยมคือ ขายของในราคาต่ำกว่าท้องตลาด ทำการค้าที่ไม่ฉวยโอกาส ทำให้ชาวบ้านรู้ว่า **ถ้ามาซื้อของบ้านนี้ไม่ต้องต่อราคา และยังมีการคืนกำไรให้กับคนจนในวันที่ ๕ ธันวาคม**

การปฏิบัติธรรม นกจะเคร่งครัดที่ตน อดทน เสียสละ รับผิดชอบงาน มีน้ำใจชอบช่วยเหลือ ถ้าไม่ชอบจะบ่นบ้าง แต่เมื่อได้สติก็จะมาขออภัย พยายามที่จะปฏิบัติดี กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เป็นคนอ่อนน้อมมีสัมมาคารวะ

นกเป็นตัวอย่างของความเรียบร้อย **มีวินัย อดทน** ตั้งใจแล้วต้องพยายามทำให้สำเร็จ แต่บางครั้งเกินฐานะ จึงต้องมีพี่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษาในการฝึกฝนเป็นลำดับตามอินทรีย์พระ ตามฐานะของตน **นกคอยดูแลญาติพี่น้องเวลาป่วยไข้** เป็นตัวอย่างของ**ผู้มีอัชฌาสัยแสดงการต้อนรับ** เอาใจใส่ดูแลผู้มาใหม่และผู้มาเก่าที่ทางวัด **มีจิตอาสา** ช่วยเหลืองานวัด ช่วยเหลือเพื่อน **ทำงานเสียสละมาตลอด** ตั้งแต่ยังเรียนอยู่ จนเรียนจบแล้วก็ยังทำแจกเช่นนี้มาตลอด ถึงจะเจ็บป่วยก็ยังคงช่วยงานตามที่มีกำลังสู้ไหว

ช่วงเรียน ม.รามฯ นกอยู่กับ**กลุ่มแพ่ง ๒๒** ซึ่งเป็นกลุ่ม นศ.ปช. ที่ช่วยกัน**ขายอาหารมังสวิรัตที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง** เป็นร้านของนศ.ปช. ตอนนั้น พี่ๆที่ช่วยงานในร้านต้องไปช่วยงานของส่วนกลาง(สันติอโศก) จึงมีผู้ทำงานแพ่งกันไม่กี่คน งานจึงหนัก และเหนื่อยมาก แต่นกก็มุมานะ ตั้งใจช่วยดูแลเป็นตัวหลักของร้านอย่างตั้งใจและอดทน

นกมีความตั้งใจและฝึกฝนตัวเองอย่างยอดเยี่ยม เมื่อตั้งใจจะทำในสิ่งที่เห็นว่าดี จะทำอย่างสม่ำเสมอ เมื่อมาแรกๆ นกจะทำงานเรื่องงานอบรมไม่เป็น แต่ก็เริ่มฝึกตั้งแต่**การจัดงานรับน้องของกลุ่ม งานค่ายจริยธรรมฯ** และเมื่อนกมาทำงาน**อบรมเกษตรกร ของ ธ.ก.ส.** ที่ชุมชนวังสวนฟ้า จ.ปราจีนบุรี นกฝึกฝนตัวเองจนสามารถเป็นตัวหลักในการอบรม เป็นผู้ประสานงาน เป็นพิธีกร และอื่นๆ ที่สร้างความประทับใจให้แก่เกษตรกรเป็นอย่างมาก นกบอกว่า ทำอย่างตั้งใจ เพราะรู้ว่างานอบรมทำให้เกษตรกรมีชีวิตที่ดีขึ้น

หลังจากการช่วยงานการอบรม นักได้เข้ามาช่วยงานส่วนกลางที่สันตือโศก ซึ่งตอนนั้นเพิ่งตั้งสถานีโทรทัศน์ FETV (โทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน) [ตอนหลังเปลี่ยนเป็น FMTV(โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ) และได้ชื่อว่า สถานีโทรทัศน์ บุญนิยมทีวี ในปัจจุบัน] นักจึงมารับงานทำหน้าที่จำหน่ายจานดาวเทียม ซึ่งช่วงนั้นงานยุ่งมาก เพราะเป็นช่วงบุกเบิก นักทำอย่างตั้งใจ เพราะรู้ว่าผู้ชมจะได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง

แม้ว่าต่อมานักจะพบว่าตัวเองเป็นมะเร็งเต้านม แต่นักก็ยังไม่ทิ้งงานของหมู่กลุ่ม พยายามทำงานเท่าที่เรี่ยวแรงกำลังของตนจะสามารถทำได้ และตั้งใจที่จะพึ่งตนเองในเรื่องการดูแลสุขภาพ และนักได้ต่อสู้ทั้งกายใจกับโรคร้ายนี้อย่างอดทนจนถึงที่สุด

นักยังคงมั่นในความเมตตาเป็นนักปฏิบัติธรรมที่พยายามประพฤติซัดเกล้าตนให้ดำรงอยู่ในศีลห้า นับเป็นสาวน้อยสังขรณ์ที่อุทิศตนทั้งชีวิต เพื่อการเสียสละทั้งร่างกาย แรงสติปัญญา และฝึกฝนสละกิเลสตน นักเป็นแบบอย่างให้ทุกคนได้แง่คิดในความไม่ประมาทในการปฏิบัติธรรม และมีกำลังใจสู้กับกิเลสให้ตายก่อนตาย

 ทีมงานข่าวโศก

ธรรมะ ประทับใจ (๑๕๑)

ในหมู่กลุ่มชาวโศกที่รวมตัวกันเป็นชุมชน สังฆสถาน และพุทธสถานนั้น เราอยู่ร่วมปฏิบัติธรรม โดยอาศัยการงานสมาธิอารยธรรม เพื่อขัดเกลาจิตใจที่มีในตน ให้เกิดความเจริญทางจิตวิญญาณ และพัฒนามิตติของความรัก แล้วเกื้อกูลกันอย่างเป็นรูปธรรม กระทั่งเกิดสภาพสังคมที่พึ่งเกิด พึ่งแก่ พึ่งเจ็บ พึ่งตาย ของผู้คนที่มาอยู่รวมกันเพื่อตั้งตนอยู่ในความเพียรอดละเสียสละความเอาแต่ใจ มาเป็นคนมีชีวิตมกน้อย สันโดษใจพอ อดความเรียกร้อง และมีจิตใจเบิกบานง่าย ๆ เสมอ ๆ

ข้อเขียนต่อไปนี้ ถ่ายทอดบรรยากาศบางส่วนบางตอนเพื่อให้นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม [สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.) องค์กรหนึ่งของชาวโศก] อยู่ช่วยกันดูแล นัก ไบทิพย์ ก่อนที่นางจะเสียชีวิต

สังคมบุญนิยมนี้เกิดขึ้นได้แน่นอน เรายืนยันว่าสามารถตามหาสังคมพึ่งเกิด พึ่งแก่ พึ่งเจ็บ พึ่งตาย ได้จาก **“ตัวของคุณ”** ลงมือสร้างสังคมนี้ด้วยตัวเอง แต่ละคน ๆ

เธอช่างเป็นผู้หญิงที่มีน้ำเสียงอ่อนโยน สดใส
ผู้หญิงคนนี้ ไม่ใช่คนไกลแต่คือ **“พี่นก ไบทิพย์”** พี่สาวของกลุ่มนศ.ปธ. เธอผู้เข้ามาเป็นสาวน้อยสังขรณ์ในแวดวงชาวโศก และรับน้องกลุ่มธรรมบุษยามปี ๒๕๓๘
และตอนนี้ผู้หญิงที่น่ารักและเคารพคนนี้ **เจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็ง !!**

๑๐ ก.ค.๒๕๕๗ ที่ผ่านมาเราตัดสินใจไปเฝ้าไข้พ่อก ที่โรงพยาบาลสวนดอก จ.เชียงใหม่ ไปสัมผัสความอ่อนโยนของ“บรรยากาศการดูแลพ่อก” ตลอดจนการมาเยี่ยมเยียนของเพื่อนๆและรุ่นพี่นศ.ปธ.

เบื้องต้นของการตัดสินใจไปร่วมเฝ้าไข้พ่อก เป้าหมายที่เห็นตรงกันกับ **พื้มตแดง สุธะรี**(รุ่นพี่นศ.ปธ.อีกคน) ก็คือ “มาช่วยผ่อนแรงพี่สาวของพ่อก และเป็นกำลังใจให้แม่และพี่ๆ ตลอดจนพวกเรา(นศ.ปธ.และชาวโศก) ไม่ทิ้งให้ครอบครัวพี่ๆต้องดูแลกันเอง”

พ่อกเสียสละตนมาช่วยงานศาสนา และ**มาปฏิบัติธรรมกับชาวโศกร่วมยี่สิบปี**

หากช่วงนี้พ่อกไม่มีแรง เรามาหนุนแรงให้พ่อก แม่เล็กแม่น้อย ก็เต็มใจ!!

เก่งเหลือเกินที่ พ่อก**“ยอมรับได้”**กับการให้คนอื่นช่วยบำบัดทุกข์ ให้พาลูก พาหนัง พานอน ป้อนข้าว แปรงฟันให้ ตลอดจนช่วยในการขับถ่าย

ยามที่ต้องพุงตัวพ่อกให้ลุกนั่ง พ่อกทิ้งน้ำหนักหัวของตนมาชบ่าเราอย่างไว้ใจ ยามที่ต้องโอบตัวพ่อกให้ลุก ยืนข้างเตียง เพื่อปูเตียงหรือทำความสะอาดเรียบร้อยในการเปลี่ยนผ้าสวมใส่ให้พอดี พ่อกก็ทิ้งน้ำหนักตัวมาใส่ตัวเราอย่างมั่นใจ

หลายต่อหลายครั้งที่ช่วยเหลือกัน..ยิ่งทำให้รู้ว่าเธอสบายใจ ไว้ใจ

ยอมรับว่า เป็นความยินดี และ**ขอบคุณที่พ่อกวางใจให้เพื่อนเข้าช่วยเหลือ** พ่อกเป็นคนใช้ที่ไม่เจ้าอารมณ์

.....

เราได้สัมผัสกับบรรยากาศของครอบครัว **“เฉลยวิจิตร”** ที่มีแต่ความรัก คำพูดที่อ่อนโยน นุ่มนวลกับใจนก

พวกเขาจะคอยถามพ่อก ว่าต้องการกินไหม อยากสวดมนต์หรือเปล่า อ่านหนังสือให้ฟังเอาไหม อย่างนี้สบายตัวหรือไม่ อยากลุกไหม เจ็บตรงไหน

มีแต่ความอ่อนโยน
จนเรารู้แล้ว... ว่าทำไมพ่อกถึง
เรียกชื่อเราได้น่ารักจัง !!

พวก“เจลยวิจิตร”
มีน้ำใจต่อกัน ใส่ใจกันทั้ง
ครอบครัวนี่เอง!!

ระยะหลังพ่อก
เหนื่อยง่ายขึ้นและมากขึ้น
การมาคุยกับพ่อกหรือต้องการให้
พ่อกคุยด้วยนานๆ ก็เป็นเรื่องที่เธอจะออกปากอย่างใจดีว่า

“ขอภยันนะ ช่วงนี้เหนื่อย คงไม่ได้คุยด้วย”

เราเคยได้ฟังความห่วงใยจากคนที่คุ้นเคยกับพ่อก ที่มีภาพลักษณ์ว่า **“นกชอบอึดด้วยความเกรงใจ”** แต่เราก็ได้เห็นการปฏิเสธอย่างสุภาพของเธอ เราก็เข้าใจ พ่อกกลับบอกให้เรารู้ความต้องการ กล่าวขอความช่วยเหลืออย่างที่เราไม่ต้องเดาใจ ไม่ต้องกังวลว่าพ่อกอยากพักแล้วไม่กล้าบอกคนมาเยี่ยม พ่อกใจดีไม่เปลี่ยน! แต่เธอเปลี่ยนที่เธอใจดีอย่างกล้าบอกขอบเขต !!!

มีเรื่องตลกที่พ่อกทำไม่ออก เพราะเธอจะเหนื่อยมากถ้าเธอหัวเราะออกมา!!!

หนึ่งในนั้นคือ เรื่องตลกที่เราเล่าสู่กันฟัง และกลายเป็นเรื่องขำเบาๆ ของทีม(เพื่อนนศ.ป.ช. และญาติธรรมที่รวมตัวกันมาช่วย)เฝ้าไข้ แต่อาจเป็นเรื่องน่าตลกใจของคนอยู่นอกเหตุการณ์ ว่า **“นกร้ายเสียแล้ว ป่วยหนักจนไม่ยอมให้คนเยี่ยมเข้าใกล้ !?!”**

เรื่องมีอยู่ว่า วันที่พ่อกมีอาการ **“ชัก”** การควบคุมร่างกายและจิตใจนั้นดูว่าวุ่นไปหมด แม่ของพ่อกต้องคอยจับมือแล้วปลอบใจว่า “นก ไม่ต้องห่วงแม่นะ” แม่พูดซ้ำๆ เพื่อให้สติ และให้ลูกสาวรู้ว่าแม่อยู่ใกล้ๆ

ส่วนป้าญาติธรรมชื่อ**ต้นหอม** ซึ่งเป็นญาติธรรมใจดีที่คอยมาเป็น**แม่ครัวชั้นยอด** ดูแลอาหารแต่ละมื้อให้เจ้านกทุกวัน ยามนั้นป้าต้นหอมก็มาช่วยจับขาพ่อกซึ่งกำลังชัก แล้วป้าก็โดนพ่อกถีบด้วยปฏิกิริยาของร่างกายที่ถีบขอย่างแรง อย่างชนิดคนต้องการอากาศหายใจจะกระแทกทำย้อเอาอากาศ !!

เรื่องนี้ มีการนำมาแซวพ่อก หลังจากผ่านวิกฤติ ว่า ที่บอกว่านกไม่มีแรงๆ แต่เวลานั้นช่างถีบป้าต้นหอมได้ฝางๆ!!

พ่อกฟังคำล้อแล้วก็สุดจะกลั้น เธอขำเหนื่อยจนออกปากไล่ **“แม่ต้นหอมไปเลยนะ !!! ไปไกลๆเลย”**

เธอไล่เพราะเธอกำลังทรมาณด้วยอาการอยากขำ อยากหัวเราะ แต่ป้าต้นหอมก็สมยอม รับผิดชอบทำเป็นหนีไปเย็นไกล ลักครู่พ่อกหายเหนื่อย ก็อ่อนเรียกป้าต้นหอมให้มาใกล้แล้วพูดว่า **“หนูขอโทษๆ”**

ก็เลยมีกตিকাเล็กๆของการเยี่ยมไข้พ่อกเกิดขึ้น นั่นคือ **“มาเยี่ยมอย่าทำเจ้าขำ ไม่งั้น..เจ้าไล่ นะ!!”** (อย่าฮาช่วย เจ้เหนื่อย ๕๕๕)

มือยูคีนหนึ่ง พี่นกนอนหลับไปแค่สามชั่วโมง วันรุ่งขึ้นร่างกายอ่อนเพลีย แต่ปฏิกริยาของ พี่นกก็สงบนิ่ง ไม่กระวนกระวาย

มันเป็นวันหลังจากที่พี่นกได้รับคำตอบจากพ่อครู ซึ่งเมตตาส่งเสียงโปรดพี่นกทางโทรศัพท์ ตอบคำถามเรื่องกลัวตายของพี่นก

หลังจากวันนั้นก็ ดูจะน่าชื่นชมในการควบคุมจิตใจของเธอ ซึ่งพี่สาวของพี่นกยังออกปาก ชม ว่า พี่นกควบคุมการหายใจให้มีสมาธิได้เก่งขึ้น !!!

เมื่อป้อนข้าวเย็นเงินกวัน เสาร์ที่ ๑๒ ก.ค. ที่ผ่านมาเสร็จ เรา รายงานให้พี่นกฟังว่าจะมีกลุ่มเพื่อน และพี่ๆเดินทางมาเยี่ยมพี่นกกันหลายคน มีกลุ่มไหน เป็นใครกันบ้าง เธอพยักหน้ารับทราบ และดูสดชื่นเราต่างดีใจกันเล็กๆว่า “เวลาเพื่อนๆมาเยี่ยม ถ้าพี่นก เหนื่อย พี่นกก็แค่ฟัง เหนื่อย มากก็หลับตนะ”

เราสัมผัสอาการรับรู้ การมาเยี่ยมเยียนของเพื่อนๆนั้นได้ว่า “พี่นกเบิกบาน !!”

มีพี่ๆที่บินมาจากไกลจากกรุงเทพฯ พวกเขามาอย่างเกรงใจ เพราะทราบกันก่อน มาแล้วว่าพี่นกเหนื่อย ไม่สะดวกในการพูดคุยยาวๆ

แต่พี่ๆก็อยากเอาน้ำใจมาฝาก

ในโอกาสของการเยี่ยมเยียน ในเช้าวันที่ ๑๔ ห้องหมายเลข ๑๔๑๙ ตึกเฉลิมพระบารมี ชั้น ๑๔ วันนั้นไม่ได้เปิดไฟจ้า แต่บรรยากาศในห้องก็สว่างไสว มีเพื่อนของพี่นกเดินทางมาขอร่วม เป็นทีมเฝ้าไข้เพิ่มอีกสามคน!! เพื่อให้ทีมที่อยู่เฝ้าก่อนนั้นสลับสับเปลี่ยนกันไปพัก วันนั้นจึงมีทั้งคน มาเยี่ยม และคนที่ทำหน้าที่เป็นทีมเฝ้าไข้อยู่เต็มห้อง แม้จำนวนคนตอนนั้นจะมาก แต่ก็กลับไม่ทำให้ ห้องดูแออัดเลย พี่นกสดชื่น นอนสงบต้อนรับ

พี่สาวโศกคนหนึ่งของเราเก็บบรรยากาศของคนในห้องที่มาเยี่ยมกันวันนั้น หลากๆมุม จนกระทั่งมีภาพหนึ่งที่พี่ๆถ่ายรูปข้างเตียง ขณะที่พี่นกนอนบนเตียง แล้วภาพนี้ก็ถูกส่งผ่านไลน์ โปสต์ขึ้นเฟสบุ๊ค แล้วมีเสียงตอบรับสะท้อนการดูภาพมาว่า

“มันดูเหมือนคุณหญิงคุณนายมาบริจาคของและเยี่ยมคนไข้ไปนะ!!” กลุ่มนักศึกษา ร่วม ช่วยเงินสทบเป็นค่าใช้จ่าย มีการถ่ายภาพเหตุการณ์นี้แล้วแพร่ภาพ

อู๊ต๊ะ!!! ตากล้องและคนในภาพคงตกใจกับคำวิจารณ์ที่แสนละเอียดอ่อน ใครหลายคน ที่มองแล้วคิดห่วงถึงกับออกปากติติงกันอย่างนั้น!!

แต่เราเชื่อว่า ไม่มีใครอยากมาทำร้ายเงินก็ให้บาดเจ็บไปกว่าเดิม แน่หนอน!
และจะระมัดระวังมากขึ้น เรื่องการโพสต์รูป
ที่สำคัญ “หากได้ดูครบทุกรูป” เราจะได้เห็นความจริงว่าบ่อยครั้งที่เพื่อนมา ฟีนก็ยิ้มว่าจริง
แค่นั้น ไม่อยากให้มองแค่ภาพๆเดียว

เพราะภาพในบางวันที่ไม่ได้บันทึกด้วยกล้อง กลับได้เห็นว่า ฟีนกหลังน้ำตาสะอึกสะอื้น
เมื่อเห็นเพื่อนเดินเข้ามาเยี่ยม หยดน้ำตาที่เห็น มันก็บอกอะไรได้มากกว่าความเศร้าใจ ซึ่งเราอาจเรียก
มันว่า **หยดน้ำตาของความดีใจและสนิทใจ** ก็ได้นะ!!!

แต่ยังไงก็ตาม เรารู้สึกดีใจกับคำวิจารณ์เล็กๆที่ต่อยหน้า มันเหมือนเหมือนแสงสว่าง เหมือน
ประกายดาว หรือแสงจากปลายไม้ขีดไฟที่ร้อนวูบ ซึ่งตั้งใจทำให้ทุกความรักที่ส่งผ่านมาถึงฟีนกนั้นจะ
ค่อยๆสมบูรณ์ขึ้น ทั้งรูปสมมุติและจิตวิญญาณของความเป็นพี่เป็นน้อง ประทับใจมากที่ได้มาสัมผัส
บรรยากาศการดูแลกันและกันในยามป่วยไข้ของฟีนก ไบทิพย์

ผู้ให้และผู้รับที่ฉลาดทำบุญ ก็จะได้ทุกสิ่งและพบกับความสุขเกษมร่วมกัน.

♥ **สงขลิสาวของเจนก (ฟ้าสงขลิส)**

บันทึกที่ ๑๕ ก.ค.'๕๗

ต่อ จากนี้ไปเป็นการถอดเทปคำพูดของ
ฟ้าสงขลิส(ป้อม) ที่เล่าผ่านไลน์ ในวันเสียชีวิตของ**นก
ไบทิพย์** (มีการแก้ไขข้อความให้อ่านเข้าใจเพิ่มขึ้น) :

บรรยากาศภายในบ้านพักเช้าวันนี้(๓๑ก.ค.'๕๗)

ผิดปกติ สงบไปจากเดิมมาก เงียบมากจริงๆ สะท้อนให้รู้สึก
เลยว่า ที่ผ่านมานั้นมันคือบรรยากาศกุลิกๆ เต็มไป
ด้วยความเอาใจใส่ฟีนก สิ่งที่เราทำกันมานั้นก็เพื่อ
ฟีนกหมดเลย ไม่ว่าจะกินจะคุยกัน ไม่ไกลจากเตียง
ฟีนกนั้น จะเปิดทีวี หรืออะไรก็ตาม ก็เพื่อฟีนกทั้งสิ้น
และวันนี้ก็เป็นบรรยากาศเพื่อฟีนกเหมือนกัน

แต่เป็นไปแบบเงียบสงบมาก เพราะว่าเมื่อคืนนี้ฟีนกมี
เสมหะมาก ซึ่งก็มากมาตั้งแต่เมื่อกลางวันเมื่อวาน แต่
เมื่อคืนบ้านเสมหะไม่ออก คอก็เริ่มเจ็บ มันทำให้ทรมานในเรื่องการกลืนลำบากยิ่งขึ้น ซึ่งอาการกลืน
ไม่ค่อยดีก็มีมาหลายวันแล้ว แต่เมื่อคืนนี้เสมหะเยอะ สภาพร่างกายไม่ได้พักและทรุดตัวลงเพิ่มขึ้น

เมื่อเช้านี้ ภาพแรกที่ป้อมขณะเดินเข้ามาในบ้านแล้วเห็นก็คือ **ฟีน** ที่สาวของฟีนกกำลังจับมือ
ของฟีนกแล้วพาสวดมนต์ ฟิมดแดงก็ยืนอยู่ใกล้ๆ ป้อมเพิ่งเข้าไปในบ้านเพราะไปพักค้างบ้านญาติธรรม

อีกหลัง ฟีนกกินน้ำไม่ได้แล้ว ก็เลยใช้ล่ำลีซุบน้ำมาเช็ดที่ริมฝีปากแล้วก็บิบน้ำลงไปปากนิดหนึ่ง

ได้ยินคำหนึ่งเบาๆจากปากฟีนก ก็คือ **แม่** ในตอนที่แม่เดินผ่านเตียงของฟีนก ซึ่งเตียงอยู่ในตำแหน่งทางเดินเข้าครัว ก็เลยช่วยเรียกให้แม่เข้ามาหาฟีนก วันนี้ฟีนกขอจับมือแม่ ซึ่งก่อนหน้านั้น ฟีนกก็บอกกับพี่जूว่า ขอถอด เมื่อ**เตี้ย**เดินออกมาจากห้องนอน ฟีนกก็ยกมือขึ้นขอจับมือเตี้ย แม่แต่ป่าต้นยอมซึ่งทุกวันจะเดินผ่านเตียงฟีนกไปมาเพื่อเข้าครัว และเดินเลยเตียงไปโดยไม่ได้มานั่งคุยเล่นสัก วันนี้นำมานั่งอยู่ใกล้ๆ เมื่อฟีนกได้รับการบอกว่า นำมานั่งอยู่นะ(บ้านิ่งในตำแหน่งที่ฟีนกมองไม่เห็น) ฟีนกก็จะยกมือขึ้น สักเกตแล้วเราจึงบอกให้ป่าต้นยอมมาจับมือพี่

แปลกกว่าทุกวันจริงๆ แคว้นเดียวกันก่อนหน้านี้ก็เรียกว่า วิธีคิดและการแสดงออกของฟีนกก็ไม่เหมือนเดิมแล้ว นั่นคือ **เมื่อวานยังอยากมีชีวิต ยังอยากเดิน** สองวันก่อนนั้นยังประกาศว่าจะลุกเดินให้จงได้ (ซึ่งสภาพกล้ามเนื้อตามจริงนั้นยังเป็นไปได้ยาก)

วันก่อนๆ **ฟีนกยังหวาดกลัวความตาย** แคंपูตเรื่องตาย น้ำตาก็อาบแก้ม แต่วันนี้ไม่มีอาการแบบนั้นเลย สงบมาก ไม่มีเสียงสะอึกสะอื้น ไม่มีอาการอาลัยอาวรณ์

มันเป็นบรรยากาศแห่งการลาภีไซ่ หรือจะมองเป็นบรรยากาศของการขอบคุณก็ด้วย ฟีนกไม่เหมือนเดิม เคยดูเข้มแข็งในขณะที่ย่างกายแข็งแรง แล้วแปรเป็นอ่อนไหวมากในยามเจ็บป่วยมีแขนบวมพะ แผลที่หน้าอกลูกกลม **แต่ว่าเมื่อเช้านี้ เหมือนฟีนกกลับมาเข้มแข็ง ไม่ร้องไห้ขอแอะไร**

การคุยกันวันนี้ เราสังเกตปฏิกิริยาการตอบรับว่า ถ้าหากเราบอกให้ฟีนกรับรู้ถึงความเคลื่อนไหวรอบๆตัวของพี่เขานั้น พี่จะตั้งใจตอบสนองให้ความสำคัญกับการบอกนั้นๆด้วย และการพยายามสังเกตท่าทางของฟีนก รวมทั้งอารมณ์ ความรู้สึก และเสียงพูดที่แผ่วเบา นั้นช่วยให้เราช่วยเหลือตรงกับสภาพสถานการณ์

ตั้งแต่เช้าจนสายของวันนี้ ฟีนกประคองจิตใจของตนเองดีมากๆ ไม่กระสับกระส่ายเลย แม้ช่วงแปดโมงนั้น ฟีนกจะเริ่มหายใจตัวโยน โยนไปทั้งตัวตั้งแต่ช่วงท้องและหน้าอกที่ยกขึ้น แรงขึ้นๆ แต่สีหน้า ไม่กังวล ไม่โศกเศร้า แถมยังกระซิบกับพี่มดแดงเลยว่า **“ทำไมมันช่างยากเย็นอย่างนี้”**(การตาย) พี่มดแดงก็คุยให้อยู่กับปัจจุบัน ไม่ต้องคิดเรื่องจะตายเมื่อไหร่ จะตายหรือจะอยู่ก็ไม่เป็นไร พี่มดแดงพาคุยให้ระลึกถึงคำพูดที่ **ท่านบิบบน ถิรจิตโต**มาให้คติแนะนำเมื่อสองสามวันก่อน ว่ากายกับใจนั้นแยกกัน สภาพกายเหมือนกำลังจมน้ำ แต่เราจมนบทุกใจไม่ได้จมไปกับกาย ใจไม่ได้ต้องการอากาศ

หายใจอะไร ให้ฝึกอยู่กับใจที่ดีและสงบ ...

นับถือว่า พี่นุกทำได้ดีจริงๆ

ช่วงเวลาที่ใกล้สิบโมงเช้า เรายังพูดเพื่อให้พี่นุกตัดสินใจเรื่องการใช้เครื่องดูดเสมหะหรือไม่ และพี่นุกก็ตอบสนองด้วยการยกมือซ้ายปฏิเสธ ซึ่งมันเป็นเวลาเดียวกับที่พี่นุกกำลังทำแผลบริเวณหน้าอกของพี่นุกอยู่

พี่นุกบอกว่า วันนี้พี่นุกจะทำแผลให้เองคนเดียว ไม่ต้องมีผู้ช่วย เราจึงนั่งอยู่ข้างตัวพี่นุก คอยเช็ดตัว และพูดคุยบ้างเป็นระยะ ไม่เคยชวนพี่นุกสวดมนต์(พี่นุกจะเป็นคนพาพี่นุกสวดมนต์) วันนี้ก็ลองชวนสวดมนต์กัน แล้วแม่ก็มายืนให้กำลังใจพี่นุก

จากนั้นไม่นาน ผู้ช่วยพยาบาล (ซึ่งพี่เจ็ทพี่สาวอีกคนของพี่นุกเพิ่งตำริและติดต่อกับมาสอนเทคนิคการพลิกตัวคนไข้ มาได้สองวัน) ก็สังเกตเห็นว่า พี่นุกหายใจเฮือกๆ เหมือนจะไปแล้ว จึงจับชีพจร แล้วบอกว่า **ชีพจรหยุดเต้นแล้ว** รอดูอาการอีกสองชั่วโมง หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นก็หมายถึง **พี่นุกสิ้นชีวิตแล้วจริงๆ**

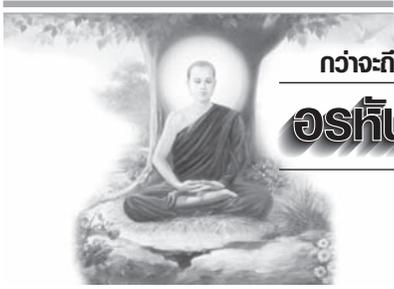
พี่นุกหมดลมหายใจไปอย่างสงบ เงียบๆ ง่ายๆ ไม่กระวนกระวาย ไม่หวาดผวา ไม่หลังน้ำตา ในเวลาประมาณ ๑๐.๒๐ น. ของวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

*ใบทิพย์ร่วงลงนไปอีกใบแล้ว อนิจจาไม่แดลัดความแปรผัน
ทุกชีวิตลาลับทุกชีวิต ต้องพลัดพรากจากกันทุกชีวิต
ความงดงามความดีที่เธอสร้าง เป็นแบบอย่างศีลธรรมนำวิถี
นุกใบทิพย์ตั้งใจทำความดี ดลบันดาลบุญไปสู่ภักทิพย์นิมาน*

☐ ส.แต่ธรรม

กว่าจะถึง

อรหันต์

โดย...นวนมุนาท

พระสุนทรสมุททเถระ

แพศยา	ยั่วยวน	กวนกาม
ลวนลาม	ภิกษุ	ให้สีก
ผีแพ้ง	พระผู้	สำนึก
ชนะศึก	สำเร็จ	อรหันต์

พระสุนทรสมุททเถระ ได้เป็นผู้บำเพ็ญบุญ (ชำระกิเลส) อันยิ่งใหญ่เอาไว้ ใน**พระพุทธเจ้า** ทั้งหลายมาแล้วมากมาย

ครั้งถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** พระเถระนี้ได้มาเกิดเป็น**บุตรเศรษฐี** ในตระกูลใหญ่ ซึ่งมีทรัพย์สมบัติถึง ๔๐ โกฏิ (๔๐๐ ล้านบาท) อยู่ใน**กรุงราชคฤห์** นครหลวงของแคว้น**มคธ** เขามีชื่อว่า **สมุททะ** (ทะเลใหญ่) แต่เพราะเขาเป็นชายหนุ่มรูปงามหล่อเหลา ใครๆจึงพากันเรียกว่า **สุนทรสมุททะ** (สุนทร = งาม)

มีอยู่วันหนึ่ง เขาเห็นมวลมหาชนจำนวนมากมีเครื่องสักการบูชาในมือ พากันมุ่งสู่**พระวิหารเวฬุวัน** เขาเกิดความสงสัยจึงถามผู้คนเหล่านั้น

“พวกท่านจะไปทำอะไร ที่ไหนกัน”

“พวกเราจะไปฟังธรรม ที่สำนักของ**พระผู้มีพระภาคเจ้า**”

เขาได้ยินอย่างนั้น ก็บังเกิดความสนใจขึ้นมา จึงเอ่ยปากทันที

“ฉันก็จะไปด้วย”

แล้วเดินตามมหาชนไป เขาได้ฟังธรรมของพระศาสดา **โดยนั่งอยู่**

ท้ายสุด พระพุทธรูปองค์ทรงแสดงธรรม**อนุพุททิกถา**(ธรรมฟอกจิตใจให้สะอาดหมดจดเป็นขั้นๆ จากง่ายไปหายาก) เขาฟังธรรมแล้วเกิดศรัทธาแรงกล้า คิดว่า

“คนที่ยังอยู่ครองเรือนนั้น ไม่อาจประพฤติพรหมจรรย์(ธรรมอันประเสริฐ) ให้เป็นดุจสังข์ที่ขัด(ขาวเงางาม)แล้วได้”

ดังนั้นหลังจากจบการแสดงธรรมแล้ว เขาก็ขอบวชกับพระศาสดา แต่พระองค์ตรัสว่า

“พระตถาคต(คำแทนชื่อที่ตรัสถึงพระองค์เอง ซึ่งหมายถึงผู้บรรลุธรรมแล้ว)ทั้งหลาย จะบรรพชาให้แก่กุลบุตร ที่บิดามารดาอนุญาตแล้วเท่านั้น”

ได้ฟังอย่างนี้ เขาก็กลับไปขออนุญาตบวชจากบิดามารดา แต่ไม่ได้รับอนุญาต เขาเสียใจมาก ยอมอดอาหารตาย หากไม่ได้บวช **อดอาหารถึง ๗ วัน บิดามารดาจึงจำต้องยอมอนุญาตให้เขาบวช**

ครั้งได้บวชเป็น**ภิกษุ**แล้ว ก็ได้ถือปฏิบัติ**ตฤดงค์**(ถือศีลเคร่งครัดกำจัดกิเลส) จาริก(เดินทาง) ออกจากกรุงราชคฤห์ ไปยังกรุงสาวัตถีนครหลวงของแคว้นโกศล พวกเพียรบำเพ็ญธรรมเป็นอย่างดี อยู่ในที่นั้น

ณ กรุงราชคฤห์ มีงานนักขัตฤกษ์รื่นเริงตามฤดูกาล **มารดาของภิกษุสุนทรสมุทพะ**ได้เห็นพวกลูกศิษย์อื่น ๆ พร้อมด้วยภรรยา พวกกันแต่งกายงดงาม เทียวดูการละเล่นต่างๆ ทำให้ระลึกถึงบุตรชายของตน

“บัดนี้ ลูกของเราต้องยากลำบาก อยู่กินอย่างไรหนอ”

คิดแล้วก็เศร้าโศกเสียใจ นั่งร้องไห้อยู่ผู้เดียว

ขณะนั้นเอง มี**หญิงแพศยา**(หญิงชั่วสำส่อน)**คนหนึ่ง** ได้ไปยังตระกูลเศรษฐีนั้น เห็นภรรยาเศรษฐีนั่งร้องไห้อยู่ จึงได้ซักถามสาเหตุ

“คุณแม่ร้องไห้เพราะเหตุใดกัน”

“ฉันคิดถึงลูกชายจึงร้องไห้”

“ลูกของคุณแม่เป็นอะไรไปหรือ”

“เขาบวชเป็นภิกษุไปแล้ว”

“ถ้าอย่างนั้น ให้สีกมาอยู่กับคุณแม่ ไม่ดีกว่าหรือ”

“ดีสิ แต่เขาไม่ยอมสีกหรอก เขาไปอยู่กรุงสวตถิแล้ว”

“แล้วถ้าดิฉันทำให้ลูกคุณแม่สีกได้ คุณแม่จะให้อะไรแก่ดิฉัน”

“ฉันจะให้เจ้าเป็นภรรยาของเขา เป็นเจ้าของขุมทรัพย์ในตระกูลนี้”

ตกลงดังนั้นแล้ว มารดาของภิกษุสุนทรสมุททะจึงให้ทรัพย์เป็นอันมากแก่หญิงแพศยานั้น ส่งนางเดินทางไปยังกรุงสวตถิ

ณ กรุงสวตถิ หญิงแพศยานั้นหาที่อยู่อาศัยเป็นปราสาท ๗ ชั้น ตัดถนนที่ภิกษุสุนทรสมุททะมักบิณฑบาตผ่าน พร้อมด้วยบริวารหมู่ใหญ่ที่ภิกษุนั้นไม่เคยรู้จักมาก่อน

เข้าตรู่ นางจะตกแต่งอาหารอันประณีตนำลิ้มรส คอยดักนิมนต์ใส่บาตรภิกษุสุนทรสมุททะ ทุกๆวัน

เมื่อเริ่มคุ้นกันแล้ว นางก็ออกปากนิมนต์ว่า

“นิมนต์พระคุณเจ้า โปรดนั่งฉันภัตตาหารที่ระเบียบประสาทเถิด”

ผ่านไปไม่กี่วัน นางก็ใช้ขนมเป็นเครื่องล่อพวกเด็กๆ สั่งกำชับว่า

“พวกเจ้าจงฟัง ในเวลาที่ภิกษุมานี้แล้ว แม่ฉันจะห้ามอยู่ แต่พวกเจ้าก็จงเล่นไปรยผงตุลีสักให้ฟังขึ้นมาหลายๆ จำไว้”

วันรุ่งขึ้น ในเวลาที่ภิกษูกำลังฉันอาหารอยู่ เด็กเหล่านั้นก็พากันไปรยผงตุลีสักไปทั่ว แม่หญิงแพศยาทำที่เป็นเรื่องห้ามปรามก็ตาม

ดังนั้นในวันถัดมา นางจึงนิมนต์ภิกษุยิ่งกว่าเดิม

“เพราะพวกเด็กๆห้ามก็ไม่ฟังคำของดิฉัน เล่นกันฝุ่นตลบไปหมด ฉะนั้นขอนิมนต์ท่านเข้าไปนั่งฉันภายในปราสาทเถิด”

ภิกษุก็รับนิมนต์ตามนั้น กลอุบายของนางจึงได้ดำเนินขั้นต่อไป คราวนี้นางสั่งพวกเด็กๆว่า

“ในเวลาที่ภิกษุมานี้แล้ว พวกเจ้าจงเล่นกันให้เสียงดังอีกทีก็ แม่จะถูกฉันห้าม ก็จงส่งเสียงให้ดังๆ”

เมื่อถึงเวลานั้น พวกเด็กๆก็ได้กระทำตามคำสั่งของนาง

ด้วยเหตุนี้เอง นางจึงได้ออกปากกับภิกษุ

“ท่านเจ้าข้า ที่ตรงนี้มีเสียงดังอีกทีกรบวณเหลือเกิน นิมนต์ท่านขึ้นไปฉันบนปราสาทชั้น ๗ เถิด เพราะห่างไกลเสียงรบกวน อากาศก็เย็นสบายดี ทิวทัศน์ก็งดงาม”

ภิกษุฟังเหตุผลของนางแล้ว ก็รับนิมนต์ขึ้นสู่บนปราสาทชั้น ๗ หญิงแพศยาเห็นอย่างนั้น รีบสั่งให้บริวารปิดประตูปราสาททั้งหลายเสีย แล้วติดตามภิกษุขึ้นไปบนปราสาท

ครั้นภิกษุหนุ่มรูปงามนั่งอยู่ที่บนปราสาทเรียบร้อยแล้ว หญิงแพศยานั้นก็ลงมือแสดงลีลาของมารยาหญิง ทำการยั่วยวนภิกษุด้วยอาการต่างๆถึง ๔๖ อย่าง คือ

๑. ทำท่าตัดกาย
๒. ทำท่าก้มลง
๓. ทำท่ากรีดกราย
๔. ทำท่าเอียงอาย
๕. ทำท่าเกะเกิบ
๖. ทำท่าเอาเท้าเหยียบกัน
๗. ทำท่าเอาไม้ขีดแผ่นดิน
๘. ทำท่ากระโดด
๙. ทำท่าวิ่ง
๑๐. ชูเด็กขึ้น

๑๑. ลดเด็กลง
๑๒. เล่นกับเด็ก
๑๓. ให้เด็กเล่น
๑๔. จูบเด็ก
๑๕. ให้เด็กจูบ
๑๖. กินเอง
๑๗. ให้เด็กกิน
๑๘. ให้ของเด็ก
๑๙. ทำท่าขอคืน
๒๐. ทำท่าอดอ่อนขอ

๒๑. ทำท่าเลียนแบบเด็ก
๒๒. ทำเสียงสูง
๒๓. ทำเสียงต่ำ
๒๔. ทำพูดเปิดเผย
๒๕. ทำพูดกระซิบ
๒๖. ทำกระซิกกระซี้
๒๗. ฟ้อนรำ
๒๘. ขับร้อง
๒๙. ดีดลี้ตีเป่า
๓๐. ร้องไห้

๓๑. คร่ำครวญ
๓๒. แต่งเนื้อแต่งตัว
๓๓. ทำที่ปิ้ง
๓๔. ทำลั่นสะเอว
๓๕. ทำส่ายผ้าปิดกาย
๓๖. ทำถ่างขา
๓๗. ทำหุบขา
๓๘. ทำท่าให้เห็นอก
๓๙. ทำท่าให้เห็นรักแร้
๔๐. ทำท่าให้เห็นท้องน้อย

๔๑. ทำขยิบตา
๔๒. ทำยักคิ้ว
๔๓. ทำเม้มริมฝีปาก
๔๔. ทำแลบลิ้น
๔๕. ทำเป่ล้องผ้า นุ่งผ้า
๔๖. ทำสยายผมเกล้าผม

สุดท้ายแห่งการช่วยวนเต็มที่แล้ว หญิงแพศยาได้ประดับประดาร่างกาย ด้วยผ้าไหมอันสวยงามยิ่ง ทัดทรงดอกไม้ ลูบไล้ด้วยของหอม ทำย้อมด้วยสีแดง สวมรองเท้าทอง เข้าไปยืนประนมมือไหว้อยู่เบื้องหน้าของภิกษุหนุ่ม แล้วกล่าวเล่าโลมด้วยถ้อยคำอันไพเราะอ่อนหวาน

“โปรดเชื่อฟังคำของดิฉันด้วยเถิด ท่านเป็นภิกษุที่ยังหนุ่มแน่น **ขอเชิญท่านสึกออกมาเสพกามอันเป็นของมนุษย์** ดิฉันจะมอบทรัพย์สมบัติทั้งหมดให้ท่านเกิดความปลื้มใจ ดิฉันจะให้คำสัจปฏิญาณแก่ท่านว่า ดิฉันจะเป็นภรรยาที่ดีของท่าน จะปรนนิบัติบูชาท่าน ให้เหมือนกับพราหมณ์บูชาไฟ ฉะนั้น” จนกระทั่ง **เมื่อใดเราทั้งสองแก่เฒ่าถือไม้เท้าแล้ว เมื่อนั้นเราทั้งสองจึงค่อยบวช**(เว้นออกจากกิเลสชั่วทั้งปวง) เราทั้งสองถือเอาชัยในโลกทั้งสอง(ทางโลกกับทางธรรม) ดังนี้เถิด”

ได้เห็น ได้ยินอย่างนั้น ภิกษุหนุ่มแทนที่จะเคลิ้มไปกับวาทะประเล้าประโลม กลับบังเกิด **โยนิโสมนสิการ**(กระทำใจในใจโดยแยกกายพิจารณาลงไปถึงที่เกิด)ว่า

“วาทะเล่าโลมของหญิงสาวนี้ เป็นประดุจบ่วงมัจจุราช(ความตาย)วางกับดักไว้”

พิจารณาดังนี้แล้ว ความสังเวช(เกิดสำนึกดีจากความรู้อะสยวาทะใจในสิ่งที่ไม่ดี)ก็เกิดขึ้น ได้เห็นโทษของสังขาร(สภาพปรุงแต่งร่างกาย-วาจา-ใจ) เกิดความเบื่อหน่ายขึ้นเป็นลำดับ.....

ในเวลาเดียวกันนั่นเอง พระศาสดาประทับอยู่ที่พระวิหารเวฬุวัน กรุงราชคฤห์ ทรงรู้เหตุการณ์นั้นด้วยพระญาณ จึงทรงแยมยิ้มให้ปรากฏ

พระอานนท์เห็นอย่างนั้น ด้วยความสงสัยจึงทูลถาม

“พระเจ้าข้า เพราะเหตุอะไรจึงทรงได้แยมยิ้ม”

“อานนท์ **สงครามระหว่างภิกษุสุนทรสมุททะกับหญิงแพศยา** กำลังเป็นไปอยู่บนพื้นปราสาทชั้น ๗ ในกรุงสาวัตถี”

“ชัยชนะจะมีแก่ใคร ฝ่ายแพ้วจะมีแก่ใคร พระเจ้าข้า”

“สุนทรสมุททะจะมีชัย หญิงแพศยาจะฝ่ายแพ้ว”

แล้วทรงแผ่พระญาณออกไป ตรัสสอนว่า

“ภิกษุ เธอจงหมดอาลัย ละกามทั้งหลายในโลกนี้แล้ว เป็นผู้ไม่มีเรื่อน เป็นผู้ไม่มีกามและภพได้แล้ว”

บัดดลนั่นเอง.....จิตของ**พระสุนทรสมุททะ**ก็หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง ได้บรรลुเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง** สำเร็จวิชา ๓ (ความรู้แจ้ง ๓ ประการอันพาสู่ความพ้นทุกข์)แล้ว ได้ทำตามคำสั่งสอนของพระศาสดาเสร็จแล้ว

 แนวบท

จันทร์ ๒๙ ก.ย. ๒๕๕๗

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๖๑)

อรรถกถาแปลเล่ม ๔๓ หน้า ๕๑๒

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๒ หน้า ๒๓๗)

รายงานจาก พุทธสถาน

รายงาน เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗

★ สันตโศก

สิ้นเดือนกรกฎาคม เข้าพรรษามาครบ ๒๐ วัน สันตโศกเป็นวัดในเมือง วิถีชีวิตและกิจกรรมก็เป็นไปตามสไตล์ชาวเมือง ประชุมพบปะสนทนา ทำมาค้าขาย พร้อมกับพัฒนากายวาจาใจไปเรื่อยๆ

★ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ -ได้รับแจ้งข่าวสมณะหนึ่งดีลาออกไปอยู่กับพระเกตุมาลก ที่จังหวัดสระแก้ว และสมณะชาติดิน ลาออกไปอยู่กับพระกระบี่ฟ้า ที่จังหวัดพิจิตร ส่วนอดีตสามเณรชาติ ขอลาสิกขาไปอยู่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อดูแลแม่

ศ.๔ -พ่อครูไปสังฆสถานทะเลธรรม จ.ตรัง ร่วมงานเอื้อไออุ่นชาวบุญนิยม (ภราดรภาพซาบซึ้งใจ)

ส.๕ -วันคล้ายวันเกิดพลตรีจำลอง ศรีเมือง ได้นำอาหารมาถวายสมณะ และมีโรงบุญแจกอาหาร

อา.๖ -พ่อครูกลับจากทะเลธรรม

อ.๘ พ่อครูไปศูนย์อบรมกสิกรรมไร้สารพิษ

- ในโครงการพระราชดำริ อ.วังน้ำเขียว ค้าง ๑ คืน ไป
- สีม้าโศก แล้วเดินทางต่อไปเข้าพรรษาที่ราชธานีโศก
- **ศ.๑๑** -วันอาสาฬหบูชา ตอนเช้าหมู่สมณะ สวดปาติโมกข์ ตอนค่ำมีพิธีเวียนธรรม มีผู้มาร่วมฟังธรรมหนาแน่น
- **ส.๑๒** -วันแรกของการเข้าพรรษา หมู่สมณะ ทำพิธีอธิษฐานเข้าพรรษา จำนวนสมณะ ๒๐ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป
- **จ.๑๔** -มีงานศพคุณแม่บุญเหลือ บุตรประเสริฐ อายุ ๗๖ ปี, ประชุมคนวัดฝ่ายหญิงครั้งแรกในรอบ ๔ เดือน (เพราะไปร่วมการประชุม), ประชุมชมรมผู้สูงอายุ ๒๙ คน
- **ศ.๑๘** -โครงการอุโบสถศีล ๓ วัน มีผู้เข้าฝึกอบรม ๕๐ คน มีผู้มาใหม่ ๒๐ คน ส่วนที่สวนบุญผักพืช คลอง ๑๓ มีการอบรมนักศึกษาชมศว. (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร) จำนวน ๓๐ คน ตามโครงการศึกษาสมุนไพรรในชุมชน
- **อ.๒๒** -หลังการประชุมอภิธานิยธรรม หมู่

สมณะช่วยกันทำ ๕ ส. ที่บ้านดอกไม้ (ที่ทำงาน
สมณะพิสุโท และที่ทำงานสมณะขัดแจ่ง)

ส.๒๖ -พ่อครูสัตตาหะจากบ้านราชฯ มาถึง
สันตโศภคตอนบ่าย

อา.๒๗ -ประชุม ๘ องค์กร มีทหาร ๑๐ นาย
ซึ่งประจำการดูแลความสงบเรียบร้อยอยู่บริเวณมิ่งกุ่ม
พักอยู่ที่วัดบางเตย มากกราบคารวะพ่อครู กราบ
ขอขอบคุณพวกเราที่นำอาหารไปเลี้ยงบ่อยๆ คณะ
ทหารยังได้นำเครื่องซักผ้าขนาดใหญ่มาถวาย ๑ เครื่อง

พท.๓๑ สถานีโทรทัศน์ของโรงพยาบาลศิริราช
มาดูงานที่สถานีโทรทัศน์ FMTV

สรุปสุดท้าย

ช่วงเทศกาลเข้าพรรษา ชาวโศภคมีประเพณี
วัฒนธรรม คือ ตั้งตบะลดละสักกายะ กิเลสของ
ตัวเอง จึงขอเสนอคำว่า “**ขันติ**” ก็เป็น
ตบะอย่างหนึ่ง ดังคำตรัสในพระโอวาทปาติโมกข์ คือ
“ขันติ ปรมมัง ตโป ตีติกขา” แปลว่า ขันติ คือ
ความอดทน เป็นธรรมเครื่องเผากิเลสอย่างยิ่ง

❁ สมณะ:เศธรรสม ธัมมรักข์โต

★ ปฐมโศภค

วันที่ ๒ ก.ค. เวลา ๑๘.๐๐ น. หมุ่มสมณะ-
สิกขมาตุ และชาวชุมชน ร่วมเดินทางสู่ทะเลธรรม
เพื่อร่วมงานภราดรภาพชาวซึ่งใจ

ศ.๑๑ -วันนี้เป็นวันอาสาฬหบูชา ญาติโยมมา
ทำบุญฟังธรรมกันมากเป็นพิเศษ ตกเย็นก็มี
รายการเวียนธรรมตามประเพณีของชาวโศภค

ส.๑๒ -ที่ ๔ หมุ่มสมณะและพระอาคันตุกะ
อธิษฐานเข้าพรรษา ปีนี้มีสมณะเข้าพรรษา ๙ รูป
พระอาคันตุกะ สิกขมาตุ ๖ รูป เมื่อเสร็จกิจแล้ว
ก็ออกบิณฑบาต แสดงธรรมก่อนนั้น เย็นมี
รายการ“ตบะพรรษา” พาเจริญในธรรม รายการนี้
รื่นเริงในธรรมกันดี ช่วงเข้าพรรษาในฐานะงานที่มี
คนงานมาช่วยงาน เช่น โรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน และที่
เนินพอกิน ก็มีการตั้งตบะธรรมลด-ละ-เลิก ตาม
อินทรีย์ของแต่ละคน

พท.๑๗ -คุณป๋อม เตียงดิน และญาติพี่น้อง
นำร่างอันไร้วิญญาณของคุณแม่บุญเหลือบุตรประเสริฐ

มาประชุมเพลิง ตอนบ่าย

จ.๒๘ - ตอนเช้าพ่อครูเดินทางมาถึงกีฬาห่มุสมณะ-สิกขมาตุออกบิณฑบาตในชุมชน ญาติโยมเตรียมใส่บาตรและมาฟังธรรมกันมากเป็นพิเศษ ตกเย็น ๑๘.๐๐ น. รายการฟังธรรมจากพ่อครู โดยมีอาจารย์กฤษฏา ให้วฒนาหูกุล มาดำเนินรายการ

อ.๒๙ นักเรียนไปด้านที่ทุ่งนาแรงรัก

✿ สมณะกรรมกร กุสโล

★ ศีระะอโศก

เดือนนี้เป็นเดือนที่พุทธศาสนิกชนทั่วโลก มีโอกาสได้ทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา ๒ วัน คือ วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา แต่สำหรับพวกเราชาวอโศกสามารถทำบุญกันได้ทุกวัน ทุกเวลา ทุกวินาที โดยไม่ต้องรอทำบุญเฉพาะวันสำคัญทางศาสนาเท่านั้น “บุญ” ที่ได้ทำร่วมกับพระโพธิสัตว์ ได้เดินตามรอยเท้าของพระโพธิสัตว์

สำหรับชุมชนศิระะอโศกในเดือนนี้มีแจกจ่ายยาที่ได้รับมาจากบ้านราชวัตรและปฐมอโศก ให้กับโรงพยาบาลเบญจลักษณ์ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลในอำเภอกันทรลักษ์ รวมทั้งหมด ๔๔ แห่ง ส่วนกิจกรรมด้านอื่นๆ มีความเคลื่อนไหวอย่างไรบ้างมาติดตามกันดู...

อ.๑ - ชาวสุรินทร์อโศกและพันธมิตรจ.สุรินทร์ มาเข้าคอร์สสุขภาพ โดยมีอาจารย์ขวัญดินคอยดูแล - คุณกฤษณะและทีมงาน ๔ คน เดินทางมาจากประเทศอินเดีย มีอาจารย์ขวัญดิน ดร.อุ๋นเอื้อ

และชาวชุมชนให้การต้อนรับ การมาครั้งนี้เพื่อถ่ายทอดความรู้เรื่องการทำจุลินทรีย์เพื่อการเกษตร

พ.๒ -คุณอาแก่นแก่นและคุณอาบุญเพ็ง ไปรับยาที่เหลือจากการชุมนุมที่บ้านราชวัตรและปฐมมโศก
-นักเรียนม.๑-ม.๖ อาชีวะ ปวช.และปวส. จำนวน ๔๗ ชีวิต เข้าค่าย“ยุวพุทธกสิกรรม” ที่ไร่พลาญหิน
-ดร.อุ้นเอื้อ ลิงห์คำ ไปประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่อำเภอกันทรลักษ์

พ.๓ -สมณะถ่องแท้ วินยธโร และนักเรียนเดินทางกลับมาจากการเข้าค่ายยุวพุทธกสิกรรม

ศ.๔-พ.๙ -สมณะถ่องแท้ วินยธโรและสมณะผองไท รตนบุญโญ นำนักเรียน และชาวชุมชนไปทัศนศึกษาที่จังหวัดจันทบุรี วันที่ ๔-๙ ก.ค. มีนักเรียนระดับประถมศึกษา ๙ คน พร้อมทั้งผู้ปกครอง

อา.๖ -สมณะหินกลั่น ปาสถแลโซ พา นักศึกษา จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาราชธานีโอศก ๘ คนไปศึกษาดูงานที่บ้านน้ำซุ่น อ.น้ำซุ่น จ.อุบลราชธานี

พ.๙ -สมณะหินกลั่น ปาสถแลโซ ไปสอนนักศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชารามที่บ้านราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี พร้อมกับนิสิตใหม่ วนบ. ๕ คน ไปรายงานตัวที่บ้านราชา

พ.๑๐-สรุปรงานทั้งการเข้าค่ายยุวพุทธกสิกรรมและการไปทัศนศึกษาที่จันทบุรี

-ญาติธรรมมาทำบุญระลึกถึงอดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขาศีระะโศก คือ อาจารย์ไพฑูรย์ นันทวงษ์ ครบรอบ ๘ ปี ของการเสียชีวิต ทั้งนักเรียนและชาวชุมชนร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน

-นักศึกษา กศน. จากตำบลกระแซง จำนวน ๓๐ คน ตำบลจานใหญ่ ๑๕ คน และตำบลหนองหญ้าลาด ๑๓ คน มาถวายเทียนพรรษา ผ้าอาบน้ำฝน และมาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

ศ.๑๑ -ครู และนักเรียนร่วมกิจกรรมกับชาวชุมชน เนื่องในวันอาสาฬหบูชา

-ช่วงบ่าย เริ่มฤดูการทำนาแล้ว ครู และนักเรียนไปถอนกล้าที่นาภูซาคติ

-ช่วงเย็น รายการ“เวียนธรรม”

ส.๑๒ -ศิษย์เก่ารุ่นนกเป็ดน้ำ กับรุ่นช่างน้อยกลับมาเยี่ยมบ้านศีระะโศก หลังจากสำเร็จการศึกษามากกว่า ๕ ปีที่แล้ว

ช่วงเช้าคณะครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมวันเข้าพรรษา ช่วงบ่ายไปดำนาที่นาออกใน...ครูบุญรุ่งพานักเรียนไปดำนาเป็นวันแรก ในช่วงค่ำฟังธรรมจากสมณะ ๖ รูป และมีการตั้งตบะพรรษา

อา.๑๓ -ชาวชุมชน คณะครู และนักเรียนมีกิจกรรมตรวจศิลปะจำลองป่าหิมพานต์

พ.๑๖ -คณะครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมกับชุมชน ซึ่งในวันนี้พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เดินทางมาที่ศีระะโศก

ส.๑๙ -อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ อาจารย์ขวัญตา อุดมรักษ์ และนักศึกษาคณะธุรกิจพยาบาล ปีที่ ๑ ไปร่วมกิจกรรม “โครงการนักวิทยาศาสตร์น้อย” ที่โรงเรียนดำรงราชานุสรณ์ อาจารย์ขวัญดินไปบรรยายเรื่อง “การบูรณาการการเรียนรู้ทางการศึกษา” และเรื่องการดูแลสุขภาพในองค์รวม ให้คณะครูและอาจารย์ฟัง

อา.๒๐ -ชาวชุมชน คณะครูและนักเรียนมีกิจกรรมตรวจศิลปะประจำปี

จ.๒๑ -นักเรียนทุกชั้นปีเตรียมตัวจัดงานเลี้ยงอำลา “อาสาสมัครเยอรมัน” ซึ่งมาอยู่ช่วยสอนหนังสือที่โรงเรียนตั้งแต่ปีที่แล้ว(๒๕๕๖) พวกเขาจะกลับไปเยอรมันในวันที่ ๒๕ กรกฎาคมนี้

อ.๒๒ -วันนี้นักเรียนดำเนินสำเร็จแล้วหลังจากที่เริ่มดำตั้งแต่วันที่ ๑๑ ก.ค.ที่ผ่านมา ใช้เวลาดำเนิน ๑๑ วัน กับนากอกในและนากกระจาบประมาณ ๒๔ ไร่ ช่วงเช้าครูจิตรลดา นิลนนท์ ไปร่วมประชุมกับกลุ่มโรงเรียนเอกชนของเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔ ช่วงเย็น พ.อ.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ และครูจิตรลดา ไปร่วมประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พท.๒๔ -สมณะถ้องแท้ สมณะหินกลั่น อาจารย์ขวัญดิน ดร.อุ้นเอื้อ ครูจิตรลดา ครูกฤษณา ครูขวัญตา ประชุมยกร่างหลักสูตรแพทย์แผนไทยโดยมี ดร.สมหมาย เป็นที่ปรึกษาตลอดการยกร่างหลักสูตร มีแนวคิด ว่า ต้องปรับหลักการ ปรับจุดประสงค์ เพิ่มรายวิชาจุลชีววิทยา เพื่อสุขภาพเข้าไป ให้สอดคล้องกับบริบทของวิทยาลัย

ส.๒๖-อา.๒๗ -ครูจิตรลดา ครูอุตร นรุตน์ ไปร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทวิภาคี และการนำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๕๗ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ที่โรงแรม V-Wish จังหวัดขอนแก่น

อ.๒๙ -ประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พ.๓๐ -คณะครูประชุมประจำปี

★ กิจกรรมความเคลื่อนไหวของคอรส์สุขภาพ

พ.๒-อา.๖ -มีผู้เข้าคอร์ส ๖๐ คน

พ.๑๖-ส.๒๐ -มีผู้เข้าคอร์สสุขภาพ จำนวน ๖๐ คน คุณหมอมหาพรายศิลป์ ลิ้น เป็นผู้ดูแล

ศ.๒๕-อ.๒๙ -ผู้เข้าคอร์สสุขภาพจำนวน ๗๗ คน คุณหมอขวัญตา อุดมรักษ์ เป็นผู้ดูแล

✿ จิตสาดา Uauun

★ คาสือโคก

เดือนนี้ เป็นบรรยากาศของวันอาสาฬหบูชา เข้าพรรษาซึ่งญาติโยมมาร่วมกันเต็มศาลาพุทธาภิเษก สมณะแสดงธรรมก่อนฉัน และเวียนธรรมในช่วงค่ำ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา ต่างพากันตั้งตบะธรรม เพื่อเคร่งครัดพัฒนาตนให้ยิ่งๆขึ้นไปในช่วงเข้าพรรษานี้

★ เหตุการณ์ในเดือนนี้

อ.๑ -สมณะลือคม ชัมมกิตติโก และคุณชัยสิทธิ์ มานะดี(หมอแก้ว) เดินทางสู่สังฆสถานทะเลธรรม จ.ตรัง เพื่อร่วมงานเอื้อไออุ่นชาวนุญนิยม

จ.๗ -สมณะเลื่อนฟ้า สัจเจเปโม คุณหินเพชร และคุณเห็นทุกข์ มาจากใต้ นำหนังสือธรรมะและทุเรียนมาถวายสมณะและฝากชาวชุมชนบุญนิยม คาสือโคก

อ.๘ -สมณะเพ็ญพอ มาเอาเครื่องรถ ๑๐ ล้อ และอุปกรณ์บางอย่าง เพื่อนำไปเป็นสื่อการเรียนการสอนของนักเรียนสัมมาอาชีวะ ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

พท.๑๐ -สมณะลือคม ชัมมกิตติโก และชาวชุมชนกลับสู่พุทธสถานคาสือโคก

ศ.๑๑ -วันอาสาฬหบูชา มีญาติโยมมาร่วมบุญกันเต็มศาลาพุทธาภิเษก ประมาณ ๒๐๐ คน จากหลายจังหวัด สมณะและพระอาคันตุกะแสดงธรรมก่อนฉัน ส่วนภาคค่ำ สมณะและพระอาคันตุกะเวียนธรรม

ส.๑๒ -วันเข้าพรรษา ทกโม่งเข้า สมณะและพระอาคันตุกะ ทำพิธีอธิษฐานเข้าพรรษา อยู่ใน

อารามตลอด ๓ เดือน ก่อนฉันสมณะและพระอาคันตุกะแสดงธรรม ส่วนภาคค่ำ ญาติโยมและนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก ตั้งตบะธรรมเพื่อเป็นการเร่งรัดพัฒนาตน

อ.๑๕ -ประชุมการศึกษาของโรงเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก

ส.๑๙-จ.๒๑ -สมณะลือคม ธรรมกิตติโกไปกิจนิมนต์ที่ชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร ชาวชุมชนและนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศกร่วมไปด้วย

พท.๒๔ -ที่งานสุขภาพล้างพิษตับประชุมเตรียมงาน เปิดค่ายสุขภาพล้างพิษตับ

ศ.๒๕-จ.๒๘ -เปิดค่ายสุขภาพจัดคอร์สล้างพิษตับ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ มีสมาชิกมาร่วมในครั้งนี้อันจำนวน ๕๕ คน

พท.๓๑ -ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโศก เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนจำนวน ๒ ชุด เพื่อทำงานดูแลภายในชุมชน ๑ ชุด และทำงานประสานกับภายนอก (เทศบาลตำบลไพศาลี) อีก ๑ ชุด

★ ข้อคิดสุดท้าย

คนจริง ย่อมปรารถนาความดีงาม และมุ่งมั่นพัฒนาตน โดยไม่ย่อท้อ

✿ สมณะ:เน้นแก่น พลานิก

★ สี่มาโศก

ช่วงต้นเดือนนี้ พ่อครูและทีมปัจฉาฯ ได้มาเยี่ยมเยือนชาวโคราชทั้งหมด ๓ แห่ง คือ ๑. สถานีวิทยุชุมชนของกลุ่มอำเภอปากช่อง ๒. ศาลาเห็นแจ้งและศูนย์อบรมกสิกรรมไร้สารพิษในโครงการพระราชดำริ อ.วังน้ำเขียว ๓. พุทธสถานสี่มาโศก ๔ ก.ค. พ่อครูมาที่สี่มาโศก เมื่อมาถึงได้เข้าไปกราบพระพุทธรูปนิมิตที่ศาลาส่ว่นกลาง ต่อจากนั้นได้เดินไปดูเมรุ(ที่เผาศพ) ที่เพิ่งสร้างเสร็จใจใหม่ๆ มีผู้ขอให้พ่อครูตั้งชื่อให้ พ่อครูให้ชื่อว่า

“เรือนสุดท้าย” จากนั้นก็มีกลุ่มศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสี่มาโศก, คนวัด, ชาวชุมชน มาพบพูดคุยสนทนาธรรมบริเวณกุฏิที่พ่อครูพัก ตอนเย็น ๑๘.๐๐ น. มีรายการเอื้อไออุ่น

วันที่ ๑๐ ก.ค. ทำวัตรเช้า ๐๓.๐๐ น. โดยสมณะและสิกขมาตุจากที่ต่างๆ เวลา ๐๘.๐๐ น. พ่อครู, สมณะ และสิกขมาตุ บิณฑบาตภายในพุทธสถาน เมื่อถึงเวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉัน เมื่อเสร็จภัตตกิจแล้วก็เดินทางต่อไปจำพรรษาที่พุทธสถานราชธานีโศก จ.อุบลราชธานี

★ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ -ชาวชุมชน และนักเรียนร่วมแรงกันปลูกหญ้าหนวดล้อมรอบเมรุ

อ.๘ -พ่อครูและทีมปัจฉาฯ ฉันภัตตอาหารที่อ.ปากช่อง เยี่ยมชมสถานีวิทยุชุมชนระดมบุญ เรดิโอ

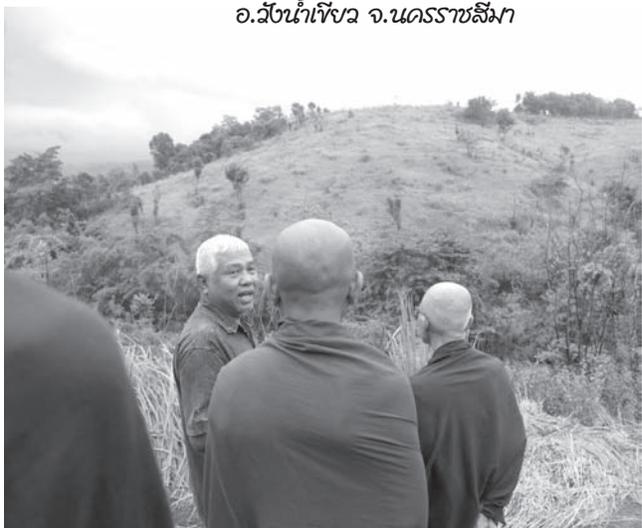
แหล่งหินทราย

❖ เมรุใหม่ "สุดชีวิต"

❖ พุทธสถานสิมกอโตก

❖ ศูนย์อบรมกรรมวิธีสารภีในโครงการพระราชดำริ
อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

❖ แกะสลักหลวงพ่อวิจิตรวิชชา

และไปดูแหล่งหินทราย และไปปักค้างที่อ.วังน้ำเขียว

พ.๙ - พ่อครูเดินทางมาถึงสี่มาอโศกตอนบ่าย

พ.๑๐ - ขึ้นป้ายว่า “๘๐ ปีวิจิตชัย ร่วมใจเข้าพรรษา วิจิตรวิชชา รักษาตบะธรรม” วันนี้มีผู้มาร่วมตั้งโรงบุญ ๑๘ โรง มีผู้มาร่วมทำบุญ-ฟังธรรมประมาณ ๒๕๐ คน

ศ.๑๑ - เวลา ๑๘.๐๐ น. รายการเวียนธรรม โดยสมณะ ๔ รูป

- หมู่มณะลงอุโบสถ ฟังสวดพระปาติโมกข์

ศ.๑๒ - สมณะทำพิธีอธิษฐานเข้าพรรษาที่โบสถ์

- ชาววัด, ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขา สี่มาอโศก ตั้งตบะธรรมในช่วงเข้าพรรษานี้

พ.๑๖-จ.๒๑ - สมณะฝนธรรม ลัดดาหะไปร่วมงานคอร์สสุขภาพที่ดินหนองแดนเหนือจ.อุดรธานี และไปร่วมงานฌาปนกิจศพแม่เจริญ สิงคะ อายุ ๗๖ ปี (โยมแม่สมณะคำจริง วชิรคุดไต) ที่ อ.เรณูนคร จ.นครพนม

พ.๑๗ - สมณะกรรมกร กุสโล และทีมงาน มาติตภาพพุทธประวัติ และป้ายที่เมรุ

ศ.๑๘ - ประชุมนักเรียน สส.ม.

จ.๒๑ - ทีมงาน อ.ส.ม. มาตรวจเลือด วัดค่าน้ำตาล, ความดัน ให้สมณะและชาววัด ชาวชุมชน

อ.๒๒-อ.๒๙ - สมณะประชุมอภิธานียธรรม

- เด็กนักเรียนไปเก็บลำไยที่อ.หนองบุญมาก

ศ.๒๕-อา.๒๗ - คอร์สล้างพิษตับโดยทีมงานศิษย์เก่า จำนวน ๕๓ คน

ส.๒๖ - สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

อา.๒๗ - ประชุมกรรมการชุมชน และประชุมคณะครู

ความยินดีที่จะทำให้มีความสุข ๖ ประการ

๑. ยินดีในธรรม
๒. ยินดีในการภาวนา
๓. ยินดีในการละ
๔. ยินดีในวิเวก
๕. ยินดีในความไม่เบียดเบียน
๖. ยินดีในธรรมอันไม่เห็นช้า

[พุทธพจน์]

❖ สมณะสร้างโก ปณฺโฑ

★ ภูเขาไฟน้ำ

เดือนนี้เป็นเดือนแรกของการเข้าพรรษาปี ๒๕๕๗ ที่ชุมชนภูเขาไฟน้ำ ชาวชุมชน คนวัด ช่วยกันทำนา โดยมีนักเรียนสัมมาสิกขาภูเขาไฟน้ำ ไปช่วยทำนา ทำให้บรรยากาศของชุมชนดูคึกคัก ส่วนตารางเรียนของสมณะนวกะ ก็มีดังนี้

- ๓.๐๐-๕.๐๐ น. เรียนพระวินัย เว้นวันพุธ
- ๕.๔๕-๗.๔๕ น. บิณฑบาตสายนอกชุมชน
- ๘.๐๐-๘.๓๐ น. บิณฑบาตสายในชุมชน
- ๘.๔๕-๑๑.๐๐ น. ขึ้นศาลาฝึกแสดงธรรม ก่อนฉัน
- ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. พบพูดคุยสภาวะธรรม
- ๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น. ภารกิจส่วนตัว
- ๑๔.๐๐-๑๕.๐๐ น. ฝึกเดินจงกรม นั่งสมาธิ
- สรุปสภาวะ
- ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ฟังธรรมะจากพ่อครู หรือท้าวต๋วยเย็น
- ๒๑.๐๐ น. จำวัด
- ส่วนวันพุธเป็นวันพุทฺธังส่วนตัว มีกิจนิมนต์ สัมพันธ์ชุมชนช่วงเช้า ทุกวันอังคารอธิษฐานธรรม, ทุกเสาร์สมณะร่วมเมืองสอนธรรมะบนกระดาน ที่ บ้านพีชผัก

★ เหตุการณ์ทั่วไป

- พฤ.๓ -อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิริจิตโต) และปัจฉา กิจนิมนต์ฉันที่บ้านคุณชิน โสคติ ที่ ต.นาแก้ว อ.เกาะคา จ.ลำปาง
- ส.๕ -อาจารย์ ๑ และปัจฉา แสดงธรรม เนื่องในงานทำบุญระลึกถึงคุณแม่พลับพลึง เกียรติ ทวี (คุณแม่ของคุณพูนศีล ซึ่งเป็นประธานชุมชน เพชรพวงมณี จ.กำแพงเพชร)
- อา.๖ -อาจารย์ ๑ และปัจฉา ไปร่วมงาน ฉาปนกิจศพ นายศักดิ์ ภาประเสริฐ อายุ ๕๕ ปี ซึ่งเป็นพี่ชายของคุณปึกฟ้า ภาประเสริฐ (เสียชีวิต เพราะประสบอุบัติเหตุทางรถ) ที่วัดหลวง ต.วังเย็น อ.บางแพ จ.ราชบุรี
- พฤ.๑๐ -สมณะร่วมเมือง ยุทธวีร นำสมณะ จนแจ้ง อัสนาจารย์ ไปหาหมอฟันในตัวเมือง
- ส.๑๒ -สมณะ ๑๒ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ อธิษฐานจำพรรษาที่โบสถ์ดินที่ภูเขาไฟ ก่อนฉันสมณะ ๑๑ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชุมชนภูเขาไฟ ที่ ศาลาเขื่อนงูะกิน
- พฤ.๑๙-จ.๒๑ -สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะคมเย็น ถามวโร เดินทางไปแสดงธรรมแก่ผู้ มาเข้าค่ายโครงการฟื้นฟูสุขภาพองค์กรรวม ๘ อ. ที่ ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย
- ส.๑๙ -สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะคม เย็น ถามวโร ประชุมชุมชนดอยรายปลายฟ้า -สมณะฮังดิน ภูมิกิตโต ไปเยี่ยมโยมแม่ทอง ม้วน คุณนางค์ ซึ่งเป็นโยมแม่ของคุณชาติ
- ส.๑๙-ส.๒๖ -ผู้อายุยามาฟังธรรมที่ลานนา อโศก จ.เชียงใหม่
- อา.๒๐ -คณะมหาวิทยาลัย ชุมชนท้องถิ่น(มทช.) ศูนย์ภูมิปัญญาชุมชน ๕ ธันวาคม หลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต สาขาผู้ประกอบการสังคม นำโดย ศิลปะ จารย์ ธรรม เบญจวิทย์ธรรม ผู้อำนวยการศูนย์ ๕ ธันวาคม พร้อมด้วยศิลปะจารย์ ๒ ท่าน และนัก ศึกษา ๕ คน มาเยี่ยมศึกษาชุมชน
- จ.๒๘ -สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ มา ฉันที่ชมรม.เชียงใหม่ ซึ่งเปิดร้านวันแรกหลังจากปิด ร้านไปร่วมชุมนุมมาร่วม ๗ เดือน

-สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ไปเยี่ยมคุณแม่ทองม้วน คุณนางษ์ อายุ ๗๒ ปี ที่ร.พ.สวนดอก จ.เชียงใหม่ จากนั้นไปเยี่ยมคุณนก(ไบทิพย์) ซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็ง ที่บ้านพักใน จ.เชียงใหม่

พ.๓๑ -สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะยังดิน ภูมิกิต โดย สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมหน้าศพคุณนก ไบทิพย์ เฉลยวิจิตร อายุ ๔๓ ปี ที่วัดสวนดอก จ.เชียงใหม่

★ แ่ก้กก่อนตายจากอาจารย์ ๑

คนที่ซ้กแล้วคือ คนที่ไม่ยอมรับความจริง คนที่กล้าเกินไป คือ คนเอาแต่ใจ

❁ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ราชธานีอโศก

พ.๒ -คุณดาวพรและคณะประมาณ ๑๕ คน ไปทะเลธรรม เพื่อร่วมงานอื้ออ้อนชาวบุญนิยม (ภราดรภาพซาบซึ้งใจ) กลับมาถึงบ้านราชวันที่ ๙

พ.๓ -คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญบูรณะกิติ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ไปประชุมประจำเดือนที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

ส.๕ -สมณะฟ้าไท สมชาติโก สมณะ ๔ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป และญาติธรรมที่มงานโรงปุ๋ย ไปประชุมการสร้างโกดังโรงปุ๋ย ที่ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ และไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณตาลุ ทักบุตร อายุ ๗๗ ปี (คุณตาของคุณรณยูภา) เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งตับ ที่วัดบ้านหนองเม็ก ต.คึมใหญ่ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ

อ.๖ -สมณะฟ้าไท ลิกขมาตุผาแก้วไปประชุมเครือข่ายเทศบาลไร่สารพิษที่อุทยานบุญนิยม

จ.๗ -ประชุมชุมชนเตรียมต้อนรับนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒินิยมซึ่งจะเข้าพื้นที่ในวันที่ ๙

อ.๘-พ.๑๐ -สมณะมีอมั่นนำนักเรียนชั้น ม.๖ ไปทัศนศึกษาสวนผลไม้ที่ระยอง และไปศึกษาเกษตรอินทรีย์ที่ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

พ.๙ -นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒินิยม(วนบ.) เริ่มเข้าพื้นที่และลงทะเบียน

พ.๑๐ -ปฐมนิเทศนิสิต วนบ. มีผู้ลงทะเบียนเรียนทั้งสิ้น ๑๔๕ คน

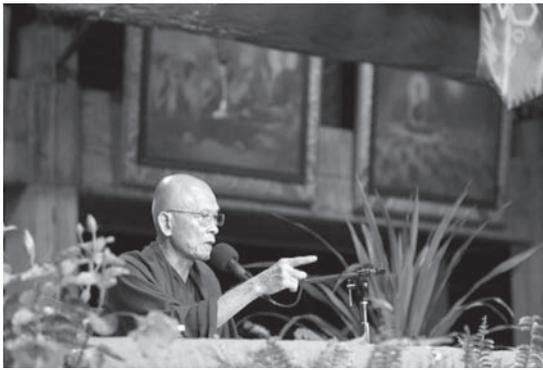
ศ.๑๑ -ก่อนนั้นพ่อครูเทศน์วันอาสาฬหบูชา เป็นการปฐมนิเทศน์นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒินิยม(วนบ.)

-สมณะปาติโมกข์ที่แพโบสถ์

-ภาคเย็น เวียนธรรมวันอาสาฬหบูชา โดย
สมณะและสิกขมาตุ

ส.๑๒ พ่อครูสอนนิสิต วนบ. วิชาแรก วิชา
สรรค่าสร้างคน

๑๖.๑๓ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๑๔ ประชุมคณาจารย์วิทยาลัยอาชีวฯและครูสัมมา
สิกขาฯ

อ.๑๕ -คณะศึกษานิเทศ สพป.อบ. ๔ มา
นิเทศโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศกและ
วิทยาลัยอาชีวฯตามจุดเน้น ๙ จุด

-เวลา ๑๒.๐๐ น. หมุ่มสมณะ สามเณร และ

● สิกขมาตุ ไหวตเลื่อนฐานะประอุดม อาสาสนา ขึ้น
● เป็นภาค มติผ่านอย่างเป็นทางการเอกฉันท์ และหมู่สมณะ
● ไหวตเลื่อนฐานะ สามเณรสู่บุญ นนทวงค์ ขึ้น
● เป็นสมณะ มติผ่านอย่างมีข้อแม้ โดยให้ไปฝึกฝน
● ที่พุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ ๓ เดือน และผ่านการ
● พิจารณาของหมู่สงฆ์ที่ภูผาฟ้า น้ำจึงจะบวชได้

● พ.๑๖ พ่อครูและปัจฉาเดินทางไปที่ระอโศก

● พฎ.๑๗ -สมณะและญาติธรรมจำนวน ๒๐
● คน เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณยายเจริญ
● ลิงห์คะ อายุ ๗๗ ปี (โยมแม่สมณะคำจริง วชิคุตโต)
● ที่จังหวัดนครพนม

● -ประชุมพาณิชยบัญญัติ

● -อสม. ๕ คนไปประชุมที่เทศบาลตำบลบึงไผ่

● ศ.๑๘ -ประชุมทีมงานกิจกรรม

● -เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ

● วังกางสูงมาตีวัดขึ้นให้นักเรียน ชั้น ป.๑ และ ป.๖

● -สิกขมาตุผาแก้ว สิกขมาตุกล้าข้ามฝั่ง ประ

● ไฟพร และญาติธรรม ๒ คน ไปร่วมงานศพคุณตา

● เอี่ยม งามจันทร์ อายุ ๘๙ ปี โยมพ่อของสิกขมาตุ

● ผาแก้ว ที่ ต.ขามเปี้ย อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ

อา.๒๐ -ประชุมชุมชนโดยมีพ่อครูเป็นประธาน

จ.๒๑ -ญาติธรรมจำนวน ๑๐ คนไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณยายชานี ลามุงคุณ (แม่คุณแซมเดือน ตั้งใจจนแล้ว) ที่วัดป่าบ้านดงตัว อ.เมือง จ.นครพนม

-สมณะเดินดิน ตึกขวีโร สมณะ ๑๐ รูป ลิกขมาตุ ๖ รูป และญาติธรรมประมาณ ๕๐ คน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณตาเอี่ยม งามจันทร์ อายุ ๘๙ ปี โยมพ่อของลิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า ที่วัดบ้านขามเขี้ย ต.ขามเขี้ย อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ

-สมณะถักบุญและคณะไปดูสถานที่ ที่จะเป็นตัวแทนจำหน่ายปุ๋ยที่ จ.บุรีรัมย์

อ.๒๒ ลิกขมาตุสร้างฝั้นใหม่ และคณะไปเก็บลำไย ที่สวนของคุณแอ๊ดที่อำเภอน้ำยืน

-ทีมอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน(อสม.) นำทีมโดยประธาน อสม. คุณแก้วภูไพร วาจาตี ไปร่วมงานปรองดอง ที่ทุ่งศรีเมือง จัดโดยคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ(คสช.) ร่วมกับหน่วยราชการในจังหวัดอุบลราชธานี

-ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๒๓ เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังกางสูง มาให้บริการทันตกรรมนักเรียนชั้นประถมศึกษา

พ.๒๔ ทีมอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม) ไปร่วมกิจกรรมมรณะบ่วงป้องกันยูงลาย ที่โรงเรียนวังกางสูง ต.บุ่งไหม

ศ.๒๕ -ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยมไปอบรมครูแนะแนวที่โรงเรียนนารินทร์กุล จ.อุบลฯ

-สมณะถักบุญ อาจิตตปัญญา ลิกขมาตุกล้าข้ามฝั้น และคณะ ไปดูสถานที่ที่จะจำหน่ายปุ๋ยที่ขอนแก่นอโศก จ.ขอนแก่น

อา.๒๗ -ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๒๘ -พ่อครูและปัจฉาฯ ลัดดาหะไปสันติอโศก

อ.๒๙-พ.๓๑ -นิสิต วนบ. ทำกิจกรรมSwot

พ.๓๑ ประชุมชุมชนวาระพิเศษเตรียมรับมือวิกฤติน้ำท่วม

★ ตักขาทูนา

อา.๖ -คณะอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีศึกษาตักขาทูนาวิชาเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นจำนวน ๒๕ คน

อ.๑๕ -คณะกลุ่มสตรี อบต. อ.ศรีณรงค์ จ.สุรินทร์ มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ๗๐ คน

ส.๑๙ -กลุ่มเกษตรกรทำนายาง ต.ยาง อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๔๙ คน

ชาว ต.บางละมุง อ.บางละมุง จ.ชลบุรี มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๕ คน

จ.๒๑ -คณะครูโรงเรียนบ้านยางกะเตา อ.ดอนมดแดง จ.อุบล มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๗๐ คน

พ.๒๔ -นายกมล ภูเด่นแดน เกษตรและสหกรณ์จังหวัดยโสธร นำเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดยโสธรมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๓ คน

พ.๓๑ -คณะครูและบุคลากรโรงเรียนบ้านแปดอุ่ม ต.โดมประดิษฐ์ อ.น้ำยืน จ.อุบลฯ มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๒ คน

★ คำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

(ปานกลางอารยะ:ใหม่ ครั้งที่ on/๒๕๓๓) ดังนี้

จงเป็นนัก “ทำ” หรือ นัก “ธรรม”
ให้มากกว่านักคิดหรือนักวิชาการ

☸ สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า

ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสกา
กินยาฟ้าน้ำ

ก่อนเข้าพรรษา พวกเราชาวหินผาฟ้าน้ำ มีโอกาสดีได้ไปกราบนมัสการพ่อครู สมณะโพธิรักษ์ ที่วังน้ำเขียว และสี่มาอโคก เพื่อฟังธรรมน้อมนำมาปรับปรุงแก้ไขตนเองยิ่งขึ้น ก่อนเข้าพรรษา ทั้งนักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ(สส.ผ.) ครู และญาติธรรม ได้ร่วมกันตั้งตบะธรรม นำโดยสมณะ มีการทบทวนรายงานตบะธรรมทุกวันอาทิตย์

ตั้งแต่เข้าพรรษา หลังทำวัตรเย็นแล้ว พวกเราคอยอย่างใจจดจ่อ ในการดูทีวี ฟังพ่อครูแสดงธรรม ในห้องเรียน นวนบ. แม้รายการฟังธรรมจะยากลำบาก เสียง ภาพขาดๆหายๆ แต่พวกเราก็ไม่ทิ้ง“ทน”

★ เหตุการณ์ทั่วไป เดือนกรกฎาคม

อ.๑ -ครูแผนผา คงนาวัง และครูอุกกรรมสุนทรียานนท์ ไปประชุม อบต. ได้รับแจ้งว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ทาง อบต.นาหนองทุ่ม จัดสรรงบประมาณสำหรับสร้างบ่อพักน้ำ ค.ส.ล. ให้กับชุมชนหินผาฟ้าน้ำ ๑บ่อ และในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จัดสรรงบประมาณสำหรับพัฒนาระบบไฟฟ้าในชุมชน และอาคารแปรรูปสมุนไพร จำนวน ๑ หลัง

พ.๒ -คุณแร่สี งามผ่อง และคณะไปสวนมะขามหวานที่ อ.หนองบัวแดง

ศ.๔ -คุณธวัชชัย ดิเรกศรี พาหลวงพ่อนาทอง ลิงคีวัลโณ ไปหาหมอพันธ์ที่ รพ.แก้งคร้อ

อา.๖ -สมณะชูปดิน วิชชานันต์ เดินทางไปลานนาอโคก จ.เชียงใหม่ พร้อมกับนักเรียน สส.ผ. หญิง และครู จำนวน ๗ คน

อ.๘ -ชาวชุมชนฯ จำนวน ๔ คน ไปกราบนมัสการพ่อครู ที่วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

พ.๙ -ครูแผนผา คงนาวัง นำนักเรียนสส.ผ. ชาย ไปกราบนมัสการพ่อครู ที่สี่มาอโคก จ.นครราชสีมา

ศ.๑๑ -ภาคเข้าจัดนิเทศการศึกษา คณะครู

● สมณะฟ้ารู้ โนโกโต เป็นประธาน ภาคคำมี
● รายการเวียนธรรมวันอาสาฬหบูชา มีญาติธรรม ๒๔
● คน

● **ส.๑๒** -ประชุมชาวชุมชน สมณะฟ้ารู้ โนโกโต เป็นประธาน

● **พ.๑๗-จ.๒๑** -อบรมสุขภาพล้างพิษตับ นำโดย หมอผ่องตะวัน คงนาวัง และคณะ

● **จ.๒๑** -ประชุมสรุปการอบรมสุขภาพ ประชุมชาวชุมชน โดยมีสมณะฟ้ารู้ โนโกโต เป็นประธาน

● **ศ.๒๕** -ครูมานพร ขวัญสำราญ และคณะ นำนักเรียนสส.ผ. ไปร่วมจัดนิทรรศการผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ อบต.นาหนองทุ่ม และจำหน่ายสินค้าราคาต่ำกว่าท้องตลาด

สังขสกา
ทะเลสอ

● หลังจากติดตั้งสายล่อฟ้าสำเร็จ ก็ไม่เกิดเสียงฟ้าผ่าให้สะดุ้งกันทั้งชุมชนฯ แต่ภัยที่เกิดจากมนุษย์ยังเกิดมีเป็นระยะๆที่ข้าวของเครื่องมีสูญหายไปหลายรายการ แต่เป็นการเพิ่มการปฏิบัติธรรมของสมาชิกในชุมชนฯให้เข้มข้นยิ่งขึ้น

● **อ.๑-พ.๓** -สมณะและญาติธรรมเดินทางเข้ามาในพื้นที่ เพื่อช่วยเตรียมสถานที่จัดงานเอื้อไอยู่น ชาวบุญนิยม(งานภราดรภาพซาบซึ้งใจ) ซึ่งมาจากชุมชนสันตอโคก, ราชธานีอโคก, ศาลีอโคก, สี่มาอโคก, ปฐมอโคก, ชเลขวัญ และทีมงาน FMTV ฯลฯ

● **ศ.๔-อา.๖** -งานเอื้อไอยู่นชาวบุญนิยม(งานภราดรภาพซาบซึ้งใจ) ญาติธรรมไปรับคณะพ่อครู สมณะโพธิรักษ์ และทีมงานคุณลุงจำลอง ศรีเมือง ที่สนามบินตรัง เข้ามาในงานเอื้อไอยู่นฯ ชุมชนทะเลธรรม และญาติธรรมมาจากทุกสารทิศในภาคใต้มากมาย จนส่งพ่อครูกลับกทม.

● **พ.๙** -ชาวชุมชนฯไปส่งสมณะดาวดิน ปฐวัตโต

ขึ้นรถไฟไปจำพรรษาที่ปฐมอโคก เพื่อรักษาสุขภาพ เนื่องจากตกบันไดในช่วงเตรียมงานเอื้อไอยู่นๆ ตอนเย็นสมณะจิรัลโสนำชาวชุมชนไปเยี่ยมคุณตุ้มป่วยเป็นเบาหวานที่บ้านน้ำผุด อ.นาโยง จ.ตรัง

ศ.๑๑ - ญาติธรรมมาทำบุญ ฟังธรรมวันอาสาฬหบูชา ร่วมรับประทานอาหารและทำกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน เย็นฟังการเวียนธรรมโดยสมณะ ๔ รูป

ส.๑๒ - สมณะ ๔ รูป อธิษฐานเข้าพรรษา - เย็นญาติธรรมตั้งตบะบำเพ็ญเข้าพรรษา

อา.๑๓-พฤ.๑๗ - สมณะฉันทโสและสมณะจิรัลโสนำไปร่วมกิจกรรมคอร์สล้างพิษตับและล้างพิษทางใจที่ชุมชนฯ ชลขวัญ บ้านพอแดง อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา

อ.๑๕ - อบรมครู จ.ตรัง ๘๕ คน เจ้าหน้าที่ ๑๐ คน โครงการเสริมสร้างสุขภาพครูและบุคลากร (สกสค.) ทางการศึกษา จ.ตรัง

ศ.๑๘ - สมณะฉันทโสและสมณะจิรัลโสนำไปร่วมประชุมเตรียมจัดงานตลาดอาริยะฯ ในวันที่ ๓๐ ส.ค.๒๕๕๗ ที่ชุมชนฯ วรรณกรรม หลังสวน ชุมพร

อ.๒๒ - อบรมเด็กนักเรียน โรงเรียนพาณิชยการศักดิ์ศิลป์ อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช เด็ก ๘๕ คน ครู ๗ คน ที่ชุมชนทะเลธรรมเรื่องชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียงและความรัก ๑๐ มิติ

พฤ.๒๔ - สมณะกล้าดี เตชพหุชน นำญาติธรรมชายไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลจ.ตรัง

ส.๒๖ - ทำวัตรเช้าทุกวันเสาร์ เป็นการเปิดใจสภาวะธรรมการเป็นอยู่ในชุมชนฯ ของญาติธรรมในชุมชนทุกคน

อา.๒๗ - ทำวัตรเช้าทุกวันอาทิตย์ เป็นการเปิดใจสภาวะธรรมของสมณะทุกรูป เวียนธรรมและสภาวะรวม

จ.๒๘ - ประชุมกรรมการชุมชน

อ.๒๙ - สมณะฉันทโสและสมณะจิรัลโสนำบรรยายธรรมเรื่อง“สมาธิกับการรักษาสุขภาพ” ที่โรงพยาบาลโรคผิวหนัง ไกล่สนามบิน จ.ตรัง

★ ญาติธรรม — ทำใ้เห็น

❁ สมณะนิกนบ อันโส

รายงาน เดือนสิงหาคม ๒๕๕๗

★ สันตอโคก

พุทธกิจของพระพุทธเจ้า

๑. รุ่งเช้าเสด็จออกบิณฑบาต
๒. ยามเย็นประกาศสังฆธรรม
๓. ยามค่ำแนะนำสั่งสอนสาวก
๔. ยามดึกทักปัญหากับเทวดา
๕. ไกล่รุ่งทรงตรวจตราสัตว์โลก

★ เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑ - พ่อครูเดินทางกลับบ้านราชฯ

อา.๓ - สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ประมาณ ๓๐ กว่าชีวิต ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณนง(ใบทิพย์ เหลลยวิจิตร) ที่เชียงใหม่

ส.๙ - จัดงานวันแม่ของนักเรียนลัมมาสิกขา สันตอโคก และนักเรียนอนุบาลสันติบาล

อา.๑๐ - ผู้ปกครองนักเรียนลัมมาสิกขา และนักเรียนไปทำกิจกรรมงานวันแม่ ที่สวนบุญผั๊กพืช

ศ.๑๕ - เข้าค่ายอุบาสกศีล ๓ วัน

ส.๒๓ - พ่อครูสัตตาทะมาสันตอโคก

อา.๒๔ - นักเรียนโรงเรียนราชวินิจ ชั้น ม.๕ และคุณครู มาฟังธรรมก่อนฉัน

อ.๒๖-พฤ.๒๘ สถานีโทรทัศน์ FMTV จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ

สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV ที่ห้องส่งกัน
เกรา อาคารสถาบันบุญนิยม ให้แก่ชาวโอศอกที่ทำงาน
งานสื่อของ FMTV

ศ.๒๙ - พ่อครูเดินทางกลับบ้านราชา

★ ธรรมะเพื่อสันติภาพ

ไม่จับผิด ไม่ริษยา ไปมหาสู่ อยู่อย่างมีน้ำใจ
ไม่เพ่งโทษถือสา ทาหรือพูดคุยกัน หมั่นทบทวนแก้ไข
ให้อภัยปลูกไมตรี รู้รักสามัคคีเป็นหนึ่งเดียว

❁ สมณะ:แต่ธรรม ธัมมรักชาติ

★ ปฐมอศอก

ส.๒ - สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม ผู้เป็น
สมาชิกกลุ่มรามบุญจารธรรม ไปร่วมงานประชุมเพลิง
คุณนก ไบทิพย์ เฉลยวิจิตร ที่สุสานข้างเผือก
จ.เชียงใหม่

พฤ.๗ - ทำบุญฉลองอายุ ๙๐ ปี คุณลุง
ประโยชน์ ชาวหินฟ้า บรรพบุรุษของชาวปฐมอศอก
มีการเล่าประวัติของลุงประโยชน์ให้ลูกหลานฟัง มี
นักดนตรีมาขับกล่อม
ร้องเพลง มีลูกหลาน
ใจดี ทำอาหารมา
มากมาย เป็นการ
เชื่อมสัมพันธ์บ้าน-วัด-
โรงเรียน เหมือนงาน
กินข้าวหาด

อา.๑๐-๑.๑๒ - จัดงานวันแม่ และงานบูชา

บรรพชน แสดงความเคารพผู้สูงอายุ บรรพบุรุษ
ของปฐมอศอก ลุงจำลองและป้าลักษณะก็มาร่วมด้วย
เป็นการเล่าถึงประวัติความเป็นมาของปฐมอศอก
กว่าจะมีวันนี้ และมีผู้สูงอายุหนึ่งตรงหน้าเราที่แหละ
คือผู้บุกเบิกเป็นหินก้อนแรกที่สร้างปฐมอศอกให้
พวกเราได้อยู่อาศัย ท่ามกลางผู้ปกครองนักเรียน
จัดให้นักเรียนและคนหนุ่มสาวเข้ามากราบผู้ใหญ่ เป็น
วัฒนธรรมของคนไทยที่วันสำคัญๆ ลูกๆหลานๆ จะ
มารวมกันแสดงการเคารพผู้ใหญ่ เมื่องานวันแม่สิ้น
สุดลง คณะครูก็อนุญาตให้ผู้ปกครองรับลูกหลาน
กลับบ้านได้ ๒ สัปดาห์ อยู่บ้านก็ต้องปฏิบัติธรรม
ด้วย

จ.๑๘ - คุณนิดดา หงษ์วิวัฒน์ นำคพน้องชาย
ชื่อคุณเกื้อ พิบูลย์วรกุล อายุ ๕๖ ปี มาจัดงาน
ศพที่ปฐมอศอก มีการแสดงธรรมหน้าศพ ๑ คืน
วันรุ่งขึ้นประชุมเพลิง พลตรีจำลองมาร่วมงานด้วย

จ.๒๕ - ตอนเช้าพ่อครูเดินทางมาจากสันติอศอก
ออกบิณฑบาตในชุมชน มีญาติโยมทั้งนอกและใน
พุทธสถานรอใส่บาตรกันมาก ปายโหม่งประชุมชุมชน
พ่อครูเน้นย้ำชีวิตจะมีคุณค่าต้องปฏิบัติธรรมให้มี
มรรคผล สังคมหมู่กลุ่มต้องมีการประชุมปรึกษา
หารือร่วมกันคิด รับฟังคนอื่น ทำตามที่ประชุม

อย่าเห็นท่างการพึ่งธรรมชาติ

อ.๒๖-พ.๒๘ -สมณะ ลิกขมาตุ และทีมสื่อ FMTV ไปร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV

พ.๒๘ -เปิดเทอมผู้ปกครองนำนักเรียนเข้ามา

ค.๒๙-อ.๓๑ -จัดค่ายเตรียมงาน ๓๐ ปีปฐมอโศก ฉลอง ๘๐ ปีพ่อครู ชื่อค่าย ลานสัมพันธ์ เพื่อนพี่น้องพี่ สร้างความสามัคคีนักเรียนด้วยกิจกรรมกตัญญูแผ่นดินปฐมอโศก

บริษัทผลิตแบกซ์จำกัด ซอยโชคจงเจริญ พระราม ๓ กทม. ได้บริจาคอิฐตัวหนอน ๑๒,๐๐๐ ก้อน ให้แก่ชุมชนปฐมอโศก

พี่น้องชาวนาแวงรักบริจาคข้าวในเดือนนี้ ๒ ตันกว่า บริจาคถวายพ่อครู ๗ ตัน โรงปุ๋ยพลังแผ่นดินก็ขายปุ๋ยต่ำกว่าทุน และในวันแม่ก็จัดโรงบุญด้วย สาธุ ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก

☘ สมณะภรรสมุส กุสโล

★ ศิษะอโศก

เดือนนี้เป็นเดือนแห่งความอบอุ่นกว่าได้เนื่องจากเป็นวันแม่แห่งชาติ นักเรียนทุกคนต่างตั้งหน้าตั้งตารอพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง ตลอดจนคนทางครอบครัวจะมาเยี่ยมในวันแม่นี้ ....มองเห็นความอบอุ่นรำไรลอยมาอยู่ตรงหน้า...

★ ศิษะอโศกมีความเคลื่อนไหวอย่างไรบ้าง

ค.๑ -นางสาวรีเบคก้า อาสาสมัครชาวเยอรมัน

มาถึงศิษะอโศกและจะอยู่ที่นี้ ๑ ปี

ส.๒ -นักเรียนซ่อมโป่งกลาง หลังจากนักเรียนหญิงชั้นม.ปลายไปเรียนการทำจุลินทรีย์ เพื่อการเกษตรที่ห้องแลป โดยมีคุณกฤษณะและทีมงานชาวอินเดีย ดร.อุ้นเอื้อ และครูบุญรุ่ง เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์

เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมสภา ม.ปลาย

อ.๓ -นักเรียนทุกชั้นปีมีกิจกรรมตรวจศีลประจำสัปดาห์ และ "ซุ้มซุ้มทรัพย์"

จ.๔ -ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้าน ไปประชุมที่อำเภอ

อ.๕ -ตอนบ่ายนักเรียนไปทำกิจกรรมร่วมกับร้านค้าของชุมชน เพื่อเตรียมสินค้าสำหรับจำหน่ายในวันที่ ๑๒ ส.ค. ส่วนคณะครูเข้าร่วมประชุม บ้านวัด โรงเรียน กับชาวชุมชน

พ.๖ -คณะครูมีประชุมร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อเตรียมงานวันแม่

พ.๗ -ครูจิตจรลดา นิลนนท์ พานักเรียนไปร่วมทำวัตรเช้าและฟังธรรมะรับอรุณกับชาวชุมชน

ค.๘ -ครูและนักเรียนเตรียมงานวันแม่ร่วมกับชาวชุมชน มี ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ และครูขวัญตา อุดมรักษ์เป็นผู้ดูแล การเตรียมงานวันแม่มีทั้งการเตรียมสินค้าให้ร้านค้าชุมชนและเตรียมที่พักสำหรับผู้ปกครอง และครูจิตจรลดา นิลนนท์ ครูไพรัตน์ อาษานอก ครูวิวัฒน์ อัมมะทัง และครูหินสร้างเครือบุตร เดินทางไปปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ระดับบัณฑิตศึกษา(ปริญญาโท) ที่มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช จ.นนทบุรี ปฐมนิเทศ ๒ วัน ๙-๑๐ ส.ค.

ส.๙ -คณะครูและนักเรียนเริ่มกิจกรรมวันแม่

อา.๑๐ -คณะครู นักเรียน ชาวชุมชน จิตอาสา และผู้ปกครองร่วมกิจกรรมวันแม่ของโรงเรียน ตอนเย็นมีการแสดงของแม่และแสดงโปงลางของลูก

จ.๑๑ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เดินทางจากราชธานี โอศอกมาเทศน์โปรดญาติโยม เนื่องในวันแม่แห่งชาติ

อ.๑๒ -คณะครู นักเรียน ชาวชุมชน ผู้ปกครอง จิตอาสา ญาติธรรม และประชาชนร่วมกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ มีการจัดโรงบุญแจกอาหาร มั่งสิริวัติ จัดตลาดอาริยะ

-ครูจิตจรลดา และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนทร์ เป็นตัวแทนชุมชนไปร่วมงานศพนายวุฒิชัย

แสนลี ที่บ้านแก ต.หนองหญ้าลาด อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ ซึ่งเป็นคูกรณีที่พักประยูร ชนประสานงาระหว่างรถยนต์กับมอเตอร์ไซด์ เมื่อค่ำวันที่ ๑๐ ส.ค.

พฤ.๑๔ -นักศึกษาศาสาเกษตรกรรม และชาวชุมชนได้รับเชิญให้ไปแสดงสินค้าด้านการเกษตรที่ตลาดพลัดินิม จ.ร้อยเอ็ด

-ครูจิตจรลดา ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น อบต.สร้างพลังดิน และชาวชุมชน ไปร่วมงานฉพนายวุฒิชัย แสนลี ที่วัดป่าบ้านแก

-อาสาสมัครชาวเยอรมันชื่อ Mr.Timon เดินทางมาถึงศิระะโฮกเวลา ๒๐.๓๐ น.

ศ.๑๕ -สมณะดวงดี วิฑูปัญญา สมณะพองจริง และชาวชุมชนประมาณ ๑๐ คน ไปเยี่ยมสมณะแก่งหลัก้า วัชฌโน อ.ธาตูปนม จ.นครพนม

อา.๑๗-๑.๑๙ -นักเรียนโครงการวิทยาศาสตร์ไปประกวดโครงการวิทยาศาสตร์ เนื่องในวันสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ ๓ ทีม ได้แก่ ทีม ม.ต้น ประกวดที่คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และทีม ม.ปลาย ไปประกวดที่มหาวิทยาลัย

ขอนแก่น และทีมอาชีพเกษตรไปที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

อ.๑๙ -เวลา ๐๙.๐๐ น. นักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา ไปศึกษาดูงานในสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีครูจิตกรดารอรับอยู่ที่ม.อุบลฯ

พ.๒๐ -Miss Cara อาสาสมัครชาวเยอรมัน

เดินทางมาถึงศีรษะอโศก

พ.๒๑ -คณะครู ๑๐ คน และนักเรียนจากโรงเรียนบ้านเบงคำลาด จ.สุรินทร์ ๔๔ คน มาศึกษาดูงาน โดยมีคุณเข้มขัน ยอดทกุล เป็นผู้ต้อนรับ

ศ.๒๒ -นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในการต้อนรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เข้ามาศึกษาดูงานด้านวิถีชีวิตและสุขภาพ ๗๐ คน และอาจารย์ ๕ คน อาจารย์ขวัญฉวีดิษฐ์ สิงห์คำ บรรยายเรื่องสุขภาพองค์รวมให้ฟัง

ส.๒๓-จ.๒๔ -ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักศึกษาศรีกิจพยาบาล ๒ คน ไปประกวดนวัตกรรมวิทยาศาสตร์ด้านสุขภาพเรื่อง “อุปกรณ์ออกกำลังกายชนิดผ้าเท้าเพื่อปรับสมดุลของร่างกาย” จัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย จ.เชียงใหม่

อ.๒๔ -นักเรียนและชาวชุมชนมีกิจกรรมตรวจศิลปะประจำสัปดาห์

อ.๒๖ -วันนี้เป็นวันกิจกรรม นักเรียนทุกชั้นปี ไปไร่ชาตาโคง โดยมีผ.อ.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ และนักศึกษาปีที่ ๒ สาขาเกษตรกรรมเป็นผู้ดูแล ส่วนนักศึกษาอาชีพศึกษาสาขาไฟฟ้า ปีที่ ๒-๓ ไปเรียนกับสมณะหินกลั่น ที่บ้านราช

พ.๒๗ -วันหยุดประจำสัปดาห์ของนักเรียนชั้น ม.๒ ไปเรียนรู้นอกสถานที่ ที่ฟาร์มอี่แดง(เขาพระวิหาร) โดยมีอาจารย์ขวัญฉวีดิษฐ์ สิงห์คำบรรยาย

พ.๒๘ -นักเรียนมีกิจกรรมทำวัตรเข้าร่วมกับชาวชุมชน

ศ.๒๙ -ครูสร้างพลังดิน ศรัทธาและนักศึกษาเกษตรกรรมเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำเห็ด

ส.๓๐ -นักเรียนทำเห็ด ๕.๐๐ - ๘.๓๐ น. มีครูสร้างพลังดินเป็นผู้ดูแล ทำได้ ๒,๐๐๐ ก้อน

อ.๓๑ -นักเรียนและชาวชุมชนทำกิจกรรมการตรวจศิลปะประจำสัปดาห์ มีการฟังธรรมและโอวาทจากนักบวช ในสัปดาห์นี้เป็นสัปดาห์สุดท้ายของเดือน นักเรียนมีกิจกรรม “ซุ้มชมุขทรัพย์”

★ ข่าวความเคลื่อนไหวของคอร์สสุขภาพ

ส.๑๖-พ.๒๐ -มีผู้เข้าคอร์สจำนวน ๘๓ คน อาจารย์ทรายศีล ลิ้ม เป็นผู้ดูแล

พ.๒๐-จ.๒๕ -มีผู้เข้าคอร์สจำนวน ๘๐ คน คุณหมอมขวัญฉวีดิษฐ์ อุดมรักษ์ เป็นผู้ดูแล

★ วลีก่อนจาก.....

จงเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีกว่า
ก่อนที่จะไปเปลี่ยนแปลงคนอื่น.....
เชื่อมั่นและศรัทธา ....

✿ จิตสวดา ปาณณ์

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของวันแม่ โรงเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศกจัดให้มีวันแม่เหมือนทุกปี แม้ว่านักเรียนของเราจะมีน้อย แต่เด็ก ๆ ก็ตั้งใจให้ความร่วมมือดีมาก ตั้งใจเขียนกลอน เขียนเรียงความและฝึกร้องเพลงวันแม่ ชาวชุมชนก็มาร่วมฝึกด้วย ช่วยสร้างบรรยากาศให้ดูดีอีกในวันงาน ญาติธรรมพาลูกหลานมาร่วมด้วย ทำให้งานมีสีสันยิ่งขึ้น หลังจากเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก อ่านเรียงความ อ่านโคลงกลอนเสร็จแล้ว มีพิธีกราบแม่

เป็นบรรยากาศที่ซาบซึ้งประทับใจ

★ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.ศ.๗ - ประชุมการศึกษาโรงเรียนสัลมมาลิกษาศาลือโศก เพื่อแก้ปัญหาเด็กๆ

อ.๑๐ - วันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙ รายการเปิดใจแม่และลูกที่มาทำบุญ

อ.๑๒ - วันแม่แห่งชาติของนักเรียนสัลมมาลิกษาศาลือโศก จัดขึ้น ณ ศาลาพุทธภิเษก มีการอ่านเรียงความกลอนโคลง ร้องเพลงระลึกถึงพระคุณของแม่ และกราบแม่ บรรยากาศเรียบง่าย เบิกบานซาบซึ้งประทับใจ

พ.ศ.๑๔ - สมณะไปกิจนิมนต์ที่จังหวัดชัยนาท ครูพานักเรียนสัลมมาลิกษาศาลือโศกไปทัศนศึกษาที่เขื่อนเจ้าพระยาและสวนนก จ.ชัยนาท ขากลับแวะศึกษาที่วัดป่าสิริวัฒนวิสุทธิ์ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ส.๑๖-จ.๑๘ - นักเรียนสัลมมาลิกษาศาลือโศกที่มีชื่ออยู่ที่สัลมมาลิกษาศาลือโศกทยอยกันมาศาลือโศกเพื่อนับจำนวน แต่เขตการศึกษาขอเลื่อน

ศ.๒๒-จ.๒๕ - จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ จำนวนสมาชิก ๔๘ คน

อ.๒๔ - โยมเอมอร ฟังนิยมอมตะ และลูกหลานโยมสมบุญ และญาติธรรมพิษณุโลก มาทำบุญครบ ๑๐๐ วัน การจากโลกนี้ไปของโยมสมบุญ ฟังนิยมอมตะ สมณะสอน โสပါโก และสมณะลือคม ธรรมกิตติโก แสดงธรรมก่อนนั้น

อ.๒๖ - สมณะลือคม ธรรมกิตติโก หมอแก้ว และนักเรียนสัลมมาลิกษาศาลือโศก ไปสันตือโศกเพื่อร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV

พ.๒๗ - หลวงพ่ออ้อมบุญ ชันติโก ชาวชุมชนและญาติธรรม และนักเรียนสัลมมาลิกษาศาลือโศก ไปร่วมพิธีฌาปนกิจนางประจวบ โชติแสงเมือง อายุ ๗๒ ปี มารดาของญาติธรรมจับแจง ที่วัดบ้านหนองหลวง อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

ศ.๒๙ - ประชุมกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโศก เพื่อปรึกษาหารือเรื่องพลังงานโซล่าเซลล์และอื่นๆ

★ ข้อคิดสุดท้าย

ในการศึกษาเรื่องจิตวิญญาณนั้น ศาสนาพุทธให้ศึกษาที่ใจของตัวเอง จะรู้ได้ชัดเจน เมื่อมีสิ่งมากระทบสัมผัส แล้วเรียนรู้จิตใจของตนในขณะปัจจุบันนั้น

✿ สมณะเนนแก่น พลานิก

สีมาโศก

ส.๒ - ทำบุญก่อนตาย แม่พร สตีใหม่ มีลูกๆ หลานๆ ญาติ และเพื่อนบ้านมาร่วมทำบุญ

ส.๙ - คนวัดและชาวชุมชน จัดงานวันแม่มีผู้ปกครองนักเรียนสัลมมาลิกษามาร่วมงานด้วย บรรยากาศอบอุ่น มีกิจกรรมทำบุญใส่บาตรร่วมกัน ฟังเทศน์ร่วมกัน และกราบเคารพบูชาคุณแม่

ศ.๑๕ - คุณวรรณวิมล เทศบาล อ.จอหอ นำชาวบ้านมาฟังเทศน์ฟังธรรม สนทนาธรรม และร่วมรับประทานอาหารมังสวิรัตติ ดุริยชีวิตชุมชน จำนวนประมาณ ๓๕ คน

อา.๑๗ - แม่ละเมียดแม่บ้านโยมห่วง มาทำบุญก่อนตาย ลูกๆมากันเกือบครบ มีคุณอืดเป็นผู้นำน้องๆ มาทำบุญร่วมกับคุณแม่

ส.๒๓ - ประชุมชาวชุมชนสีมาโศก - ประชุมร้านค้าแดนรวมใจและใบหญ้า - ฝนตกหนัก ฟ้าผ่าทำให้เครื่องเสียงเสียหายหลายรายการ ไฟฟ้าชำรุด

ศ.๒๙ - ร้านมังสวิรัตติจัดโรงบุญ เนื่องในวันครบวันจากไปของตาห่วง ครบ ๓ ปี แจกอาหารฟรีทุกรายการ มีผู้มาร่วมออกร้านหลายคน จัดกิจกรรมล้างพิษตับฟรี ครั้งที่ ๒๔

-**อา.๓๑** - ประชุมคณะกรรมการชุมชนสีมาโศก

★ ข้อคิดสำหรับเดือนนี้

ถ้ารู้ว่าตนเป็นที่รัก ก็ไม่ควรเอาตนนั้น เข้าไปพัวพันกับความชั่ว (พุทธพจน์)

✿ สมณะดินทอง นครสวรรค์

กุฎาฟ้าน้ำ

ต้นเดือนนี้มีงานครบรอบ(วันแก่)ร้าน ชมร. เชียงใหม่ (ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา เชียงใหม่ ครบรอบ ๒๒ ปี ช่วงกลางเดือนมีการจัดงานวันแม่ ที่กุฎาฟ้าน้ำ มีคุณแม่ผู้ปกครองของนักเรียนมาร่วมงานด้วยความเบิกบานยินดี

ศ.๑ -สมณะ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ (สมณะบิณฑน ธิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) ร่วมบิณฑบาตและแสดงธรรม งานครบรอบวันเกิด(วันแก่) ๒๒ ปี ของ ชมร.เชียงใหม่ ช่วงเช้า ๙ โมงกว่า พ่อครูโพนอิน เข้ามาแสดงธรรม บรรยากาศของงานมีผู้มาร่วมงานอบอุ่น

-สมณะยังดิน ภูมิกิตโต สมณะคมเย็น ฑามวโร ไปร่วมงานศพ คุณไพบิทธิย์(นก) เฉลยวิจิตร อายุ ๔๓ ปี เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ที่วัดสวนดอก

ส.๒ -สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป นำโดย สมณะลานบุญ วชิโร แสดงธรรมกับญาติและกลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.) รำลึกถึงคุณงามความดีของคุณไพบิทธิย์(นก) ที่ชมร.เชียงใหม่

-ช่วงค่ำ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ แสดงธรรมหน้าศพคุณนก ที่วัดสวนดอก

อา.๓ -สมณะ ๘ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณไพบิทธิย์(นก) ที่สุสานข้างฝือก จ.เชียงใหม่

จ.๔ -สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมคณะทำงานที่บ้านพีชผัก มีเรื่องเขตถนนเข้าบ้าน คุณฟ้างาย คำอโศก เรื่องร้านค้า และมีการเสนอติดตั้งให้บ้านคุณฟ้างายคุณฟ้างายขอใช้ร้านค้าทั้งหมด ซึ่งร้านค้าหน้าบ้านพีชผัก ๒ ใน ๓ อยู่ในที่ของคุณฟ้างาย

จ.๔-ศ.๘ นักศึกษา ๓ คน จากมหาวิทยาลัยราชชมงคลธัญบุรี ปทุมธานีมาถ่ายทำวิถีชีวิตชุมชนพอเพียง ที่กุฎาฟ้า นำโดยคุณทุ่งไท แสงภักดี ตามโครงการอบรมพัฒนา การผลิตสารคดีท้องถิ่น (โครงการของกสทช.)

พ.๖ -สมณะบิณฑก้าว อิทธิภาโว สามเณรสุนทร กิจนิมนต์ฉันที่บ้านโยมภายในชุมชนกุฎาฟ้า

-สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ กิจนิมนต์ฉัน และแสดงธรรม ที่ชมร.เชียงใหม่ เนื่องในงานระลึกถึงคุณไพบิทธิย์(นก) เฉลยวิจิตร ทำบุญเหมาอาหารที่ชมร.เชียงใหม่แจกฟรีกับลูกค้า

ส.๘ -สมณะ ๑๐ รูป สามเณรสุนทร นำโดย อาจารย์ ๒ แสดงธรรม เนื่องในงานวันแม่ ที่ศาลาเอื้อนญะกิน ช่วงค่ำ สมณะ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป ร่วมประชุมสัมมนาผู้ปกครองที่ศาลาเอื้อนญะกิน

อ.๑๒ -สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ มา กิจนิมนต์ฉัน แสดงธรรม งานรำลึกถึงโยมไมตรี และโยมตรง เหมาอาหารแจกลูกค้า ที่ ชมร.

-สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ไปเยี่ยมคุณ ชัดคม เกษกุล ตกต้นไม้โยกระดุกยุบ ที่รพ.สวนดอก

ศ.๑๕ -สมณะบิณฑก้าว อิทธิภาโว สมณะ จนแจ้ง อัศสจจาโร กิจนิมนต์ฉันและแสดงธรรมที่บ้านโยมหมั่นบุญ นินโต อายุ ๘๓ ปี

ส.๑๖-พ.๒๐ -สมณะบิณฑก้าว อิทธิภาโว สมณะ จนแจ้ง อัศสจจาโร สัตตาหะไปกิจนิมนต์แสดงธรรม แก่ผู้มาเข้าคอร์สสุขภาพ ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่

อ.๑๙ -คณะแพทย์แผนไทย ๕ คน นำโดย คุณเพชรพุท มาช่วยจัดกระดูกดูแลสุขภาพสมณะ ชวชมชุนกุฎาฟ้า และชาวหัวเลา

พ.๒๑ -สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะ คมเย็น ฑามวโร ประชุมชาวชมชุน ที่ร้าน ๐ บาทก็ทานได้ จ.เชียงใหม่

ส.๒๓ -อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมคณะ

กรรมการชุมชนภูผา ที่ลานนา

ก่อนนั้น สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมชาวชุมชนภูผา ที่ลานนา

อา๑๐,อา๒๔ -สมณะพึงพระปาติโมกข์

อา.๒๔ -สมณะร่มเมือง ยุทธวโร สมณะ บินก้าว อิทธิภาโว สมณะจนแจ้ง อัสดงจาโร สัตตาทะ โดยสมณะร่มเมือง ยุทธวโร ไปเยี่ยมโยมแม่ที่ป่วย ที่กรุงเทพฯ สมณะจนแจ้ง อัสดงจาโรไปด้วย ส่วนสมณะบินก้าว อิทธิภาโว ไปร่วมงานการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV ที่สันติอโศก กทม.

จ.๒๕-อ.๒๖ -อาจารย์ ๑ และปัจฉา สัตตาทะ มาร่วมงานการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิต รายการ สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV

ส.๓๐ -สมณะยังดิน ภูมิกโต สมณะคมเย็น ถามวโร แสดงธรรมกับผู้สูงอายุ ที่ลานนา

-อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมคณะกรรมการชุมชน เพชรพวงมณี ที่จ.กำแพงเพชร

-อาจารย์ ๑ และปัจฉา ประชุมกับอาสาสมัคร ๐ บาทที่ทานได้ ที่ลานนา

★ ก่อนจบของฝากข้อคิด

การบำเพ็ญฝึกฝนตน ต้องกัดไม่ปล่อย ถอยไม่มี หนีไม่ได้ ต้องกำหนดจิตอยู่กับศีลและความ ยินดีอย่างมีสัมมาทิฐิ

☸ สมณะโพธิสัทธิ์ โพธิสัทธิ์

★ ราชธานีอโศก

ศ.๑ -พ่อครูและปัจฉา เดินทางมาบ้านราช

อา.๓ -ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯและครู สัมมาสิกขา

จ.๔ -ประชุมพาศิษย์บุญนิยม

ศ.๘ -คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่ บ้าน คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ไปประชุมกำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน ประจำเดือน ที่ห้องประชุมอำเภอวารินชำราบ

ศ.๘-อ.๑๒ -กิจกรรมค่ายผู้ปกครองนักเรียน และกิจกรรมวันแม่แห่งชาติ

อา.๑๐-จ.๑๑ -ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม และคุณเหมาะสม มารมิ่ง ไปอบรมเรื่องการ จัดการเรียนการสอนแบบคิดวิเคราะห์ ที่โรงแรม สุนีย์แกรนด์

จ.๑๑ -พ่อครูและปัจฉาไปศิริระอโศก

-คณะครูโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก ๘ คน ไปอบรมเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ทักษะกระบวนการคิด ที่โรงแรมสุนีย์แกรนด์

อ.๑๒ -คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่ บ้าน คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ไปประชุมกำนัน-ผู้ใหญ่บ้านลัญจกร ที่หมู่บ้านสวนสวรรค์ หมู่ ๕ ต.บึงไผ่ อ.วารินฯ

พ.๑๓ -ครูโรงเรียนสัมมาสิกขา จำนวน ๗ คน ไปอบรมเรื่องจะสอนวิชาประวัติศาสตร์ และ หน้าที่พลเมืองอย่างไร ที่โรงแรมสุนีย์แกรนด์

พ.๑๔ -เจ้าหน้าที่จากสำนักงานการศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๔ จำนวน ๓ คน นำทีมโดย ดร.สาคร กิ่งจันทร์ มานิตศเกี่ยวกับ เรื่องก้าวไปข้างหน้ากับ ๔ จุดเน้นโรงเรียนสัมมา- สิกขาราชธานีอโศก

พ.๑๔-จ.๑๖ -สมณะถักบุญ สมณะขุนศึก และฆราวาส ๓ คน ไปดูสถานที่ ที่จะเป็นตัวแทน จำหน่ายปุ๋ยที่ จ.สกลนคร จ.นครพนม จ.บึงกาฬ และ จ.เลย

ศ.๑๕ -เจ้าหน้าที่จากสำนักงานการศึกษาประถม ศึกษาอุบลราชธานีเขต ๔ จำนวน ๓ คนนำทีมโดย ดร.สาคร กิ่งจันทร์ มานิตศเกี่ยวกับเรื่องก้าวไป

❖ *ต้นเดือนสิงหาคม น้ำท่วมบ้านราช*

ข้างหน้ากับ ๙ จุดเน้นวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมนา-
สิกขาวิชชาราม

-ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ส.๑๖ -ประชุมคณะกรรมการชุมชนและหัวหน้า
ฐานงานต่างๆ

อ.๑๗ -คณะครูโรงเรียนสัมนาสิกขาฯและ
วิทยาลัยอาชีวฯฯไปอบรมเรื่องการจัดการเรียนรู้ใน
ทศวรรษที่ ๒ และการนำนโยบายสำนักงานคณะ
กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(สช.) ไปปฏิบัติ
ที่โรงแรมสุโขทัยแกรนด์

-ประชุมชุมชน โดยพ่อครูเป็นประธาน

จ.๑๘-เจ้าหน้าที่จากสภกรรมจังหวัดอุบลราชธานี
มาตรวจสอบบัญชีของสภกรรมคนของแผ่นดิน

-ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาฯ และครูสัมนา
สิกขาฯ

อ.๑๙ -คณะครู และนักเรียนระดับประถม
ศึกษาปีที่ ๔-๖ ไปทัศนศึกษาวันวิทยาศาสตร์ ณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ส.๒๓ -พ่อครูและปัจฉมาสัตตาหะไปสันตโศก
และเดินทางกลับวันที่ ๒๙

-คุณพรตะวัน ธนะโชค และคุณดินดอน
ตั้งใจจน ไปเป็นวิทยากรในงานอบรมผู้นำชุมชน ณ
เทศบาลตำบลบึงไผ่

-สมณะฟ้าไท สมณะถักบุญ สมณะขุนศึก
ไปกิจกรรมที่สุรินทร์อโศก

จ.๒๕-พ.๒๘ -สิกขมาตุกล้าข้ามผืน สิกขมาตุ
ผาแก้ว และทีมสื่อไปงานอบรมเชิงปฏิบัติการ
เทคนิคการผลิตรายการสถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ
FMTV เดินทางมาถึงวันที่ ๒๙

จ.๒๕ -ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯฯ และโรงเรียน
สัมนาสิกขาฯ

ศ.๒๙ -คุณพรทิพย์ นามแสงผา ไปเป็น
วิทยากรบรรยายประกอบการสาธิตในหัวข้อ
“ศิลปะกับสุขภาพ โดยการถ่ายทอดงานฝีมือด้วย
ศิลปะประดิษฐ์” ให้แก่นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์
ชั้นปีที่ ๑ ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ศ.๒๙-ส.๓๐ -คุณนุชนาฏ จันทร์ ครูโรงเรียน
สัมนาสิกขาฯราชธานีอโศก ไปอบรมการผลิตสื่อการ
เรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษ ที่
สถาบันราชชมงคลกรุงเทพฯ กทม.

ส.๓๐-จ.๑ก.ย. -สมณะฟ้าไท สมณะเด่นตะวัน
สมณะถักบุญ สมณะแก่นเกล้า สมณะขุนศึก
สมณะด่วนดี และพระสุภัทโท และญาติธรรม ๑๐
คน ไปรณรงค์เชิงรุก ๓ อาชีพภูษาติ ที่ จ.กาฬสินธุ์
จ.อุดรธานี จ.ขอนแก่น จ.เลย จ.หนองคาย จ.บึง
กาฬ และจ.นครพนม

อ.๓๑ -พิธีฌาปนกิจศพที่เฮือนสุดชีวิต คุณ
ยายเฮียะ แซ่ตั้ง ญาติธรรมเก่าแก่ของชาวบ้านราช
ที่อาศัยอยู่บ้านคำกลาง เสียชีวิตด้วยโรคชรา เมื่อ
คืนวันที่ ๓๐ อายุ ๘๑ ปี

★ ศึกษาดูงาน

จ.๑๘ - คณะครูและนักเรียนโรงเรียนสิริเกศน์อ้อมเกล้า อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ มาศึกษาดูงานด้านศิลปะ

อ.๑๙ - คณะพยาบาลจากประเทศอินโดนีเซีย ๑๒ คน และอาจารย์จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จ.อุบลฯ ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนและการดูแลสุขภาพแบบพอเพียง

- รองศาสตราจารย์ ดร.อดุลย์ อภินันท์ หัวหน้าคณะวิทยากร นำข้าราชการในโครงการฝึกอบรมนักบริหารระดับกลางกระทรวงการคลัง รุ่นที่ ๕/๒๕๕๗ จำนวน ๕๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๐ - นายอรรถ พุทธิจักร และคณะศูนย์ ๓ วัย อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ จำนวน ๔๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พฤ.๒๑ - คณะครูศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน และนักศึกษา ต.ธาตุ อ.วารินฯ จำนวน ๓๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๒๓ - ผู้นำหมู่บ้าน ผู้นำสตรี ผู้นำเยาวชน จากหลายหมู่บ้านในตำบลบึงใหม่ ๔๘ คน มาเยี่ยมชมและเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

อ.๒๔ - นางอัปสร อินทิแสง และคณะอาจารย์ จากมหาวิทยาลัยอุบลฯ จำนวน ๓ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๒๕ - นายสมหมาย สุขมิ่ง ผู้บริหารทีมฝ่าย พัฒนาลูกค้าและชนบท ธ.ก.ส. สำนักงานใหญ่ และเจ้าหน้าที่จากสำนักงาน ธ.ก.ส. จ.อุบลฯ ๗ คน มาศึกษาเยี่ยมชมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์โรงปุ๋ยพลังชีวิต

- นายกัมปนาท นาดามัน นายก อบต.ตำบล คลองใหม่ อ.ยะรัง จ.ปัตตานี และคณะ จำนวน ๕ คน มาเยี่ยมชมกิจการบริหารและแนวคิดของหมู่บ้านราชธานีโอเค

พฤ.๒๘ - นายถนอม ศรีเลิศ ได้นำคณะกลุ่ม เกษตรกรบ้านโพธิ์ศรี อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลฯ จำนวน ๓๗ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง และดูงานการทำเกษตรอินทรีย์ตามวิถีพุทธ

ส.๓๐ - นายธรรมบุญ ยิงยง และคณะ จาก จ.ศรีสะเกษ ๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

★ ขอฟากคำสอนของพ่อท่าน

(ในงานตลาดอารีย์ปีใหม่ ครั้งที่ ๖/๒๕๒๘) ดังนี้
“จงทำเพียงเพื่ออ้อมลำ้งการเอาเปรียบ
แต่อย่าทำจนเราเป็นผู้ได้เปรียบ”

✿ สม.พาแก้ว ชาวหินผ้า

ปะตรงเดือน นาเวบุญนิยม

★ เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๔ - ประชุมนักเรียนลัทธิมาลิกฮินผาฟ้า (สส.พ.) เตรียมจัดกิจกรรมงานวันแม่

ส.๙ - จัดงานวันแม่ ของโรงเรียนลัทธิมาลิกฮินผาฟ้า

อ.๑๐ - ผู้ปกครองนักเรียน พาลูกๆทำค้างถั่ว ดาวอินคา และดาวยหู่

จ.๑๑ - ประชุมการศึกษา มีสมณะฟ้ารู้ นโภาคโต เป็นประธาน

พ.๑๓ - ครูรักบุญ โอโคตระกุล และคณะ จำนวน ๔ คน ไปประชุมเตรียมความพร้อม เพื่อรับการประเมินภายนอกจาก สมศ. ที่สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒

จ.๑๘ - ประชุมชาวชุมชน มีสมณะฟ้ารู้ นโภาคโต เป็นประธาน

พฤ.๒๐-ส.๒๒ - เจ้าหน้าที่ พนักงาน และ พยาบาล จากโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จำนวน ๓๙ คน มาเข้าคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ

ส.๒๒ - ครูรักบุญ โอโคตระกุล และคณะ จำนวน ๓ คน ไปอบรมโครงการพัฒนาการสอน ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ โรงเรียนมารีแองคร้อ

พ.๒๖-ศ.๒๘ - คุณธวัชชัย ดิเรกศรี เข้าร่วม โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการผลิตรายการ

สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ FMTV ที่สันติโอเค

ศ.๒๘ - ครูอุกฤษกร สุนทรียานนท์ เป็นตัวแทน

โรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ ไปปรับเหรียญรางวัล ผลการสอบโอเน็ต ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(สช.) กทม.

ก่อนจบ ขอเตือนตน ผูกท่าน โดยสรุปคำติงของพ่อครุว่า

จุดอ่อนของพวกเรา คือ “สุรุ่ย สุร่ย”

* คนกินยา

ชาวชุมชนได้ต้อนรับญาติธรรมใหม่-เก่า มาร่วมเสวนารายการพิเศษทุกวันอาทิตย์ เพื่อเกิดการสังเคราะห์แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตจริง ในการปฏิบัติธรรมที่พ่อครูนำพาปฏิบัติ และเพื่อนำธรรมะไปแก้ปัญหาชีวิต

อา.๓-พท.๗ -สมณะนิกนบ ฉันทโสไปร่วมอบรมค่ายแพทย์วิถีธรรมของหมอเขียว ที่สวนป่านาบุญ ๒ ชะวอด จ.นครศรีธรรมราช

ส.๙ -ชาวบ้านท่าป่าป่วนร่วม ๑๐ คน มาทำบุญร่วมฟังธรรมเรื่องศีล ๕ และรายละเอียด

จ.๑๑ -สมณะและญาติธรรมร่วมประชุมจัดรายการในวันอาทิตย์และกิจการที่จะทำร่วมกัน

ศ.๑๕ -สมณะฉันทโสไปปลุมนิเทศรับเยาวชนและผู้ปกครอง เข้าอบรมค่ายเยาวชนที่สวนป่านาบุญ ๒ ชะวอด นครศรีธรรมราช ๑๕-๑๗ ส.ค.

ส.๑๖ -สมณะฉันทโส และสมณะจิรัสโส ไปร่วมประชุมที่ควรรธรรม อ.หลังสวน จ.ชุมพร เพื่อเตรียมความพร้อมจัดงานตลาดอาริยะ

ศ.๒๒ -ชาวชุมชนช่วยกันนำลงกองไปแจกนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านควนขัน

จ.๒๕ -สมณะเตชพุชชีน สมณะฉันทโส และชาวชุมชน ๙ คน ไปร่วมงานเผาศพคุณพ่อเสริม(ซิว) เกิดผล ที่วัดสุวรรณคูหา ต.กระโสม อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา อายุ ๙๗ ปี ซึ่งเป็นบิดาของญาติธรรม พ่อหินเขียว(หิรัญ) เกิดผล

พ.๒๗ -สมณะฉันทโส และทีมงานคุณอนุกุลทองมี(ตุ้) ไปร่วมกิจกรรมที่ศูนย์เครื่องไร้คลายจนคุณประเสริฐ สละไปงาม ต.ช้างแรก อ.บางสะพานน้อย จ.ประจวบคีรีขันธ์ ชาวบ้านประมาณ ๕๐-๖๐ คน

ศ.๒๙ -ชาวชุมชนทะเลธรรม ๖ คน ไปร่วมงานตลาดอาริยะที่ควรรธรรม สมณะฉันทโสประชุมทีมงานควรรธรรม เตรียมพร้อมจัดงานตลาดอาริยะครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ ญาติธรรม ๒๗ คน

ส.๓๐ -จัดงานตลาดอาริยะที่ควรรธรรม ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร มีชาวบ้านมาร่วมงานประมาณ ๑,๐๐๐ คน

อา.๓๑ -จัดสัมมนาปัญหาชีวิตแก้ได้ด้วยธรรมะและรูปนามขั้น ๕ ที่ทะเลธรรม ประมาณ ๕๐ คน

* สมณะนิกนบ ฉันทโส

★ สันตือศก

เดือนกันยายน ปลายฝนต้นหนาว จะกล่าวถึงเรื่องฝนโบกขรพรรษเกิดขึ้น ๒ ครั้ง นำอัครจรรย์ครั้งแรกในอดีตกาล เมื่อพระโพธิสัตว์นามว่า “เวสสันดร” ทรงบำเพ็ญบารมีธรรมจนเป็นเหตุให้ฝนโบกขรพรรษตกลงมา ครั้งที่ ๒ เมื่อครั้งสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระนามว่า “สมณะโคตม” เสด็จโปรดพระญาติที่นครกบิลพัสดุ์ ความมหัศจรรย์ของฝนโบกขรพรรษมีลักษณะ ดังนี้

๑. มีเม็ดน้ำฝนแดงเรื่อเหมือนแก้วทับทิม
๒. ผู้ใดปรารถนาให้เปียกก็เปียก ผู้ไม่ปรารถนาแม้ละอองก็ไม่สัมผัสผิวกาย
๓. ไม่ละอะเทอะซังนอง ไม่เกิดปฏิกุลโคลนตม พอฝนหายแผ่นดินก็สะอาด
๔. ตกลงเฉพาะในหมู่พระญาติ ไม่มีผู้อื่นร่วมอยู่ด้วย

★ เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ - เริ่มวันแรกการจัดระเบียบการตัดอาหารของญาติธรรมที่ศาลาฯ

อ.๒ - นักเรียนชั้นม.๕ โรงเรียนเบญจมินทร์ กทม. มาพึ่งเทศน์

ศ.๕ - เจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษา ๔ คนมาตรวจโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก

อ้ง.๙ - ทหารมาตรวจสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี ขอดูใบอนุญาตด้วย

พฤ.๑๑ - ไปร่วมงานฌาปนกิจศพญาติธรรมที่ปลื้มอโศก

จ.๑๕ - คุณตะวันนำช่างมาปฏิรูปบริเวณทางเดิน ปลายซอย ๔๖ มาบรรจบซอย ๔๔ ใช้เวลา ๓ วัน

ศ.๑๙ - วันแรกของค่ายอุโบสถศีล (๓ วัน) มีผู้เข้าร่วม ๔๐ คน

อ.๒๓ - เริ่มเทศกาลกินเจ ชายเจ ๒ แห่ง คือที่ ชมร.จตุจักร และ ชมร.หน้าสันตืออโศก ปีนี้มีกินเจ ๒ ครั้ง ชาวจีนเรียกว่าแก้อ้วงฮุกโจ้ว ในรอบ ๒๐๐ ปี

คือครั้งแรกเริ่ม ๒๓ ก.ย. ถึง ๒ ต.ค. ครั้งที่ ๒ เริ่ม ๒๔ ต.ค. ถึง ๑ พ.ย.

ส.๒๗ - พ่อครูลี้ตาทาหะจากบ้านราชฯ มาสันตืออโศก

- เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ อดีตเลขาธิการพรรคเพื่อฟ้าดิน ส่งมอบเอกสาร บัญชี และข้อบังคับของพรรคให้ ดร.มิ่งหมาย มุ่งมาจน หัวหน้าพรรคเพื่อฟ้าดินคนใหม่

- พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เยี่ยมร้านกรีนโปรดักส์ ณ ชุมชนคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ

อา.๒๘ - ประชุม ๘ องค์การ

จ.๒๙ - พ่อครูไปปลื้มอโศก

อ.๓๐ - ร่วมงานสวดอภิธรรมในงานฌาปนกิจศพคุณแม่ของคุณผ่องผืน แสงอาทิตย์ ที่วัดด่านสำโรง จ.สมุทรปราการ

✿ สมณะ:เตธรรม ธัมมรักข์โต

★ ปฐมอโศก

ไปไม่กลับ กลับไม่ตื่น ฟันไม่มี หนึ่ไม่ฟัน ทุกคนต้องเจอเป็นธรรมดา การเดินทางของคุณแม่วรตดิณ ชาตไทย อายุ ๘๔ ปี เสียชีวิตตี ๒ ของวันที่ ๕ คุณองอาจ ลูกกตัญญูเฝ้าดูแลคุณแม่จนสิ้นลม ตอนบ่ายของวันเดียวกันก็ประชุมเพลิง

อีกคนคุณแม่ส้มแป้น ชาวหินฟ้า สิ้นใจ ๙ ก.ย. ตอน ๒ ทุ่ม ๔๐ นาที วันรุ่งขึ้นตอนบ่ายก็ประชุมเพลิง

อีกรายคุณชัยศักดิ์ เลิศบรรลือชัย บรรดาญาติ ทั้งลูกชายดิเรก ได้นำร่างไว้วิญญาณของคุณพ่อมาตั้งที่ปลื้มอโศก ๑ คืน วันที่ ๑๑ ก.ย. ตอนบ่ายก็ประชุมเพลิง เนื่องจากคุณชัยศักดิ์ อยู่สิมาอโศกประมาณ ๒๐ ปี มีจิตอาสาเมตตาใจ ช่วยเหลือพี่น้องทั่วชุมชน จึงเป็นที่รักของคนทั้งหลาย วันประชุมเพลิงจึงมีพี่น้องจากพุทธสถานอื่นมาร่วมงานกันมาก

ศ.๕ อาจารย์ภุริรักษ์ นำตระกูลวัฒน์ นำ

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประมาณ ๓๐ คน มาศึกษาเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ

ศ.๑๙ อาจารย์จากเสมสิกขาลัยพาคณะอาจารย์ และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเมกกาจิกิน ประเทศ ญี่ปุ่น ๒๑ คน มาศึกษาเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ

อา.๒๑ กิจกรรมที่ที่บ้านคุณสมพงษ์ เซวาร์ศิริ ตลาดสด อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

จ.๒๙ ตอนเช้าพ่อครูมาจากสันตโตโคก บิณฑบาต ในชุมชน ญาติโยมพร้อมใจกันใส่บาตรเป็นพิเศษ ตอนบ่ายประชุมชุมชน พ่อครูเป็นประธาน

★ เดือนกันยายนนี้ พี่น้องทุ่งนาแรงแกรงรักบริจาคข้าว ๒ ตันกว่า สาธุ พระพุทธองค์ตรัสว่า
ผู้ให้ข้าว ชื่อว่า ให้กำลัง
ผู้ให้เสื้อผ้า ชื่อว่า ให้ผิวพรรณ
ผู้ให้ยาน ชื่อว่า ให้ความสุข
ผู้ให้พระทีปโคมไฟ ชื่อว่า ให้จักขุ

❁ สมณกรรมก รุสลา

★ ศิษะอโศก

★ ความเคลื่อนไหวในรอบเดือนที่ผ่านมา

จ.๑ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และ สมณะผองไท รตนบุญญ์ เดินทางไปประชุมเครือข่ายศรีโคตรบูรณ์ เรื่องโครงการข้าวแสนตัน ที่ จ.นครพนม

อ.๒ ครูจิตจรลดา พานักเรียนไปถอนหญ้าและ จับปูในนาข้าวที่นาอกอกใน ตอนบ่ายพานักเรียนไป กรอกปุ๋ยที่โรงผลิตปุ๋ยของชุมชน ส่วนนักศึกษา อาชีวศึกษาปีที่ ๒ และ ๓ สาขาไฟฟ้า เดินทางไป เรียนที่บ้านราชโดยมีสมณะหินกลิ่น นำพา ตอน เย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๓ ประชุมคณะครูประจำสัปดาห์ หลังจาก นั้นอาจารย์ขวัญดิน พานักเรียนม.ปลายไปเรียนรู้นอกสถานที่ที่ภูหลวงและน้ำตกบักเตว อ.นาจะหลวย จ.อุบล ส่วนนักเรียนม.๑ ครูจิตจรลดาพาทำ กิจกรรมที่นาอกอกใน

พ.๔ นักเรียนมาร่วมกิจกรรมทำวัตรเช้ากับ ชาวชุมชน สมณะดวงดี วิถีบุญญ์ รับกิจนิมนต์ ไปร่วมงานศพญาติธรรมที่ตอทรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่ วันนั้นนักเรียนเริ่มทำเห็ดดวงดีใหม่แล้ว

ศ.๕ ตอนเย็น มีกิจกรรมเลี้ยงส่งนักศึกษา ที่มาฝึกงานจากม.มหาสารคาม และเลี้ยงต้อนรับ อาสาสมัครชาวเยอรมัน

ส.๖ ช่วงนี้โรงเรียนเริ่มต้นสอบปลายภาค ประจำ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

-ตอนเย็นมีประชุมสภาม.ปลายของนักเรียน

อา.๗ อาจารย์แก่นฟ้า แสนเมือง ไปประชุมที่ สันตโตโคก ส่วนชาวชุมชนมีกิจกรรมตรวจศีลประจำ สัปดาห์ในตอนเย็นนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วย

จ.๘ ครูจิตจรลดา พาชาวชุมชน ๕ คน ไปร่วม กิจกรรมกับกองพันทหารราบที่ ๑๓ หน่วยเฉพาะ กิจที่ ๑ และชุดปฏิบัติการประจำตำบลกระแซง จัดอบรม “โครงการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับ ประชาชนในการปรองดองสมานฉันท์สร้างความสุข อย่างยั่งยืน” ที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง

-อาจารย์มานิต สิทธิศร คีษานีเทศก์ อำเภอกันทรลักษ์ ได้พาผู้อำนวยการโรงเรียนปิตุศึกษา (มอนเตสซอรี) จ.เชียงใหม่ มาศึกษาดูงานที่โรงเรียน และชุมชน ตอนเย็นมีนักเดินทางชาวจีน ชื่อ นางจางอวี อายุ ๔๐ ปี มาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน โดยจะพักค้างในชุมชนประมาณ ๓ สัปดาห์

อ.๙ สมณะถ่องแท้ วินยธโร พานักเรียนไปทำ งานกสิกรรมที่ไร่พลาญหิน ตอนเย็นมีประชุม บ้าน วัด โรงเรียน (บวร)

พ.๑๐ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์มาเทศน์โปรด

ญาติโยมชาวคริสต์ระอโศกและญาติธรรม

พฤ.๑๑ นักเรียนมาทำวัตรเช้าร่วมกับชาวชุมชน วันนี้มีชาวต่างชาติ(ชาวจีน) มาเรียนรู้อาชีพชีวิตชุมชน ๒ คน คือ Miss Yumeihao อายุ ๖๐ ปี และ Mr.leecruso อายุ ๓๐ ปี มาพักค้างถึง ๑๙ ก.ย.

ศ.๑๒ สมณะถ่องแท้ วินยธโร เดินทางไปที่สวนลำไยม จ.อุบลราชธานี ช่วงบ่าย เจ้าหน้าที่จากสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔ จำนวน ๓ คน มาเยี่ยมโรงเรียน

ส.๑๓ นักเรียนมีกิจกรรมทำเห็ดอย่างต่อเนื่อง โดยมีคุณสร้างพลังดิน ศรัทธมย์เป็นผู้ดูแล

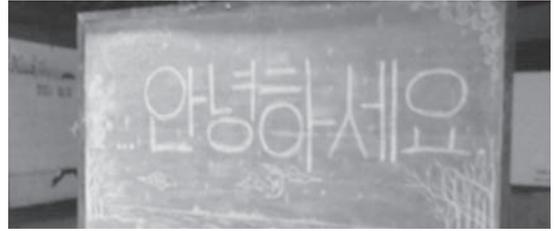

อา.๑๔ นักเรียนร่วมกิจกรรมการตรวจศีลกับชาวชุมชน โดยมีสมณะถ่องแท้เป็นประธาน

อัง.๑๖ ตอนเย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๑๗ คณะครูและนักเรียนเตรียมวัดฤดูติบและข้าวของเครื่องใช้ เพื่อเตรียมตัวไปร่วมกิจกรรมงานเจ กั้มกลุ่มปากช่อง ที่อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

ตอนเย็นมีชาวจีนมาเข้าคอร์สสุขภาพ ๓ คน และมีนักเรียนจากโรงเรียนแดนดีไลออน ประเทศ

เกาหลีใต้ มาเรียนรู้อาชีพชีวิตชุมชน ๑๔ คน เป็นครู ๓ คน และที่เหลือเป็นนักเรียนระดับม.ต้น จะพักค้างถึงวันที่ ๕ ต.ค.

พฤ.๑๘ ชาวชุมชนมีการเตรียมวัดฤดูติบเพื่อไปงานเจที่ปากช่องและงานเจในชุมชน ตอนเย็นมีกิจกรรมเลี้ยงต้อนรับนักเรียนจากโรงเรียนแดนดีไลออน

ศ.๑๙ นักเรียนสัมมาสิกขา สส.๒. ๓๗ คน ครู ๓ คน ศิษย์เก่า ๓ คน ชาวชุมชน ๒ คน และอาสาสมัครชาวจีนและเยอรมัน ๔ คน ไปทำกิจกรรม

และเรียนรู้แบบบูรณาการเกี่ยวกับงานเจที มูลนิธิสว่างวิชชาธรรมสถาน อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา และจะทำกิจกรรมจนถึงวันที่ ๓ ต.ค.'๕๗

ส.๒๐ คณะผู้สมัครเรียนแพทย์แผนไทยจำนวน ๖๘ คน ปฐมนิเทศการเรียนการสอนและฟังบรรยายจาก ดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ อ.ขวัญตา อุดมรักษ์ และ อ.ไพรัตน์ อาษานอก

อ.๒๓ งานเจทีชุมชนเริ่มเป็นวันแรก มีผู้ปกครองของนักเรียนนกรกระจาบ และนักเรียนนกรกระจาบเป็นผู้ดำเนินงานหลัก

ผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดน พร้อมลูกน้องอีก ๒ นาย เดินทางเข้ามาเยี่ยมชมชุมชน โดยมีอ.ขวัญดิน สิงห์คำ ให้การต้อนรับและพาดูฐานงานต่างๆ

พ.๒๔ นักเรียนจากโรงเรียนวัดเชียงอี อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๑๐๐ คน มาศึกษาดูงานและเยี่ยมชมชุมชน โดยมีดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ เป็นผู้ต้อนรับ และอ.ขวัญดิน สิงห์คำ เป็นผู้บรรยาย

พ.๒๕ ครูและนักเรียนจากโรงเรียนอ.พายุห์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๒๕ คน เดินทางมาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน มีฟอโรว์ สุทธิประภา และคุณมนัสน์แม่ณกการดี ให้การต้อนรับ

ส.๒๗ เจ้าหน้าที่ของธนาคาร ธ.ก.ส. ทุกสาขาของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๑๐๐ คน มารับการอบรมเรื่องการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม ฟังบรรยายจาก อ.ขวัญดิน สิงห์คำ ดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ อ.ขวัญตา อุดมรักษ์ และอ.ไพรัตน์ อาษานอก

อา.๒๘ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และสมณะผองไท รตนบุญญ์ เดินทางไปเยี่ยมคณะครูและนักเรียน ที่ไปช่วยงานเทศกาลกินเจ ที่กลุ่มปากช่องช่วยกันทำอาหารเจขาย

อ.๓๐ อ.ขวัญดิน สิงห์คำ ไปร่วมงานเจทีปากช่อง

★ ความเคลื่อนไหวของค่ายสุขภาพ

พ.๑๗-๑๖.๒๑ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายสุขภาพ ๖๐ คน โดยมีอ.ขวัญตา อุดมรักษ์ เป็นผู้ดูแล

✿ จิตรสดา ปิสาณท์

★ คาสีโศก

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของการประชุม เหตุเพราะการอยู่ร่วมกันจะต้องมีเป้าหมายตรงกัน การพบปะพูดคุยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อปรับทัศนคติความคิดเห็นให้ตรงกัน การทำกิจกรรมหรือกิจกรรมใดๆ ย่อมจะเป็นไปด้วยดี ดังนั้น ในเดือนนี้ จึงมีการประชุมมากสักหน่อย

★ เหตุการณ์ในเดือนนี้

ส.๖ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงคาสีโศก

อ.๙ ประชุมการศึกษาที่มีสมณะ ครู แม่ ฐานงาน และแม่ไก่

พ.๑๑ สมณะสื่อคม ธัมมกิตติโก ชาวชุมชนและญาติธรรมเดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจ โยมชัยศักดิ์ เลิศบรรลือชัย ที่พุทธสถานปฐมโศกเสร็จแล้วไปพักที่พุทธสถานสันตติโศก เพื่อหาซื้ออุปกรณ์ไฟฟ้า เพื่อนำมาซ่อมที่โรงปุ๋ย

ศ.๑๙-จ.๒๒ ทีมงานสุขภาพล้างพิษตับ เปิดค่ายจัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ มีสมาชิกมาเข้าค่าย ๕๑ คน

พ.๒๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงคาสีโศก

อ.๒๘ ประชุมการศึกษา

อ.๓๐ วันปิดภาคเรียนที่ ๑ ของนักเรียน สัมมาสิกขาคาสีโศก โดยชาวชุมชนร่วมกันจัดงานเลี้ยงส่งนักเรียน รับประทานอาหารจากสมณะ และชาวชุมชนแล้ว รับประทานอาหารร่วมกัน มีการเล่นของเด็กๆและชาวชุมชน สนุกสนานกันพอสมควร

★ ข้อคิดสุดท้าย

บุญคือการชำระกิเลสออกจากจิตสันดานของตน ถ้าอยากได้บุญ จึงจำเป็นต้องมาเรียนรู้ว่า ทำอย่างไรจึงจะชำระเอากิเลสออกจากจิตสันดานของตนเองได้ แล้วลงมือฝึกกระทำ

✿ สมณะเนนกัน พลานีโก

สีมาอโศก

“ไม่ควรทำบาปเพราะเห็นแก่กิน” จากพุทธพจน์ ที่กล่าวถึงนี้แสดงให้เห็นว่า คนเราทำบาปได้มาก เพราะเหตุแห่งการกิน “อาหารเป็นหนึ่งในโลก” ถ้ากินอาหารโดยขาดสติปัญญา จึงได้แต่เพิ่มบาปให้กับตนเอง ชีวิตของสัตว์ต่างๆจึงถูกเบียดเบียน เช่นฆ่ามากมายมหาศาลในแต่ละวัน “กิเลส” ตัวผีร้ายที่หลงเสพติดในรสอัสสหาของกามคุณ ๕ คนในโลกนี้จึงเลิกกินเนื้อสัตว์ได้ยาก

★ เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๒,๓๐ -ครูฝั่งดาวพานักเรียน สส.ม. ไปใส่ปุ๋ยข้าวที่ อ.ประทาย

จ.๘,๒๓ -สมณะลงโบสถ์ฟังสวดพระปาติโมกข์ ต่อด้วยอภิธานิยธรรม

พฤ.๑๑ -งานฌาปนกิจศพคุณชัยศักดิ์ เลิศบันลือชัย อายุ ๕๙ ปี ที่เมรุปฐมอโศก มีสมณะดินทอง, ญาติธรรม, ศิษย์เก่าไปร่วมงาน

ศ.๑๒ -ประชุมนักเรียนสส.ม.

ส.๑๓ -ประชุมชาวชุมชน และเตรียมงานเทศกาลกินเจ

ศ.๑๙ -คุณทองอินทร์, อ.กมล, คุณหมึก, โยมบุญช่วย ไปทำการรังวัดที่ดินที่อ.โนนไทย

พ.๒๔ -เริ่มขายอาหารเจไปตลอด ๙ วัน ที่ร้านมังสวิรัตสีมาอโศก หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีญาติธรรมที่มีจิตอาสาไปช่วยขายประมาณ ๔๖ คน รวมเด็กนักเรียนด้วย ๘ คน บรรยากาศอบอุ่น เย็นยิ้มอิมมัญญ

อา.๒๘ -สมณะสยาม สัจจญาณุโณ ไปเทศน์ในงานกิจกรรมปรับจิตปรับใจก่อนเข้าวัยชรา ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต.ตลาด อ.เมือง จ.นครราชสีมา มีผู้มาร่วมฟังประมาณ ๑๐๐ คน

ยุคที่วัฏฏนิยามเฟื่องฟูง คีลธรรมตกต่ำ คนในสังคมก้มหน้า ม้ามีเขา เสามีดอก งอคอกุยกัณฑ์ขยันแต่ไม่

“ถนนยิ่งเรียบ ใจคนยิ่งหยาบ
ถนนยิ่งกว้าง ใจคนยิ่งแคบ
ตึกยิ่งสูง ใจคนยิ่งต่ำ”

☸ สมณะสร้างใจ ปณฺโฑ

ภูผาฟ้าน้ำ

มานหมอกหนา ปกคลุม ชุ่มชื้นน้ก
มานหมอกรัก คลุมใจ ให้เห็นบนหนาว
สายลมพัด หยาดน้ำค้าง ดูพร่างพราว
ภูผาหนาว แต่อุ่นใจ ได้มายล

สายลมหนาว ภูเขา หมอกหนาจัด
ภูมิทัศน์ สวยงาม ตามไพรสน
ธารน้ำใส ไหลเย็นฉ่ำ สุขล้ำกมล
น้ำใจคน งดงามยิ่ง กว่าสิ่งใด

ภูผาสวย รวยศีล ถิ่นเมืองพุทธ
มาฝึกหยุด สมณะ จะสติใส
เรียนรู้อัน เบิกบาน จากข้างใน
มีหัวใจ สงบเย็น เป็นรางวัล

อยู่ภูผา ฟ้า น้ำ มีความสุข
ไม่ใช่คุก ชังใคร ให้ใครกัลย
แต่คือถิ่น โอบเอื้อ เกื้อกูลกัน
เมืองสวรรค์ ในแดนดิน ถิ่นนี้เอง
(ทางพุทธ พุทธอนันตชิน)

★ เหตุการณ์ในรอบเดือน

ทุกวันอังคารหมู่สมณะประชุมอภิธานิยธรรม อังคาร ๒, ๙, ๑๖, ๓๐ อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) และนวกะประชุมชาวชุมชนภูผาฟ้า น้ำ

พ.๓,๑๐,๑๗ -อาจารย์ ๒ และนวกะรับกิจนิมนต์สัมพันธ์ชุมชน มีบ้านโยมแนบ, ศาลาชาวน้ำ, บ้านบัวสวรรค์, บ้านงานธรรม บ้านอย่ายัด โดยมีนวกะหมุนเวียนกันไปฝึกภารกิจนิมนต์แสดงธรรม

พ.๓-๓.๕ -คุณจอง ยู ชาวจีนจากปักกิ่ง อายุ ๔๐ ปี มาศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนที่ภูผาฟ้า น้ำ

ศ.๕ -สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ แสดงธรรมหน้าศพหม่อนกุยแก้ว มหาวงศ์ อายุ ๙๙ ปี

ซึ่งเป็นคุณแม่ของประธานชุมชนคอยรายฯ คุณเวียงคำ มทาวงค์ ที่ชุมชนคอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ส.๖ - สมณะ ๗ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ (สมณะ บินบน ถิรจิตโต) อาจารย์ ๒ ร่วมงานฌาปนกิจศพ หม่อนกุยแก้ว มทาวงค์ ที่ชุมชนคอยรายปลายฟ้า

ส.๖,๑๓,๒๐,๒๗ - อาจารย์ ๑ ปัจจุบัน และนวกะ ประชุมสรุปรงานในรอบสัปดาห์ กับชาว อาสาสมัครศูนย์บาท(ชาวชม.ชม.) ที่ลานนา

จ.๘, อ.๒๔ - สมณะฟังพระปาติโมกข์

ส.๑๓, ๒๐ - อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ นวกะ แสดงธรรมกับผู้สูงอายุที่ลานนา

ส.๑๓ - สมณะ ญาติธรรม ครู และนักเรียน สัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ ห้อง ๓ ร่วมแรงกันปรับ ภูมิทัศน์ที่ภูผาฟ้า น้ำ ห้อง ๓ ด้วยการถมดินและทำ ทางเดินไปศาลาด้วยอิฐตัวหนอน

อา.๑๔ - อ.กฤษณา ให้วัฒนานุกูล พาเจ้าหน้าที่ กอสส.(องค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ) มาทำความรู้จักและเยี่ยมชมกิจกรรมของชมร.เชียงใหม่ และมาเชิญชาวชมร.ไปร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการสัมมนาเครือข่ายสิ่งแวดล้อม ประชุมกลุ่ม

อาทิเช่น กลุ่มปกากะถอ ชมรมรักษาน้ำ เกษตร อินทรีย์ ชาวโศกภาคเหนือ

จ.๑๕ - ชาวชุมชนภูผา ๔ คน นำโดยประธาน ชุมชนภูผาฯ นางทองธรรม เจนชัย ไปร่วมประชุม กอสส.(กรรมการองค์กรด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม) ที่โรงแรมฮอติเดย์อิน อ.เมือง จ.เชียงใหม่

พ.๑๘ - สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์, สมณะ ยังดิน ภูมิโคโต ประชุมชาวชมร.ชม. จ.เชียงใหม่

ศ.๑๙-จ.๒๒ - สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์, สมณะคำดิน ภูมิปุโรโน สัตตาหะมาแสดงธรรมกับ ผู้มาเข้าค่ายโครงการฟื้นฟูสุขภาพรุ่นที่ ๒๐ ที่ชุมชน คอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ส.๒๐ - อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิโคโต ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ที่ลานนา

- สมณะ ๔ รูป สามเณรสูปัญญ นันทวงศ์ นำ โดยอาจารย์ ๑ ประชุมชาวชุมชนภูผาฯ ที่ลานนา

- สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์, สมณะคำดิน ภูมิปุโรโน ประชุมชุมชนคอยรายปลายฟ้า

อา.๒๑ - สมณะยังดิน ภูมิโคโต, สมณะถักร้อย ธรรมธิโร ไปบริจาคโลหิตที่ร.พ.สวนดอก

พ.๒๔ - อาจารย์ ๑ ปัจจุบัน และสามเณร กิจ นิมนต์ฉันที่ชมร.ชม. (วันแรกของเทศกาลกินเจ)

ศ.๒๖-อา.๒๘ - สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์, สามเณร สัตตาหะมาแสดงธรรมกับผู้มาเข้ารับการ อบรมแพทย์ทางเลือกวิถีธรรม(หมอเขียว) ที่ชุมชน คอยรายปลายฟ้า

ส.๒๗ - สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ แสดง ธรรมกับผู้สูงอายุที่ชมร.ชม.

★ ก่อนจบขอฝากแม่ถึงจากอาจารย์ ๑ ว่า

คือเป็นเบื้องต้นของชุมชนคนดีทั้งหลาย

❁ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

★ ราชธานีอโศก

พ.๔-ส.๖ คุณอุดม ศรีเชียงใหม่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขา และคุณประยงค์ ศรีเชียงใหม่ ไปอบรมการดูแลคัดกรองนักเรียน ที่โรงแรมนภาลัย จ.อุดรธานี

พ.๔-อา.๗ คุณอนุชานฎ จันทร์ ครูโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศก ไปอบรมการผลิตสื่อ CIA ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ส.๖ ประชุมเตรียมงานเทศกาลกินเจของหัวหน้าแผนกต่างๆ

อา.๗ ประชุมชุมชนเตรียมงานเทศกาลกินเจ มีการแบ่งงานแผนกต่างๆ

จ.๘ สมณะลงปาติโมกข์ที่แพโปสท์ ประชุมครูวิทยาลัยและโรงเรียนสัมมาสิกขา ประชุมนิสิตวนบ. เตรียมงานเทศกาลกินเจ

สมณะลงปาติโมกข์ที่แพโปสท์

อ.๙ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เทศมนตรีตำบลบึงไหม และ คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน ๒๘ คน มาประชุมสัจจกรำหนดผู้ใหญ่บ้านที่ห้องประชุมชั้น ๒ ตึกศูนย์บุญ บ้านราช

พ.๑๐ พ่อครูและปัจฉาฯ ไปศิระขอโศก

ส.๑๓ ประชุมครูวิทยาลัยเพื่อเตรียมการบริการ ประเมินคุณภาพภายใน

อา.๑๔ เวลา ๙.๐๐น. พ่อครูเทศน์ปฐมนิเทศ กิจกรรม SWOT งานเทศกาลกินเจของนิสิต วนบ.

อา.๑๔ เวลา ๑๓.๐๐ น. นิสิต วนบ. ทำ SWOT งานเทศกาลกินเจ โดย อ.เอนก นาคะบุตร และ อ.วิชัย รูปชาติ

อ.เอนก

จ.๑๕ ทำ ๕ ส. ใหญ่ เตรียมงานเจที่อุทยาน บุญนิยม ทั้งนักเรียนสส.ธ. และนิสิต วนบ. ช่วงเย็น วนบ.ทำ SWOT งานเทศกาลกินเจ

อ.๑๖ ประชุมครูวิทยาลัยและโรงเรียนสัมมาสิกขา

พถ.๑๘ เจ้าหน้าที่จากวิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี มาประเมินการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สัมมาสิกขาวิชชาราม

ส.๒๐ ประชุมชุมชน

จ.๒๒-พถ.๒ ต.ค. กิจกรรมพาศิษย์บุญนิยม มหกรรมเทศกาลกินเจ ปีนี้ชาวชุมชนและนักเรียน ส่วนใหญ่ พักค้างที่บ้านราช เพราะน้ำไม่ท่วม มี

เพียงบางส่วนเท่านั้นที่พักค้างที่อุทยานบุญนิยม และมีชาวเครือแหจากที่ต่างๆ หมุนเวียนมาช่วยงาน รวมพวกเรากับประมาณวันละ ๔๐๐-๕๐๐ คน

ส.๒๗ พ่อท่านและปัจฉิมสัตตาทะไปสันตโศก

★ ศึกษาอุทยาน

อา.๗ พระอาจารย์มหาสุภาพ เจ้าอาวาสวัดป่านาคำ อ.กุสินารายณ์ จ.กาฬสินธุ์ และญาติโยม จำนวน ๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๒๑ -พลเอกเอกชัย ศรีวิลาศ ผอ. สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้าได้นำ คณะนักศึกษาลักสูตรเสริมสร้างสังคมสันติสุข รุ่นที่ ๕ จำนวน ๔๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

-ดร.สมชาย ฐานเจริญ และคณะนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จำนวน ๑๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

★ คำสอนของพ่อครู (๑๔ เม.ย. ๒๕๓๐)

“อย่าห่างเหินสัตบุรุษ
แม้เราจะอยู่ห่างไกลสัตบุรุษ”

❁ สม.พาแก้ว ชาวหินฟ้า
ประดองเตือน นาวาบุญนิยม

สังขสมาน กินพาฟาน้ำ

เทศกาลเจ ฝน ฝน ฝน ฝนตกเกือบทุก
เช้าที่ขายอาหาร

ช่วงต้นเดือนกันยายน

ครูและนักเรียน ส.ส.พ. ร่วมแรงร่วมใจ ดู
แลพืชผักที่ปลูกไว้เพื่อใช้ในเทศกาลกินเจ ตลอด
จนเปิดก้อนเชื้อเห็ด โดยมีสมณะคอยกระตุ้นเตือน
ให้กำลังใจ

ช่วงกลางเดือนกันยายน

ทุกคน ทุกฝ่าย ช่วยกันทำความสะอาดสถานที่
บริเวณบ้านพัก ต้อนรับการเข้าคอร์สสร้างพืชตับ

ช่วงปลายเดือน

ฝน ฝน ฝน ฝนตกจัง แต่พลังไม่หมด ทุกคน
ทุกฝ่ายไปร่วมรวมพลัง ลุยงานเจ โดยมีญาติธรรม
จากกลุ่มเล็ล้อย้อโศก ส่งวัตถุดิบ เป็นต้นว่า ฟักทอง
ฟักแฟง กล้วย ถั่วทุกชนิด มาช่วย มีญาติธรรม
จากดินหนองแดนเหนือมาช่วยเป็นแม่ครัว มี
พันธมิตรรอบๆ ไกล เวียนมาช่วยให้กำลังใจคึกคัก
พอสมควร และมีสมณะบิณฑบาต ไปฉันที่ร้านบ้าง
นำอาหารกลับมาฉันที่วัดบ้าง

★ เหตุการณ์ในรอบเดือน

จ.๑ ประชุมนักเรียน ส.ส.พ. ประจำสัปดาห์
และประชุมชาวชุมชน และย่าเรลีส งามผ่องนำนัก
เรียน ส.ส.พ.หญิงกลับจากภูผาพ้าน้ำ สมณะฟ้ารู้
ไปกินนิมนต์ เฝ้าศพญาติธรรม ที่ จ.เชียงราย

จ.๘ ประชุมนักเรียน ส.ส.พ. ประจำสัปดาห์
และประชุมชาวชุมชน และสมณะฟ้ารู้กลับจากไป
กินนิมนต์ เฝ้าศพญาติธรรม ที่ จ.เชียงราย

อ.๙ คุณธวัชชัย ดิเรกศรี พาหลวงพ่อนาทอง
ไปโรงพยาบาลแก้งคร้อ

ศ.๑๒ คณะครู จำนวน ๓ คน จากโรงเรียน
ชุมชนบ้านจอก อ.คอนสวรรค์ จ.ชัยภูมิ นำนักเรียน
จำนวน ๔๘ คน มาศึกษาดูงานเศรษฐกิจพอเพียง

ส.๑๓ อ.เกื้อธรา วิญญาสุข นำนักเรียน ชั้น

ม.๕ จากโรงเรียนนาหนองหุ้มวิทยา จำนวน ๘๕
คน มาฟังธรรมะในวิชาสังคม

พ.๑๘-จ.๒๒ จัดกิจกรรมเข้าคอร์สล้างพิษ
ตับ นำดำเนินการโดย หมอผ่องตะวัน คงนาง
แสดงธรรมโดยทีมสมณะทั้ง ๔ รูป

อ.๒๓ กิจกรรมแจกอาหารที่ร้านกำไรมากไม่เอา
และที่ตลาดสดเทศบาลแก้งคร้อฟรี เป็นการล้าง
ท้องให้ผู้ตั้งใจกินเจ ในช่วงเทศกาลเจ

พ.๒๔-อ.๒๕ ต.ค. ญาติธรรม ครู นักเรียน
พันธมิตร ช่วยกันทำอาหารเจ

★ ก่อนจบ บอสรุปธรรมะจากการเปิดประชุม โดยสมณะฟ้ารู้ นโกลโก มาอย่าเถื่อน

“การทำงาน เปรียบเสมือน การออกกรมทำศึก
สงคราม ในภาวะสงครามจะมีเหตุเกิดขึ้นมากมาย
ชนลูกชนพองสยองเกล้า ลูกันไป บาดเจ็บไป บาง
คนถึงกับล้มตายในสนามรบ ในงานทำอาหารเจ
แค่ได้ยินชื่อบางคนก็เหนื่อยแล้วบางคนบาดเจ็บทางใจ
บางคนก็ทรมานกลับ บางคนเกือบตาย แทบไม่ฟื้น
แล้วเราจะจ๊ะ เป็นจั้งใต้”

☘ กบกินพา

สังขสมาน ทะเลธรรม

เดือนนี้เป็นการทำสมาธิถึงบรรพชนที่ได้มาก่อมาเริ่ม
ชุมชนในอุดมคติ เป็นสถานที่ลดละกิเลส ตัณหา
อุปาทาน เป็นสถานที่ให้ชาวได้มาปฏิบัติธรรม

จ.๑ -ประชุมชาวชุมชนทะเลธรรม สมณะ ๔
รูป เป็นประธาน

เย็นสมณะฉันท์โสไปแสดงธรรมหน้าศพคุณ
พ่อเรียง(ไข) สุขใส อายุ ๗๕ ปี ที่บ้านหน้าโดน
ต.เขาพระทอง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

อา.๗ -จัดรายการเสวนาธรรม หัวข้อปฏิบัติจ-
สมุปบาท จัดทุกสัปดาห์ตลอดพรรษา

อ้ง.๘ -ชาวชุมชนฯทำน้ำเสาวรสไปร่วมงาน
บุญรวบรวมญาติ ครบรอบ ๕๐ ปี บรรพบุรุษวงศ์

หนองเตย ที่บ้านคุณสาธิต วงศ์หนองเตย อ.ห้วย
ยอด จ.ตรัง คนมาร่วมงานร่วม ๑,๐๐๐ คน

พ.๑๐ -สมณะกล้าดี เตชพหูชน ไปร่วมงาน
ศพญาติธรรมคุณชัยศักดิ์ เลิศบันลือชัย อายุ ๕๘
ปี คุณพ่อของอดีตเรก เลิศบันลือชัยที่ชุมชนปทุมมอโคก

ส.๑๓ -ธ.ก.ส.ธานินทร์พาชาวชุมชนฯ ๔ คน
ไปดูแปลงนาข้าว ที่บ้านคุณชิตชัย ชุมสุด นา ๖ ไร่

พถ.๑๘ -สมณะ(ฉันทโส,จิรัสโส)ไปร่วมประชุม
กลุ่มโรงเรียนวัดรัตนดิษฐ์(ควรรธรรม) จ.ชุมพร

จ.๒๒ -เจ้าหน้าที่ธ.ก.ส. ๒ คน จาก ธ.ก.ส.
ควนหนองหงษ์มาร่วมประชุมกับชาวชุมชน เพื่อนำ
ชาวบ้านมาอบรม ๑๐๐ คน กลางเดือนหน้า

-หมอตุ๋ อนุกุล ทองมี หัวหน้าสาธารณสุข
เกาะเรียน และทีมงานมาร่วมประชุมเพื่อมาอบรม

พ.๒๔ -ชาวชุมชนไปร่วมกิจกรรมเข้าคอร์สล้าง
พิษตับกับทีมงานหมอเขียวที่ปากเม็งรีสอร์ท

ส.๒๗ -กิจกรรมก่อนหน้า ที่โรงครัว รำลึกถึง

บรรพชนชาวทะเลธรรม

-กิจกรรมอบรมชาวนาข้าวไร้สารพิษชาว
อ.ตะโหมด จ.พัทลุง

อา.๒๘ -จัดกิจกรรมรำลึกถึงบรรพชนชาวทะเล
ธรรมก่อนหน้า

-กิจกรรมตรวจศีลและวิธีปฏิบัติศีลของเด็ก
พุทธธรรม

-คณะสื่อ วนบ. จากบ้านราชที่มาฝึกที่
ไฮเคเบิลในตัวเมืองนครศรีธรรมราชมาพักค้างใน
ชุมชน และมาถ่ายทำสารคดีสัมภาษณ์สมณะ ๔ รูป
และสัมภาษณ์ชาวชุมชน ระหว่างวันที่ ๒๖-๓๐

จ.๒๙ -ทีมสื่อถ่ายทำสารคดีสมณะฉันทโส เสร็จ
แล้วร่วมประชุมชาวชุมชน

★ ประโยชน์สูง-ประหยัดสุด
ประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน

✳ สมณะนิกนบ ฉันทโส

❖ งานรวมแรงเทอดกาลกินเจ ที่อุทยานบุญนิยม จ.อุบลราชธานี

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิธรรมสันติ

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (๒๗ ก.ค. ๒๕๕๗)

กรรมการเข้าประชุม ๔ คน

-ชุมชนสันติอโศกบริจาครถตู้บรรทุกส่วนบุคคล ยี่ห้อTOYOTAสีขาว หมายเลขทะเบียน ฅม๕๕๒๔ กรุงเทพมหานคร ชื่อ "เจ้าตอง" ให้แก่มูลนิธิธรรมสันติ เพื่อใช้ในกิจการของการสื่อสารบุญนิยม FMTV

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.) มีนักเรียนทั้งหมด ๘๕ คน มีกิจกรรมดังนี้

๒๐-๒๖ เม.ย. ค่ายดูตัวนักเรียนเข้า ม.๑,๔

๑๑-๑๓ พ.ค. ค่ายผู้ปกครองนักเรียน ม.๑,๔

๔-๑๒ มิ.ย. ไปร่วมฉลองงาน ๘๐ ปีไม่มีแก่น

ณ ชุมชนราชธานีอโศก

๒๖ มิ.ย. งานวันไหว้ครู

๑๐-๑๑ ส.ค. เข้าค่ายวันแม่ ๑๒ สิงหาคม

เป็นการเข้าค่ายผู้ปกครองและนักเรียน จัด

ประกวดการต้อนรับและดูแลผู้ปกครองดีเด่น

- โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศก (สส.สอ.)

๒๖ มิ.ย. จัดงานวันไหว้ครู พ่อครูสมณะ

ไพฑริกรักษ์มีเมตตาให้ออวาทในงาน

๒๘-๒๙ มิ.ย. นักเรียนร่วมงานคืนสู่เหย้าเข้า

คืนรัง นศ.ปธ. ที่สวนบุญผักพีช

๑-๖ ก.ค. นักเรียนไปร่วมงานเอื้อไออุ่นชาว

บุญนิยม ที่ทะเลธรรม และไปเก็บผลไม้ ที่ จ.ชุมพร

๑๘-๑๙ ก.ค. นักเรียนชั้น ม.๒ ช่วยงาน

สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม จัดงานอบรมสมุนไพรร

เข้าสู่ชุมชนบุญนิยม ให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ(มศว.) วิทยาเขตประสานมิตร

๙-๑๑ ส.ค. จัดสัมมนาผู้ปกครองนักเรียน

และจัดงานวันแม่ จัดกิจกรรมสัมพันธ์แม่ลูก

-หน่วยงานบุญญาภิบาล ปฐมอโศก

เดือนกรกฎาคม ให้บริการดูแลผู้ป่วย ๒๕๐

ครั้ง ต้นเดือนได้ทำการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย

๘ อย่าง ให้แก่นักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก

และให้มีโครงการเชิงปฏิบัติการด้านบริหารร่างกาย

หน้าเสาธง มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่นักเรียน

ปฐมอโศกเริ่มเป็นสังคมผู้สูงอายุ จึงได้ช่วย

กันดูแลและช่วยเหลือ ให้ความอบอุ่นแก่ผู้สูงอายุ

ดังนั้นในงานวันแม่จึงจะมีพิธีกราบบรรพชนด้วย

-การขออนุมัติซื้อบ้านตึก ๒ ชั้น ในการประชุม

คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖

เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้อนุมัติ
ซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๘๒๗๘, ๔๘๒๗๗ และ
๑๖๘๖๔ พร้อมบ้าน รวมเป็นเงินสิบหกล้านบาทนั้น
มูลนิธิธรรมสันติได้ดำเนินการซื้อและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทั้งสามแปลงดังกล่าวเป็นเงินสิบสี่ล้านบาทถ้วนไว้
เรียบร้อยแล้ว ส่วนบ้านยังไม่ได้ดำเนินการ

-ขออนุมัติซื้อบ้านตึก ๒ ชั้น บ้านเลขที่ ๖๕/๕๓
ช.นวมินทร์๔๔ ถ.นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขต
บึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ขนาดเนื้อที่ ๒๔๑ ตารางเมตร
ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๘๒๗๗ และ ๔๘๒๗๘
ราคาสองล้านบาท จากนายบุญ ถาวรวันชัย เพื่อ
ใช้ประโยชน์ในกิจการของมูลนิธิธรรมสันติโดยใช้
เป็นอาคารอเนกประสงค์

-อนุมัติให้แก้ไขเพิ่มเติมตราสารมูลนิธิธรรม-
สันติใหม่ทั้งฉบับ และเปลี่ยนเป็นข้อบังคับ เพื่อให้
การดำเนินงานของมูลนิธิธรรมสันติดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

กองทัพนรมมูลนิธิ

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (๒๗ ก.ค.๒๕๕๗)

กรรมการเข้าร่วมประชุม ๖ คน

- ความคืบหน้าการจัดตั้งสถาบันสัมมาสิกขา-
วิชชาราม วันที่ ๒๖ กรกฎาคม มีการร่างหลัก
สูตรสำหรับระดับปริญญาตรีแล้ว และให้
อ.วรัญญาออกแบบสำรวจ เพื่อทำการศึกษาความ
เป็นไปได้ตามเงื่อนไขของ ศกอ. ซึ่งยังคงเป็นคณะ
ศิลปศาสตร์ แต่เปลี่ยนเป็นสาขา สัมมาชีวะวิถี
เศรษฐกิจพอเพียง โดยเนื้อหาจะเป็นการถอดแบบ

การดำเนินชีวิตแบบชาวโศกที่เป็นและทำอยู่แล้ว
ซึ่งไม่ขัดกันกับ วนบ. ที่จะรับรองโดยสถาบัน
อาครมศีล ส่วนหลักสูตรนี้ยังคงยืนยันที่จะยังคง
มีการเรียนการสอน เพื่อให้ทางการรับรองให้เกิด
ความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ในการทำงาน
เพื่อสังคมต่อไปได้

เมื่อ อ.วรัญญา ออกแบบสำรวจเสร็จ แล้ว
ก็จะขอความร่วมมือชุมชนต่างๆ เพื่อสำรวจพื้นที่
การตั้งสถาบันฯ รวมถึงความสนใจของเด็กนักเรียน
สัมมาสิกขาตามหลักสูตรที่ได้ร่างไว้ต่อไป

-สืบเนื่องเรื่องคดีที่นาของหมู่บ้านราชธานีโศก
ที่คำตัดสินของศาลอุทธรณ์สวนทางกับศาลชั้นต้น
โดยพิจารณาประเด็นเดียวคือ เป็นที่สาธารณะหรือไม่
ซึ่งศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำบอกเล่าของชาวบ้าน
ไม่สามารถใช้เป็นหลักฐานในการหักล้างเอกสารได้
เพราะเจ้าหน้าที่ที่ดินได้ทำการออกเอกสาร น.ส.๓ก
น.ส.๓ และออกโฉนดตามกระบวนการมาเป็นลำดับ
ไม่มีการร้องเรียน หรือคัดค้าน จึงพิจารณาให้จำเลย
ทั้ง ๔ ออกจากพื้นที่นา แต่เนื่องจากโจทย์เป็น
มูลนิธิที่ไม่มีการแสวงหาผลกำไร และที่ผ่านมาได้
ให้จำเลยทำนาก็ได้ไม่เรียกร้องอะไร จึงให้จำเลยไม่
ต้องเสียค่าปรับ

ชาวนาได้เดินเรื่องฟ้องร้องกับที่ต่างๆ ทั้งสำนัก
พระราชวัง สภานายความ ซึ่งทางสภานายความ
ก็ได้ส่งคนมาดำเนินการเรื่องนี้ พลตรีจำลอง
ศรีเมือง จึงได้เข้าไปชี้แจงด้วยตัวเอง แต่เรื่องก็ยัง
ต้องเข้าสู่ศาลฎีกา แต่ก่อนจะเข้าสู่ศาลฎีกา จะมี
การไกล่เกลี่ยชาวนาอีกครั้ง เมื่อเข้าสู่กระบวนการ
ศาลฎีกา ก็คงต้องใช้เวลาอีกประมาณ ๒ ปี
เพราะมีอยู่ที่เดียวในกรุงเทพฯ

-ที่ราชธานีโศก ตอนนี้น้ำกำลังท่วมสูงขึ้น
มาจากเดิมประมาณ ๑.๕๐ เมตร ซึ่งเกิดจากน้ำ
ล้นที่เขื่อนราศีไศล ระดับน้ำในแม่น้ำมูน สูงกว่า
ระดับน้ำในบึงประมาณ ๒ เมตร ต้นยางที่ปลูกไว้
รอดทุกต้น ตอนนีคนในหมู่บ้านกรีบเก็บของกัน
ทางหน่วยงานราชการต่างๆก็มาขอเรือ กับขอล่วม
นี่อกดาวท์ เพื่อบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่
หมู่บ้านอื่นๆ

-พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ได้เปิดการสอนโลกุตระแห่งแรกของโลก ที่หมู่บ้านราชธานีโอศกมี นิสิตประมาณ ๑๐๐ กว่าคน ซึ่งไม่หนักเหมือนก่อน เพราะพ่อท่านจะเทศน์สอนประมาณ ๑ ชั่วโมง และให้มีสรุปถามตอบอีก ๑ ชั่วโมง เป็นการ ศึกษาที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

-คุณวินิตตา จรรย์ยานนท์(ยังมีชีวิตอยู่) ได้ทำพินัยกรรมยกที่ดินให้กองทัพธรรมมูลนิธิ ว่า มีที่ดินอยู่ ๓ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๑๑ ไร่ อยู่ที่ ต.บึง อ.เมือง จ.สุรินทร์ มีถนนเส้นดำจาก จ.ร้อยเอ็ด ตัดผ่าน มีแหล่งน้ำไหลผ่าน ที่ประชุมให้ทาง ตัวแทนหมู่บ้านราชธานีโอศกไปดูพื้นที่ แล้วค่อย นำมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

มูลนิธิบุญนิยม

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (๒๗ ก.ค.๒๕๕๗)

กรรมการเข้าร่วมประชุม ๖ คน

-การยื่นคำขอจดทะเบียนเพิ่มเติมสาขาของ มูลนิธิ สำหรับสถานีวิฑูรย์คนทำทาง(จ.ศรีสะเกษ)นั้น เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบว่า ที่ดินที่จะใช้เป็นที่ตั้งของ สถานีวิฑูรย์อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินของสำนักงาน ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม(ส.ป.ก.) ไม่สามารถ ดำเนินการจดทะเบียนเพิ่มเติมสาขาให้แก่มูลนิธิได้ จึงได้ขอยุติเรื่องการจดทะเบียนเพิ่มเติมสาขาดังกล่าว

-ที่ประชุมได้เคยอนุมัติให้มูลนิธิยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับกิจการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมได้ทำการตรวจ

สอบข้อมูลกับกสทช.อีกครั้งหนึ่ง และทราบว่าหาก มูลนิธิได้ดำเนินกิจการที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี มูลค่าเพิ่ม มูลนิธิก็ไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนเป็นผู้ ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด จึง ขอร้องเรื่องการจดทะเบียนดังกล่าว

-ได้ยื่นเอกสารเพื่อขอแก้ไขรายชื่อผู้จัดการ สาขาของมูลนิธิ รวม ๓ แห่ง ให้แก่ กสทช.แล้ว

-คณะกรรมการชุดปัจจุบันจะครบกำหนด วาระการดำรงตำแหน่งในเดือนสิงหาคม และต้อง คัดเลือกคณะกรรมการชุดใหม่ก่อน ที่คณะกรรมการชุดเดิมจะครบกำหนด จึงมีการคัดเลือก คณะกรรมการชุดใหม่ ดังนี้

๑. นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ ประธานกรรมการ

๒. นางจุฬา สุตบรรทัด รองประธานกรรมการ

๓. นางสาวลัดดา ปิยะวงศ์รุ่งเรือง กรรมการ และเหรัญญิก

๔. นางบัวบุชา รักพงษ์ กรรมการ

๕. นายสงกรานต์ ภาคโชคดี กรรมการ

๖. นายเทียนพุทธ พุทธิพงษ์โอศก กรรมการ

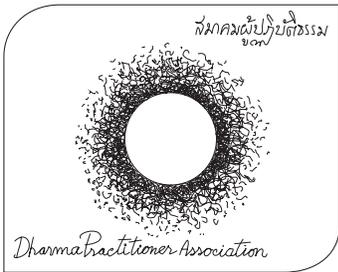
๗. นายเทวินทร์ ลิทธิ์น้อย กรรมการ

-คณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.) มีคำสั่งให้สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเพื่อมนุษยชาติ หรือเอฟเอ็มทีวีระงับการออกอากาศ รวมทั้งให้ สถานีวิฑูรย์ของมูลนิธิที่อยู่ระหว่างการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงระงับการ กระจายเสียง ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขณะนี้มูลนิธิได้ทำการยื่นเอกสารต่างๆ ตามหลัก เกณฑ์ของ กสทช. เพื่อให้สามารถออกอากาศหรือ กระจายเสียงได้ตามปกติ

-กสทช. ต้องการเอกสารยืนยันเรื่องไม่มีการ ระบุชื่อผู้จัดการสาขาลงในเอกสาร ม.น.๔ ของ กรรมการปกครอง มูลนิธิจึงได้ทำเรื่องขอให้กรม การปกครองชี้แจงแนวทางปฏิบัติ เพื่อนำไปแสดง ต่อ กสทช. ต่อไป ขณะนี้อยู่ระหว่างรอหนังสือ ชี้แจงจากกรมการปกครอง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

สมาคมปฏิบัติธรรม

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (๒๗ ก.ค.๒๕๕๗)

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๑ คน

-ชมรมมั่งสวัสดิ์แห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันติ
อโศก(ชมร.สตอ.) ปิดร้านไปร่วมการประชุมประจำปี
โค่นระบอบทักษิณ ไล่อภิบาลยิ่งลักษณ์ ๒๕๒๒ วัน
กลับจากชุมนุมยังปิดร้านต่อไปงานอโศกรำลึก
รวมปิดร้านไป ๓๒๒๒ วัน(๑๐ เดือน ๗ วัน)
เมื่อเปิดร้านแต่ละหน่วยงานในชุมชนสันติอโศกส่ง
คนมาช่วยงานที่ ชมร. เช่น พลังบุญ, ฟ้าอภัย,
สัมมาสิกขา, คนวัด ยอดขายอาหารมากขึ้น มีคน
ใหม่ๆเข้ามามากขึ้น เทียบราคาอาหารของ ชมร.สันติ
กับร้านค้าเอกชนที่ตั้งอยู่ในชุมชนต่างกันมาก แต่
ยอดขายพอๆกัน และชมร.มีโครงการปรับปรุง
อาคารในส่วนต่างๆ เช่น ที่พักของอาสาสมัคร

-ชมรมมั่งสวัสดิ์แห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่
(ชมร.ชม.) ที่ผ่านมามีปิดไปช่วยงานในการชุมนุม
ประท้วงโค่นระบอบทักษิณโดยไปช่วยด้านต่างๆ เช่น
ช่วยดูแลผู้ป่วย ดูแลความเป็นอยู่ของชาวชุมชน
รับเรื่องร้องเรียนจากชาวชุมชน ช่วยงานกอง
อำนวยการ พยาบาล คิว เก็บขยะในที่ชุมนุม ดูแล
แลสมณะ สืบสวน ดูแลและสร้างห้องน้ำ ซ่อม
บำรุงไฟฟ้าและน้ำประปา งาน FMTV ฯลฯ

หลังจากเสร็จการประชุมไปร่วมงานอโศกรำลึก
ที่ชุมชนราชธานีอโศก วันที่ ๔-๑๔ มิ.ย. รับผิดชอบ
ช่วยงานต่างๆ และแจกอาหาร

๒๖ มิ.ย. ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียน
มีพิธีไหว้ครู

ชมร.ชม. ทำการปิดซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดเสีย
หาย ได้รับสนับสนุนงบประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
จากมูลนิธิพลตรีจำลอง ศรีเมือง

๑๔ มิ.ย. มีการประชุมเครือข่ายกสิกรรมไร้
สารพิษ

-ห้องสมุดสมาคม งานบริการเดือนมกราคม-
พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีการชุมนุมประท้วง ห้อง
สมุดได้เปิดทำการอย่างไม่เป็นทางการ จึงไม่ได้ทำ
สถิติใดๆไว้ (มีผู้มาใช้บริการพอสมควร) เดือน
มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ใช้บริการจำนวน ๑๐๑ คน

ห้องสมุดได้จัดทำหนังสือ“ชุมชนบุญนิยม
สันติอโศก”เผยแพร่(แจก)อยู่เป็นประจำ และขณะ
นี้ได้หมดลงไปแล้ว จึงปรับปรุงข้อมูลใหม่ แต่
เนื่องจากไม่สามารถหาคนจัดรูปเล่ม(Art Work) ได้
จึงลงเว็บไซต์ไปพลางก่อน

-กลุ่มวังจันทร์พฤษภา จ.จันทบุรี ผลผลิต
การทำนาครั้งแรก ได้ข้าวเปลือก ๓๐ กระสอบ

สมณะขยันยอม นำปุ๋ย ๔ ตัน จากปฐมอโศก
ไปให้กลุ่มฯ บ้านราชบริจาคมุ่ยให้กลุ่ม ๑ ตัน

โรงเจสมาคมฯเปิดขายสินค้าแห่งในเครือข่าย
อโศกทุกวัน เว้นวันฝนตกหนัก

-กลุ่มชลบุรีอโศก การเกษตรมีการปลูก
กระเจี๊ยบเขียว มะเขือเปราะ ชะอม ต้นไม้ได้หวั่น

คอร์สสุขภาพ เนื่องจากไม่ได้จัดคอร์สสุขภาพ
มานาน ๗ เดือน เพราะผู้จัดไปร่วมชุมนุมประท้วง
และต้องทำความสะอาดอีกมากมาย ได้จัดทำ
ตารางคอร์สสุขภาพถึงสิ้นปี

เข้าพรรษานี้พวกเราตั้งตบะกันเข้มข้นมาก

-กลุ่มรักษ์ดิน จ.ชุมพร ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗
โรงปุ๋ยควนธรรม จ.ชุมพร จัดงานตลาดอาริยะ

-นายสนธิพงษ์ สนมมีโน จะบริจาคที่ดิน โฉนด
เลขที่ ๒๔๓๓๑ อ.วอนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช
พื้นที่ ๑๑ ไร่ ๑ งาน ๕๓ ตารางวา ให้สมาคมผู้
ปฏิบัติธรรมโดยไม่มีเงื่อนไข เนื่องจากนายสนธิพงษ์
สนนมมีโน ต้องรับผิดชอบครอบครัวด้วย สมาคม
จึงขอคืนพื้นที่ดังกล่าว

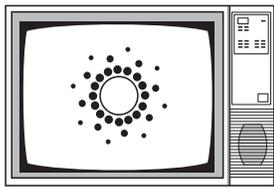
-ขอตรวจสอบเขตที่ดินของสมาคมฯ โฉนด
ที่ดินเลขที่ ๒๔๓๓๑ ต.ค่างพลู อ.โนนไทย จ.นคร

ราชสีมา พื้นที่ ๔๒ ไร่ ๒ งาน ๕๔ ตารางวา

-บรรณาธิการวารสารดอกหญ้า มีมติให้เปลี่ยนจาก นางสาวรินธรรม โอศกตระกูล เป็น นางธนิดา ตักเดล แต่ยังไม่มีการดำเนินการและคุณธนิดากลับไปอยู่ประเทศอังกฤษ จึงขอเปลี่ยนเป็นนางสาวลัดดา ปิยะวงศ์รุ่งเรือง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

ธรรมนูญคนสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

ธรรมนูญคนสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (๒๗ ก.ค.๒๕๕๗)

กรรมการมาประชุม ๕ คน

-ธรรมนูญคนสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมจะติดตั้งกล้องวงจรปิด ๒ จุด ขณะนี้อยู่ในระหว่างตรวจสอบราคา

-คุณเปิ้ล อาสาสมัครชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาสันติอโศก ขอมาพักค้างที่ธรรมนูญคนสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

-ยอดขายสิ่งพิมพ์ต่างๆของธรรมนูญคนสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมเป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นต้องลดการบริจาคประจำเดือนลง

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (๒๗ ก.ค.๒๕๕๗)

กรรมการเข้าร่วมประชุม ๑๓ คน

สรุปกิจกรรมระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖

- มิถุนายน ๒๕๕๗

-ก.ค.๒๕๕๖ สมาคมฯ ได้จัดค่ายสุขภาพล้างพิษตับ รุ่นที่ ๖ ให้กับชาวชุมชนสันติอโศก และพันธมิตร ที่สวนบุญผักพืช ผู้เข้าค่าย ๙๓ คน

-ตลอดระยะเวลา ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการและสมาชิกสมาคมฯ ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองกับกองทัพธรรม ที่สวนลุม และที่ราชดำเนิน

-ก.ย.๒๕๕๖ กรรมการสมาคมฯ ประชุม ๘ องค์การ ซึ่งเป็นครั้งแรกของคณะกรรมการชุดใหม่ที่สวนลุมพินี

-เม.ย.๒๕๕๗ คณะกรรมการสมาคมฯ และสมาชิกประชุมเตรียมงาน ๘๐ ปี พ่อครู ที่ถนนราชดำเนิน

-เม.ย.๒๕๕๗ คณะกรรมการสมาคมฯ และสมาชิก ได้ไปร่วมประชุมเตรียมงาน ๘๐ ปี พ่อครู และใส่ปุ๋ยผลไม้ไร้อากาศที่สวนของคุณสาย สายพุทธ และคุณห้อง ปางบุญ จ.ระยอง

-เม.ย.๒๕๕๗ คณะกรรมการสมาคมฯ และสมาชิก ได้ร่วมออกร้านตลาดอารียะ ที่ถนนราชดำเนิน ด้วยเงินบริจาค

-เม.ย.๒๕๕๗ กรรมการสมาคมฯ ได้ร่วมจัดอบรมค่ายคัดเลือกนักเรียน ชั้น ม.๑ โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศก ที่สวนบุญผักพืช มีนักเรียนเข้าร่วมอบรมทั้งโรงเรียน

-มิ.ย.๒๕๕๗ คณะกรรมการสมาคมฯ และสมาชิก ได้ไปร่วมงานอโศกรำลึก ๘๐ ปี วิชิตชัยที่ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ตลอดงาน ๙ วัน

-มิ.ย.๒๕๕๗ คณะกรรมการสมาคมฯ และสมาชิก ประชุมเตรียมงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนรัง นค.ปช. ครั้งที่ ๑๑ บนเรือริมแม่น้ำมูล ราชธานีอโศก

-มิ.ย.๒๕๕๗ คณะกรรมการสมาคมฯ สมาชิกและญาติธรรมไปเก็บผลไม้ไร้อากาศที่สวนคุณสาย จ.ระยอง เพื่อนำมาร่วมงานอโศกรำลึก ๘๐ ปี ไม่มีแก่

-มิ.ย.๒๕๕๗ ได้ร่วมเก็บและไปรับผลไม้ไร้อากาศ จากสวนคุณสาย จ.ระยอง มาจำหน่ายหน้าสันติอโศก รวม ๔ ครั้ง ซึ่งรายได้ทั้งหมดหลังจาก

หักค่าใช้จ่ายแล้ว นำเข้าสมาคม นศ.ปธ.

-จัดงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ครั้งที่ ๑๑ ๒๘-๒๙ มิ.ย.๒๕๕๗ ที่สวนบุญผักพืช สมาชิก มาร่วมงาน ๖๕ คน ญาติธรรม และนักเรียน สัมมาสิกขา ๑๔๐ คน รวม ๒๐๕ คน

-นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชา บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอให้จัดค่าย...แลกเปลี่ยน

-เรียนรู้-สู่ชุมชนบุญนิยม วันที่ ๑๘-๑๙ ก.ค.๒๕๕๗ ที่ชุมชนสวนบุญผักพืช มีนิสิตชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๓๓ คน บรรยายภาคโดยรวมเป็นไปด้วยดี นิสิต ให้ความร่วมมือดีและประทับใจผลงานงานชุดดิน ชอบอาหารมังสวิรัต กิจกรรมที่จัดไม่หนักจนเกินไป บางคนบอกว่าความเป็นอยู่ของคนที่นี่ เหมือนคน ทั่วโลก กับที่เขาใช้ชีวิตอยู่

หัวหน้าโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นุชรี ตรีโลจนวงศ์ ปวารณาตัวกับทีมงานว่า หากมีงาน อะไรให้ช่วยบอกได้ทุกงาน เพราะประทับใจกับ ค่ายครั้งนี้มาก สิ่งที่เกิดขึ้นเกินความคาดหมาย นิสิตให้ความร่วมมือร่วมใจทุกกิจกรรมสงบเรียบร้อย

-สมาคมฯ จะจัดค่ายล้างพิษตับ ครั้งที่ ๗ ในวันที่ ๕-๘ ส.ค.๒๕๕๗ ที่สวนบุญผักพืช

-การดูแล สมาชิกสมาคม นศ.ปธ. ที่เจ็บป่วย ขณะนี้ได้มีพี่ๆน้องๆชาว นศ.ปธ. ได้ผลัดเปลี่ยน หมุนเวียนกันไปเยี่ยม ดูแล ให้กำลังใจ ทั้งผู้ป่วย คุณนง ไบทิพย์ และญาติ ที่เชียงใหม่.

สถิติเผยแพร่สัจธรรม ประจำเดือนก.ค.-ก.ย. ๒๕๕๗

ธรรมปฎิการรม

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๕๘	๔๕๗	๔๕๒
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๕๖	๕๓	๑๐๔
ตีคืน (ชิ้น)	๑๗	๓๓	๑๑

ธรรมพิมพ์

เดือนมกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๗

- สารอโศก(ปลูกเสกฯ พุทธฯ ปาฏิหาริย์) ๑๐,๐๐๐ เล่ม
(ฉลอง ๘๐ ปี ไม่มีแก่ฯ) ๑๐,๐๐๐ เล่ม
- ดอกหญ้า (สละสุขส่วนตัว) ๒๔,๐๐๐ เล่ม
(อย่ามัวเน้นข้า) ๒๔,๐๐๐ เล่ม
- ดอกบัวน้อย (ยังคงยืนเด่นโดยทำท่าย) ๕,๐๐๐ เล่ม
(เกือบตก) ๕,๐๐๐ เล่ม
(ไชโย) ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโสด

กรกฎาคม ๒๕๕๗

	ชิตี	ตีวีตี	เอ็มพี 3	เท็ป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๖	๑๑	๗	๒	๗ ราย
จำนวนที่ยืม	๒๕	๕๑	๔๒	๔๘	๒๗ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑ ราย
สื่อออกใหม่	-	๔	๓๕	-	๑ แผ่น/ม้วน

สิงหาคม ๒๕๕๗

	ชิตี	ตีวีตี	เอ็มพี 3	เท็ป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๒	๑๑	๖	๑	๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๔	๔๕	๒๑	๒๔	๒๒ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑ ราย
สื่อออกใหม่	๗	๖๐	๗	-	๒๑ แผ่น/ม้วน

กันยายน ๒๕๕๗

	ชิตี	ตีวีตี	เอ็มพี 3	เท็ป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๔	๑๑	๘	๑	๗ ราย
จำนวนที่ยืม	๒๕	๕๓	๓๐	๒๔	๑๔ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๒	๒	๒	๒	๒ ราย
สื่อออกใหม่	-	๕๒	-	-	- แผ่น/ม้วน

ใต้ร่มเงาไม้

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหานักปฏิบัติธรรม

สารอศก ฉบับที่ ๔ ปีที่ ๓๔(๓๗)
ประจำเดือนก.ค.-ก.ย. ๒๕๕๗

ว่าด้วยความอามาต-ล้างแค้น-กรรมต้องสนองกรรม
.....แต่นั้นเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง
ที่จริงแล้ว.....การให้อภัยมีความเข้มแข็งยิ่งกว่าและยังเฉลียวฉลาดกว่าด้วย
ดียิ่งกว่าการล้างแค้นหรือการทำให้กรรมสนองกรรม
การให้อภัยก่อให้เกิดความยุติธรรม....ชนิดที่ดีที่สุด
การให้อภัยไม่ได้เป็นแค่หญิงชราที่มีความเมตตา
แต่เป็นทหารที่ร่ำศึกสงครามมาแล้ว...หลายต่อหลายครั้ง
การให้อภัยมีภาระที่หนักยิ่งกว่าการล้างแค้น
การล้างแค้น...จะปล่อยให้ความเกลียดเข้าควบคุมตัวของคุณ
แต่การให้อภัย....ยับยั้งความเกลียดชัง
การให้อภัย....เข้มแข็งยิ่งกว่า
และยังเฉลียวฉลาดกว่าการล้างแค้นหรือการทำให้กรรมสนองกรรม
การให้อภัย...ต้องอาศัยทั้งสติปัญญา ระเบียบวินัย จินตนาการ
และความพากเพียรพยายาม
พอๆกับที่ต้องมีความแข็งแกร่ง
ทางด้านจิตใจมากเป็นพิเศษ
ซึ่งนักกีฬาเรียกกันว่า
“ความทนทานของจิตใจ”
และพวกนักรบเรียกกันว่า
“ความกล้าหาญ”
(จากหนังสือ “กล้าให้อภัย”
วีรสอง พู่แปล ของสนพ.หมอชาวบ้าน)

- จิ้งจกรันทัด !

เมื่อก่อนนี้ จดหมายญาติธรรมมีเป็นร้อยๆฉบับ จิ้งจกแอบตัดมา
ลงในใต้ร่มโอศอกเหลือเพื่อ

ยังมี “บรรลุลธรรมด้วยการเขียน” จดหมายก็ยิ่งเยอะ
บางคนส่งมาเป็นการปฏิบัติของตัวเอง
บางคนส่งบันทึกส่วนตัวมาเป็นข้อมูล
มาวันนี้(พ.ศ.๒๕๕๗) จดหมายทั้งหลายร้อยหรือแทบไม่เหลือ !
จิ้งจกจะอาศัยจดหมายมาชี้แนะสภาวะธรรม หรือเทคนิคการปฏิบัติธรรมก็ชี้ไม่ได้
จะเขียนแต่ทฤษฎีลอยๆก็จืดชืด เพราะไม่มีตัวจริง เสียงจริง มารับรอง
ก็จดหมายมาคุดมาเล่ากันหน่อยนะจ๊ะ จุ๊ๆ

- ที่วีชาวอศอก

FMTV หยุดมาหลายเดือน ภายหลัง คสช. ปฏิวัติ
จัดการทั้งสื่อเหลือง-สื่อแดง
แต่ชาวอศอกยืนยันเป็นสื่อธรรมะ สื่อแห่งความซื่อสัตย์
สุจริต ปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ คสช.เปิดทางให้ทีวีของ
สื่อสีทั้งหลายออกรายการได้อีกครั้ง แต่ให้เปลี่ยนชื่อใหม่
ชาวอศอกจึงเปลี่ยนเป็น “บุญนิยมทีวี” แทน
ญาติธรรมหน้าจอ คงได้หายว้าวแห้วกันเสียที สาธุๆ จุ๊ๆ

- รวมบทความอุปาสกขอประทาน

เขียนลงในดอกหญ้ามา ๒๐ กว่าปี เขียนตั้งแต่หนุ่มจนแก่ !

วันนี้ “รอบบ้านรอบตัว” ได้รวมเล่มแยกไว้ ๗ เล่มด้วยกัน

พิมพ์ด้วยกระดาษ A4

- เล่ม ๑ เกี่ยวกับสุขภาพของแม่ธรณีกับของมนุษย์
- เล่ม ๒ สถาบันครอบครัวและระบบการศึกษา
- เล่ม ๓ งานการเมือง
- เล่ม ๔ เศรษฐกิจทุนนิยม-บุญนิยม
- เล่ม ๕ ปัญหาบ้านเมือง-สังคม
- เล่ม ๖ ธรรมล้วนๆ
- เล่ม ๗ การพัฒนาบุคลากรและองค์กร

แอบวางไว้ที่ธรรมทัศน์ พิมพ์ไม่เยอะ สนใจติดตามได้ จุ๊ๆ
ปล. เล่ม ๖ และ ๗ ยังไม่ออก

-ชนะหรือยัง?

สงสัยตัวเอง ภูมิใจที่ได้ต่อสู้กับ “โรคะ” แต่ยังดับไม่สนิท จะเรียกว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่?

ตอบ สำเร็จก็สำเร็จ แต่มันก็ยังมีอีกหลายระดับ อนุบาล-ประถม-มัธยม-อุดมศึกษา
อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการพรางไม้ที่ชุ่มด้วยยางก็ยังเป็นการปฏิบัติที่สำคัญ
และ“ธรรมวิชัย”สม่าเสมอ วันแล้ววันเล่า ก็ถือเป็น “ตัวช่วย” ที่ยอดเยี่ยม จุ๊ยๆ

-เลิกเนื้อสัตว์แปลกๆ !

หลายรายขอเลิกเนื้อสัตว์บก บ้างก็สัตว์น้ำ บ้างก็สัตว์อากาศ

หลายรายขอเลิกสัตว์ ๔ ขา

หลายรายขอเลิกสัตว์ใหญ่

แต่รายนี้มาจาก “อุทัยธานี” เจ้าตัว
ติดตามพ่อครูตั้งแต่สมัยสวนลุมฯ ขอปฏิญาณ
จะเลิกกินเนื้อสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม !

ตอบ สาธุ มาสายดีกว่าไม่มา

แต่ดีกว่านี้ก็ต้องไขว่คว้า !

อย่ามัวคิดว่า “ไม่กิน” เป็นบุญกุศล แต่แท้จริง แค่ “เลิกชั้ว เลิกباب” ต่างหาก
แค่นี้ ยังไม่พอ ยังเอาตัวไม่รอด

เพิ่มบารมีตัวเองให้ยิ่งๆ ดีไหมเอ๋ย? จุ๊ยๆ

-เบื่อแท้-เบื่อเทียม

“หนูใจ” เป็นคนร่าเริง แต่บางขณะก็เบื่อหน่าย-เบื่อโลก-ไม่อยากคุย
มันเป็นจริงได้?

ตอบ “เบื่อแท้” คือ เห็นทุกซีในความสุข

“เบื่อเทียม” คือ เห็นทุกซีในทุกข์

อาจจะผิดหวัง อาจจะเหน็ดเหนื่อย อาจจะ....

อารมณ์เช่นนี้ มาได้ ก็ไปได้ ไม่ยุ่งเย็น ไม่ใช่เรื่องใหญ่โต
ที่จะร่นวายก็คือ “อยากให้รีบๆหมดอารมณ์เหล่านี้ !”

เฝ้าดูมัน-คุยกับมัน ดีกว่า มาทำไมจ๊ะ? จะไปไหนจ๊ะ?... จุ๊ยๆ

-ทำไม “ถอดใจ” ง่าย !

มี SMS ส่งถึงพ่อครูทางทีวี ตั้งข้อสังเกต “ทำไมผู้ที่มีจิตใจเป็นกุศลจึงถอดใจง่าย?”

ตอบ ก็เพราะยังไม่แข็งแรง ก็ต้องสู้ต่อไป
แต่คนจะทำชั่ว บางทีพอเจออุปสรรคเล็กทำเลยก็มีเยอะ
คนจะทำชั่วถอดใจก็มีเช่นเดียวกัน
แต่สรุป ทั้งนี้และทั้งนั้น “มารไม่มี บารมีไม่เกิด !” จุ๊ยๆ

-บุคคลาธิษฐาน มีไว้เพื่ออธิบายง่าย

“คนชายแดนไทยมาเลย์” นี้ก็จงนในพระไตรปิฎก มีเรื่องของการแผ่ส่วนกุศลให้เปรต

แต่พ่อครูก็ยืนยัน บาบ-บุญ แบ่งกันไม่ได้ มันยังงัยอยู่นะ
ตอบ ตำนานมนุษย์ เผ่าไหนก็ตาม เวลาเขาจะพูดให้เข้าใจบางเรื่องง่าย ๆ เขาก็จะสมมติให้เห็นง่าย เป็นภาพ เป็นตัวตน
การอธิบาย “นามธรรม” เป็นเรื่องยาก เข้าใจช้า แต่ถ้าอธิบายเป็น “รูปธรรม” จะเข้าใจเร็วและชัด

ตัวอย่างความสวยของหญิงสาว ที่สวยงามมากๆจนไม่รู้จะพูดอย่างไร แต่ถ้าบอกว่า “สวยงามดดอกไม้ที่ล้อมรอบตัวเธอยังแค่รำดมอง” ก็จะเข้าใจมากขึ้น
สรุป “ติดยึดทางรูปก็ได้ตา ติดยึดความหมายก็ได้ใจ” จุ๊ยๆ

-ลากแลกกลาก

คว้นหลงจาก กบปส. “ผู้น้อย” ทำงานศิลปะลงทุน ๒๐๐ บาท วาดภาพให้ กบปส. เขาเอาไปประมูลได้ราคาเป็นหมื่น “ข้าน้อย” บาบใหม่?

ตอบ ไม่เอาให้ตัวเอง แต่ยกให้ส่วนรวม ต้องชมว่า “เก่ง”

ต้องแยกกรรมให้ชัด เพื่อ “ตัวเอง”

หรือ เพื่อ “คนอื่น” จุ๊ยๆ

-ทักษิณ...ตัวแทนกิเลสตัณหา !

ญาติธรรมจังหวัดนนทบุรี ปุจฉามา ทักษิณทำให้คนไทยแตก
แยก เอาลาภยศสรรเสริญมาหลอกล่อ !

ตอบ “ทักษิณ” ก็แค่ “ร่างทรง” ของกิเลสตัณหา
ผู้นำประเทศที่เห็นแก่ตัว ย่อมแก้ปัญหาไม่ได้ ไม่ว่าหน้าไหน !
แต่คนที่ใช้ชีวิตฟุ่มเฟือย นี่สิล้ามະคັญ ถ่างช่องว่างคนจน-คน
รวยให้ห่างกันยิ่งขึ้นๆ

เรานี้แหละ “ทักษิณน้อย !” จู๊ย์ๆๆ

-หน้าที่และบทบาทของพนักงานพาณิชย์บุณนิยม

“...แม้บริษัทพลังบุญจะตั้งขึ้นมาด้วยเป้าหมายบุณนิยม แต่ยังคง
รูปแบบของบริษัท”

จึงมีกฎระเบียบและความรับผิดชอบของพนักงานในด้านต่างๆ

เช่น เวลาการเริ่มงาน การรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ซึ่งเป็นการปฏิบัติธรรมด้วยการเป็นพนักงานของบริษัท

เพื่อเป็นการประกอบกรรมดีให้แก่ตนเอง...

ในระบบบริษัท ย่อมมีระดับชั้น มีการแบ่งบทบาทความรับผิดชอบ...

ฝ่ายบริหารคิด...พนักงานรับฟังและปฏิบัติตาม...

แต่ละคนต่างทำหน้าที่...เห็นอกเห็นใจกัน...

(หมายเหตุ โอวาทสมณะกอบชัย ธรรมมาวุธ จากรายงานการประชุมพนักงานบริษัท
พลังบุญ จำกัด วันพุธที่ ๑๒ ก.ย. ๒๕๕๕)

-ดีใจที่ร้านเปิด

ร้านชมรมมังสวิรัตฯ เชียงใหม่ (ชมร.) เปิดบริการอย่างเป็นทางการวันแรก วัน
จันทร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ หลังจากปิดร้านมา ๗ เดือน เพื่อไปร่วมการประชุม
ประท้วงโค่นระบอบทักษิณ ที่กรุงเทพมหานคร

คำทักทายแรกจากสมาชิกส่วนใหญ่ “เฮงาเลย... ดีใจที่ร้านเปิด”

วันนี้มีสมาชิกใจดี มาเหมาก๋วยเตี๋ยวสมุนไพรรักษาพรุ่งนี้วันละ ก๋วยเตี๋ยวที่
สามารถลวกผักตักน้ำซूप บริการตัวเอง ทำเองอร่อยเอง และล้างจานเองละ

ฉบับนี้เป็นการรายงานผลการดื่มน้ำจืด
ของสมาชิกขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

★ ท่านแรก คุณสุกฤษี จิตหวัดอุตรธานี
หมายเลขสมาชิก ๒๕๖๒๖๘

คอลัมน์น้ำจืดขอให้ลงไปนะครับ
เพราะได้เห็นอดีตปลัดพัฒนาการคนหนึ่งป่วย
หลายโรคร่างกายแก่หง่อมอยู่หลายปี วันหนึ่งพบว่า
กลับเป็นหนุ่มอายุประมาณ ๔๘-๕๐ ปี จึงถาม
ว่าถูกยาอะไร ท่านตอบว่า

“ผมดื่มน้ำปัสสาวะครับ”

จึงถามต่อไปว่า

“ทราบวิธีการจากใคร”

ท่านบอกว่า

“สมณะเดินดินแนะนำมาครับ”

★ ท่านที่ ๒ คุณเขษมณ จิตหวัดเข็ยงราย

คอลัมน์น้ำจืดนี้ช่วยให้ภรรยาผมหายจาก
โรคมะเร็งแพ้ได้ คนที่เป็นโรคมะเร็งแพ้จะทรมานมาก
หมดปัญญารักษา ก็เลยลองดื่มดู ไม่น่าเชื่อ
มันก็หายจริงๆนะ ผมเชื่อว่า คนที่เป็นโรคหมด
ทางรักษาได้อ่านคอลัมน์น้ำจืดก็คงจะลองอย่าง
ภรรยาผม ผมขออวยพรให้ทุกท่านที่ทำหนังสือ
สารอโศกและดอกหญ้ามีสุขภาพแข็งแรง อายุ
ยืนนานครับ

★ ท่านที่ ๓ หมายเลขสมาชิก ๒๓๐๘๓๐

มีความคิดเห็นอย่างหนึ่งคือในเรื่องน้ำจืด
ดีจริงๆ กระผมได้ตกต้นมะพร้าว สูงสี่วา ๑๖
เมตรกว่า แต่ผมได้ดื่มน้ำจืดทุกเช้า พอตกต้น
มะพร้าวไม่เป็นอะไรสักอย่างเลย โอ้โฮ พอได้
ไม่เป็นไรเลย ขอสรรเสริญเลยครับ ดีจริงๆ นอนอยู่
๘ วัน ลุกไปได้สบาย เห็นความจริงแท้ๆ ตอน
แรกดื่มแก้หวัด พอหวัดหายดื่มไปเรื่อยๆ พอดี
ขึ้นมะพร้าวให้หลานกิน แล้วกาบหล่นก็เลยตก
เพราะไม่มีที่จับ ก็ตกลงดินเลย นี่กว่าเอาหัว
ลงแบบนั่งพับเพียบ เหมือนนั่งภาวนานั้นแหละ
ไม่เป็นอะไรสักอย่างเลย บุญยังดีหนอ แล้วมี
อีกคนที่เดินอยู่บนถนน ล้มกระตุกขาแตก เดิน
ไม่ได้เลย ถึงทุกวันนี้ ซึ่งต่างกันกับผมเยอะเลย

ตอน... แพชเย:ไทยแปซิฟิก (The Great Pacific Patch)

เมื่อพูดถึงแพชเย:ใหญ่แปซิฟิก เชื่อว่าหลายคนคงรู้จักกันดีว่ามันคือแพชเย:ในมหาสมุทรที่ใหญ่ที่สุดในโลก เฉพาะด้านตะวันออกของแพชเย:แปซิฟิก คาดว่าใหญ่เป็นสามเท่าของประเทศไทย

มนุษย์คือสาเหตุหลักที่ก่อปัญหานี้ขึ้น ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของขยะในทะเลเกิดจาก

บนบก ไม่ว่าจะเป็นขยะจากครัวเรือน โรงงาน อุตสาหกรรม หรือขยะตามท้องถนน ซึ่งถูกลมพัดลงสู่แม่น้ำลำคลองและสู่ทะเลในที่สุด ส่วนอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เกิดจากเรือประมง เรือเดินทะเล

นักวิจัยพบว่า ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของขยะในทะเล เป็นขยะพลาสติกที่ไม่ย่อยสลายตามธรรมชาติ แต่กระแสน้ำ

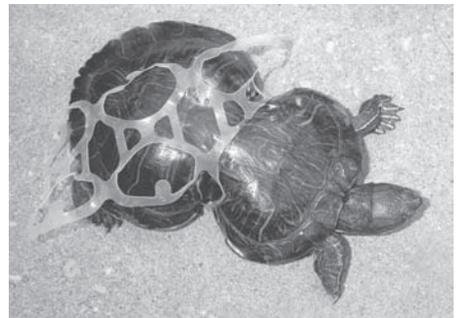
ทำให้มันแตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ลอยอยู่ใต้ผิวน้ำ และขยะบางส่วนจมอยู่บนพื้นทรายใต้ท้องทะเล

สิ่งที่น่าตกใจคือว่า สัตว์ทะเลนับล้านตัวต่อปี ต้องตายลงเนื่องจากเข้าใจผิดว่าเศษพลาสติก เช่น ฝาขวดน้ำ ลูกบอลเล็กๆ ของเล่นเด็ก ลูกโป่ง ไฟแช็ก และพลาสติกอื่นๆอีกมากมายที่ลอยใต้ผิวน้ำนั้น คืออาหารของพวกมัน เมื่อสัตว์ทะเล ไม่ว่าจะเป็นนกอัลบราทรอส เต่าทะเล โลมา วาฬ กินขยะเหล่านี้ และต้องตายลง ในส่วนของ

นกอัลบราทรอส แม่นกยังขย้อนพลาสติกเหล่านี้ป้อนลูกน้อยของมัน ด้วยคิดว่ามันเป็นปลาหมึก หรือปลาตัวเล็กๆ ซึ่งเป็นอาหารของพวกมันอีกด้วย

นอกจากกินเศษพลาสติกเหล่านี้เข้าไปแล้ว พวกเขือกพลาสติก เศษอวน ก็ยังพันสัตว์ทะเลจนมันขาดเจ็บและล้มตายลง ปีหนึ่งๆมีสัตว์ทะเลนับล้านตัวต้อง

ตายเพราะขยะในทะเลเหล่านี้

ในขณะที่โลกเต็มไปด้วยพลาสติก และเพิ่มปริมาณการใช้กันอย่างมากมาย โดยไม่ระมัดระวัง กับโทษภัยของมันเลย โอกาสที่สัตว์ทะเลเหล่านี้จะต้องสังเวยชีวิต ก็คงจะรุนแรงร้ายกาจยิ่งขึ้น

มีทางเดียวที่จะช่วยหมีสัตรีเคราะห์ร้ายเหล่านี้ ก็คือ ต้องทำทุกวิถีทางที่จะเผยแพร่เหตุการณ์จริงเหล่านี้ พร้อมๆกับการวิงวอน ขอร้องให้มนุษย์เรามีเมตตาต่อชีวิตสัตว์ และยอมเสียสละความสะดวกสบายที่ใช้ภาชนะพลาสติก เต็มใจเลิกใช้ เลิกซื้อ ในขณะที่เดียวกัน ก็ขอร้องวิงวอนฝ่ายผลิตสินค้าให้เลิกบรรจุใส่ถุงหรือภาชนะที่เป็นพลาสติก ควรเปลี่ยนเป็นวัสดุที่ย่อยสลายได้ ไม่ก่อมลพิษ นี่เป็น

ความเมตตาต่อชีวิตสัตว์ที่ด้อยสติปัญญา ไม่อาจแยกแยะสิ่งควรกิน ไม่ควรกิน มนุษย์เรามีใจเอื้ออารี ช่วยคัดกรอง ตัวก่อเกิดขยะพลาสติกมลพิษ ออกเสียชิ้นหนึ่งก่อน

เชื่อว่า เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ ชาวไทยเรามีจิตเมตตาเป็นพื้นฐานของชีวิตอยู่แล้ว หากได้ทราบถึงความโหดร้ายที่อีกหลายชีวิต ซึ่งไม่รู้วิธีไหนหนึ่ จะต้องได้รับจากการใช้พลาสติก คนไทยใจดวงาม ก็คงไม่อาจยอมเป็นคนหนึ่งที่มีส่วนร่วมทำทารุณกรรมเหล่านั้นเป็นแน่

ในภาคปฏิบัติ แม้จะต้องประสบกับความไม่สะดวก คล่องตัว ทั่นใจ ตามความเคยชินที่เคยใช้ภาชนะพลาสติกมาก็ตาม ก็คงต้องยอมเสียสละความสุขส่วนตัว คือต้องสูญเสียความสะดวกสบาย รวดเร็ว ทั่นใจ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มพลัง จิตวิญญาณแห่งเมตตาธรรมคำจุนโลก ไม่ทำลายโลก แม้ด้วยความไม่เจตนาโดยตรงก็ตาม

เราอาจไม่สามารถตัดทิ้งเครื่องใช้ที่มีส่วนของพลาสติกอยู่เสียทั้งหมดทีเดียว แต่เราอาจสามารถเพิ่มความสำนึกในการตัดสินใจ ที่จะไม่เลือกบริโภคในสิ่งที่บรรจุไว้ในถุงพลาสติกที่ย่อยสลายไม่ได้ และพยายามนำมารีไซเคิลหรือนำกลับไปใช้ใหม่ในทุกโอกาสที่ทำได้

เราสามารถกลับไปใช้ชีวิตใกล้ชิดธรรมชาติให้มากที่สุด แม้จะไม่มากเท่าสมัยโบราณก็ตาม แต่ความสำนึกสำนึก และความพยายามระมัดระวังไม่ใช้พลาสติก หรือใช้ให้น้อยที่สุด เท่าที่จำเป็นจริง ๆ นั้น หากทุกคนสังวรระวังในจุดนี้ให้มากขึ้นด้วยความจริงใจ เชื่อว่าเหตุการณ์เหตุโหดต่อชีวิตสัตว์ และกระทบถึงชีวิตคนด้วย ก็จะไม่เกิดขึ้น หรือเกิดน้อยลง

ขอเพียงมีความสำนึกดีต่อชีวิตเพื่อนร่วมเกิดแก่เจ็บตายในโลก ทุกชีวิตก็จะคืนสู่ความเป็นอยู่ผาสุกร่วมกันได้อีกครั้งหนึ่ง

♥ โดง...กิมลือภพ.

เรื่องจ๋อ.จ๋อ เป็นหนึ่งรูแจ๊จ

ทคุณเจ็บบเล่าให้ฟังถึงสังขกรรม เล็ก ๆ ระดับเจ็บบ ๆ จีบจ้อยตามประสาเพื่อนที่อยากแก้ไขข้อบกพร่องที่ตน ขยายผลแบ่งให้เพื่อนอย่างเราได้ชิมชั๊บ ว่า...

ช่วงเย็นแต่ละวัน คุณเจ็บบจะปลีกตัวจากการทำงานทั้งหลายไปสนามกีฬา เพื่อพักผ่อนและหาเวลาอยู่กับตัวเอง เธอไปที่นั่นล่าฟั้งแล้วอาศัยความมีมนุษยสัมพันธ์ค้นหาเพื่อนเล่นจากที่สนามแบด วิธีนี้ทำให้คุณเจ็บบมีเพื่อนตีแบดที่หลากหลาย หมุนเวียนไม่ซ้ำหน้ากันในแต่ละครั้งที่ไปสนาม

ความสามารถในการตีแบดระดับติดอันดับการแข่งขันของโรงเรียนตั้งแต่สมัยประถมนั้นก็ติดตัวคุณเจ็บบมาจนทุกวันนี้ ทำให้การตีแบดของเธอที่ร่วมเล่นกับคนหลากหลายนั้นได้รับชัยชนะเหนือคู่แข่งแปลกหน้าแต่ละคนทีเล่นด้วย ในเวลาเพียงไม่กี่นาทีได้อย่างง่ายดาย แค่วาดไม้ตีลูกขนไก่ไม่กี่ครั้งก็ได้รับชัย เกม!

ฉับพลันเธอจึงได้คิดเชื่อมโยงไปถึงการทำงานที่แสนจะปวดหัว หนักใจว่ากี่ครั้งแล้วหนอ ที่เอา แต่ ตีกัน เพื่อให้ชนะ ตบตีกันทางความคิดเห็น อยากให้เป็นดังใจให้ตรงตามความคิดนึกของแต่ละคน ๆ คุณเจ็บบมองไปที่

ตนเองนั่นแหละที่อยากให้เพื่อนร่วมงานทำงานให้ลุล่วง ชนะกันเสียที ไม่ใช่มีวแต่เดินเกมกันไม่เป็น ทำงานกันอย่างไม่รู้ทิศทางกันอย่างนี้ มันห่างซ้ายชนะเหลือเกิน มาเป็นทีมงานด้วยก็แสนจะตรอมตรม ไม่สนุกสนาน เกมในหัวใจเธอวางแผนจบเกมไปนานแล้ว แต่ทำไม เพื่อนร่วมงานจึงไปไม่ถึงฝั่งฝันกันซะที เมื่อย ๆ (ว้อย) ไม่สนุกซะเลย!

ตีลูกแบดหรือลูกขนไก่กับผู้อ่อนประสบการณ์ก็เช่นกัน คุณเจ็บบได้วกกลับมาคำนึงถึงสนามแบดอีกครั้ง

ความสนุกอีกรูปแบบที่ไม่ใช่การให้จบเกมเร็ว ๆ นั่นคือ การคอยช้อนลูกแบด ประคองไว้ แล้วตีกลับไปให้เพื่อนผู้เล่นได้สัมผัสกับมัน แล้วหวดไม้ตบมันเพื่อให้ข้ามฝั่งมาทางคุณเจ็บบอีกครั้งให้ได้ ย่อมเป็นทักษะให้เพื่อนร่วมสนามก็ได้ฝึกฝน ขณะเดียวกันตัวคุณเจ็บบก็สัมผัสได้ถึงความรู้สึกละมุนละไมภายในใจตน

การลงสนามแบดของคุณเจ็บบก็เปลี่ยนวิธีเล่นไป เกมแต่ละเกมยาวนานขึ้น แต่ก็สัมผัสพันธ์แน่นแฟ้นเพิ่มขึ้นเช่นกัน ไม่ต้องชนะไวแต่ได้ครองใจกันและกันไปตลอดเกม

คุณเจ็บบอก
เธอได้เอาวิธีการนี้ไปลงเล่น
ในสนามทำงานแล้วละ
ไม่คิดจะจบเกมกันง่ายๆ
แต่คอยประคอง ให้ความ
ให้อภัยกันและกันไปตลอด
จนกว่างานจะลุล่วง

เกมนี้เป็นของ
เราทุกคนชนะกันแต่....
การให้เวลา

♥ เพื่อน i เจ็บบ

สมัยก่อนตอนเป็นวัยรุ่น เคยตั้ง
คำถามในใจเวลาฟังพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์พูด
ว่า “เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ เป็นประเทศ
แห่งบุญ” บุญอะไรกันหน้า? มีนักการเมืองก็
คอร์รัปชั่น สะบั้นหั่นแหลก เป็นสังคมบูชาเงิน
บูชาวุฒิการศึกษาและทำทุกอย่างเพื่อหน้าตา
และการยอมรับ คนเลวได้ดี คนดีกลับถูก
กลั่นแกล้ง ...

พอโตมาอีกหน่อยได้ไปลองอยู่ในสังคม
ตะวันตก ยิ่งงงใหญ่ เพราะประเทศบุญประเทศนี้
ไม่เคยเคารพ ไม่เคยดูแลประชากรของประเทศ
เลยเมื่อเปรียบเทียบกับในหลายประเทศเช่น
สวัสดิการตอนแก่ คนไทยทำงานจนเหนื่อยยาน
ถ้าท้องก็ทำงานจนหัวเด็กโผล่ ยังถูกรัฐบาลและ
ผู้ประกอบการเอาเปรียบ แดมตอนแก่ไม่มีใคร
ใยดี รอแต่ลูกหลานมาเลี้ยง แต่ที่เห็นส่วนใหญ่

ต้องเลี้ยงหลาน ... ประเทศนี้มันบุญตรงไหนเนีย
... เพิ่งหายโง่เมื่อไม่นานมานี้ ที่ท่านอธิบายว่า
“บุญคือการชำระกิเลส” บวกกับประสบการณ์
ที่ได้ลองเสียสละอีก คนที่เลือกจะเสียสละแล้ว
จะมาอแงเสียสละอีก คนที่เลือกจะเสียสละแล้ว
จะมาอแงเรียกร้องอะไรจากใครไม่ได้เลย...
เพราะประเทศนี้เป็นประเทศแห่งบุญจริงๆ...
ขอให้พี่น้องร่วมชาติทุกคนภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็น
คนไทย “คนแห่งบุญ” และมีความสุข กับ
การได้เสียสละจริงๆค่ะ

♥ Chickenlegs Workman

เรื่อง ฟ้ามีตานี้ มันเป็นเรื่องจริงที่ผู้เขียนได้เคยพบประสบมา มันได้เกิดขึ้นที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งของอำเภอเมือง มีครอบครัวชาวนายอยู่ครอบครัวหนึ่ง ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวชื่อ พ่อสมาน(นามสมมุติ) อายุ ๖๐ กว่าปีแล้ว มีอาชีพทำนา หากว่างเว้นจากการทำนาก็จะออกไปรับเหมาก่อสร้างอยู่เป็นประจำเสมอมา

พ่อสมานเป็นคนชอบทำบุญ ให้ทานทุกๆเช้า พ่อสมานจะซื้อธมมอเตอร์ไซค์ฟ่วงข้างออกไปรับพระจากวัดป่ามาบิณฑบาตในหมู่บ้าน หากลับก็แวะกลับมาเอาปิ่นโตที่ภรรยาคุ้ทุกซ์คุ้ยากของแกทำอาหารไปทำบุญถวายพระด้วย

ต่อมาปี พ.ศ.๒๕๔๘ ทางวัดได้มีการก่อสร้างศาลาการเปรียญขึ้นอีกหลังหนึ่ง โดยอาศัยเงินทางวัดที่ได้เก็บสะสมเอาไว้ และชาวบ้านก็ร่วมบริจาคเงินสมทบทุนช่วยเหลืออีกส่วนหนึ่งด้วย

การก่อสร้างดำเนินมาเรื่อยๆ พอเงินงบประมาณหมดก็หยุดเอาไว้ก่อน พอชาวบ้านบริจาคเงินออกมาก็ทำต่อไปอีก จากปี พ.ศ.๒๕๔๘ จนมาถึงปี พ.ศ.๒๕๕๐ ศาลาการเปรียญหลังใหม่ก็ใกล้จะเสร็จสมบูรณ์อยู่แล้ว

เช้าวันหนึ่ง หลังจากส่งพระจากการบิณฑบาตขึ้นศาลาไปแล้ว พ่อสมานก็มาเดินดูสถานที่ก่อสร้างศาลาหลังใหม่ ก็ได้ไปเจอเศษไม้ที่ช่างไม้เลื่อยไม้ทำตกหล่นอยู่ที่พื้นดิน จึงคิดว่า เราควรจะไปขอเอาเศษไม้เหลือนั้นเอาไปทำฟืนหรือเอาไปเผาถ่าน

เมื่อพ่อสมานคิดได้ดังนั้นจึงไปขอเอาไม้เศษเหล่านั้นจากเจ้าอาวาสวัด ทางเจ้าอาวาสวัดเห็นว่า พ่อสมานเป็นคนดี ชอบช่วยเหลือพระสงฆ์องค์เจ้ามาโดยตลอด จึงอนุญาตให้เก็บเอาเศษไม้ จะเอาไปทำฟืนหรือจะเอาไปเผาถ่านก็ตามแต่โยมสมานจะเอาไป

ในขณะที่พ่อสมานเก็บเศษไม้อยู่ นั้น สายตาของพ่อสมานก็เลื้อยไปเห็นไม้จำพวกไม้เศษที่ตัดออกมาจากไม้ทำพื้นศาลา หรือไม้ที่ช่างไม้ตัดออกมาจากไม้ทำฝาศาลาเอามากองรวมกันอยู่ บางอันก็ยาว บางอันก็สั้น

ในใจของพ่อสมานก็คิดว่า เราควรจะไปตัดแต่งทำไม้ฟืนเรื่อน หรือไม้ทำฝาบ้าน เพราะบ้านของเราไม้ฟืนเรื่อนหรือฝारेื่อนของเราบางอันก็ผุๆพังๆไปบ้างแล้ว **เอาแค่ไม้กึ่งขึ้นหลวงพ่อท่านคงจะไม่ทำอะไรหรอก**

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พ่อสมานก็ได้แอบขโมยเอาไม้พื้นศาลาและไม้ฝาศาลาที่เป็นไม้เศษ เอามาใส่รถสามล้อฟ่วงข้าง วันละแผ่นสองแผ่นแล้วก็เอาเสื่อ(ภาษาอีสานเรียกว่าสาด)มาปกปิดให้มิดชิด จากนั้นก็เอาไม้เศษไม้เหลือนั้นจะเอามาทำฟืนหรือจะเอามาเผาถ่านทับถมไม้เหล่านั้นอีกที

พอลกลับมาถึงบ้านพ่อสมานก็จะเอาไม้เศษเอามากองรวมกันไว้ ส่วนไม้ที่จะเอามาซ่อมแซมบ้านก็เอาไปเก็บไว้ใต้ถุนเรือนเป็นอย่างดี และเอาอะไรมาปกปิดให้มีดซิดเพื่อป้องกันคนเห็น

พ่อสมานทำอยู่แบบนี้อยู่ ๑๐ กว่าวัน ไม้ที่ได้จากการขโมยมาจากวัดก็พอที่จะซ่อมแซมบ้านได้มากพอแล้ว จากนั้นพ่อสมานก็เอาขี้ไฟฟ้าและเลื่อยมาเลื่อยไม้ ตกแต่งไม้ให้ดี แล้วแกก็เอาไม้พื้นเรือนหรือฝาเรือนที่เก่าๆ พูๆ ฟังๆ นั้นออก แล้วแกก็นำเอาไม้ที่ตกแต่งนั้นเข้าไปซ่อมแซมตรงที่เก็รื้อถอนออกมานั้น

แกซ่อมแซมบ้านของแกอยู่เป็นอาทิตย์ จากบ้านหลังเก่าที่มีพื้นเรือนและฝาเรือนพูๆ ฟังๆ แกก็ได้บ้านหลังใหม่ที่สวยงาม เพราะแกเคยเป็นช่างไม้รับเหมาทำบ้านมาก่อนนั่นเอง

พระท่านว่า กรรมใดใครก่อ เวรใดใครสร้าง ย่อมเป็นสมบัติของคนๆ นั้น จะแบ่งปันให้ใครอื่นไม่ได้เลย

จากปีพ.ศ.๒๕๕๐ จนมาถึงปีพ.ศ.๒๕๕๓ บ้านของพ่อสมานก็ดูสวยงามมาโดยตลอด พวกเขาชาวบ้านบางคนเขารู้ว่าพ่อสมานขโมยไม้ทำศาลาวัดมาซ่อมแซมบ้าน เขาก็เอาไปซุบซิบนินทาอยู่เหมือนกัน แต่คนส่วนมากในหมู่บ้านเขาก็ไม่รู้ คิดแต่ว่าพ่อสมานซื้อไม้มาซ่อมแซมเอง

ในฤดูฝนของปีพ.ศ.๒๕๕๓ นั้นเอง ราวเดือนสิงหาคม **วิชากรรมที่พ่อสมานทำเอาไว้ก็ได้มาส่งผล** วันนั้นฟ้ามีดครึ้ม ฝนทำท่าจะตกแต่เช้า พ่อสมานพร้อมลูกเมียก็ได้ออกไปทำนาตามปกติโดยเอากุญแจปิดบ้านเอาไว้ พอตกตอนบ่ายฝนก็ตกลงมาพรัๆ เสียงฟ้าร้องเสียงฟ้าคำรามเป็นระยะๆ พอฝนตกลงมาไม่นาน ทันใดนั้นฟ้าก็ผ่าเปรี้ยงลงมากลางหมู่บ้านนั้น ในหมู่บ้านนั้นมีบ้านอยู่สองร้อยกว่าหลังคาเรือน หลังอื่นๆ ฟ้าผ่านั้นก็ผ่า แต่กลับมาผ่าลงตรงบ้านของพ่อสมานผู้ขโมยไม้วัดเอามาซ่อมแซมบ้านนั้น

พอฟ้าผ่าเปรี้ยงลงมาเกิดไฟลุกไหม้บ้านขึ้นมาทันที พวกเขาชาวบ้านที่มีบ้านอยู่ข้างเคียง พอเห็นเช่นนั้นต่างก็พากันตกใจ พากันเอาถังใส่น้ำมาดับไฟ เพราะกลัวไฟจะลุกลามมาไหม้บ้านของตัวเอง บางคนก็โทรไปแจ้งเทศบาล ให้นำรถดับเพลิงมาช่วยดับไฟให้ด้วย

กว่ารถดับเพลิงจะมาถึงไฟนั้นก็ไหม้บ้านของพ่อสมานเกือบจะหมดหลังอยู่แล้ว รถดับเพลิงพอมาถึงก็ใช้น้ำดับไฟอยู่ไม่นานไฟนั้นก็ดับลง กว่าไฟจะดับลงได้ไฟนั้นก็ไหม้ทรัพย์สินสมบัติอันมีค่า และเครื่องใช้ในครัวเรือนก็ถูกไฟไหม้เสียหายไปเกือบหมด

นี่แหละหนที่พระท่านว่า เราจะทำกรรมอันใด ไม่ว่าจะดีหรือชั่วก็ตาม ไม่ว่าจะอยู่ในที่ลับหรืออยู่ในที่แจ้ง หากคนอื่นเขาไม่เห็น แต่อย่างน้อยๆ เราก็คงเห็นสิ่งที่เห็นว่าเรากำลังจะทำกรรมดีหรือกำลังจะทำกรรมชั่วนั้น หรือไม่ก็เทวดา ดินฟ้าก็ยังมิตาเห็นเราอยู่เหมือนกัน ดูตัวอย่างพ่อสมานที่ถูกฟ้าลงโทษลงทัณฑ์ในครั้งนี้้อย่างไรเล่า

ก่อนจากผู้เขียนขอฝากคติธรรมเอาไว้เตือนใจให้พวกเราชาวพุทธได้เก็บมาคิดอยู่เสมอว่า เห็นบุญ เรายืบบาบ เห็นบาป เรายืบบึง

★ *เวียงน้อย ขอนแก่น*

๒๓ มิ.ย. '๕๗

สิ่งที่ปรากฏอยู่ตรงข้างหน้าเรา เป็นกระจกเงาบานใหญ่ให้
เห็นตัวเราเองอย่างชัดเจนว่า บกพร่องตรงไหน จะได้แก้ไขได้ทัน่วงที
เพราะความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ปรากฏพร้อม
บทบาทชีวิตที่แสดงอยู่เดี่ยวนั้นๆ ตามความปรารถนาภายในใจเรา

หากสิ่งปรากฏตรงหน้าเป็นสิ่งพึงใจ สมปรารถนา เราจะมีความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ไป
ในทางดี แต่หากองค์ประสมทุกอย่างที่เกิดอยู่เฉพาะหน้านั้น เป็นสิ่งไม่พึงใจ อารมณ์ย่อมจักไม่
ปลอดโปร่ง ขณะเดียวกัน เรากำลังพุ่งชนไปกับเรื่องที่พาให้ไม่สบายใจ

ชีวิตตามธรรมชาติ มีการปรุงอารมณ์ตลอดเวลา หากใส่ใจกำหนดรู้ ก็จะเห็นชัด ความ
รู้สึกที่เต็มไปด้วยสุขเพราะสมหวังบ้าง หรือทุกข์เพราะผิดหวังบ้าง ต้นเหตุของอารมณ์ดีไม่ดี สดชื่น
หรือซึมเซา ฯลฯ ที่เกิดขึ้นขณะผัสสะกระทบอยู่เฉพาะหน้า

สรุปว่า ทั้งหมดนี้ ล้วนเกิดจากความปรารถนามุ่งหวังตั้งใจให้เป็นไปในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ชีวิต
จึงถูกปรุงให้เกิดขึ้นด้วยคำสั่งจากใจนี้เอง

เคยมีบ้างไหมในบางครั้งที่ไม่อาจตัดสินใจอะไรลง
ไปได้ว่า ควรวางตัวอย่างไร กายกรรมอย่างไรจึงเหมาะสม
วชิกรรมอย่างไรจึงจะสมควรกล่าว อาจเป็นเพราะเคยโดน
สายตาสีหน้าท่าทาง หรือคำพูดที่แสดงความดูหมิ่น หรือ
สื่อความรู้สึกเป็นคำตำหนิว่า **“ช่างไม่รู้กาลเทศะซะเลย”**

ขณะนั้น ความประหม่าได้เกิดขึ้นแล้ว มันพาคิด
พุ่งชนไปต่างๆ นานา เราทำบกพร่องอะไร จะได้รับแก้ไข
ทัน่วงที ครั้นไร้ปัญญาที่จะค้นพบคำตอบ มันจึงไม่มีจุดต่อ
เรียกว่า ไปไม่เป็น กลายเป็นแก้ๆ กังๆ

อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรด่วนสรุปว่า ผู้ตำหนิเรานั้นเมื่อคิดแน่ๆ เลย ท่านลำเอียง หรือ
ตำหนิอย่างดูหมิ่น หรือ เราอาจมีความหลงว่า ท่านคงภาคภูมิใจในตัวเราอยู่นะ เราเป็นคนดีในสายตา
ของท่าน คราวนี้เราเสียคะแนนไปแล้ว อะไรทำนองนี้ ล้วนคือความคิดพุ่งชนที่อยู่บนพื้นฐานจิต
เรียกร้องให้ผู้อื่นต้องชื่นชมในตัวเราทั้งสิ้น

การตกอยู่ภายใต้โลกธรรม อยากให้ผู้อื่นเห็นเราทำถูกต้องดีเสมอ ครั้นเมื่อถูกตำหนิ จึง
สลดหดหู่หม่นหมองเป็นธรรมดา คงต้องอบรมสั่งสอนตนเองใหม่กว่า หากเราไม่อาศัยขณะรับการตำหนิ
วินาทีนั้นมาสร้างบุญชำระใจให้ขาวรอบแล้ว เราก็จะต้องทุกข์เพราะโลกธรรมนี้ไปอีกนับครั้งไม่ถ้วน
จนชินชา หรือขาด้าน ซึ่งก็น่าเสียดายบทฝึกหัดดีๆ เพื่อพัฒนาชีวิต ต้องผ่านไปครั้งแล้วครั้งเล่า
โดยมิได้ใช้ฝึกฝนให้เกิดประโยชน์เลย อย่างน้อยๆ ก็ควรจะได้ชำระล้างตัวผูกใจเจ็บ ซึ่งสามารถเกิด
ได้ง่ายที่สุดในภาวการณ์เช่นนั้น

อานิสงส์แห่งการฝึกเรียนรู้และจัดการกับพฤติกรรมของจิตใจตนเองอยู่ตลอดเวลา คือ
จะเกิดความเชื่อมั่นในตน แล้วความประหม่าก็จะลดลงและหมดไปในที่สุด

✿ คิดดี

สันตติโศก

วันเสาร์ที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา ทางโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตติโศก มีการจัดงาน**วันบุษบาบุพการี** บรรยากาศของเช้าวันเสาร์ที่สันตติโศกครั้นแครงมาก ลานหน้าน้ำตกเต็มไปด้วยผู้คนมากหน้าหลายตา เสียงดังเจื้อยแจ้วแข่งกับเสียงน้ำตกอย่างไม่ได้ตั้งใจ ทุกคนมีรอยยิ้มประดับไว้บนใบหน้า แสดงให้เห็นถึงความสุขกายสบายใจ มองที่ไรก็อุ่นใจยิ่งนัก ^ ^

ผู้ปกครองทยอยเดินทางมาลงทะเลเมียน (ผู้ปกครองบางคนมาตั้งแต่วันที่ ๘ แล้ว) เดินไปทางไหนก็จะเห็น**ลูกกับแม่**อยู่กันเป็นคู่ๆ ยังกะเล่นบัตต์กัน บางครอบครัวก็มาแบบเป็นครอบครัวใหญ่ มองดูแล้วก็ เป็นภาพที่น่ารัก สังเกตได้จากที่เวลานักเรียนยกมือไหว้ผู้ปกครอง (บางคนถึงขนาดกราบ) **“ความอ่อนน้อมถ่อมตนของเรา ทำให้เรามีเสน่ห์ขึ้นมา”** คำนี้.....มันเป็นความจริงนะ ผู้ปกครองถึงกับยิ้มไม่หุบเขี้ยว ^o^ ผู้ปกครองกับเด็กนักเรียนต่างพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน บางครอบครัวนั่งกินข้าว บางครอบครัวพากันถ่ายรูป บางครอบครัวลูๆก็เป็นที่โปรดผู้ปกครองเดินชมโรงเรียน ^ ^

เวลา ๑๒.๐๐ น. ก็เป็นการ**ประชุมผู้ปกครอง** เป็นเวลาที่เด็กนักเรียนสันตติโศกต้องไปเตรียมงาน เตรียมอาหาร จัดเวที ประสานงานต่างๆ นักเรียนทุกคนเต็มทีกับงาน ไม่บ่น ไม่เหนื่อย **“เพื่อแม่”** เรื่องอะไรจะทำไม่ได้.....๕๕๕

“ต่อไปขอเชิญนักเรียนและผู้ปกครองทุกท่านเข้าร่วมทำพิธีถวายพานพุ่มนะคะ”

เสียงพิธีกรสาวสวยของนักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโคกพุดเชิญชวนให้ทุกคนมาร่วมงานด้วยเสียงอันไพเราะเพราะพริ้ง ทำให้รู้ว่งานเริ่มแล้ว เริ่มด้วย**พิธีถวายพระพรแด่แม่ของแผ่นดิน สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ** เนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพ

พอเสร็จพิธี **สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร** กล่าวเปิดงาน ต่อด้วยการมอบรางวัลการวาดภาพ **การเขียนเรียงความวันแม่** ของระดับชั้นปีต่างๆ ตั้งแต่อนุบาลถึงชั้นมัธยมปลาย ช่วงรอประกาศรางวัล รู้สึกลุ้นมาก ^ ^ เชื่อว่าหลายคนคงรอลุ้นว่า มีชื่อตัวเองหรือเปล่า? เพราะของรางวัลล่อตาล่อใจเหลือเกิน ไม่ว่าจะเป็นปากกาสี หนังสือหน้าอ่าน กระเป๋า บลาๆๆ น่าสนทั้งนั้นเลย (ฮา)

และแล้วก็ถึงเวลารับประทานอาหาร อาหารมีมากมายหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นข้าวมันไก่เจ ต้มยำน้ำข้น แกงเขียวหวาน ผัดผักรวมมิตร ขนม (บรรยายวันนี้คงไม่จบ) ซึ่งเป็นอาหารที่นักเรียนลงมือกันทำเอง และยังมีผู้ใหญ่ใจดีทำอาหารมาร่วมงานด้วย ผู้ปกครองต่างพากันชมว่าอร่อยมากกกก (ก.ไก่ ล้านตัว ^ ^) ทำให้นักเรียนอย่างพวกเราเขินหน้าบานเป็นจานดาวเทียมไทยคม ภูมิใจเนอะ

๑๘.๐๐ น. การแสดงของนักเรียนก็เริ่มต้นขึ้น แทน แทน แทน .... มีการแสดงหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเต้น ร้องเพลง รำไทย แสดงละคร ฯลฯ การแสดงปีที่สันตือโคกจัดเป็นพิเศษคือ **แสดงสด** ไม่มีซาวด์ ไม่มี back up เหมือนปีก่อนๆ ใช้เวลาซ้อมอยู่ ๒ สัปดาห์ แต่การแสดงของทุกคนของแต่ละชั้นปี ก็เป็นไปอย่างราบรื่น **ผู้ปกครองต่างหัวเราะชอบใจ บางคนร้องไห้ไปกับละครที่นักเรียนแสดง** (ไม่ร้องไห้ก็แสดงว่า“อึด”มาก เพราะนักเรียนแต่ละคนทำการบ้านมาสุดขีด

แสดงได้ดี ตีบทแตก ทัศนคติดีซึ้ง ญาญาซิดขวาเลยคะ งานนี้) ต่างคนต่างมีความสุข

เสียงเพลงบูชาบุพการีดังขึ้นเรื่อยๆ เด็กนักเรียนทยอยเดินไปนั่งหน้าผู้ปกครองของตัวเอง แล้วร่วมกันร้องเพลง “**บูชาบุพการี**” มอบให้แม่ “ลูกเปรียบดังเหมือนดวงใจแม่ พ่อรักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ดูแลคุ้มครองป้องกัน ในแดนโลกนี้ ไม่มีรักใดเทียมทัน ความรักของแม่เท่านั้น คือความรักจริงไม่คลาย” พอร้องเพลงจบ ทุกคนก็กราบแม่ ผู้ควบคุมเสียงก็ขยับเปิดเพลงสร้างอารมณ์กันเลยแหละ ผู้ปกครองหลายคนร้องให้ด้วยความปลื้มใจ ร้องให้ด้วยความรัก ความเอ็นดู ลูกๆก็ร้องให้กันแข่งกับแม่ ^o^ บรรยากาศซาบซึ้งแก้มอาบไปด้วยน้ำตา และเต็มไปด้วยความอบอุ่น

ปิดท้ายด้วยการถ่ายภาพรวมกันกับผู้ปกครอง เป็นภาพที่สวยงามมาก แม่ๆทุกคนที่มาร่วมงานก็น่ารัก ท่านทุกคนก็เหมือนแม่ของเรา บรรยากาศเลยเต็มไปด้วยความเป็นกันเอง สบายๆ ภาพที่ถ่ายวันแม่ยังคงอยู่ในสมองของฉัน ทุกภาพยังเห็นเด่นชัด เหมือนเพิ่งเกิดเมื่อนาทีที่แล้ว (เกินไป !!)

วันอาทิตย์ที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

กรี๊ดกรี๊ด!!! งงงง.... (เสียงนาฬิกาปลุกใกล้ฟัง) นาฬิกาบอกเวลา ๕.๐๐ น. รู้สึกอยากจะโยนนาฬิกาไปให้กึ่งทะเลก็วันนี้แหละ TAT วันนี้ต้องเดินทางไปคลอง ๑๓ ที่สวนบุญผักพืชผู้ปกครองต่างกระตือรือร้น ผิดกับเด็กนักเรียนอย่างพวกเราที่ยังนอนเอกเขนกอยู่ ^o^ ตอนเช้าร่วมกันทำวัตร จากนั้นใส่บาตร ก่อนที่จะเดินทางไปคลอง ๑๓ ภายในรถผู้ปกครองต่างคุยกันอย่างออกรสออกชาติ พูดคุยแลกเปลี่ยนกันเรื่องลูกๆ ลูกๆอย่างพวกเราก็ได้แต่มองกันตาแป๋ว (^-^) เรียกเสียงฮาได้ตื้นักแหละ

บรรยากาศเย็นสบาย ลมพัดอ่อนๆแฉะมาตีใบหน้า กลิ่นดินจางๆก็แฉะมาทักทายกับจมูก กลิ่นน้ำหมักไหลมาผสมอีก เหมือนบุญจวนใจ รู้ทันทีเลยว่า ถึงแล้ว!! คลอง ๑๓ สวนบุญผักพืช!!! เย้

พอถึง ผู้ปกครองและเด็กนักเรียนก็ร่วมกันรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้วเดินชมสวน ก่อนที่จะไปลงงาน นั่นก็คือการโยนกล้า แดดวันนี้ไม่ค่อยใจดีสักเท่าไร ส่งแสงลงมาทำร้ายพวกเราอย่างไม่เห็นดีไม่เห็นน้อย มันร้อนมาก แต่...ผู้ปกครองหรือจะยอมแพ้ ทุกคนสู้กับแสงแดดโดยไม่ป่นสักคำ พวกเราบอกให้ผู้ปกครองไปพักผ่อน แต่ท่านทุกคนก็ยืนกรานจะทำต่อไป....

ผู้ปกครองบอกว่า “ลูกๆทำได้ แม่ก็ทำได้” บางคนบอกว่า “อยากทำให้มันเสร็จ ไม่อยากเหลือไว้ให้เป็นภาระลูกๆ ช่วยกันแป๊บเดียวก็เสร็จ” ฟังแล้วแทบน้ำตาไหล ความรักของแม่ยิ่งใหญ่ เป็นความรักที่เสียสละ บริสุทธิ์ จริ่งแท้

เสร็จจากการโยนกล้า เราพาผู้ปกครองไปดูไปศึกษาวิธีทำเห็ด ผู้ปกครอง

พากันบอกว่า สนุกดี โดยเฉพาะ
ขั้นตอน ตอนที่ตะขี้เลื้อย

ตกคำ...เราก็ทำกิจกรรมกัน
เป็นกิจกรรมเปิดใจให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลม
แล้วมีเทียนอยู่ในมือคนละด้าม จากนั้น
เขาก็จะปิดไฟแล้วให้เปิดใจทีละคน **ผู้เป็น
แม่ก็เปิดใจถึงลูกๆเช่นกัน ลูกๆก็เปิดใจ
ถึงแม่** กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ดีมาก ทำให้
รู้จักแ่งคิด รู้จักใจของผู้พูดได้ดีทีเดียว ^-^

วันจันทร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

รถ“เทาคันเก่า”มาจอดรออยู่
หน้าพลาภิบาล ตั้งนานสองนาน เพื่อมา
รอผู้ปกครองที่จะเดินทางกลับ นักเรียน
ชั้น ม.ต้น ไม่ได้นั่งรถกลับไปด้วย เพราะ
เป็นวาระที่ต้องอยู่ที่สวนอยู่แล้ว ทำให้ต้อง
ร่ำลาผู้ปกครองเป็นนานสองนาน น้อง
ม.ต้น โดยเฉพาะเด็กนักเรียนชั้นม.๑
พากันร้องไห้จ้าละหวั่น ไม่อยากให้
พ่อแม่กลับไป ผู้เป็นแม่เห็นลูกร้องไห้
ก็ไม่อยากขึ้นรถ เพราะสงสารลูก แต่
สุดท้ายก็ต้องใจแข็งเดินขึ้นรถไป ฉันเชื่อ
ว่าเด็กนักเรียนที่ร้องไห้วันนี้จะเป็นเด็กที่
เข้มแข็งต่อไป

สำหรับวันแม่ปีนี้ แม่จะไม่ได้
เลิศหรู อลังการ เหมือนเช่นทุกปี
แต่ฉันว่า วันแม่ปีนี้มีความค่า เราได้
ประโยชน์อะไรหลายๆอย่าง พวกเรา
ร่วมกันทำงานอย่างเต็มที่ **แม่มีอุปสรรค
เราก็ไม่เคยหวาดกลัว เพื่อให้คนที่ชื่อ
ว่าแม่มีความสุข** เราก็ยอมทำ ต้อง
ขอบคุณผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือใน

ทุกๆกิจกรรม ขอขอบคุณผู้ปกครองที่มามอบรอยยิ้ม ความสุข และเสียงหัวเราะ ทำให้เราภูมิใจว่าสิ่งที่เราลงทุนทำไป เราคุ้ม กิจกรรมที่เราทำไปไม่เสียเปล่า มีผู้ปกครองหลายท่านแอบกระซิบมาว่า “กิจกรรมแบบนี้ น่าจะจัดปีละ ๒ ครั้งนะ” ๕๕๕ ตัดใจละสิคุณแม่ทั้งหลาย.....

วันบูชาบรรพชนและวันแม่ปฐมมโศก

เสียงเพลงบรรยายกาศวันแม่กล่อมกังวาลไปทั่ว**ชุมชนปฐมมโศก** ตั้งแต่ก่อนวันจันทร์ที่ ๑๒ สิงหาคม อยู่หลายวัน เพราะ**นักเรียนสัมมาสิกขาปฐมมโศก** มีน้ำใจจัดค่าย “**เพื่อแม่ลูกทำได้**” ร่วมมือกันแบ่งกลุ่มช่วยกันปิดกวาดเช็ดถู ดายหญ้า เช็ด

ฝุ่นที่อยู่อาศัย รอพ้อแม่มา
ร่วมงานจะได้เข้ามาพักอาศัย
อย่างสะอาดเอี่ยม น่าชื่นชม

ผู้ปกครองหลาย
ท่านทยอยหอบข้าวโพดผลไม้
ผักเต่างมาร่วมงานอย่างร่าเริง
ตั้งแต่เย็นวันอาทิตย์ที่ ๑๐

สิงหาคม ๒๕๕๗ เริ่มปฐม
นิเทศน์ด้วยการพบสมณะ
สิกขมาตุ ท่านกล่าวเน้นย้ำ
ให้ผู้ปกครองเข้าใจเป้าหมาย
การเรียนการสอนของโรงเรียน
ที่เน้นให้นักเรียนทำงานเป็น
พึ่งตนได้ ละลดกิเลสได้ตาม
สมควร การที่ผู้ปกครองมีโอกาส

มาเข้าค่ายจึงเป็นโอกาสดีที่จะได้ศึกษาบำเพ็ญธรรม
ร่วมไปกับลูกๆ เพื่อในยามที่ลูกปิดเทอม จะได้
ดำรงชีวิตอยู่กับลูกอย่างเข้าใจเข้าถึงลูกได้แน่นแฟ้น
ได้เพิ่มภูมิธรรมไปกับลูกๆด้วย

วันจันทร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

ผู้ปกครองและนักเรียนตื่นกันแต่เช้าตรู่ ร่วมกันทำวัตรเช้า ฟังสมณเสกขมาตุย์ำแน่น **“ความรัก ความเสียสละของคนเป็นแม่ที่นำซาบซึ้ง”** จบภาคเช้านี้ ด้วยการออกกำลังกายกับลูกๆ อย่างสนุกสนาน ได้เหงื่อได้เชื่อมกายใจกัน ตามด้วยการใส่บาตรร่วมกัน

ปีนี้มีบรรยากาศพิเศษเสริมมาอย่างสำคัญ คือพิธี “กราบบูชาบรรพชน” มีพลตรีจำลอง ศรีเมือง มากล่าวย้อนอดีตก่อนเกิดชุมชนปทุมมอโคก มีมูลเหตุจากคนดี ๆ มีศีลอยากมีหมู่กลุ่มชุมชนอยู่ร่วมกัน จึงร่วมกันชวนชวายก่อร่างสร้างจากทุ่งนามาเป็นชุมชนร่มรื่นมีดินน้ำลมไฟสมดุล มีคนหลากหลายมาร่วมกันพัฒนากาย วาจา ใจ ไปสู่ความพ้นทุกข์

อย่างมีความสุข ผู้สูงอายุหลายท่านนั่งเรียงแถวบนเก้าอี้อย่างสงบ มีลูกหลาน นักเรียนและชาวชุมชนคลานเข้าเข้าไปกราบไหว้ มอบของขวัญให้ทุกท่านอย่างนอบน้อมอímใจ ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ชมทุกท่านต่างเห็นภาพ “ศิลปะ” ชั้นสูงแห่งการดำรงชีวิตอารียะของมนุษยชาติ เป็นภาพสำคัญของสังคมภาพหนึ่งที่นำซาบซึ้งใจ เสร็จพิธีแล้วก็ถึงเวลาฟุ้งยัม อímเอมกับอาหารมังสวิรัตินุพเพต์บนโต๊ะยาวหลายเมตร ภาคบ่ายผู้ปกครองลงงานพัฒนาชุมชนร่วมกับลูก หลังอาหารเย็นเป็นละครจากดารานักเรียน สส.ฐ. ทุกชั้นปี

วันอังคารที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

ทำวัตรเช้าวันนี้ สมณเสกขมาตุร่วมเทศน์ให้พร แม่ลูกสัมพันธ์กันอย่างพิเศษ ในฐานะมาอยู่เล่าเรียนในโรงเรียนวิถียุทธแห่งนี้ ด้วยศีล สมาธิ ปัญญา บรรยากาศหลากหลายคล้ายวงได้ เพราะต้องหันฟังรูปในรูปนี้สลับกัน หลังใส่บาตรมีพิธีถวายพระพรแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ที่ศาลาวิหาร ตามด้วยพิธีกราบแม่และรายการเปิดใจแม่ลูก คุณแม่บางท่านแล้วว่า **“ฝากลูกมาเรียนที่นี่ จบไปหลายคนแล้ว ภูมิใจมากที่ลูกพยายามฝึกตนจนจบมัธยมปลายได้ หายห่วงสบายใจที่ลูกมาฝึกปฏิบัติตัวได้เข้มแข็งกว่าเดิม ขอขอบคุณหมู่กลุ่มมอโคกมาก”** พวกเราก็รู้สึกขอบคุณผู้ปกครองหลายท่านที่ให้เกียรติ ไว้วางใจ ส่งกลองดวงใจสุดหวงมาฝากให้ชาวอโคกอบรม ครูเองก็ถือเป็นโอกาสงามที่จะได้ฝึกตนในอีกมุมหนึ่งเช่นกัน ช่วงรับประทานอาหารร่วมกัน บนเวทีก็มีพิธีประกาศมอบของขวัญแก่ผู้ชนะประกวดเรียงความวันแม่และประกวดวาดภาพด้วย มีเพลงสาระเพราะพริ้งขับกล่อมไปพลาง เมื่อผู้ปกครองพบครูประจำชั้นจบแล้ว นักเรียนช่วยกันเก็บงานสถานที่เรียบร้อย แล้วจึงถึงพิธีสุดท้ายคือ ปัจฉิมนิเทศน์จากท่านสมณเสกขมาตุก่อนกลับอย่างปลอดภัย

วันแม่บ้านราช'๕๗

กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ วิทยาลัย
อาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชรารามและโรงเรียน
สัมมาสิกขาราชธานีโสทร่วมกับหมู่บ้าน
ราชธานีโสทได้จัดกิจกรรมค่ายผู้

ปกครอง กิจกรรมถวายพระพรและกิจกรรม
บูชาบุพการีระหว่างวันที่ ๙-๑๒ ส.ค. ๒๕๕๗
ปีนี้มีผู้ปกครองทยอยมาร่วมกิจกรรมจำนวน
๘๓ คน กิจกรรมต่างๆ เช่น การฟังธรรมเพื่อ

ให้ผู้ปกครองได้ซบซ่านรสพระธรรม มีการประชุมทำความเข้าใจระหว่าง
ผู้ปกครองกับทางโรงเรียน มีกิจกรรมร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ในฐานการงานของชุมชน เพื่อให้ผู้ปกครอง
เข้าใจวิถีชีวิตชาวโสทรที่ลูกกำลังฝึกฝนตน มีการสาธิตของฐานงานอาชีพต่างๆ และยังมีกิจกรรมการ
แสดงต่างๆของลูกๆที่ตั้งใจมอบให้แก่ผู้ปกครอง ฯลฯ

เนื่องในวันแม่ ทางโรงปู้ยพลังชีวิตชายปู้ยในราคากำไรอาริยะ จากราคาทุนกระสอบละ
๒๘๐ บาท ขายเพียง ๒๐๐ บาท ในวันที่ ๑๒-๑๕ ส.ค.'๕๗

วันแม่สีมาอโตก

วันแม่ปีนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งตรงกับวันเสาร์เข้าวัดฟังธรรม จึงทำให้มีผู้มาร่วมงานเยอะพร้อมด้วยชาววัด ชาวชุมชน และศิษย์เก่าสัมมาสิกขา จึงทำให้บรรยากาศดูอบอุ่นยิ่งขึ้น

กิจกรรมเริ่มด้วยการถวายราชสักการะพระบรมฉายาลักษณ์สมเด็จพระนางเจ้าฯ ถวายพานพุ่มดอกไม้ และร่วมร้องเพลงสดุดีมหาราชา จากนั้นบรรยากาศแห่งความรักก็เริ่มขึ้นด้วยความซาบซึ้งปีติยินดี

บทเรียงความ“วันแม่”ทุกถ้อยคำถูกเรียบเรียงด้วยความรัก ความกตัญญู ที่ถ่ายทอดออกมาจากหัวใจอันน้อยของลูกสี่ออกมาให้แม่ได้รับรู้ จากนั้นลูกๆได้มอบของขวัญอันแสนอบอุ่นให้กับแม่... นั่นคือ.. “ผ้าพันคอ” ที่ถักทอด้วยฝีมือ..

แม้ว่าปีนี้สัมมาสิกขาสีมาอโตกจะมีจำนวนน้อย แต่ความรักของ“แม่”ที่มีต่อ“ลูก”มันแสนยิ่งใหญ่เสมอ

วันแม่ภูผาฟ้าน้ำ

ในวันที่ ๘-๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ณ พุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ ห้องเรียนที่ ๑ ได้มีการจัดงานวันแม่ สำหรับบรรยากาศเป็นไปด้วยความรักและความอบอุ่น เข้าวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ มีการปฐมนิเทศ ในช่วงบ่าย มีการสัมมนาของสมณะและครู ในช่วงเย็น ฟังธรรมกัณฑ์พิเศษ โดยสมณะผืนฟ้า อนุตตโร (อาจารย์ ๒)

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ เริ่มกิจกรรมยามเช้า พ่อแม่ผู้ปกครองและลูกๆ ร่วมกันดำนาบนดอยใส่บาตรร่วมกัน และเข้าสู่พิธีบูชาแม่ เริ่มจากประธานชุมชน คุณทองธรรม เจนชัย ได้กล่าวถวายพระพร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ตัวแทนนักเรียนอ่านเรียงความและบทร้อยกรอง นักเรียน

ร่วมร้องเพลงแทนความรู้สึก **ตัวแทนแม่ (คุณอรณี กระจ่างโพธิ์ แม่ห้องบูม)** กล่าวเปิดใจ และต่อด้วยยัญพิธีสำคัญคือ **พิธีกราบแม่พร้อมๆกัน** ก่อนจบงานสมณะกล่าวให้โอวาท หลังจากนั้นร่วมถวายอาหารสมณะ และรับประทานอาหารร่วมกัน กิจกรรมเสร็จก่อนเที่ยงเป็นงานวันแม่ที่เรียบง่าย **เน้นให้ลูกได้มีโอกาสแสดงความกตัญญูกับคุณพ่อคุณแม่**

วันแม่ ๑๒ สิงหาคม ที่ศิระระอโศก

งานวันแม้อย่างอบอุ่นไปด้วยไอ้รักของแม่ลูก นักเรียนสัมาสิกขาแจ้งว่าที่ได้พบพ่อแม่และผู้ปกครอง มีการจัดงานวันที่ ๙-๑๒ สิงหาคม ให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้มีโอกาสสัมผัสความเป็นอยู่ของลูก ได้กินได้นอนได้ทำกิจกรรม เรียนรู้การดำเนินวิถีชีวิตแบบพอเพียงในแบบอโศก

ปีนี้เป็นความโชคดีเป็นมงคลที่**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** เดินทางมาจากบ้านราชา มาบดินทบาต และแสดงธรรมให้แม่ลูก และชาวชุมชนได้ฟัง ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ชาวชุมชนได้ร่วมแรงร่วมใจกัน รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและนักเรียน **จัดโรงบุญมังสวิรัต แจกอาหารฟรี** และยังมีตลาดอาริยะขายสินค้าในราคาต่ำกว่าทุน และเท่าทุนอีกด้วย

ขอฝากด้วยคำขวัญวันแม่ปีนี้ว่า **“รักเรียน รู้งาน ถนอมบ้านเมืองไทย ร่วมใจสามัคคี คือลูกที่ดีของแม่”**

❁ *ทีมงานข่าวอโศก*

❁ *โรงบุญมังสวิรัต*

สันตือโศก

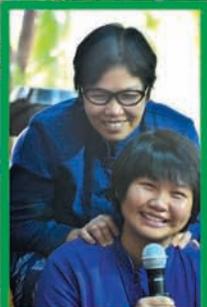
ราชธานีโศก

วันบวชาบุงการดี

๑๑-๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

ศิระหอโศก

ปฐมโศก

ภูผาฟ้าน้ำ

เทศกาลต้นตวมสุขให้สรรพสัตว์

เทศกาล
ที่ ๓
๑๗

ครั้งแรก ๒๔ ก.ย. - ๒ ต.ค.'๕๗

ครั้งที่สอง ๒๔ ต.ค. - ๑ พ.ย.'๕๗

ชมร. หน้าสันตือโคก

อุทยานบุญนิยม

เจ ๑๐ บาท หน้าสันตือโคก

ร้านมังสวิรัตปรุหมอโคก

เจที่ศรีชะอโคก

ชมร. เชียงใหม่

มังสวิรัตสีมาอโคก

เจปากซอง